

House of The Dragon

နဂါးသင်တို့၏ အီမိတ်

(Translated by Soe Wint Naing)

The Targaryen Kings

တာဂါရိယန်ဘုရင်များ

(1) Aegon I Targaryen, Aegon the Conqueror

၁။ ပထမအေဂွန်တာဂါရိယန်၊ အောင်နိုင်သူအေဂွန်

(အေဂွန်နှင့် သူ၏ညီမနစ်ညီး)

ဘုရင်အေဂျာန်သည် ခုနစ်ပြည်ထောင်ကို အသက် ဂရနစ် အရွယ်မှာပင်
 သိမ်းပိုက်အောင်မြင်ခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ ထိုသို့ အောင်မြင်ပြီးနောက်မှာတော့ သူသည်
 အသစ်တည်ဆောက်ပြီးသော နိုင်ငံတော်ကြီးကို နိုင်နင်းအောင် အုပ်ချုပ်ရမည့်
 စမ်းသပ်မှုကြီးနှင့်ရင်ဆိုင်ရသည်။ ခုနစ်ပြည်ထောင်သည် ယခင်ကပင် အမြဲတမ်း
 တစ်နယ်နှင့်တစ်နယ်စစ်မက်ဖြစ်ပွားနေလေ့ရှိသဖြင့် သူတို့ အားဘုရင်တစ်ပါးလက်အောက်တွင်
 တည်ပြုမွှာထားရှိနိုင်ရေးမှာ သာမန်ထက်ပိုမိုထူးချွန်သည့် လူတစ်ဦးကို လိုအပ်သည်။
 အေဂျာန်တာဂါရီယန်သည် ထိုပြဿနာကြီးကို ကောင်းကောင်းရင်ဆိုင်နိုင်သည့်
 အာဂလူတစ်ဦးပင်ဖြစ်ပါသည်။ အေဂျာန်တာဂါရီယန်သည် ခုနစ်ပြည်ထောင်ကို စုဝည်းပြီးသည့်နောက်
 ရှင်ဘုရင်နန်းစိုက်ရန်အတွက်မူ တည်ရှိပြီးသား မြို့ကြီးများကို ကျော်လွန်ကာ
 သူပထမဆုံးဆိုက်ရောက်သည့် ကမ်းခြေနေရာလေးကို ရွှေးချယ်လိုက်သည်။ King's Landing
 ဘုရင်ဆိုက်ရောက်နေရာ (သို့) ဘုရင့်နေပြည်တော်အဖြစ် အမည်တွင်လာသည့်
 ထိုတောင်ကုန်းသုံးခုနှင့် နေရာလေးသည် တဖြည့်ဖြည့်နှင့် မြို့ကြီးအဖြစ်သို့ စည်ကားလာသည်။

ဘုရင်အေဂျာန်သည် ထိုဘုရင့်နေပြည်တော် (King's Landing) မြို့ သစ်ကိုလန်နစ်စပေါ်ဆိပ်ကမ်းမြို့၊
 (Lannisport) အိုးတောင်း(Oldtown)တို့ ကို သာလွန်သည့် မြို့တစ်မြို့ဖြစ်စေခဲ့သည်။
 ဘုရင့်နေပြည်တော်ဆိပ်ကမ်းသည်လည်း ကုန်စည်သဘေားများဆိုက်ကပ်ရာ ဒေသကြီးဖြစ်လာသည်။
 ဘုရင်အေဂျာန်သည် ဗစ်စန်ညာတောင်ကုန်းပေါ်တွင်
 နတ်ဘုရားခုနစ်ပါးကျောင်းတော်တစ်ခုတည်ဆောက်ခဲ့သည်။

အေစီဝတွင် ဘုရင့်နေပြည်တော်သည် မြို့တော်ကြီးတစ်ခုအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိပြီး အေစီ ဂျွေတွင်တော့
 ဂိုက်ဟာဘာဆိပ်ကမ်းမြို့နှင့် ဂေါကတောင်းကို ကျော်လွန်ပြီး ခုနစ်ပြည်ထောင်ရှိ
 တတိယအကြီးဆုံးမြို့တော် အဖြစ်ကို ရောက်ရှိသည်။ နားများအခြေပြုရာမြို့ကို မည်သည့်ရန်စွဲယ်မှ
 မကျူးမှုကျော်ရဟန်ခဲ့သော်လည်း ဘဇ္ဇာအေစီတွင် ပင်လယ်ခါးပြားရှင်တစ်ဦး၏
 တိုက်ဆိုက်မှံခုမှုကြောင့် ဘုရင့်နေပြည်တော်ကို ပိုင်းရုံကာ မြို့နံရံကြီးကို တည်ဆောက်ခဲ့တော့သည်။
 မြို့နံရံကြီးကို ပြအေစီမှုပြီးဆုံးခဲ့ပါသည်။ ရဲတိုက်နီဟုခေါ်သည့်(Red Keep) ဘုရင်များနှင်းစိုက်သည့်
 ရဲတိုက်ကြီးကိုတော့ ဂျေအေစီတွင် စတင်တည်ဆောက်ခဲ့သည်။

အေဂျာန်၏နိုင်ငံတော်ကြီးတစ်ခုလုံးသည် အေးချမ်းစွာ သာယာဝပြောစည်ပ်ခဲ့သော်လည်း
 ချိန်း(Dorne)နှင့် ဖြစ်ပွားခဲ့သည် စစ်ပွဲများကတော့ အကျဉ်းတန်ခဲ့ပါသည်။ အေဂျာန်၏ ချိန်းကို
 ခုနစ်ပြည်ထောင်အတွင်းသို့ အမှန်တကယ်သွတ်သွင်းစေသည့် ဆန္ဒကို ငါအေစီတွင်
 စတင်အကောင်အထည်ဖော်ခဲ့သည်။ အဆိုပါ ပထမချိန်းစစ်ပွဲကြီး (First Dornish War)သည်
 ဘုရင်အေစီမှုပင်အဆုံးသတ်ခဲ့သည်။ စစ်ပွဲ၏ ဝမ်းနည်းဖွှေပိုးကျိုးများတွင် အေစီဝတွင်
 ဘုရင်မရေးနှစ်တာဂါရီယန်သောဆုံးခြင်းပါဝင်သည်။

အဆိပါမောင်မိက်သည့် ကာလကြီးတွင် ပေါ်ထွန်းလာသည့် အခမ်းနားဆုံးအရာတစ်ခုကတော့
ဘုရင်စောင့်သူရဲကောင်းများတပ်ဖွဲ့ (Kingsguard)ပင်ဖြစ်သည်။ (A Brief History of Ice and
Fireတွင် အသေးစိတ်ရေးသားပြီးဖြစ်ပါသည်။)

(အေဂျာနှင့် ပစ္စများတွင် ရေးနိုင်တာကိုရှိယန်တို့ ကို သံမကိုရာဇ်လှုပ်ပေါ်ထွင်တွေ ရစဉ်)

အေဂွန်သည် ထူးခြားသောအကြောင်းအရာများမှဂွဲ၍ တိုင်းပြည်အပ်ချုပ်မှကို သူ၏ဘုရင်မနစ်၌နှင့် လွှာပေါ်ထားသည်။ ကိုယ်တိုင်ကတော့ တိုင်းပြည်ကို စုစုပေါင်းစပ် သူ၏ဘဝကာလအတော်များများကို ခုနှစ်ပြည်ထောင်အတွင်း လူညွှန်လည်သွားလာခြင်းဖြင့် ကုန်ဆုံးစေသည်။ အေဂွန်သည် မြင်းရထားလုံးကြီးနှင့်ခရီးသွားကာ သူနှင့်အတူ နိုက်စ်(Knight)တစ်ထောင်ပါဝင်သည်။ အေဂွန်သည် ခုနှစ်ပြည်ထောင်ရှိ မြင့်မြတ်သောအိမ်တော်များ၊ သင်အငယ်စားများ၏အိမ်တော်များ၊ လမ်းခရီးရှိ ထမင်းဆိုင်လေးများတွင် အိပ်စက်ရင်း ခရီးဆက်သည်။ အေဂွန်ကို မေစတာခြာက်ယောက်က အမြဲခြားပေးထားသည်။ အဆိုပါမေစတာများက အေဂွန်ကို ရောက်ရှိရာနယ်ပယ်များရှိ မတူညီသည့် ဓလေ့ထုံးစံများ၊ ဥပဒေများကို ပြောကြားအကြံ့ဗာက်ပေးသည်။ ထိနည်းဖြင့် အေဂွန်သည် ပြသုနာများအမှုအင်းများကို သက်ဆိုင်ရာနယ်ပယ်ဥပဒေအလောက်ဖြေရှင်းသည်။

ခုနှစ်ပြည်ထောင်တစ်ခုလုံး၏ ဥပဒေများကို စုစုပေါင်းညီညွတ်စေရန်အတွက်တော့ နောက်လာမည့်ဘုရင်များကို တာဝန်ချိန်ထားလေတော့သည်။ အော်ခို့ဘဂ္ဂတွင်တော့ အေဂွန်သည် အရာရွန်စတုန်းတွင် သေဆုံးခဲ့ပါတော့သည်။ သူ၏အလောင်းကိုတော့ တာကိုရှိယန်တို့ ထုံးစံအတိုင်း မီးသရှိုလ်ခဲ့ပါသည်။ အေဂွန်သည် သူ၏အသက် ငြေနစ်အရွယ်တွင် သေဆုံးသည့်အချိန်ထိ တိုင်းပြည်ကြီးကို အမြော်အမြင်ကြီးစွာ၊ တရားမျှတစွာ အုပ်ချုပ်သွားပါသည်။

(2) Aenys I Targaryen

၂။ ပထမအေးနိစ်တာဂါရီယန်

အေဂွန်၏နိုင်ငံတော်ကြီးသည် သာယာအေးချမ်းခဲ့ပေမယ့် တကယ်တော့
တောက်လောက်မည့်မီးတောက်များလဲရှိသည်။ အေဂွန်နှင့်စစ်ပွဲများတွင် သေဆုံးခဲ့သူများအတွက်
ကလ္းစားချေလိုသူများ၊ မောင်နှမချင်းလက်ထပ်သည့် စလေ့ကိုရှုံးရှာကာ တာဂါရီယန်များကို
ဘုရင်မဖြစ်ထိုက်သူများအဖြစ် သတ်မှတ်ချင်သူများလဲရှိသည်။ အဆိုပါမီးပွားလေးများသည်
အေဂွန်လက်ထက်တွင် မတောက်လောက်ခဲ့ပေမယ့် သူ၏မြို့သံကို ဆက်များတွင်တော့
ပြန်လည်တောက်လာခဲ့သည်။ ပထမအေးအေဂွန်သေဆုံးပြီးနောက်မှာတော့ အေဂွန်နှင့်ရေးနိုင်၏
ပထမဆုံးသားကြီးဖြစ်သူ အေးနိစ်တာဂါရီယန်နှင့်တက်လေသည်။

အေးနိစ်သည် ထောကပင် ကျွန်းမာရေးချုပ်ရာကာ အားနည်းဖျော့တော့သောအသွင်ရှိသည်။ သူ၏နှစ်းတက်ပြီးမကြာခင်ပင် ပုန်ကုန်ထံကြော်များ စတင်လေတော့သည်။ အေးနိစ်ကိုယ်တိုင် ရေးဗျားရှိန်း(Riverrun)သို့ အလည်ရောက်နေစဉ်ပင် ဟာရန်ဟောသခင်ဂါဂ္ဂန (Gargon the Guest) အသတ်ခံရသည်။ (ထို လေ့အိမ်ဂါဂ္ဂနကို စည်းသည်ကြီးဂါဂ္ဂနဟုခေါ်သည်။ လက်ထပ်မဂ်လာတစ်ခုရှိတိုင်း မဂ်လာဦးညာကို သတို့ သမီးနှင့် အမြဲ သွားရောက်အိပ်လေ့ရှိသောကြောင့်ခေါ်ပါသည်။ ထိုစဉ်က သတို့ သမီး၏ ပထမညာကို နယ်ပယ်သခင်က အလိုရှိပါက အိပ်စက်ခွင့်ရသည်။ ထိုဥပဒေကို The First Night ပထမညာဥပဒေဟု ခေါ်သည်။)

ထိုလေ့အိမ်ဂါဂ္ဂနကို သတ်ဖြတ်သူမှာ မိမိသည် ဘုရင်ပထမအော်နှင့်သတ်ဖြတ်ခဲ့သော အနက်ရောင်ဟာရင်၏သား အနီရောင်ဟာရင် (Harren the Red)ဟု ပြောဆိုသည်။ Harren the Redသည် မိမိကိုယ်ကို Lord of Harrenhal and King of the Riversဟု ကြော်သည်။ ပေးတောင်ကြား (The Vale) နှင့် သံကျွန်းများ (Iron Islands) တွင်လည်း ပုန်ကုန်မှုများ ကြံ့တွေ့ရသလို ခြိုန်းတွင်လည်း လင်းတဘုရင်(Vulture King)ဟု ခေါ်သူတစ်ဦး၏ ပုန်ကုန်မှုများကို ရင်ဆိုင်ရသည်။ ဘုရင်အေးနိစ်က အဆိုပါပုန်ကုန်မှုများကို နှိမ်နှင့်ရာတွင် ဆုံးဖြတ်ချက်မပြတ်သားသော်လည်း သက်ဆိုင်ရာနယ်ပယ်သခင်များကတော့ အောင်မြင်စွာနှိမ်နှင့်နိုင်ကြသည်။

ပေးတောင်ကြား (The Vale)မှ ဂျို့နေ့အာရန် (Jonos Arryn)သည် သူ၏အကိုဖြစ်သူရော်နယ်အာရန် (Ronnel Arryn)ကို သတ်ဖြတ်ကာ ဘုရင်အဖြစ်ကြော်သည်။ သူ့ကိုတော့ မေဂ္ဂေါ်တာဂါရိယန်က သွေးပျက်ပြောက်ခြားဖွယ်သယ်လာရှိပွဲနှင့်ကြီးကို(Balerion the Dread) စီး၍ Eyrieခဲ့တိုက်ကို တိုက်ရှိက်ဆင်းသက်ကာ သတ်ဖြတ်နှိမ်နှင့်ခဲ့ပါသည်။ သံကျွန်းဘုရင်ဟု ကြော်သူ ပြန်လည်မွေးဖွားလာသူလိုအပ် (Lodos the Reborn)ကို လေ့အိမ်ရန်ဂေးဂီးင်း (Lord Goren Greyjoy)က သူတ်သင်ကာ ငါး၏ခေါင်းကို အေးနိစ်ထံပို့ ဆောင်သည်။ ထိုပုန်ကုန်မှုကို နှိမ်နှင့်ခဲ့သည့်အတွက် ဆုလာဘ်အနေဖြင့် ဂိုဏ်သည် သံကျွန်းများမှ နတ်ဘုရားခုနစ်ပါးယုံကြည်ခြင်းသာသာကြီးကို ဖယ်ရှားခွင့်ရခဲ့သည်။ လင်းတဘုရင် (Vultrue King)ကိုတော့ ခြိုန်းသခင်မင်းသမီးဒါရိယာ (Princess Deria, The Yellow Toad of Dorne)က ဝင်ရောက်နှိမ်နှင့်ခြင်းမရှိပဲ မိမိသည် ပုန်ကုန်မှုနှင့်မသက်ဆိုင်ပဲ ဤများမှုကိုသာ လိုလားသည်ဟုဆိုသည်။ ထိုသို့ ပြောဆိုကာ ဘုမသည် အဆိုပါပုန်ကုန်မှုကို လျှစ်လျှော့ရှုတားသည်။

နောက်ဆုံးတွင်တော့ Vulture Kingနှင့်သူ၏နောက်လိုက်များကို
ယခင်ဘုရင့်လက်ထောက်ဟောင်းအော်ရိစိဘာရာသီယွန်နှင့် Marcher Lordsများက နှစ်နှင့်ရသည်။
များချာနယ်စောင့်သင်များတွင် နာမည်ကြီးသူကတော့ လူကြမ်းကြီးဆမ်တာလီ(Savage Sam
Tarly)ဖြစ်သည်။ သူ၏မိစ္စနှုန်လုံး(Hearthbane)ပယ်လာရီယန်ခါးကြီးသည် ဒါန်းနှစ်သူပုန်များ၏သွေးနှင့်
လက်ကိုင်ထိနိုင်ဖော်ခဲ့သည်ဟုဆိုသည်။ နောက်ဆုံးကျိုန်သည့် ပုန်ကန်သူအနီးရောင်ဟာရန်ကိုလည်း
ဘုရင့်လက်ထောက်(Hand of the King) လေ့စွဲစတုတ်ရော်မှ ရောင်ပိတ်ကာ နှစ်နှင့်နှစ်ခဲ့သည်။
ထိုတိုက်ပွဲတွင် လေ့စွဲစတုတ်ရော်သည် အနီးရောင်ဟာရင်၏ လက်ချက်ဖြင့် ကျဆုံးခဲ့သလို
လေ့စွဲစတုတ်ရော်၏ စကြိုင်ယာက သူ၏သင်အတွက် ချက်ချင်း သွေးကြွေးပြန်ဆပ်နိုင်ခဲ့သည်။
ဘုရင်အေးနိစိသည် ဘုရင်မပစ်စန်ညာ၏ သားဖြစ်သူ ညီဝမ်းကွဲ မင်းသားမေဂ္ဂေါ်တာရီယန်ကို
ဘုရင့်လောက်ထောက်အသစ်အဖြစ် ခန့် အပ်လိုက်သည်။ နာမည်ကျော်စစ်သူရဲကောင်းဖြစ်သည့်
မေဂ္ဂေါ်ကို ထိုသို့ ခန်အပ်လိုက်ခြင်းသည် ထိုစဉ်က ကောင်းမွန်လှသည့် ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြစ်သော်လည်း
နောင်အခါ ကြီးစွာသော ပြဿနာကြီးကို ဖြစ်စေခဲ့ပါသည်။

ထိုနှစ်များတွင် ဆွဲမျိုးသားချင်းလက်ထပ်ခြင်းများကြောင့် တာရီရီယန်ဘုရင့်မျိုးနှယ်များနှင့်
ယုံကြည်ခြင်းသာသာကြီးတို့ကြားမှ ပြဿနာများမှ နှစ်အနည်းငယ်အတွင်း တစ်ဖြည်းဖြည်း
ကြီးထွားလာခဲ့သည်။ အေးနိစ်နှင့်သူ၏မိသားစုများကို
ယုံကြည်ခြင်း၏သူဆင်းရဲနောက်လိုက်များမှ(Poor Fellows) လုပ်ကြီးမှဖြစ်ပွားခဲ့ပြီး
ဘုရင်စောင့်သူရဲကောင်းတစ်ယောက်ကြောင့်သာ အသက်ရှင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့နောက်
အေးနိစ်သည် ပြဿနာများကို ရင်မဆိုင်ပဲ အရာဂုဏ်စတုန်းသို့ ရွှေ ပြောင်းသွားသည်။
သူ၏အအော်ဖြစ်သူ ဘုရင်မပစ်စန်ညာမှ ယုံကြည်ခြင်းကျောင်းတော်များကို
နှစ်းများနှင့်မီးလောင်တိုက်သွေးရန် အကြိုပြုသော်လည်း အေးနိစ်သည် လက်မခဲ့ပေ။

ငါအော်အကုန်ခန့် တွင်တော့ တိုင်းပြည်တစ်ခုလုံးနီးပါးသည် အေးနိစ်ကို မကျေမနပ်ဖြင့်
အာခံနေပြီဖြစ်ကာ အချို့မှာလည်း သံမကိရာပေါ်လျှင်ကို
အတိတလင်းလက်နက်ကိုင်ပုန်ကန်နေပြီဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်တွင် အေးနိစ်သည်
ဝမ်းပျက်ဝမ်းလျှောက်ရောဂါခံစားရကာ သူ၏အအော်ဖြစ်သူ ဘုရင်မပစ်စန်ညာပြုစုပေးနေသည့်ကြားမှပင်
ကွယ်လွန်ခဲ့ပါတော့သည်။

(3) Maegor I Targaryen, Maegor the Cruel

၃။ ပထမမေဂ္ဂတာဂါရီယန်၊ ရက်စက်သောမေဂ္ဂ

ပထမမေဂ္ဂေါ်တာဂါရိယန်ကိုတော့ ရက်စက်သောမေဂ္ဂေါ်ဟူလှသိများပါသည်။ မေဂ္ဂေါ်သည် သူ၏အကိုဖြစ်သူ ရုတ်တရက်သေဆုံးပြီး အေစိုင်တွင် ဘုရင်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ဘုရင်မပစ်စန်ညာသည် တူဖြစ်သူအေးနိုင်၏ ရာပန်းဆုံးသည်နှင့် ဖေဂါ (Vhagar)ကြီးကို စီးနင်းကာ ပန်းတို့ စိ(Pentos)ကို ပုံသန်းသွားရောက်သည်။ ထို့ နောက် ပန်းတို့ စိရောက်နေသည့် သားဖြစ်သူ မေဂ္ဂေါ်ကို ခုနှစ်ပြည့်ထောင်ကို ပြန်လည်ခေါ်ဆောင်ကာ ဘုရင်အဖြစ် ဘိသိက်ခံစေခဲ့သည်။ သို့ ပေမယ့် ဂရန်းမေစတာဂါဝင် (Grand Maester Gawen)က ဥပဒေအရ အေးနိုင်၏ သားအကြီးဆုံးအေဂွန်သည် ဘုရင်ဖြစ်သင့်သည်ဟု ဆိုရာ မေဂ္ဂေါ်က သူ့အား သစ္စာဖောက်မှုဖြင့် သေဒက်ချမှတ်ကာ ခေါင်းဖြတ် သတ်လိုက်တော့သည်။

ကွယ်လွန်သူဘုရင်အေးနိုင်က တိုက်နိုက်ရေးတွင် သာမန်အဆင့်သာရှိသော်လည်း မေဂ္ဂေါ်ကတော့ အင်မတန်ကြောက်စရာကောင်းသူ ဖြစ်သည်။ လူကောင်လဲထွားသော မေဂ္ဂေါ်သည် အသက် ဘုန်းအရွယ်မှာပင် နာမည်ကော်နိုက်စိများကို အနိုင်ယူနေပြီဖြစ်ကာ ဂရအေစိတွင်ကျင်းပသော တော်ဝင်ပြီးပွဲကြီးတွင် လုံထိုးပြီးပွဲ (Jousting)တွင် ဘုရင်စောင့်သူရဲကောင်း ၃ ယောက်ဆက်တိုက် အနိုင်ယူခဲ့သလို အနီးကပ်တိုက်ပွဲ (Melee)ကိုလည်း ပိုလ်စွဲခဲ့လေသည်။ ထိုသို့ ထူးချွန်လှသောကြောင့် သူ ကို အသက်ဘဏ်ဖြစ်မှာပင် ဘုရင်ပထမအေဂွန်ကိုယ်တိုင် နိုက်စွဲသွဲ ချီးမြှုင့်ခဲ့ပြီး ထိုစဉ်က တိုင်းပြည်၏ အသက်အထောယ်ဆုံးနိုက်စွဲတစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ဘုရင်မေဂ္ဂေါ်၏အမိကရန်သူကတော့ ယုံကြည်ခြင်းသားတော်များ(Faith Militants)ဟုခေါ်သော ဘာသာရေးလက်နက်ကိုင်အဖွဲ့ကြီးဖြစ်သည်။ သူတို့ သည် ဘုရင့်နေပြည်တော်ရှိ ဆောက်လုပ်ခဲ့ ရဲတိုက်နိုကြီးနှင့် Sept of Rememberanceဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတို့ ကို သိမ်းပိုက်လိုက်သည်။

ထိုအခါ မေဂ္ဂေါ်သည် ဘယ်လာရီယန်ကြီးကို စီးနင်း၍ ပစ်စန်ညာတောင်ကုန်းပေါ်တွင် အခြေပြုကာ တာဂါရိယန်အလုပ်ကိုင်သစ္စာခံများကို ဆင့်ခေါ်သည်။ ထောင်ချီသော တာဂါရိယန်သစ္စာခံတပ်များက မေဂ္ဂေါ်ကို စိုင်းရုကြသည်။ ထို့ နောက်မိခင်ဖြစ်သူ ဘုရင်မပစ်စန်ညာက မေဂ္ဂေါ်၏ဘုရင်ဘွဲ့ ကို အာခံလိုသူများကို အတိတလင်း စိန်ခေါ်လိုက်သည်။ ထိုအခါ ယုံကြည်ခြင်းသားတော်များအဖွဲ့ မှ စစ်နတ်ဘုရား၏သားတော်များ(Warrior's Sons)ခေါင်းဆောင် ဆာဒါမွန်မော်ရှိရန် (Ser Damon Morrigon)မှ လက်ခံကာ ခုနှစ်ဦးတရား၏ရင်တိုက်ပွဲ(Trial of the Seven)ဖြင့် တိုက်နိုက်ရန် ဘုရင်မေဂ္ဂေါ် တစ်ဖန်ပြန်လည်စိန်ခေါ်လေသည်။

ထို့ နောက် မေဂ္ဂေါ်နှင့်သူ၏ချုန်ပိုယံပြောက်ယောက်ကတစ်ဖက်၊ ဆာဒါမွန်နှင့်သူ၏နိုက်စွဲပြောက်ယောက်ကတစ်ဖက် တိုင်းပြည်ကို အလောင်းအစားလုပ်ကာ သေသည်အထိတိုက်ပွဲဝင်ကြတော့သည်။ ပြင်းထန်လှသည့် တိုက်ပွဲကြီးအဆုံးတွင် မေဂ္ဂေါ်တစ်ယောက်သာအသက်ရှင်ကျုန်ကာ ကျုန်သူအားလုံး သေဆုံးသည်။ သို့ ရာတွင် မေဂ္ဂေါ်ကိုယ်တိုင်လဲ ဒက်ရာပြင်းထန်စွာဖြင့် ရက်ပေါင်းများစွာ ဆေးကုသမှုခံယူရသည်။

မေဂ္ဂ်သည် သတိရလာပြီးနောက် မြို့နံရံပေါ်လမ်းလျှောက်သည်နင့် ထောင်ချီသော ပြည်သူများမှ
ကောင်းချီးပေးလေသည်။ ထိုသို့ ပြန်ကောင်းပြီးသည့်နောက် ဘုရင်မေဂ္ဂ်သည်
ဘယ်လာရီယွန်ကြီးကို စီးနင်းကာ Sept of Rememberanceကျောင်းတော်ကြီးနင့်
ငှုံးကိုသိမ်းပိုက်ထားသော သူဆင်းရဲနောက်လိုက်များအားလုံးကို ရက်စက်စွာ
မီးလောင်တိုက်သွင်းလေတော့သည်။

(The Sept of Rememberance အား မီးလောင်တိုက်သွင်းခြင်း)

သို့ ပေမယ့် အဆိပါဖြစ်ရပ်မှာ ဘုရင်မေဂ္ဂ၏၏ ယုံကြည်ခြင်းနှင့်ဖြစ်သောစစ်ပွဲများ၏
 အစပဲဖြစ်ပါတော့သည်။ ထိုအချိန်မှ စတင်ကာ Iron Thronesနှင့် Faith of the Sevenတို့၏
 စစ်ပွဲကြီး စတင်ခဲ့ကာ တိုက်ပွဲကြီးယေားစွာ ဖြစ်ပွားပါတော့သည်။ စတုန်းဘရစ်ချိတိက်ပွဲ (Battle at
 the Stonebridge)တွင် မန်ဒါမြစ်ကြီးမှာ သုံးမိုင်ခန့် သူ့ဆင်းရဲနောက်လိုက်များ၏သွေးများဖြင့်
 ရဲတောက်သွားသည်ဟုဆိုသည်။ ပိုမိုကြီးမားသော တိုက်ပွဲကြီးမှာ ဘလက်ဝါးတားမြစ်ခွဲတိုက်ပွဲ (Great
 Fork of Blackwater)ဖြစ်သည်။ ထိုတိုက်ပွဲတွင် ယုံကြည်ခြင်းသားတော်များမှ
 စစ်နတ်ဘုရားသားတော်များအဖွဲ့၊ သူ့ဆင်းရဲနောက်လိုက်များအဖွဲ့ အပြင်၊ မေဂ္ဂ၏ကိုယ့်ကန်သည့်
 မြစ်ဝမ်းဒေသသင်များ၊ အနောက်နယ်ပယ်မှသင်များစွာဖြင့် ဘုရင်မေဂ္ဂ၏၏
 တာဂါရီယန်တော်ဝင်တပ်များမှတစ်ဖက်တိုက်နိုက်ကြသော ကြီးမားသည့် တိုက်ပွဲကြီးဖြစ်သည်။
 တိုက်ပွဲကြီးမှာ တစ်နေကုန်ကြာမြင့်ကာ မေဂ္ဂ၏မှာ ဘယ်လာရီယန်ကြီးကို စီးချွဲတိုက်ပွဲဝင်သည်။
 နောက်ဆုံးတော့ ထိုတိုက်ပွဲကိုဘုရင်မေဂ္ဂပို့ပင်အနိုင်ရခဲ့သည်။

တိက်ပွဲများကို အနိုင်ရသော်လည်း ဘုရင်မေဂ္ဂေါ်သည် အိမ်ထောင်ရေးကံမကောင်းပါ။ သူယူသမျှမိန္ဒားမတိုင်းသည် သားသမီးမထွန်းကားပဲ မွေးသည့်ကလေးများကလဲ အဂ္ဂါချို့ ယွင်းနေသည့် ကလေးများဖြစ်ကြသည်။ စစ်ပွဲများ ရက်စက်မှုများဖြင့်ပြည့်နေသည့် မေဂ္ဂေါ်၏လက်ထက် အောင်မြင်မှတစ်ရပ်ကတော့ ရဲတိုက်နီ(Red Keep)ကို အောင်မြင်ပြီးစီးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ မေဂ္ဂေါ်သည် ရဲတိုက်နီကို မူလပုံစံထက်ပင် ပိုမိုကောင်းမွန်စေခဲ့သည်။

သူသည် ရဲတိုက်နီအတွင်းမှာပင် ကျံ့ဗျာယ်တစ်ခုရိုင်းရုတားသော ရဲတိုက်ငယ်တစ်ခုထပ်မံတည်ဆောက်စေခဲ့သည်။ အဆိုပါရဲတိုက်ခံတပ်ငယ်ကို မေဂ္ဂေါ်၏ခံတပ်(Maegor's Holdfast)ဟု ခေါ်ဆိုကြသည်။ မေဂ္ဂေါ်သည် ရဲတိုက်နီကို ကိုယ်တိုင်ကြီးကြပ်ကာ များစွာလှုသော လျှို့ဝှက်လမ်းများ၊ လိုက်များ၊ နံရံတုများစွာဖြင့် သေသေချာချာတည်ဆောက်သည်။ ထိုတည်ဆောက်နေချိန်တွင် တိုင်းပြည်ကို ဘုရင့်လက်ထောက်လေ့ဖို့ဟာရိုဝင်းဖြင့် (Lord Harroway) လွှဲအပ်ထားသည်။ မေဂ္ဂေါ်သည် ရဲတိုက်နီကြီးပြီးစီးသည်နှင့် တည်ဆောက်ပေးခဲ့သူအားလုံးကို စားပွဲကြီးကျင်းပရှုက်ပြုပြီးနောက် ရဲတိုက်နီ၏လျှို့ဝှက်ချက်များ မပျံ့စေရန် အားလုံးကို သုတေသင်ပစ်လိုက်တော့သည်။

ငါ့အော်တွင် အေးနိုင်၏ သားကြီးဖြစ်သူ ဘုရင်မေဂ္ဂေါ်၏တူတော်သော မင်းသားအော်နှင့် ဥပဒေအရ သူပိုင်ဆိုင်သော ထိုးနှစ်းကို ပြန်လည်ရယူရန် ကြိုးပမ်းခဲ့သည်။ (Aegon the Uncrownedဟုခေါ်သော ဘုရင်မဖြစ်လိုက်သူအော်နှင့် ပထမအေးနိုင်တာဂါရိယန်၏ သားကြီးဖြစ်သည်။ မေဂ္ဂေါ်သည် သူ၏ ထိုးနှစ်းကို လုယူထားခြင်းဖြစ်သည်။) နောင်တွင် Great Battle Beneath the Gods Eyeဟု လူသိများသည့် တိုက်ပွဲကြီးအပြီးတွင် တူဖြစ်သူအော်နှင့် ကျဆုံးခဲ့ပါသည်။

ငွေအောင် ကုန်ဆုံးခါနီးတွင် မေဂ္ဂေါ်သည်ယုံကြည်ခြင်းဘာသာကြီးနှင့် ထပ်မံစစ်မက်ဖြစ်ပွားသည်။ အသစ်ဖြစ်သော ဂိုက်းအုပ်ဘုန်းကြီး(High Septon)၏အမိန့် ကို မနာခံပဲ လက်နက်မချသော ဘာသာရေးလက်နက်ကိုင်အဖွဲ့ ကြီးဖြင့် စစ်မက်ဖြစ်ပွားခြင်းဖြစ်သည်။ အဆိုပါတိုက်ပွဲအပြီးတွင် မေဂ္ဂေါ်သည် အရိုးခေါင်းနစ်ထောင်ကျော်ဖြင့်ပြန်လာသည်ဟုဆိုသည်။ ငရအောင်တွင်တော့ ဆပ်တန်မွန်း(Septon Moon)နှင့် သူဆင်းရဲနောက်လိုက်အဖွဲ့ ခေါင်းဆောင် ခွေးနှီးကြီးဟုခေါ်သော ဆာဂျက်ဖရေးဒေါ်ဂျော်(Red Dog of the Hills)တို့ မှ ထပ်မံပုန်ကန်သည်။ သူတို့ အတူ ရေးဗားရန်းမြစ်ဝမ်းဒေသတစ်ခုလုံးပါဝင်သည်။ တာဂါရီယန်တော်ဝင်ရောတပ်ခေါင်းဆောင် လော့ဖွေမွန်ပယ်လာယွန်ကိုယ်တိုင် မေဂ္ဂေါ်ကို ဆန့်ကျင်သည့်အချိန်တွင်တော့ ခုနစ်ပြည်ထောင်ရှုအမိမိတော်များစွာလည်း ပုန်ကန်မှတွင် အတိတာလင်း ပါဝင်လာပြီဖြစ်သည်။

ထိုသို့ဖြင့် မေဂ္ဂေါ်၏ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်လှသော အုပ်ချုပ်မှုကြီးအဆုံးသတ်ရန် ကြမ္ဗာဖန်လာပြီဖြစ်သည်။

အဆိုပါပုန်ကန်မှအားလုံးအား စုစည်းလိုက်သည့်အဖြစ်ကတော့ အေးနှစ်နှင့်အလိုင်ဆာတို့ ၏ နောက်ဆုံးသားဖြစ်သော မင်းသားငယ်ရာဟားရို့ (Jaehaerys Targaryen)၏ ထီးနှုန်းဆက်ခံသော ကြညာချက်ဖြစ်သည်။ အသက် ၁၄နှစ်အရွယ်မင်းသားရာဟားရို့တာဂါရီယန်၏နောက်တွင်တော့ စတောင်းအနဲ့ သခင်က အမိကထောက်ခံပေးထားသည်။ ထိုကဲ့သို့ ရာဟားရို့တာဂါရီယန်က ဘုရင်အဖြစ်ကြညာလိုက်သောအခါ မေဂ္ဂေါ်၏ဘုရင်တော့သူရဲကောင်းနစ်ယောက်သည်လည်း ရာဟားရို့ထံသို့ ပြောင်းလဲသွားခံလေသည်။

ထို့နောက်တွင် မေဂ္ဂေါ်သည် တိုင်းပြည်အနဲ့ဖြစ်ပွားနေပြီဖြစ်သော ပုန်ကန်မှုများကိုနိမ်နှင့်ရန်အတွက် သူ၏သွားခံများကိုဆင့်ခေါ်ရာ အနည်းငယ်မျှသာလာရောက်သည်ကို တွေ့ရသည်။ မေဂ္ဂေါ်ကိုတော့ အဆိုပါနောက်တစ်နေ့ တွင် သံမကိရာဇ်လျှင်ပေါ်တွင် ပြတ်ရှုရာပေါင်းများစွာဖြင့် သွေးများဖုံးလွှမ်းကာ သေဆုံးလျက်တွေ့ရသည်။ အချို့ကမေဂ္ဂေါ်ကို သူ၏လက်ကျွန်းဘုရင်တော့သူရဲကောင်းများက လုပ်ကြံလိုက်သည်ဟု ဆိုကြသည်။ သို့ ပေမယ့် အများစုကတော့ မိမင်းဘုရင်မပစ်စန်ညာသေဆုံးပြီးနောက် အရင်လိုမဟုတ်တော့သော မေဂ္ဂေါ်သည် သံမကိရာဇ်လျှင်၏ ပါးများဖြင့်ပင် မိမိကိုယ်ကို လိုးဖြတ်ကာ သတ်သေသွားသည်ဟုဆိုကြသည်။ မည်သို့ ပင်ဆိုစေကာမူ မေဂ္ဂေါ်သည် သူအုပ်ချုပ်သွားသော နှစ်တာကာလတွင် တိုင်းပြည်ကြီးကို ရက်စက်မှုများဖြင့် သွေးချောင်းစီးစေကာ ပြဿနာပေါင်းများစွာကို ထားရစ်ခဲ့တော့သည်။

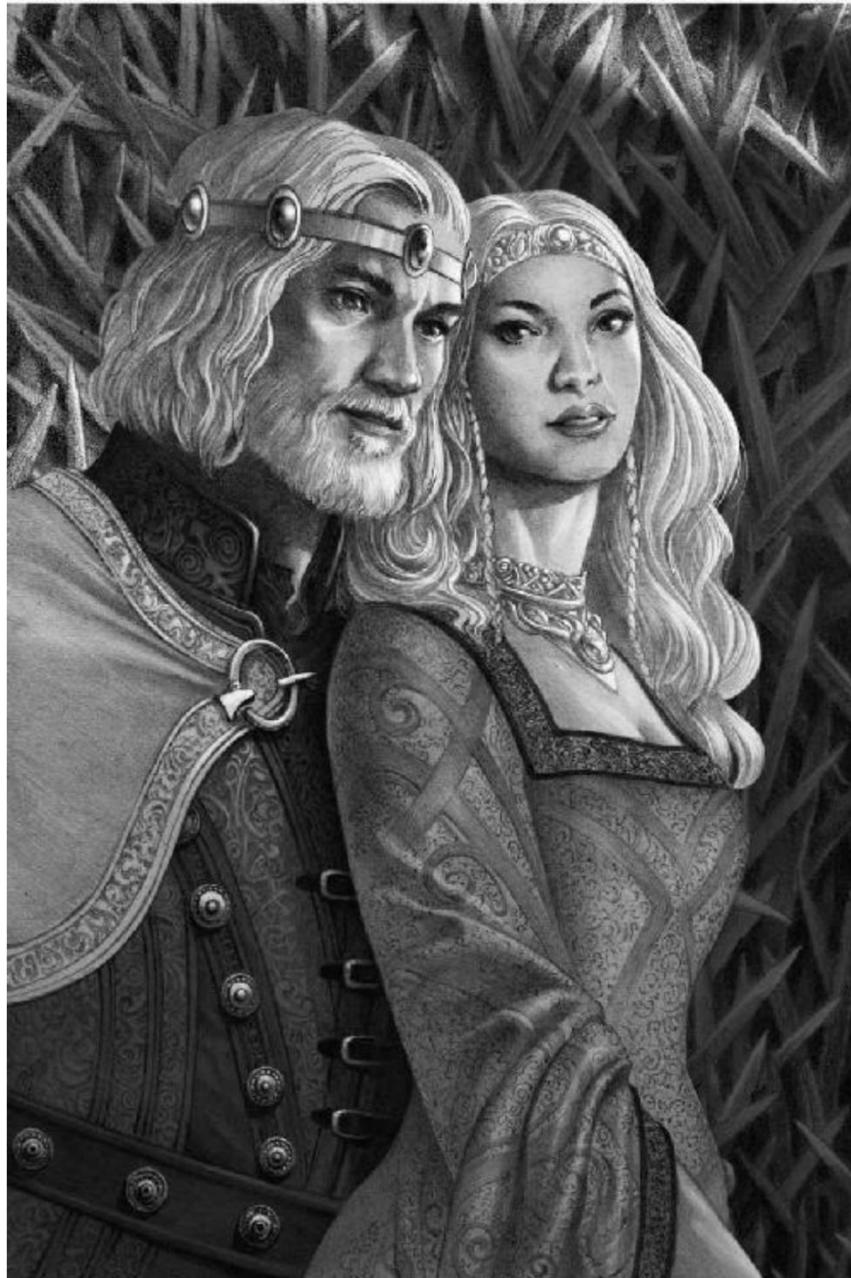
(4) Jaehaerys I Targaryen, Jaehaerys the Consiliator

၄။ ၁၃၈၇ ခုနှစ်၊ ဂျာဘားရို့
၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငြာ၊ ရန်ကုန်တော်

ပထမဂျာဘားရို့တာဝါရီယန်သည် မေဂ္ဂေါ်သေဆုံးပြီးနောက် ငရအော်တွင် နန်းတက်ခဲ့သည်။
ထိုအချိန်က ခုနှစ်ပြည်ထောင်ကြီးတစ်ခုလုံးသည် ပုန်ကန်ထက္ခမူများအပြင်
မေဂ္ဂေါ်၏ရက်စက်မှုများကြောင့် တော်ဝင်မိသားစုအပေါ် ဒေါသထွက်နေသော
ယဉ်ကျဉ်ခြင်းဘာသာကြီးနှင့် သူ၏နောက်လိုက်လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့ကြီး စသည့်အခြေအနေများဖြင့်
ကိုမိမီးအုံးသက္ကားသို့ ဖြစ်နေသည်။

ဘရင်စဖြစ်သည့်အချင့်တွင် အသက်ဘင်္ဂနှစ်ဘုရိုဘေးသည့် ရာဟာရီတိ (Queen Regent) ရင်ခွင်ပိုက်ဘုရင်မအဖြစ် သူ၏မိခင်မှဆိုးမဖြစ်သူအလိုင်ဆာ (Dowager Queen Alyssa)၊ ဘုရင့်လက်ထောက်အဖြစ် လော့ဒိရိဂါဘာရာသီယံန် (Lord Rogar Baratheon)တို့က ကြီးစွာကူညီပေးခဲ့ကြသည်။ ရာဟာရီတိသည် သူအရွယ်ရောက်သောအခါ ညီမဖြစ်သူ အလိုင်ဆိန်းတာဂါရိယံန် (Alyssane)ဖြင့်ပင် လက်ထပ်၍ ငှါးတို့၏ အိမ်ထောင်ရေးမှာ သားသမီးများစွာဖြင့် သာယာလှပခဲ့ပါသည်။

ဂျာဟားရိစ်သည် အသက်ငယ်ရွယ်ပေါ်ယူ ထိုးနှုန်းဖြင့် ထိုက်တန်သူ
 မင်းကောင်းမင်းမြတ်တစ်ဦးအဖြစ် သက်သေပြန်ခဲ့သည်။ သူသည် မြင်းစီးကောင်းသကဲ့သို့ လုံနှင့်
 လေးတို့ ကို အထူးကျွမ်းကျင်သည့် စစ်သူရဲ့ကောင်းတစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူသည်
 ဘမီသော(Vermithor)ဟု ခေါ်သော ကြီးနီရောင် ရောမနားကြီးကို စီးသည်။ အဆိုပါနားကြီးသည်
 ဘယ်လာရိယွန်(Balerion)နှင့် ဖောက်(Vhagar)တို့ နောက် အကြီးဆုံးနားကြီးဖြစ်သည်။
 ဂျာဟားရိစ်သည် အသက်နှင့်မလိုက်အောင်ပင် အသိဉာဏ်မြင့်ပြီး အမြင်ကျယ်သည်။
 ဆုံးဖြတ်ချက်ပြတ်သားကာ တရားမျှတသည်။ စိတ်ထားအင်မတန်ကောင်းမှန်ပြီး ပြီးချမ်းမှုကို
 လိုလားသူဖြစ်သည်။ သူ၏ဘုရင်မဖြစ်သူအလိုင်ဆိန်းမှာလဲ လုပေါ်ရောမောရုံမကပဲ
 ကြုံနာသည့်နှလုံးသားရှိပြီး အင်မတန်ဉာဏ်ကောင်းသူဖြစ်သည်။ လူအများစုက
 တိုင်းပြည်ကိုအုပ်ချုပ်သည်မှာ ဘုရင်တင်မကပဲ ဘုရင်မ၏စွမ်းဆောင်ရည်ပါ ပါဝင်သည်ဟုဆိုကြသည်။

ဘုမ၏တိုက်တွန်းချက်ဖြင့်ပင် ပထမညာ(The First Night)ဥပဒေကို ဖျက်သိမ်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။
 (ပထမညာဆိုသည်မှာ လက်ထပ်မဂ်လာတစ်ခုဖြစ်တိုင်း သက်ဆိုင်ရာနယ်ပင်သစ်က မဂ်လာဦးညကို
 ပိုင်ဆိုင်ကာ သတို့ သမီးဖြင့် အိပ်စက်ခွင့်ရခြင်းဖြစ်သည်)။ အဆိုပါဖျက်သိမ်းမှုကို
 လော့အဲပေါင်းများစွာမှ ဒေါသတာကြီးကန့် ကွက်ကြသည်။ “ညကိုစောင့်ရောက်ကြသူများ”
 အဖွဲ့ကြီးမှုလဲ (the Night's Watch) ဘုရင်မအလိုင်ဆိန်းကို ရှုက်ပြုသောအားဖြင့် ငှိုးတို့ ပိုင်
 စန်းဂိတ်ရဲတိုက်(Snowgate)ကို ဘုရင်မရဲတိုက်(Queensgate)အဖြစ်ပြောင်းလဲခဲ့သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဘုရင်မက Deep Lakeခံတပ်ရဲတိုက်အသစ် တည်ဆောက်ရန်အတွက်
 ရွှေများပေးလှုခဲ့ခြုံဖြစ်သည်။ တိုစည်က နံရံကြီး(the Wall)၏ အကြီးဆုံးခံတပ်ဖြစ်သော
 နိုက်ဖို့ ဒ်ခံတပ်(Nightfort)မှာ ကြီးမားလွန်းသဖြင့် ထိန်းထိမ်းရန်မလွယ်ကူတော့ပဲ
 စွန်းပစ်လိုက်ရ၍ ဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် ဘုရင်မက ညကိုစောင့်ရောက်သူများအဖွဲ့ ကို
 လက်ဆောင်သစ်(New Gift)နယ်မြေကို ရရှိအောင်လည်း စွမ်းဆောင်ပေးခဲ့သေးသည်။
 ((လက်ဆောင်သစ်နယ်မြေမှာ မြေက်ပိုင်းဝင်းတားဖော်သစ် စတုတ္ထံများထံမှ နံရံကြီးနှင့်ကပ်လျက်
 ပြုလိုက်အကျယ်ရှိသောနယ်မြေကို တောင်းယူ၍ ညာတောင့်တပ်ဖွဲ့ ကို ပေးအပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။
 ယခင်လက်ဆောင်(the Gift) ပြုလိုက်ဖြင့်ပေါင်း၍ နံရံကြီးနှင့် ကပ်လျက် လိုက်ရွေ့ပမာဏနယ်မြေကို
 ညာတောင့်တပ်ဖွဲ့ ကြီးမှုပိုင်ဆိုင်သွားလေသည်။ ထိုလိုက်ရွေ့ မိုင်ဘွေးအတွင်း နေထိုင်သူများသည် The
 Watch ကို အခွန်များပေးဆောင်ကြရသည်။))

ဂျာဟားရိစ်သည် ဘုရင်မအလိုင်ဆိန်းကို အချစ်ဆုံးဖြစ်ပေါယုံ ဘူၢဗီအခင်မင်ဆုံးသူမှာ ဘုန်းတော်ကြီးဘုဥ်တ်(Septon Barth)ဖြစ်သည်။ သာမန်မျိုးရှိုးဖြစ်သူ ဆပ်တန်ဘုဥ်တ်သည် ငယ်စဉ်ကပင် ဥက္ကာင်းလွှန်းသဖြင့် နာမည်ကြီးသုတစ်ဦးဖြစ်ကာ ရဲတိုက်နှိုးရှု စာအုပ်စာပေများကို ထိန်းသိမ်းရန်တာဝန်ကျရင်း ဂျာဟားရိစ်နှင့် ခင်မင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သိမ်းမကြာခင်မှာပဲ ဂျာဟားရိစ်သည် ဆပ်တန်ဘုဥ်တ်ကို ဘုရင့်လက်ထောက်အာဖြစ်ခန့် အပ်လိုက်တော့သည်။ အဆိုပါဆုံးဖြတ်ချက်ကို အမျိုးမြင့်မြတ်သောသခင်များစွာမှ နှစ်သက်ခြင်းမရှိကြသလို ဂိုက်းအုပ်ဘုန်းတော်ကြီး(High Septon)နှင့် အခြားအဆင့်မြင့်ဘုန်းတော်ကြီးများ(Most Devout)မှုလည်း သံသယများစွာရှိခဲ့ကြသည်။ ထို့ပေမယ့် ဆပ်တန်ဘုဥ်၏ အကြံပေးချက်များဖြင့် ဂျာဟားရိစ်သည် ခန်းပြည်ထောင်ကို မည်သည့်ဘုရင့်ထက်မဆို ပိုမိုတည်ဖို့မြစ်စွာအုပ်ချုပ်နိုင်ခဲ့သည်။

ပထမဦးစွာ ဂျာဟားရိစ်သည် ခန်းပြည်ထောင်ရှိ တစ်ရွာတစ်ဂါတာတစ်ပုဒ်ဆန်းဆိုသလိုဖြစ်နေသည့် မညီသွေးတ်သည့် ဥပဒေများကို မြောက်ပိုင်းမှ ခြို့နယ်စပ်တိ တစ်ခုတာည်း ဖြစ်စေခဲ့သည်။ ဘုရင့်နေပြည်တော်ကိုလဲ ဆပ်တန်ဘုဥ်အကူအညီဖြင့် အမိုက်သိမ်းစနစ်များ၊ ရေဆိုးမြောင်းစနစ်များ၊ ရေချို့တွင်းများ စနစ်တကျတည်ဆောက်ကာ မြို့တော်ကြီးကို သန့်ရှင်းသပ်ရပ်စေခဲ့သည်။ ထို့အပြင် တိုင်းပြည်ကြီးတစ်ခုလုံးကို ကောင်းမွန်စွာအုပ်ချုပ်နိုင်ရန် လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေးကောင်းမှဖြစ်မည်ကို နားလည်သဖြင့် ကြီးမားကျယ်ပြန့် သော လမ်းကွန်ယက်ကြီးတစ်ခုကို တည်ဆောက်ခဲ့သည်။ အဆိုပါလမ်းကွန်ယက်ကြီးသည် ဘုရင့်နေပြည်တော်မှ ရှိခို့နယ်မြေ(Reach)၊ မှန်တိုင်းနယ်မြေ(Stormlands)၊ အနောက်နယ်မြေများ(Westerlands)၊ မြင်းမြေးဒေသများ(Riverlands)များအပြင် မြောက်ပိုင်း(the North)အထိပေါက်ရောက် ကျယ်ပြန့် လေသည်။ ထိုလမ်းကွန်ယက်တွင် ဘုရင့်လမ်းမကြီး(the Kingsroad)မှာ အကြံးဆုံးဖြစ်၍ လိုက်ပေါင်းရာချို့ရည်လျားကာ နံရံကြီးနှင့် ရဲတိုက်နက်(Castle Black)ထိတိုင်ရောက် ရောက်ရှိသည်။

ဘုရင်ဂျာဟားရိစ်နှင့် ဆပ်တန်ဘုဥ်တို့၏ အကောင်းမွန်ဆုံးစွမ်းဆောင်ရည်မှာ ယုံကြည်ခြင်းသာသရေးအဖွဲ့ကြီး(the Faith)နှင့် ဌီမြို့ချမ်းရေးရယူနိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ပထမဦးစွာ ဂျာဟားရိစ်သည် စစ်နတ်ဘုရားသားတော်များ(Warrior's Sons)နှင့် သူဆင်းရဲနောက်လိုက်များ(the Poor Fellows) သာသရေးလက်နက်ကိုင်နစ်စွဲ ကို သတ်ဖြတ်နှစ်နှင့်ခြင်းအား လုံးဝပ်တန်းလိုက်သည်။ ထို့ဖွဲ့မှာ မေဂ္ဂေါ်၏ ကျေးဇူးကြောင့် အရေအတွက်ကတော်တော်နည်းပါးသွားပြီဖြစ်သော်လည်း လက်နက်ကိုင်စွဲထားဆဲဖြစ်သည်။ ဂျာဟားရိစ်က ငှင့်တို့ အတွက်ထုတ်ထားသော စုကြေားများကို ပယ်ဖျက်သည်။ ထို့နောက် ဆပ်တန်ဘုဥ်တ်ကို အိုးတောင်း(Oldtown)သို့ စေလွှတ်ကာ (High Septon) ဂိုက်းအုပ်ဘုန်းတော်ကြီးဖြင့် ဆွေးနွေးစေသည်။

ထို နောက် သံမကိရာဖလွှင်က ယုံကြည်ခြင်းဘာသာကြီးကို ထာဝရကာဂျယ်ပါမည်ဟူသော သစ္စာစကားဆိုပြီးနောက်မှာတော့ ဂိုက်းအုပ်ဘုန်းတော်ကြီးက ကြယ်စင်များနှင့်ခါးများ(Stars and Swords)ဟု ခေါ်သည့် ဘာသာရေးလက်နက်ကိုင်အဖွဲ့ကြီး (Faith Militant)ကို အပြီးတိုင်ဖျက်သိမ်းလိုက်ပါတော့သည်။ ထိုနည်းအားဖြင့် ဘာသာရေးအဖွဲ့ကြီးနှင့် သံမကိရာပလွှင်ကြားက ဒက်ရာကြီးကို ထာဝရကုစားနိုင်ခဲ့သည်။

ဇာအော်အရောက်မှာတော့ ဘုရင်ရာဟားရိစ်၏ အသက်ရွေဝန်စံပြည့် အထိမ်းအမှတ်ပြုငွေပွဲကြီး(Tourney)တစ်ခုကို ကျင်းပလေသည်။ ထိုပြုငွေပွဲကြီးမှာ မိမ်းဘုရင်မအလိုင်ဆာကို အထူးပေါ်ရွင်စေသည်။ သူမ၏ သားများ၊ မေးများ၊ မြစ်များကို စုစည်းစွာပြန်လည်မြင်ရခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် နငါးများမှာလည်း ပထ်လယ်ရိုးယားကြွောဆိုး(Doom of Valyria)နောက်ပိုင်း ပထ်မဆုံးအကြိမ်အဖြစ် အရေအတွက်များစွာ တစ်နေရာတည်း စုစည်းမိကြသည်။ ထိုပွဲကြီး၏ လုံထိုးခြင်း(Jousting)ပိုလ်လုပွဲတွင် ဘုရင်တောင့်သူရဲကောင်း ပြိုးဖြစ်သော ဆာရိုင်အမ်ရက်ပိုင်(Ser Ryam Redwyne)နှင့် ဆာကလီမန့် ခရိုတ်(Ser Clement Crabb)တို့ သည် အချင်းချင်း လုံအခြင်းသုံးဆယ်တိတိကျိုးသော်လည်း အဖြေမပေါ်သဖြင့် ရာဟားရိစ်မှ ပူးတွဲချွန်ပိုးယံအဖြစ် သတ်မှတ်ပေးလိုက်သည်။ အဆိုပါ လုံထိုးပွဲသည် ခနှစ်ပြည်တောင်သမိုင်းတစ်လျှောက် အကောင်းဆုံးပြုငွေပွဲဖြစ်သည်ဟုဆိုကြသည်။

ရာဟားရိစ်သည် တိုင်းပြည်ကြီးတစ်ခုလုံးကို သာယာဝပြောအောင် အုပ်ချုပ်နိုင်ပြီး သားသမီးထွန်းကားသလောက် တစ်ဖက်တွင် ထိုးမွေ့နန်းမွေ့ဆက်ခံသူကို ရွေးချယ်ရာတွင်မှ ကံမကောင်းခဲ့ပါ။ ရာဟားရိစ်၏ သားသမီးဆယ့်သုံးယောက်အနက် ကိုးယောက်သာ အရွယ်ရောက်သည်အထိ အသက်ရှင်သည်။ သူပထ်မရွေးချယ်ထားသော အိမ်ရှေ့ စံမင်းသား သားကြီးဖြစ်သူ (Aemion)အော်မှန်တာဂါရီယန်မှာ ဇူအော်တွင်သေဆုံးခဲ့ပြီး သူ၏အိမ်တောင်မှာလဲ သားမမွေးစွားပဲ သမီးတစ်ဦးသာ မွေးစွားခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ရာဟားရိစ်သည် အိမ်ရှေ့ စံဘွဲ့ ကို ခုတိယသားကြီး (Baelion)သောလွှန်တာဂါရီယန်ကို ခန့်အပ်ခဲ့သည်။ သို့ ရာတွင် ဘေးလွှန်သည်လဲ ဝဝအော်တွင် မထင်မှတ်ပဲ သေဆုံးသွားတော့သည်။

ထို နောက်တွင်တော့ နှင့်မွေဆက်ခံသူပြဿနာကို အပြီးဖြေရှင်းနိုင်ရန် ဂျာဟားရိစ်သည်
ပထမဦးဆုံးအကြမ်ပြည်လုံးကျေတ်အစဉ်းအဝေးကြီး(the Great Council)ကို ၁၀၁အောင်တွင်
ကျင်းပခဲ့သည်။ ထိုခွေးနွေးပွဲကြီးကို တစ်ပြည်လုံးရှိ အိမ်တော်ပေါင်းများစွာမှ သခင်ပေါင်းများစွာ
လာရောက်ကြသည်။ ထိုသခင်ကြီးကယ်များစွာနှင့်အတူ ငါးတို့ ၅၀ အလံကိုင်သစ္စာခံများ၊ နိုက်စ်များ၊
စကိုင်ယာများ၊ အစေခံများပါဝင်လာသည်။ ထို့ အပြင် စခန်းနောက်လိုက်များ(Camp
Followers)များဖြစ်သည့် ထမင်းချက်များ၊ အဝတ်လျှော်အမျိုးသမီးများ၊ မှဆိုးများ၊
ပန်းပဲဆရာများစသာဖြင့် လူပေါင်းများစွာပါဝင်သေးသည်။ မြို့ကြီးတစ်ခုစာ ကြံများပြားလှသော
လူများကို ဆန့်ဝင်သည့်ရဲတိုက်မှာ ဟာရင်ဟောရဲတိုက်ကြီးသာရှိသည်။ သို့နှင့်
တောင်ပေါင်းများစွာသော ရွှက်ထည်တဲ့များစွာဖြင့် ဟာရင်ဟောရဲတိုက်မြို့ကြီးသာ
တကယ့်မြို့ကြီးတစ်ခုစာအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားသည်။

ထိုခွေးနွေးပွဲကြီးတွင် တင်သွင်းသောနာမည်များမှ အမွှံခံကိုးယောက်ကို ပယ်ချုပြီးနောက်
အမိုကအမွှံနှစ်ဦးသာကျိုန်တော့သည်။ ထိုခွေးနွေးပွဲကြီးသည် ယောကျားမျိုးဆက်ကို
အမျိုးသမီးမျိုးဆက်ထက် ပိုမိုတန်ဖိုးထား ရွေးချယ်စေသည်။ နောက်ဆုံးရွေးချယ်ခံ နှစ်ဦးအနက်
တစ်ဦးမှာ လီနောဗယ်လာယွန်(Laenor Velaryon) ဖြစ်သည်။ သူသည် ဂျာဟားရိစ်၏သားကြီး
အေမွန်တာဂါရီယန်၏သမီးဖြစ်သူ ရေနေးတာဂါရီယန်၏ သားဖြစ်သည်။ သူသည် မိဘနှစ်ဖက်စလုံးမှ
တာဂါရီယန်သွေးပါသူဖြစ်သည်။ သူ၏အားသာချက်မှာ အင်မတန်ချမ်းသာခြင်းဖြစ်သည်။

သူ၏အဖေဖွဲ့သူ လော့ဒ်ကော်လေပယ်လာယွန်မှာ(Corlys Velaryon) ခုနှစ်ပြည်တောင်၏
အချမ်းသာဆုံးလူဖြစ်ကာ လန်နှစ်စတာအိမ်တော်နှင့် ဟိုက်တာဝါအိမ်တော်ထက်ပင်
ချမ်းသာသူဖြစ်သည်။ လော့ဒ်ကော်လေ၏ ဂုဏ်သတင်း၊ ကြွယ်ဝချမ်းသာခြင်းတို့ က သူ၏သားဖြစ်သူ
လန်နော၏ အဆိုပြုချက်ကို ကြီးစွာအထောက်အကြပ်သည်။ လီနောက် ထောက်ခံသူများတွင်
လော့ဒ်ဘိုမွန်ဘာရာသီယန်(Lord Boremund Baratheon)၊ လော့ဒ်အယ်လတ်စတုံး(Lord Ellard
Stark)၊ လော့ဒ်ဘာလက်ဂွတ်(Lord Blackwood)၊ လော့ဒ်အမ်မွန်(Lord Emmon)၊
လော့ဒ်ဆယ်တိုဂါ(Lord Celtigar)စသား အိမ်တော်များပါဝင်သည်။ သို့ရာတွင် မဲပေးမှုများတွင်မူ
လီနောက် ထောက်ခံသူမှာ အင်မတန်နည်းပါးနေသေးသည်ကို တွေ့ရသည်။

အရွေးခံနောက်တစ်ဦးမှာ မင်းသားပစ်ဆေးရိစ်တာဂါရီယန်(Viserys Targaryen)ဖြစ်သည်။ သူသည်
ဘေးလွန်တာဂါရီယန်၏ သားကြီးဖြစ်သည်။ သူ၏အသက်မှာ ဂုဏ်ရှိပြီဖြစ်ကာ
လီနောဗယ်လာယွန်ကဗျာ ဂနှစ်အရွယ်သာရှိသေးသည်။ နောက်ဆုံးတွင် မင်းသားပစ်ဆေးရိစ်က
မဲအပြတ်အသတ်အသာဖြင့် အနိုင်ရကာ တိုင်းပြည်အမွှံခံ အရာဂွန်စတုန်း၏ အိမ်ရှေ့ စံမင်းသား
ဖြစ်ခဲ့တော့သည်။

ဘရင်ကြီးဂျာဟားရိစ်သည် သူ၏သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ ဆပ်တန်ဘုတ်သေဆုံးပြီးနောက် ဆာအော်တို့ဟိုက်တာဝါ(Ser Otto Hightower)ကို ဘုရင့်လက်ထောက်အဖြစ် ခန့် အပ်ခဲ့သည်။ ဂျာဟားရိစ်သည် ဇာအော်တွင် သမီးအငယ်ဆုံးဖြစ်သော ဂါအယ်တာဂါရိယန်(Gael)သေဆုံးခြင်း၊ ၁၀၀အော်တို့ တွင် ချုပ်အနီးဖြစ်သူအလိုင်ဆိန်းသေဆုံးခြင်း၊ ၁၀၁အော်တွင် ဘေလွန်သေဆုံးခြင်းတို့ ကို ခံစားရပြီးနောက်တွင်တော့ စိတ်နှင့်လူကျန်းမားရေးချီး တဲ့လာပြီး ၁၀၂အော်တို့အရောက်တွင်တော့ အိပ်ယာပေါ်တွင် ဌြမ်းချမ်းစွာ ကွယ်လွန်သွားတော့သည်။ ဂျာဟားရိစ်သေဆုံးချီးနှင့်တွင် အသက် ဇာန်ရှိပြုဖြစ်ကာ သူ၏နှစ်ဦးသက်မှာလဲ ရှေနစ်ကြာမြင့်ခဲ့ပြီး သမိုင်းတစ်လျှောက်အရှည်လျားဆုံးနှစ်ဦးသက်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ပထမဂျာဟားရိစ်တာဂါရိယန်ကို သမိုင်းတွင် စုစုည်းညီညွတ်စေသူအဖြစ်လည်းကောင်း၊ အမြဲ့အမြဲကြီးသူအဖြစ်လည်းကောင်း၊ အသက်ရှည်သောသူရင်အဖြစ်လည်းကောင်း အသိအမှတ်ပြုကြသည်။ ဂျာဟားရိစ်သည် အင်မတန်စိတ်ထားကောင်းကာ တရားမျှတာသူဖြစ်သောကြာင့် သူသေဆုံးသောအခါ အနောက်နိုင်ငံများတစ်မကပဲ ဒုံးနှစ်ဦးနယ်ပယ်ကပါ စိတ်မကောင်းဖြစ်ကာ နိုင်ကြေးကြေကြာင်း သိရသည်။ သူ၏ရှုပ်အလောင်းကိုတော့ နာဂါးကွင်း(Dragonpit)တွင် မီးသရှိလိုကာ အနီးဖြစ်သူ၏ ပြာများဖြင့်ရောနောကာ ရဲတို့က်နီအတွင်းမှာ မြှပ်နံထားကြပါသည်။

(5) Viserys I Targaryen

၅။ ပထမပစ်ဆေးရိစ်တာဂါရီယန်

ဘုရင်ကြီးရှာဟားရိစ်၏ ရည်လျားသလောက် ဤမ်းချမ်းလှသောကာလကြီးကို ဖြတ်သန်းပြီးနောက် ပစ်ဆေးရိစ်သည် ချမ်းသာကြွယ်ဝကာ အာကာစက်လဲ နိုင်မြေနေပြီဖြစ်သော နိုင်ငံတော်ကြီးကို ဆက်ခံရရှိခဲ့သည်။ တာဂါရီယန်အိမ်တော်သည်လည်း အမွှံခံမင်းသား၊ မင်းသမီးပေါင်းများစွာ၊ နားပေါင်းများစွာဖြင့် ဗယ်လယ်ရီးယားကြမ္ဗာဆိုးကြီးနောက်ပိုင်း တန်ခိုးအာကာအကြီးထွားဆုံးအခြေအနေသို့ ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်သည်။ သို့ ပေမယ့် နားများ၏ကာခန်းခြင်း (Dance of the Dragons)ဟု ခေါ်သည့် တာဂါရီယန်ပြည်တွင်းစဉ်ကြီး၏ အစက ပစ်ဆေးရိစ်လက်ထက်တွင် သန္ဓာတ်ညွဲခြင်းဖြစ်သည်။

ဗိုလ်ဆေးရိုစ်၏ အဓိကပြဿနာမှာ ညီငယ်ဖြစ်သူ မင်းသားဒေါ်တုရွန် (Daemon Targaryen)ပင်ဖြစ်သည်။ ဒေါ်တုရွန်မှာ စိတ်မြန်လက်မြန်ရှိပြီး အင်မတန်ဖော်သထွက်လွယ်ကာ ကြောက်စရာကောင်းသူတစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူ၏တိုက်နိုက်ရေးထူးချွန်မှာကြောင့် ဘုရင်ကြီးရာဟားရိုစ်ကိုယ်တိုင်က သူ့ အား အနက်ရောင်သမီးပျိုး(the Dark Sister) ပါးကြီးအား ပေးအပ်ခဲ့သည်။ ဒေါ်တုရွန်သည် ဒရဂ္ဂန်စတုန်း(Dragonstone)၏မင်းသားဘွဲ့ကို တပ်မက်ကာ သူ၏အကို၏ ထိုးနှစ်းအမွှေကို ဆက်ခံလိုသူဖြစ်သည်။ သို့ ရာတွင် ဗိုလ်ဆေးရိုစ်က ဒေါ်တုရွန်အား ဘုရင့်ခုံရုံး(Small Council)တွင် ပထမ ဘဏ္ဍာရေးသခင်(Master of Coins)၊ နောက် ဥပဒေရေးရာသခင်(Master of Laws)အဖြစ်၊ နောက်ဆုံး ဆာအော်တိုဟိုက်တာဝါ၏ တိုက်တွန်းချက်ဖြင့် မြို့တောင့်တပ်ဖွဲ့ ခေါင်းဆောင် (Commander of the City Watch)အဖြစ် ခန့် အပ်ခဲ့သည်။

မင်းသားအော်မှန်သည် မြို့ တောင့်တပ်ဖွဲ့ ကို လျှကျင့်ရေး၊ ကိုယ်ချပ်ဝတ်စုံများ စသဖြင့်တို့ ကို အလုံးစုံ ပြောင်းလဲခဲ့ပြီး တပ်ဖွဲ့ ဝင်အားလုံးကို ရွှေရောင်ဝတ်ရုံများ ဝတ်ဆင်စေသည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ မြို့ တောင့်တပ်အား ရွှေဝတ်ရုံတပ်ဖွဲ့ (Gold Cloaks)ဟု ခေါ်ဆိုကြသည်။ အော်မှန်သည် မြို့ တောင့်တပ်ဖွဲ့ နှင့်အတူ မကြာခကာကင်းလှည့်လိုက်ပါလေ့ရှိသည်။

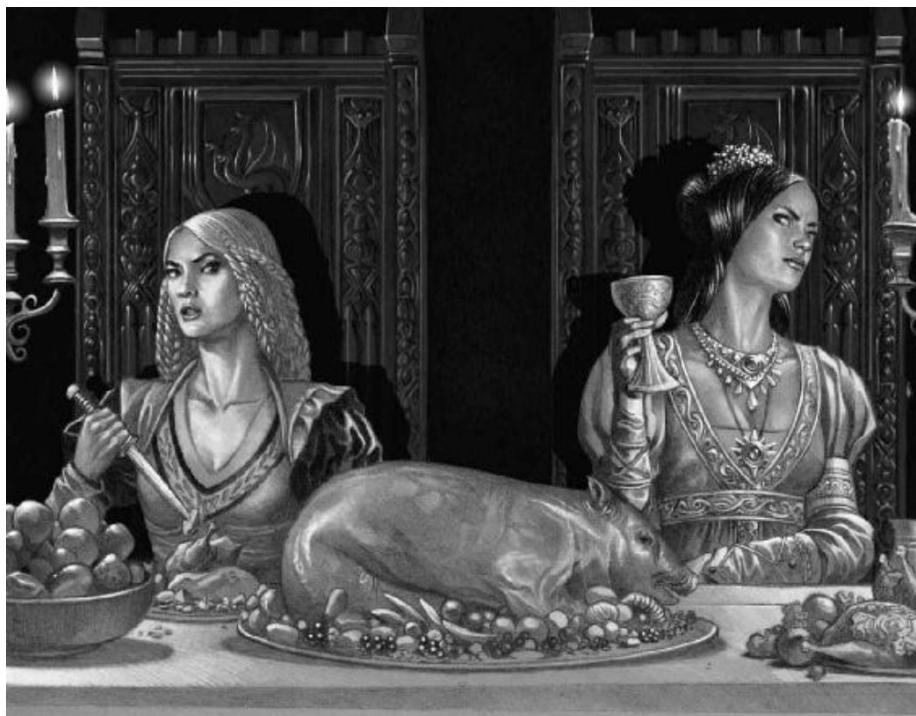
သူ၏ရက်စက်စွာကိုင်တွယ်မှုများကြောင့် ဘုရင့်နေပြည်တော်သည် မှင်းဖြစ်ပွားမှန်နှုန်းများ ကျဆင်းသွားသည်။ မရနိုင်သည့် သံမကိုရာဇ်လွှဲင်ကို မတောင့်နိုင်တော့သည့် အော်မှန်သည် ၁၀၆အော်တွင် ကော်လောပယ်လာယွန်နှင့်ပေါင်း၍ သမီးပျို့သုံးဦးနိုင်ငံတော် (Kingdom of the Three Daughters :Triarchy)ဟု ခေါ်သော မဟာမိတ်မြို့ ပြနိုင်ငံများကို တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်တော့သည်။

မြို့ သုံးမြို့ နိုင်ငံတော်(Triarchy)သည် ဗော်လန်းတစ်(Volantis)နှင့် ရင်ဆိုင်ရန်အတွက် လိုစ်(Lys)၊ မိယာ(Myr)၊ နှင့် တိုင်ရိရှိ(Tyrosh) သုံးမြို့ ပေါင်းထားသော စစ်အာကာပြနိုင်ငံတစ်ခုဖြစ်သည်။ အော်မှန်သည် ကော်လောပယ်လာရွှေနှုန်းရောတပ်၊ အခြားရှိုးရမ်းထားသော ကြေးစားတပ်များကို အုပ်ချုပ်ကာ ၂ နှစ်အတွင်း စစ်ပွဲကို အနိုင်ယူခဲ့သည်။ ထို့ နောက် အော်မှန်သည် သူ့ ကိုယ်သူ စတပ်စတုန်းကျွန်းစုံများ(Stepstones)နှင့် နှိမ်းပင်လာယ်ပြင်(the Narrow Sea)၏ ဘုရင်ဟု ကြော်လာကာ သရဖူတစ်ခုကိုဆင်မြန်းသည်။ ဗစ်ဆေးရိစ်ကတော့ စစ်အတွင်းပါဝင်ခြင်းမရှိပဲ ညီဖြစ်သူကို လိုအပ်သော ငွေကြေးများသာ ထောက်ပံ့ပေးသည်။

ဗစ်ဆေးရိစ်၏ နောက်ပြသာနာကြီးတစ်ခုမှာ ထိုးနှုန်းဆက်ခံရန် သားမထွန်းကားခြင်းဖြစ်သည်။ သူ၏ပထမဇန်းဖြစ်သူ အေမှာအာရန်(Aemma Arryn)နှင့် သမီးတစ်ယောက်သာ ထွန်းကားသည်။ သား၂ယောက်မွေးဖွားသွားသော်လည်း ကလေးများက အသက်မရှည်ကြပါ။ အနီးဖြစ်သူသည်လည်း ခုတိယသားကိုမွေးဖွားပြီး ဆုံးပါးသွားသည်။ ထိုအချိန်တွင် အော်မှန်က အပျော်အိမ်(Brothel)တစ်ခုတွင် မူးနေရင်း သရက်အကြော်မှာပင်ဆုံးသွားသည့် ခုတိယသားအကြောင်းကို တစ်ရက်ပံ့တဲ့အမွှံး (Heir for a day)ဟု လောင်ပြောင်လေသည်။ အဆိုပါအဖြစ်ကို ကြားသိသွားသောအခါ ဗစ်ဆေးရိစ်မှာ ဒေါသပြင်းထန်စွာထွက်သည်။ သူသည် အနီးဖြစ်သူအသုသာပြီးဆုံးသည်နှင့် အခမ်းအနားကြီးတစ်ခုကျင်းပကာ သမီးဖြစ်သူ ရေနိုင်ရာတာဂါရိယန်(Rhaenyra Targaryen)ကို အိမ်ရေ့ စံအဖြစ်ကြော်လာကာ အရာဂွန်စတုန်းမင်းသမင်းဘွဲ့ ကို ခန့် အပ်လိုက်တော့သည်။ ထို့ နောက် အနီးမရှိတော့ပေမယ့် အသက်သုံးဆယ်ပင် မပြည့်သေးသော ဗစ်ဆေးရိစ်ကို ဂရန်းမေစတာရန်းစီတာ(Grand Maester Runciter)က လီနာပယ်လာရွှေနှင့် လက်ဆက်ကာ အရှင်မူးချွဲ့(Driftmark)အိမ်တော်သစ်ပယ်လာယွန်နှင့်ကြားက ပြသာနာကိုဖြေရှင်းရန် အကြံပြုသည်။

သို့ ပေမယ့် ဗုဏ်ဆေးရှစ်က အလီစန့် ဟိုက်တာဝါ(Alicent Hightower)ကို ရွှေးချယ်လိုက်သည်။ အလီစန့် က ဗုဏ်ဆေးရှစ်အတွက် ၁၀၇အောင်တွင် သားကြီး အေဂျာန်(Aegon)ကိုလည်းကောင်း၊ ၁၀၉အောင်တွင် သမီးကယ်ဟယ်လင်နာ(Helaena)ကိုလည်းကောင်း၊ ၁၁၀အောင်တွင် နောက်ထပ်သားတစ်ဦးဖြစ်သော အေမွန်း(Aemon)တို့ ကို ဖွားမြင်ပေးခဲ့သည်။ ထိုကဲ့သို့ သားများမွေးဖွားပေးသော်လည်း ဗုဏ်ဆေးရှစ်က သူ၏ခံ့းဖြတ်ချက်ကိုမပြင်ပဲ အိမ်ရှုံး စံဘွဲ့ ကို ပြောင်းလဲပေးအပ်ခြင်းမရှိခဲ့ပေး။ အဆိုပါကိစ္စနှင့် ပက်သက်၍ ဘုရင့်လက်ထောက်ဖြစ်သူ ဆာအော်တို့ဟိုက်တာဝါဖြင့် အကြီးအကျယ်အားဖြေားပြီး ဗုဏ်ဆေးရှစ်က ဆာအော်တို့ဟိုက်တာဝါကို အိုးတောင်း(Old Town)သို့ ပြန်လည် စေလွှတ်ကာ ဘုရင့်လက်ထောက်ရာထူးကို ဟာရင်ဟောသခင်လိုင်ယဉ်နှင့်တောင်း(Lyonel Strong)သို့ ပေးအပ်လိုက်သည်။ ထိုအခါန်မှ အစပြု၍ ဘုရင့်ခုံရုံးနှင့် တာဝါရီယန်မိသားစုဝင်များကြားတွင် အဖွဲ့နှစ်ဖွဲ့ ကွဲပြေလာပြီဖြစ်သည်။

အိမ်ရှုံး စံမင်းသမီးရေနိုင်ရာကို ထောက်ခံသောအဖွဲ့နှင့် အေဂျာန်ကို ဘုရင်ဖြစ်စေချင်သော ဘုရင်မအလီစန့် ကို ထောက်ခံသောအဖွဲ့ဟူ၍ နစ်ဖွဲ့ ပေါ်လာသည်။ ၁၁၁အောင်တွင် ဗုဏ်ဆေးရှစ်၏အုတိယအိမ်ထောင်သက် ငါးနစ်ပြည့် ပြိုင်ပွဲကြီးကျင်းပလေသည်။ ထိုပြိုင်ပွဲကြီးတွင် ဘုရင်မအလီစန့် က အစိမ်းရောင်ဂါဝန်ကြီးကို ဝတ်ဆင်၍ မင်းသမီးရေနိုင်ရာက အနက်နှင့်အနိက် ဝတ်ဆင်သည်။ ထို့ နောက်တွင် အဆိုပါနှစ်ဖွဲ့ ကို အစိမ်းရောင် နှင့် အနက်ရောင်အဖွဲ့ များဟု အလွယ်ခေါ်ကြတော့သည်။

ဗစ်ဆေးရိတ်က အဆိုပါနှစ်ဖွဲ့ကြားမှ ရန်ပွဲများကို နှစ်သက်ခြင်းမရှိပေါ့။ သူသည် အနီးနှင့် သမီးနှစ်ဦးစလုံးကို ညီမျှစွာချစ်ခင်လေသည်။ ထိုနှစ်ဦးကမူ ဗစ်ဆေးရိတ်ရှုံးတွင်တော့ သင့်မြတ်သယောင် နေထိုင်ကြသည်။ ဘာ့ဒေါသာ၏ အရောက်တွင်တော့ ဗစ်ဆေးရိတ်က သမီးဖြစ်သူအား လီနော်ယုံလာယွန်နှင့် လက်ဆက်ပေးလိုက်သည်။ လီနော်ယုံလာရွန်သည် နဂါးသွေးပါရုံမကပဲ ကိုယ်ပိုင်နဂါးတစ်ကောင်လည်းရှိသည်။ ထိုအညီရောင်နှင့် အဖြူရောင်စပ်နဂါးကြီးကို ပင်လယ်မီးနီး(Seasmoke)ဟု ခေါ်သည်။ ရေနိုင်ရာသည် လီနော်နှင့် သားသုံးယောက်မွေးဖွားခဲ့သည်။ ထိုကလေးသုံးယောက်မှာ ဂျာကားရိစ်(Jacaerys)၊ လူကားရိစ်(Lucerys)နှင့် ဂျော်ဇာရေး(Joffrey)ဟယ်လာရွန်တို့ ဖြစ်ကြသည်။ မိဘ ဂျီးလုံးမှာ တာဂါရီယန်အတိန်းအမှတ် ငွေရောင်ဆံပင်များရှိသော်လည်း သားသုံးယောက်မှာ အညီရောင်ဆံပင်များသာရှိကြသည်။ သို့ ပေမယ့် သူတို့ အတွက်ထားသော နဂါးဥများမှ နဂါးများပေါ်ကြ၍ ရင်းတို့ သုံးယောက်သည် နဂါးစီးနှင့်သူများဖြစ်လာသည်။

((အေမွန်အကြောင်းကို ဆက်ပါ၍ဖော်၍)) မင်းသားအေမွန်သည် စတပ်စတုန်းဘက်တွင် နေထိုင်ရသည်ကို ပျော်လာပြီဖြစ်သောကြောင့် ဘုရင်ဘွဲ့ကို အခြားသူတံ့ခွဲပေး၍ အနောက်နိုင်ငံများသို့ ပြန်လာခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ (သူတည်ထောင်ခဲ့သော ကြေးဘားစစ်သားများ၏နိုင်ငံသည်လဲ နောက်ပိုင်းတွင် အပြီးတိုင် ပြီကွဲသွားတော့သည်။) အေမွန်သည် ပထမအိမ်ထောင်နှင့် သားသမီးမထွန်းကားခဲ့ပဲ နှိုးသည်သေဆုံးသွားတော့သည်။ ထို့ နောက်သူသည် လီနာဗယ်လာယွန်နှင့် လက်ဆက်လိုက်သည်။ လီနာက သူ့ကို အမွှာသမီးနှစ်ယောက်ဖြစ်သည့် ဘယ်လာ(Baela)နှင့် ရေရှာနာ(Rhaena)တို့ကို မွေးဖွားပေးခဲ့သည်။ ၁၂၀အော်အရောက်မှာတော့ လီနာသည် အေမွန်အင်မတန်လိုချင်နေသော သားတစ်ဦးအား မွေးဖွားနေရင်း ကလေးကော် အမေပါ ဆုံးပါးသွားတော့သည်။ ထိုတစ်နှစ်ထဲမှာပင် သူမ၏အကိုဖြစ်သူ လီနာဗယ်လာယွန်သည်လဲ သေဆုံးသွားသည်။ လီနောဗယ်လာယွန်သည် သူ၏မိတ်ဆွေတစ်ဦးနှင့် စကားများရန်ဖြစ်ရင်း ထိုသူလက်ချက်ဖြင့်ပင် သေဆုံးသွားသည်။ (ထိုမိတ်ဆွေကို သူ၏ အချစ်တော်ဟုလဲဆိုကြသည်။ လီနာက ယောကုံးချင်းကြိုက်သူဟု နာမည်ကြီးသူဖြစ်၍ ရေနိုင်ရာ၏သားသုံးယောက်မှာလဲ အခြားသူနှင့်ရသော မျိုးမစစ်များဖြစ်သည်ဟု ကောလဟာလများက ဆိုကြသည်။)

ထို့ နောက် အေမွန်သည် အိမ်ထောင်ဖက်မရှိတော့သော အိမ်ရေ့ စံမင်းသမီးရေနိုင်ရာနှင့် လက်ထပ်လိုက်သည်။ အဆိုပါလက်ထပ်ပွဲကို ကြားသိသောအပါ ဘုရင်ပစ်ဆေးရိစ်မှာ ဒေါသအကြီးအကျယ်ထွက်လေသည်။ ရေနိုင်ရာမှာ အေမွန်အတွက် သားနှစ်ဦးမွေးဖွားပေးသည်။ ပထမသားကြီးကို အေဂွန်အဖြစ် ထပ်မံနာမည်ပေးလိုက်သည်။ ထိုအပါ ဘုရင်မအလိုစန့်က အင်မတန်စိတ်ဆိုးလေသည်။ ဘုရင်မအလိုစန့်က သူ၏သားကြီးကို အေဂွန်နာမည် မှည့်ခေါ်ထားပြီးဖြစ်သည်။ ထို့ နောက် အေဂွန်ပျောက်ကို အေဂွန်အကြီး(Aegon the Elder)နှင့် အေဂွန်အယ်(Aegon the Younger) ဟုခေါ်ကြသည်။ အေမွန်က သူ၏ဒုတိယသားကို ပစ်ဆေးရိစ်ဟုပင် ပြန်လည်မှည့်ခေါ့ခဲ့သည်။

ထိုနှစ်ကာလများဖြစ်သော ၁၂၀အော်တွင် ဖြစ်ပွားခဲ့သော အဖြစ်ဆိုးများတွင် ရေနိုင်ရာ၏သားနှင့် အလိုစန့်၏သားများ ရန်ပွဲဖြစ်ပွားခြင်းတစ်ခုလဲပါရှိသည်။ အလိုစန့်၏သားတစ်ဦးဖြစ်သော အေမွန်းတာဂါရိယန်မှာ ကိုယ်ပိုင်နားမရှိ၍ လီနာသေဆုံးသွားသောအပါ သူမ၏နားကြီးဖြစ်သော ဟေဂါ(Vhagar)ကို ပိုင်ဆိုင်ရန်ကြီးပမ်းရာမှ လီနာ၏သားဖြစ်သူများဖြင့် ရန်ဖြစ်ကြသည်။ အေမွန်းက လီနာ၏သားများကို မျိုးမစစ်များဟု ခေါ်ရာမှ မင်းသားလူကားရိစ်က အေမွန်း၏ မျက်လုံးတစ်ဖက်ကို ပါးဖြင့်ထိုးဖောက်လိုက်သည်။ ထို့ နောက်တွင်တော့ အေမွန်းတာဂါရိယန်ကို တစ်ဖက်လပ်အေမွန်း(Aemond One-eye)ဟု ခေါ်ကြသည်။ သို့ ရာတွင် အေမွန်းက ဟေဂါကြီးကိုတော့ ပိုင်ဆိုင်သွားခဲ့သည်။

၁၂၀အောစိတွင် လီနာပယ်လာယွန်သေဆုံးခြင်း၊ လီနာပယ်လာရွန်သေဆုံးခြင်း၊
မင်းသားများရန်ဖြစ်ခြင်းအပြင် ဘုရင့်လက်ထောက်ဖြစ်သော လိုင်ယွန်နယ်စတောင်းတစ်မိသားစုလုံး
ဟာရင်ဟောတွင် မတော်တဆမီးလောင်ကာသေဆုံးသည့် အဖြစ်ဆိုးပါ ထပ်မံဖြစ်ပွားခဲ့သည်။
ထို ကြောင့် ၁၂၀အောစိကို အနီရောင်နွေး (the Year of the Red Spring)ဟု ခေါ်ကြသည်။
သမိုင်းလေ့လာသူများကတော့ အနီရောင်နွေးဖြစ်ရပ်ဆိုးများသည် တာဝါရီယန်ပြည်တွင်းစစ်ကြီး
(Dance of the Dragons)ကို အစပြုစေခဲ့သည်ဟုဆိုသည်။

၁၂၁အောစိဂုဏ်ခါနီးတွင် ဘုရင်ကြီးပစ်ဆေးရိစ်သည် ဘုရင့်ညီလာခံအစည်းအဝေးတစ်ခုတွင်
ပြသနာတစ်ခုကို ဖြေရှင်းနေစဉ်မှာပဲ သံမကိရာဇပလွှင်၏ ခါးဖြင့် ထိနိက်မိပြီး
ပြတ်ရှုဒက်ရာရရှိခဲ့သည်။ ထိုဒက်ရာကို ဂရန်းမေစတာမှ လက်၂ချောင်းဖြတ်ကာ
ကုသပေးခဲ့သော်လည်း မလုံလောက်ခဲ့ပေ။ ထိုဒက်ရာသည် ပိုးများဝင်ကာ ပို့ဆိုးလာပြီးနောက်
ပစ်ဆေးရိစ်၏ ကျွန်းမားရေးမှာ တစ်ဖြည်းဖြည်းဆုတ်ယုတ်လာခဲ့သည်။

၁၂အောင် တတိယလ၏ တတိယနှင့် တွင် ဖစ်ဆေးရိစ်သည် သူ၏မြေားအန္တာ ပြီးဖြစ်သော ဂျာဟားရိစ်(Jaehaerys)နှင့် ဂျာဟားရာ(Jaehaera)တို့ကို အရာမလူသားများ(Giants)၊ ဖွေးရှည်ဆင်ကြီးများ(Mammoths)၊ နံရံကြီး၏တစ်ဖက်မှ လူရိုင်းမျိုးနှယ်များ(Wildlings)အကြောင်း ပုံပြင်ပြောပြုနေသည်။

(ထိုမြေားပြီးမှာ သူ၏ သားကြီးအောဂုန်နှင့်သမီးဟယ်လင်နာတို့၏ ကလေးပြီးဖြစ်သည်။)
ပုံပြင်ပြောပြီးနောက် ပင်ပန်းစွာ အိပ်ပျော်သွားသော ဘုရင်ပစ်ဆေးရိမှာ
ပြန်လည်နီးထလာခြင်းမရှိတော့ပဲ သေဆုံးသွားတော့သည်။ ဘုရင်ကြီးပစ်ဆေးရိစ်သည် နန်းသက်
ပြန်အတွင်း ခုနှစ်ပြည်ထောင်သမိုင်းတစ်လျှောက် အချမ်းသာအကြွယ်ဝဆုံးအခြေအနေကို
ဖြတ်သန်းခဲ့ရသော်လည်း တာဂါရီယန်အိမ်တော်၏ နစ်ခြမ်းကွဲရန်မီးစများနှင့်
တော်လောင်စပြည်တွင်းစစ်ကြီးကို အစပျိုးခဲ့ပါတော့သည်။

The Dance of the Dragons

နဂါးများ၏ကခိုန်ခြင်းတာဝနီယန်ပြည်တွင်းစစ်ကြံး

(6) Aegon II Targaryen

၆။ ။ ဒုတိယအေဂွန်တာဝနီယန်

ရန်ပြည်ထောင်သမိုင်းတစ်လျှောက်တွင် နါးများ၏ကခိုန်ခြင်းဟု ခေါ်သော
တာဂါရီယန်ပြည်တွင်းစစ်ပွဲကြီးလောက် သွေးရောင်းစီးပြီး၊ လူအသေအကျေအများဆုံးစစ်ပွဲမရှိခဲ့ပါ။
နါးနိုင်း၊ တာဂါရီယန် တာဂါရီယန်ချင်း၊ ဆွဲမျိုးများအချင်းချင်း တိုက်နိုက်သတ်ဖြတ်ကြသည့်
နါးများ၏ကခိုန်ခြင်းကို အဆုံးဝါးဆုံးစစ်ပွဲဟု အားလုံးက သတ်မှတ်ကြသည်။

ဘုရင်ပစ်ဆေးရိစ်တာဂါရီယန်သေဆုံးသည်နှင့် (Queen Alicent)ဘုရင်မအလိုင်စန့် နှင့်
ဘုရင့်စောင့်သူရဲကောင်းခေါင်းဆောင်သခင် (Lord Commander of the Kingsguards)ဖြစ်သော
ဆာခရစ်စတွန်ကိုးလ်(Ser Criston Cole)တို့ သည် ဘုရင့်ခုံရုံး(Small Council)
အစည်းအဝေးတစ်ခုကို အမြန်ဖွဲ့စည်းသည်။ ထိုအစည်းအဝေးတွင် ဘုရင်မအလိုင်စန့်၊
ဆာခရစ်စတွန်ကိုးလ်နှင့် ဘုရင့်လောက်ထောက် သုံးယောက်လုံးက အေဂွန်အကြီး(Aegon the
Elder)ကို ဘုရင်အဖြစ်တင်ပြောက်မည့်အကြောင်း ပြောဆိုသည်။ ထိုအဆိုကို
ဘဏ္ဍာရေးသခင်(Master of Coins)ဖြစ်သော လော့ဒ်လိုင်မန်သီးပူဗျာရီ(Lord Lyman Beesbury)က
ကန့်ကွက်ကာ ဘုရင်ပစ်ဆေးရိစ်၏ဆန္ဒအတိုင်း မင်းသမီးရေနိုင်ရာတာဂါရီယန်ကိုသာ
တင်ပြောက်ရမည်ဟု ပြောသည်။

လော့ဒ်လိုင်မန်မှလွှဲ၍ ကျွန်းသူအားလုံးမှာ ဘုရင်မအလိုင်စန့် ကို ထောက်ခံသော
အစိမ်းရောင်အစွဲ များဖြစ်သည်။ လော့ဒ်လိုင်မန်က သစ္ာဖောက်များ၏ ဘုရင့်သရဖုန်းရန်အကြီးများကို
နားမထောင်နိုင်ဟု ဆိုကာ ထွက်ခွာရန်ကြီးစားရာမှ ဆာခရစ်စတွန်ကိုးလ်က သူ့ အား
သတ်ပစ်လိုက်သည်။ သို့ နှင့် လော့ဒ်လိုက်မန်သည် နါးများ၏ကခိုန်ခြင်းစစ်ပွဲကြီး၏
ပထမဆုံးသေဆုံးသူဖြစ်လာခဲ့သည်။

ထို့နောက် အစိမ်းရောင်အစည်းအဝေး(the Green Council)သည် မြို့တွင်းရှိ မင်းသမီးရေနိုင်ရာကို
ထောက်ခံသူများကို သုတေသနရှင်းလင်းသည်။ အေဂွန်ကို ထောက်ခံမည့်သူများကိုလဲ
တုပို့ကျိုးများစေလွှာတ်ကာ ဆက်သွယ်သည်။ ထိုအချိန်ထိ ဒရာဂွန်စတုန်းတွင် ကလေးမီးဖွားရန်
ရောက်နေသော အိမ်ရှေ့ စံမင်းသမီးရေနိုင်ရာတာဂါရီယန်သည် ဖောင်ဖြစ်သူ
သေဆုံးကြောင်းမသိသေးပေါ့။ ထို့နောက် အစိမ်းရောင်ကောင်စီသည်
မင်းသားအေမွန်းတာဂါရီယန်(Aemon Targaryen)ကို စတောင်းအန်း(Storm's End)သို့
စေလွှာတ်သည်။ သူ့ ကို လော့ဒ်ဘောရှိ စံဘာရာသီယွန်(Lord Borros Baratheon)၏
သမီးတစ်ယောက်နှင့် လက်ဆက်ပေးရန်ကြံစည်ထားခိုင်းဖြစ်သည်။ သို့ မှသာ
ဘာရာသီယွန်အိမ်တော်သည် ဘုရင်မအလိုင်စန့် ဖက်မှ တိုက်ပွဲဝင်မည်ဖြစ်သည်။

အစိမ်းရောင်ကောင်စီသည် ဘုရင်ဗုဒ္ဓရေးရိပ်သေဆုံးကြောင်းကို ရန်စ်ရက်ကြာပြီးမှ ကြောာသည်။ အေဂွန်အကြီး၏ သိသိက်ခံနှစ်းတက်ပွဲကိုလည်း အလျင်အမြန်ပင် ကျင်းပသည်။ ဆာခရစ်စတွန်ကိုးလိုက အေဂွန်ကို သရဖူဆင်မြန်းပေးကာ၊ အေဂွန်၏ဇနီးဖြစ်သူ ဟယ်လင်နာကို အလိုင်စန့်ကသရဖူဆင်မြန်းပေးကာ ခုတိယအေဂွန်တာဂါရိယန်အဖြစ် နှစ်းတက်လေသည်။ (ထို့ကြောင့် ဆာခရစ်စတွန်ကိုးလိုကို ဘုရင်ပြုလုပ်သူ(Kingmaker)ဟု လူသိများတော့သည်။) သို့ ပေမယ့် ဘုရင်တောင့်သူရဲကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်သော ဆာစတက်ဖွန်ဒါကလင်(Ser Steffon Darklyn)ကတော့ ဘုရင်ကြီးကျောားရိပ်၊ ဘုရင်ကြီးပစ်ရေးရိပ်တို့ ဆင်မြန်းခဲ့သော သရဖူနှင့်အတူ ဘုရင့်နေပြည်တော်မှ တိတိတဆိတ်ထွက်စွာသွားတော့သည်။

ဖလင်သောဆုံးသည့်သတင်းနှင့် သူ၏ဝမ်းကွဲမောင်နှမများ၏ သစ္စာဖောက်မှုများကို
ကြားသိရသည့်အချိန်တွင် ရေနိုင်ရာသည် ဒေါသထွက်လွန်သူဖြင့် ကလေးပင်ဖွားမြင်လေသည်။
ကလေးကတော့ အသက်မရှင်ခဲ့ပါ။

ထို့နောက်တွင် ရေနိုင်ရာတာဂါရီယန်သည် ကိုယ်ပိုင်ခုံရုံးတစ်ခုဖွဲ့ စည်းလိုက်သည်။ ရေနိုင်ရာသည်
ဘုရင်မအဖြစ် သိသိက်ခံသည်။ သူမသည် ဆာစတာက်ဖွန်ယူဆောင်လာသော ဖခင်၏သရဖူကို
ဆင်မြန်သည်။ ခင်မွန်းဖြစ်သူ မင်းသားအေမွန်တာဂါရီယန်ကို ခန်းပြည်ထောင်ကိုတောင့်ရောက်သူ
(Protector of the Realm)အဖြစ် ခန့် အပ်သည်။ သားကြီးဖြစ်သူ ဂျာကားရိုစ်ပယ်လာယွန်
(Jacaerys Velaryon)ကို ဒရာဂွန်စတုန်း၏အိမ်ရှု စံမင်းသားအဖြစ် အပ်နှင့်သည်။

ဆာအော်တို့ဟိုက်တာဝါနှင့် အလိုင်စန့် တို့ အား သစ္စာဖောက်များဟု ကြေညာသည်။
ဘုရင်အောဂွန်မှုလည်း ဘုရင်မရေနိုင်ရာအား သစ္စာဖောက်အဖြစ် ပြန်လည်ကြေညာသည်။ ထို့နောက်
မင်းသားအေမွန်သည် နားကြီးကားရက်စ်(Caraxes)ဖြင့် မြစ်စွမ်းအေသာ(Riverlands)သို့ ချိတ်ကာ
ဟာရင်ဟော(Harrenhal)ကို စခန်းအတိုင်ချေရန် စီစဉ်သည်။
ပယ်လာယွန်အိမ်တော်၏ရေတပ်ကလည်း ဂေါလက်(Gullet)ရေပြင်ကို ပိတ်ဆို လိုက်သည်။
မင်းသားအေမွန်သည် ဟာရင်ဟောကို သွေးမြေမကျပဲ သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့သည်။ ရတိုက်တောင့်ဖြစ်သူ
ဆာဆိုင်မွန်စတောင်း (Ser Simon Strong)က ကာရက်စိုက်စီးနှင့်လာသော
မင်းသားအေမွန်ရောက်လာသည်နှင့် လက်နက်ချလိုက်လောသည်။ ထိုအောင်မြင်မှကြောင့်
ဘန်းနင်းကြိုတ်ခွဲစက်နယ်မြေ(Burning Mill)၊ စတုန်းဟက်ချုံ(Stone Hedge)၊ နှင့်
ဘလက်ဂွဲတ်အိမ်တော်(House Blackwood)တို့ သည် ဟာရင်ဟောသို့ လာရောက်ပူးပေါင်းသည်။
ထိုအချိန်တွင် မင်းသားဂျာကားရိုစ်ပယ်လာယွန်သည် သူ၏နားဗော်ချုံ(Vermax)ကိုစီးကာ
ခရီးနှင့်ရင်း ပေးလှုတောင်ကြား(the Vale)သစ်မလေ့အာရန်၊ လော့ဗုံမန်အိုလေတို့ အပြင်
ဘိုးရုံလှုအိမ်တော်(Borrell)၊ ဆန်းဒါးလန်းအိမ်တော်(Sunderland)၊ စတုဗ္ဗားအိမ်တော်(Starks)တို့ ကို
ဘုရင်မရေနိုင်ရာသက်သို့ စည်းရုံးသိမ်းသွင်းနိုင်ခဲ့သည်။

ထိုအချိန်တွင် မင်းသားလူကားရိုစ်ပယ်လာယွန်သည် ဘာရာသီယွန်အိမ်တော်ကို စည်းရုံးရန်
စတောင်းအနဲ့ သို့ သွားသည်။ မှန်တိုင်းနယ်မြေ(Storm's Lands)ဟူသည့် နာမည်နှင့်အညီ
စတောင်းအနဲ့၏ အပြင် သဘော့ပျက်ပင်လယ်အော် (Shipbreaker Bay)တွင် မှန်တိုင်းတစ်ခုသည်
အားကောင်းစွာ ဖြစ်ပေါ်နေလေသည်။ လူကားရိုစ် စတောင်းအနဲ့ ရတိုက်ကို ရောက်သည့်အခါ
မင်းသားအေမွန်းတာဂါရီယန်ကို နားကြီးပေါ်နှင့်အတူတွေ့ရောလေသည်။
တာဂါရီယန်မင်းသားအေမွန်းသည် လူကားရိုစ်ကို တွေ့သည်နှင့် တော်ကားစကားများပြောကာ
တိုက်ခိုက်ရန်စိန်ခေါ်သည်။ (လူကားရိုစ်က အေမွန်းမျက်လုံးတစ်ဖက်ကို ထိုးဖောက်ခဲ့သူဖြစ်သည်။)

လူကားရိစ်က တိုက်ခိုက်ရန်ပြင်းပယ်ပြီး လေ့၏သောရှိ စံဘာရာသီယွန်ကို
မိမိလာရင်းတာဝန်ဖြစ်သော ကမ်းလှမ်းချက်ကို တင်ပြသည်။ လေ့၏သောရှိ စံက
ဘုရင်အေဂွန်ထံသစ္စာခံလိုက်ပြီဖြစ်သဖြင့် သူ၏ကမ်းလှမ်းချက်ကို ပြင်းပယ်ကာ နှင့်ထုတ်သည်။

လေ့၏သောရှိ စံက အေမွန်းကို သူ၏ရဲတိုက်ထဲတွင် သွေးမြေမကျစေရန်ပြောသည်။ သို့ သော်
လူကားရိစ်နောက်သို့ မလိုက်ရန်တော့ တားမြိမ်ခြင်းမရှိ။ အေမွန်းသည်
အားရက်စ်(Arrax)ကိုစီးနှင်းကာ ထွက်ပြီးသွားသော လူကားရိစ်နောက် လိုက်လေတော့သည်။
မှန်တိုင်းတွင်းပင်လယ်ပြင်တွင်ဖြစ်ပွားသော တိုက်ခိုက်မှာ မကြာမြင့်လိုက်ပေါ့ အေမွန်းစီးနှင်းသော
ဟော(Vhagar)မှာ အားရက်စ်ထက် ငါးဆခန့် ပိုမိုကြီးမားသည်။

လူကားရိစ်သည် စတောင်းအနဲ့ ရဲတိုက်မှ မြင်နိုင်သောအကွာအဝေးအတွင်းမှာပင် ငါး၏နာဂါးနှင့်အတူ
သေဆုံးသွားတော့သည်။ မင်းသားလူကားရိစ်ပယ်လာယွန်သည် နာဂါးမှား၏ကရာဇ်ခြင်းစစ်ပွဲကြီး၏
ပထမဆုံးသေဆုံးသော တော်ဝင်မျိုးနွယ်ဖြစ်ခဲ့တော့သည်။

လူကားရိစ်သေဆုံးသည့်သတင်းကို ကြားသည်နှင့် ရေနိုင်ရာမှာ အကြီးအကျယ်စိတ်ထိခိုက်ကာ မူးလဲသည်ထိဖြစ်သွားသည်။ မင်းသားဒေမွန်ကတော့ မျက်လုံးတစ်လုံးအတွက် မျက်လုံးတစ်လုံး၊ အသက်တစ်ချောင်းအတွက် အသက်တစ်ချောင်း၊ လူကားရိစ်အတွက် ဂလ္ဗားရေးမည်ဟု အရာဝန်စတုန်းသို့ စာပို့ကာ ကတိပေးသည်။ ဘုရင့်နေပြည်တော်(King's Landing)၏မင်းသားဟုပင်တင်စားခေါ်ခံရသည့် မင်းသားဒေမွန်အတွက် ငှုံး၏သစ္ဓာခံများမရှားပေါ် သူ၏ရိုင်းစေမှုဖြင့် Blood and Cheeseဟုခေါ်သော မြို့တောင့်တပ်သားတစ်ဦးနှင့် ကြော်ဖမ်းသမားတစ်ဦးတို့ သည် လူကားရိစ်အတွက် ဂလ္ဗားရေးကို ကြံစည်လေသည်။

ကြွက်ဖမ်းသမားဖြစ်သော ချိစ်သည် ရဲတိက်နီ(Red Keep)၏ လျှို့ဝှက်လမ်းများကို ကျွမ်းကျင်သူဖြစ်သည်။ သူတို့နှစ်ဦးသည် လျှို့ဝှက်လမ်းများမှတစ်ဆင့် ရဲတိက်နီအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ကာ အေဂျာနှုန်းဘုရင်မဟယ်လင်နာကို ဖမ်းချုပ်ကာ သူ၏သားသုံးဦးထဲမှ တစ်ဦးကို ရွှေးချယ်ရန်ပြောသည်။ ဟယ်လင်နာသည် မတတ်သာသည့်အဆုံး ဘာမှမသိသေးသော ကလေးငယ် မေးလော(Maelor)ကို ရွှေးချယ်လိုက်သည်။ သို့ သော Blood and Cheeseနှစ်ဦးက သားကြီးဖြစ်သော ရာဟားရိစ်ကို သတ်ကာ ခေါင်းဖြတ်၍ ထွက်ပြေးလွှတ်ပြောက်သွားတော့သည်။ သူတို့သည် အေများအောင် အတိုင်း ဘုရင်အေဂျာနှုန်းသားတစ်ဦးကိုသာ သတ်ဖြတ်သွားကြသည်။

ဟာရင်ဟောနှင့်ဘန်းနှင်းကြိုတဲ့ ခွဲစက်အေသတိ၊ ကို ဆုံးရုံးသောအခါ ဘုရင်အေဂျာန်သည်
သူ၏အခြေအနေမှာ ထင်သည်ထက်ဆိုးပါးနေသည်ကို သဘောပေါက်လိုက်သည်။ ထိုအချိန်တွင်
မျှော်စင်သုံးခုအိမ်တော်မှုလေ့ဗုံးအိုဝင်ကော့ဗုံးတိန်း (Lord Owen Costayne of Three Towers)၊
အပ်လန်းအိမ်တော်မှုလေ့ဗုံးမှုလန်းအောင် (Lord Mullendore of Uplands),
ဟွှန်းဟေးအိမ်တော်မှုလေ့ဗုံးအလန်တာလီ (Lord Alan Tarly of Horn Hill),
ဂိုးဒင်းဂရို့ ဗုံးအိမ်တော်မှုလေ့ဗုံးသာဒီးယပ်ရှုဝင် (Lord Thaddeus Rowan of Goldengrove),
အညီရောင်ဗိုင်းအိမ်တော်မှုလေ့ဗုံးဂရိုင်း (Lord Girmm of Greyshield)တို့ အပြင်
ဗေးလ်(the Vale), ဗိုက်ဟာဘာဆိုပ်ကမ်းမြို့ (White Hobour),
ဘလက်ဂွတ်အိမ်တော်(Blackwoods), ဝင်းတားဗဲ့လ် (Winterfell) တို့ သည်လည်း
ဘုရင်မရေးနှင့်ရာတာဂါရိယန်အတွက် သစ္စာခဲ့ခြုံဖြစ်သည်။

ဘုရင်အော်နှစ်သာက်တွင်တော့ ဘာရာသီယ္ဗန်အိမ်တော် (House Baratheon),
လန်နစ်စတာအိမ်တော်(House Lannister), ဟိုက်တာဝါအိမ်တော်(Hose Hightower),
ရတိဂိုင်အိမ်တော်(House Redwyne), ဖော့စာဝေးအိမ်တော်(House Fossoway)တို့ အပြင်
အခြားအိမ်တော်များစွာ ပါဝင်သည်။ ထို့ အပြင် ဆာအော်တို့ဟိုက်တာဝါသည်
ဒေမွန်၏ရန်သူတော်များဖြစ်သော သမီးပျို့သုံးဦးနိုင်ငံတော် သို့ ထံရှိပွဲအာနီ (Kingdom of the
Three Daughters : Triarchy)ကိုလည်း မဟာမိတ်ပြုကာ စစ်အတွင်းသို့ ဖိတ်ခေါ်ထားသည်။
ထံရှိပွဲအာနီရေတပ်ကို ပယ်လာယွန်အိမ်တော်၏ ရေတပ်နှင့် ထိုပိတ်တို့ကိုရင်ဆိုင်စေရန်
ကံချွဲပ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ ဟိုက်ဂါးဒန်း(Highgarden)နှင့် ဒုန်း(Dorne)ကတော့
စစ်အတွင်းပါဝင်ခြင်းမရှိပဲ ကြားနေအာဖြစ်သာ ကြေညာသည်။

အခြေအနေများကို စိတ်မကျနပ်နိုင်သော ဘုရင်အော်နှစ်သာက်တို့ကို
ဘုရင့်လက်ထောက်အဖြစ်မှဖြေတိကာ ဆာခရစ်စတွန်ကိုးလုံကို ခန့် အပ်လိုက်သည်။ ထို့ နောက်
အော်နှစ်သာက် ဒက်စကန်ဒေး (Duskendale)ကို တို့ကိုချိုက်ကာ လော့ဒ်ဒါကလင်ကိုလဲ
ခေါင်းဖြတ်လိုက်သည်။ ဆာခရစ်စတွန်သာက် ဒက်စကန်ဒေးပြီးနောက် စတက်တွန်အိမ်တော်(House
Staunton)ရှိရာ ရွှေတံ့နယ်မြေ(Rook's Rest)ကို ဆက်လက်ချိုတက်သည်။ လော့ဒ်စတက်တွန်သာက်
သူ၏ရဲတိုက်ကို ပိတ်ဆို့ကာ အရော်နှစ်စတွန်းသို့ စားပို့ကာ အကူအညီတောင်းသည်။ ထိုအခါ
မင်းသမီးရေနေးစီ(Rhaenys)သည် အနီရောင်နာဂါးကြီး မယ်လေးစီ (Meleys)ကို
စီးနှင့်ကာရောက်ရှိလာသည်။ သူမသည် အသက်မှာ ၅၅နှစ်ရှိပြီဖြစ်သော်လည်း စိတ်ဓာတ်မှာ
မာကော်ဆဲဖြစ်သည်။ သို့ ရာတွင် တစ်ဖက်ကလည်းနာဂါးများပါလေသည်။ ဘုရင်အော်နှစ်သာက်
ဆန်းပိုင်းယား(Sunfyre)ကို စီးနှင့်လာသလို၊ မင်းသားအေမွန်းကလဲ ဖော်ကြီးကို စီးကာ
ရောက်ရှိလာသည်။ နာဂါးများသည် မြေပြင်စစ်ပွဲအထက် ပေတစ်ထောင်ခန့် တွင် တို့ကိုချိုက်ကြသည်။

အဆုံးသတ်မှာတော့ မယ်လေးစီနှင့်မင်းသမီးရေနေးစီသောဆုံးသွားသည်။ ဘုရင်အော်နှစ်မှာလဲ
သူ၏နာဂါးနှင့်အတူ စီးလောင်ဒက်ရာများ၊ အရိုးကျိုးဒက်ရာများ ရရှိခဲ့သည်။ (မင်းသမီးရေနေးစီသည်
စုစည်းသီးသွာ်စေသူဂျာဟားရီစ်၏ သားဖြစ်သူ မင်းသားအေမွန်တာဂါရိယန်၏ သမီးဖြစ်သည်။
မင်းသားအေမွန်သည် ဘုရင်ရာဟာရီစ်လက်ထက်မှာပင် သေဆုံးပြီးဖြစ်သည်။ သူမသည်
ကော်လေပယ်လာယွန်၏ လက်ထပ်ထားသဖြင့် အနေက်ရောင်နာဂါးအဖွဲ့ ဘက်မှ
ပါဝင်တို့ကိုချိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ မင်းသမီးရေနေးစီသည် သေဆုံးသည့်အချိန်တွင် အသက်
၅၅နှစ်ရှိပြီဖြစ်သည်။

ထိတိက်ပွဲတွင် အေမှန်းနှင့် သူ၏နါးကြီးပေဂါတ္တာ သာ မည်သည့်အက်ရာမှ ရရှိခြင်းမရှိပေ။ ဆာခရစ်တွန်ကိုးနှင့် အေမှန်းတို့ သည် ခုခံသည့်စစ်သားအားလုံးအား အကုန်သတ်ပစ်ခဲ့သည်။ ဘုရင်အေဂွန်ကိုတော့ ဘုရင်နေပြည်တော်သို့ ပို့ကာ ဒက်ရာများကို ကုစားလေတော့သည်။ တောင်ပံ့တစ်ဖက်ပြင်းထန်စွာ ဒက်ရာရဲ့သော ဆန်းဖိုင်းယားကတော့ နေရာတွင်ပင် အနားယဉ်နေရသည်။ အေဂွန်အက်ရာရသွား၍ အေမှန်းက ခုနစ်ပြည်တောင်စောင့်ရှောက်သူအဖြစ် ဘွဲ့ ခံယူကာ စစ်ပွဲကို ဆက်လက်ဦးဆောင်သည်။

မင်းသားဂျာကားရိစ်က ရေနေးစ်သေဆုံးပြီးနောက် သူ၏ခင်ပွန်းလော့အကော်လေပယ်လာယွန်အား ဘုရင့်လက်ထောက်အဖြစ် ခန့် အပ်လိုက်သည်။ ထို့ နောက် ဘုရင်မရေနိုင်ရာသည် သားငယ်ဖြစ်သူ မင်းသားရော်ဖော်နှင့်သူ၏နါးတိုင်ရက်စ် (Tyraxes)ကို ဗေးတောင်ကြားကို ပို့ ဆောင်သည်။ မင်းသားအေဂွန်အကယ်နှင့် မင်းသားပစ်ဆေးရိစ်ကိုတော့ ပန့် ထို့ စိုး (Pentos)သို့ ပို့ကာ စစ်ကိုရှောင်စေသည်။ ဂျာကားရိစ်သည် နါးများစွာဖြင့် ဘုရင့်နေပြည်တော်(King's Landing)ကို တိုက်ခိုက်လိုက်သော်လည်း နါးများမှ ခြောက်ကောင်မှာ စီးသူမဲ့ဖြစ်နေသည်။ ထို့ ကြောင့် သူသည် နါးများအားစီးနှင့်ထိန်းချုပ်နိုင်သူများအား သူရဲကောင်းဘွဲ့ (Knight) နှင့် ဆုကြေားများ ချီးမြှင့်မည်ဟု ကြောာသည်။ ထိုအပါ လူပေါင်းများစွာမှ အဆိုပါနါးများကို စီးနိုင်ရန်ကြီးပမ်းကြသည်။

ထိုသို့ကြီးပမ်းရင်း နါးစာဖြစ်သွားသူများလဲ များပြားလှသည်။ နါးများတွင် နှစ်ကပင် စီးနှင့်သူရှိဖူးပြီးသည့်နါးများမှာ သိပ်ခေါင်းမမာကြပဲ အဂွယ်တက္ကအီးခံကြသည်။ ဗာမီသော(Vermithor)ကို Hugh Hammer မှလည်းကောင်း၊ ငွေတောင်ပံ့(Silverwing)ကို Ulf the Whiteမှလည်းကောင်း၊ ပင်လယ်မီးခိုးကို(Seasmoke)ကို အက်ဒမ်(Addam)မှလည်းကောင်း၊ သိုးသူခိုး(Sheepstealer)ကို နက်တယ်လ်(Nettles)ဟု ခေါ်သော ကောင်မလေးတစ်ယောက်မှလည်းကောင်း ထိန်းချုပ်နိုင်ခဲ့ကြသည်။ လူသားစားကောင်ကြီး(Cannibal)နှင့် အညီရောင်တွေ့ (Grey Ghost) နစ်ကောင်တို့ ကိုတော့ မည်သူမျှ မစီးနိုင်ကြပေ။ ထို့ နောက် လော့အက်လေပယ်လာယွန်သည် အက်ဒမ်နှင့်သူ့ညီအား မျိုးမစစ်အကြေအနေအား ရှုတ်သိမ်း၍ ဗယ်လာယွန်အိမ်တော်၏ အမွှခံအဖြစ်သတ်မှတ်လိုက်သည်။ ထိုနါးစီးသူအသစ်လေးယောက်အား နါးမျိုးစွဲများ (Dragonseeds)ဟု ခေါ်ဆိုကြလေသည်။

ထိုအချိန်တွင် အေဂွန်အကယ်နှင့် ဗစ်ဆေးရိစ်တို့ ကို သယ်ဆောင်ကာ ပန့် ထို စိုးကို ပို့ မည့် သဘေားများမှာ ကံဆိုးစွာပဲ စတပ်စတုန်း(Stepstones)မှ ရွက်လွှင့်လာသော ထရိုင်အာနီရေတပ်နှင့် ထိပ်တိုက်တိုးမီသည်။ ထိုရေတပ်မှာ စစ်သဘောကိုးဆယ်ခန့် ပါဝင်သည်။ ထိုတိုက်ပွဲတွင် အေဂွန်အကယ်ကို အစောင့်လိုက်သော စစ်သဘောများအားလုံးနှစ်မျိုးပြီး အေဂွယ်အကယ်ကတော့ သူ၏နါးများမှန်တိုင်းတိမ်တိုက်(Stormcloud)ကို စီးကာ ပွုတ်ကာသီကာလွှတ်ဖြောက်သွားသည်။

ညီငယ်ဖြစ်သူပစ်ဆေးရိစ်ကတော့ နါးမရှိသေးသဖြင့် အဖမ်းခံရသည် သို့ မဟုတ် သေပြုဘူတ်ယူကြရသည်။ ထိအဖြစ်ကို သိသောအခါ ဂျကားရိစ်သည် ဗားမက်စ်(Vermax)ကို စီးကာ အသစ်၏ယူထားသော နါးလေးကောင်ဖြင့် ထွေ့ချင်အာနီရေတပ်ကို သွားရောက်တိုက်နိုက်တော့သည်။ ထိတိုက်ပွဲတွင် ကံမကောင်းစွာပဲ တစ်ကြိမ်တွင် ဗားမက်စ်ပုံသန်းခြင်းမှာ နှစ်လွှန်းသွားသဖြင့် ရေထဲသို့ ကျသွားသည်။ မင်းသားဂျကားရိစ်သည်လည်း မြားမှန်သောဆုံးသွားတော့သည်။ အဆိုပါတိုက်ပွဲတွင် ထွေ့ချင်အာနီရေတပ်မှာ အကြီးအကျယ်ရုံးနှစ်ပြီး သဘော့ပစ်စွမ်းသာ ထွက်ပြီးလွတ်မြောက်ခဲ့သည်။

ထိအဖြစ်ပြီး နောက် ပါတ်အကြာတွင် လေ့ခဲ့သော်မွန်ဟိုက်တာဝါ (Ormund Hightower)နှင့် သူ၏တပ်များသည် ဟန်နိုင်မြစ်အနီးတွင် ပြုပြင်ဘက် အနက်ရောင်နာဂါးစစ်တပ် ပြုကြားတွင် ပိတ်မိလေသည်။ လေ့ခဲ့သာဒီးယပ်ရှိဝင်နှင့် တွမ်ဖလားဝါးတို့ သည် ဂိုဒင်းကရို ထဲ၊ ဘစ်တားဘရစ်ချုံ(Bitterbridge)ဖက်မှုလည်းကောင်း၊ ဆာအလန်ဘီးပူးရှိနှင့် လေ့ခဲ့အလန်တာလီ၊ လေ့ခဲ့အိုဝင်ကော့စတိန်းတို့ မှ အုံတောင်း(Oldtown)သို့ ဆုတ်ခွာရာလမ်းကိုလည်းကောင်း ပိတ်ဆို ထားလေသည်။ ထိုသို့ ညှပ်ပူးညှပ်ပိတ် တိုက်ခံရမည့်အချိန်တွင် မင်းသားယောက်အောင်း(Daeron Targaryen)သည် သူ၏နာဂါး တက်စ်စာရီယွန်(Tessarion)ကို စီးကာ ရောက်လာသည်။ အရွယ်ရောက်ပြီး နာဂါးတစ်ကောင်ပါလာသည်နှင့် တိုက်ပွဲချိန်ခွင့်လျှောက ပြောင်းလဲသွားသည်။ တွမ်ဖလားဝါးက ကျဆုံးသည်။ လေ့ခဲ့ရှိဝင်လဲ ဆုတ်ခွာရသည်။ အလန်နှစ်ယောက်လုံးအား ဖမ်းမိကာ လေ့ခဲ့ကော်စတိန်းသည်လည်း သေလောက်သည့် ဒက်ရာရွဲသည်။ ထိုဟန်နိုင်မြစ်တိုက်ပွဲ (Battle of the Honeywine)အပြီးတွင် လေ့ခဲ့သော်မွန်သည် မင်းသားယောက်အောင်း နှင့် အမည်ပေးလိုက်သည်။

တာဂါရိယန်ပြည်တွင်းစစ်မီးကြီးမှာ တိုင်းပြည်ကြီး၏ နေရာအနဲ့ တွင် လောင်ကျမ်းနေပြုဖြစ်သည်။
တိုင်းပြည်ကြီးတစ်ခုလုံးတွင် နယ်ပိုင်လေ့ဗုံများက မိမိထောက်ခံရာ တော်ဝင်မိသားစုံသာက်မှုနေကာ
နေရာမျိုးစုံတွင် တိုက်ခိုက်နေသည်။ နှစ်ဖက်စစ်ခေါင်းဆောင်များမှာတော့ အနက်ရောင်အဖွဲ့ အတွက်
မင်းသားအော်မွန်တာဂါရိယန်နှင့် အစိမ်းရောင်အဖွဲ့ အတွက် မင်းသားအော်မွန်းတာဂါရိယန်တို့
ဖြစ်ကြသည်။ မြစ်ဝမ်းအေသာများတွင်လည်း စစ်အရိုက်ကာကောင်းနေပြုဖြစ်သည်။
မင်းသားအော်မွန်တာဂါရိယန်သည် ဆာခရစ်စတွန်ကိုးလုံနှင့် ပေါင်း၍
လေးထောင်ကျော်ခန့် အင်အားဖြင့် ဟာရင်ဟောရှိ အော်မွန်ကို ချေမှုန်းရန်စစ်ချိလာသည်။
အဆိုပါအစီစဉ်အားသိသော အော်မွန်ကတော့ သူ့ နာဂါးကြီးကို စီး၍ တောင်ပိုင်းသို့
အလျင်အမြန်ထွက်ခွာသည်။ အော်မွန်း၏စစ်တပ် ဟာရင်ဟောသို့ ရောက်သောအခါ ဟာရင်ဟောမှာ
လူတစ်ဦးမှ မရှိတော့သည်ကို တွေ့ရသည်။

ထိအချိန်တွင် အနောက်နယ်မှ လေ့၏ရေးဆင်လန်နစ်စတာ (Lord Jason Lannister)၏ စစ်တပ်မှာ မြစ်နီတိုက်ပွဲ(Battle of the Red Fork)တွင် မြစ်ရွမ်းအေသာသခင်များအပေါ် အနိုင်ရလိုက်သည်။ သူကိုယ်တိုင်ကတော့ ဒက်ရာပြင်းထန်စွာရသွားသည်။ သူ၏စစ်တပ်အား ဆာအေအရှိယန်တားဘက်၏ (Ser Adraian Tarbeck)နှင့် လေ့၏လက်ဖို့ (Lord Lefford)တို့ က အုပ်ချုပ်ပြီး မင်းသားအေမွန်း၏တပ်နှင့် ပူးပေါင်းရန်ကြံ့ကာ အရှေ့ခြမ်းသို့ ဆက်လက်ချိတ်က်သည်။

(Gods Eye)ရေးအိုင်းရေကန်ကြီး၏ အနောက်ဖက်ကမ်းသို့ ရောက်သောအခါ လန်နစ်စတာစစ်တပ်ကြီးသည် လေ့၏ရေးအရှေ့ခြမ်းပိုင်းတင် (Lord Roderick Dustin)နှင့် သူ၏နာမည်ကျော် ဆောင်းရာသီဝံပူလွှေတပ်ဖွဲ့ များ (Winter Wolves)၊ လေ့၏ဖော်ရက်စိရေး (Lord Forrest Frey)တို့၏ တပ်များဖြင့် ရင်ဆိုင်တွေ ရတော့သည်။ ထို့အပြင် လေ့၏ဘစ်လယ်စတုန်း (Lord Bigglestone)၊ လေ့၏ချိန်းသား (Lord Chambers)၊ လေ့၏ပါရင် (Lord Perryn)၊ လေ့၏ဘလက်ဂွတ်၊ စသည့်မြစ်ရွမ်းနှင့် မြောက်ပိုင်းတပ်များစွာမှ စိုင်းခြင်းကို ခံရတော့သည်။ လေ့၏လက်ဖို့၏ စာပို့ကျိုးများမှာ အကုန်ပစ်ချံရသဖြင့် အေမွန်တံ့မှ အကူအညီမှုလဲ ရောက်မလာတော့ပေါ်။ နောက်တစ်နေ့ တွင်တော့ လန်နစ်စတာစစ်တပ်တစ်ခုလုံး ချေမှန်းခံရတော့သည်။ ထို့ရေကန်ကမ်းခြေတိုက်ပွဲ (Battle by the Lakeshore)ကို လူရာထောင်ချီသေဆုံးသောကြောင့် ဝါးစာတိုက်ပွဲ (Fishfeed)ဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။

(လေ့အပ်တင်နှင့် သူ၏ဆောင်းရာသီပုလွှများ၏သည့် တပ်ဖွဲ့ များသည် The Northဘက်မှ အစောဆုံး တိုက်ပွဲဝင်သူများဖြစ်ကြသည်။ ဝင်းတာဖဲ့လ်သခင်လေ့အရိုက်စတုရိုးသည် ဆောင်းရာသီကြီးဝင်တော့မည်ဖြစ်သောကြောင့် မြောက်ပိုင်းနယ်တစ်ခုလုံး အငတ်ဘေးမှ ကင်းလွတ်ရန် တားနပ်ရိက္ခာများအား ရိတ်သိမ်းစုစည်းနေရသည်။ ထိုအတွက်ကြောင့် ပြည်တွင်းစစ်ကြီး၏ အစောပိုင်းအား မြောက်ပိုင်းစစ်တပ်ကြီးတစ်ခုလုံးအား မစေလွှတ်နိုင်သောကြောင့် နာမည်ကျော်စစ်သူရဲကောင်း လေ့အပ်ရေးရို့ပို့ပို့တင်အား အသေခံစစ်သား ၂၀၀၀ ကို အုပ်ချုပ်စေကာ ရှု ပြေးအဖြစ် စစ်ပွဲအစောပိုင်းအား ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်စေခြင်းဖြစ်သည်။ အဆိပါစစ်သားများသည် မိမိတို့ မရှိလျှင် ရက်စက်လွန်းသော မြောက်ပိုင်းဆောင်းရာသီအတွင်းတွင် တားပေါက်လေ့ရှိကာ မိမိတို့ မိသားစုများသည် တားစရာပိမိရသည်ဟု စိတ်နှလုံးသွင်းလျက် တိုက်ပွဲတိုင်းတွင် သေလူစိတ်ဓာတ်ဖြင့် ရှု ဆုံးမှ တိုက်ခိုက်လေ့ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ပြည်တွင်းစစ်ကြီးတွင် လေ့အပ်တင်တင်နှင့် မြောက်ပိုင်းသား ၂၀၀၀ တို့ သည် ဆောင်းရာသီပုလွှများအဖြစ် နာမည်ကျော်ခဲ့သည်။)

စစ်ပွဲ၏အစတွင် ဘုရင်အေဂုံက သံကျွန်းသခင်ဒယ်တွန်ကရေးရှိုင်း (Lord of the Iron Islands, Dalton Greyjoy)ကို ဘုရင့်ခုံရုံး၏ တော်ဝင်ရောတပ်သခင် (Master of Ships)အဖြစ် ကမ်းလှမ်းကာ စည်းရုံးခဲ့သည်။ သို့ သော် လေ့အပ်ရေးရှိုင်းက ရေနိုင်ရာ၏ကမ်းလှမ်းမှုကိုပဲ လက်ခံကာ အနက်ရောင်အဖွဲ့ ဘက်မှုနောက် လန်နစ်စတာနယ် အနောက်ဘက်ကမ်းခြေများအား ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်သည်။ လေ့အပ်ရေးရှိုင်းသည် သူ၏စစ်တပ်သည်လည်း ငါးစာတိုက်ပွဲတွင် ရေးမှုန်းခံလိုက်ရသောကြောင့် လန်နစ်စတာနယ်ကြီးတစ်ခုလုံးမှာ အကာအကွယ်မဲ့နောက်ပြီဖြစ်သည်။ လေ့အပ်ရေးရှိုင်းသည် ကာစတာလေရော်ရတိုက်ကြီး (Casterly Rock)ကို မတိုက်ခိုက်နိုင်သော်လည်း (Lannisport)လန်နစ်စပေါ့ဆိပ်ကမ်းမြို့ ကိုတော့ စိတ်ကြိုက်တိုက်ခိုက် ဖျက်ဆီးသွားသည်။

အေမွန်းနှင့်သူ၏နာဂါးပေဂါတို့ ဟာရင်ဟောကို ရောက်နေချိန်တွင် အေမွန်းက ကားရက်စိုက် စီးနှင့်ကာ ဘုရင့်နေပြည်တော်သို့ ရောက်သွားပြီဖြစ်သည်။ ဘုရင့်နေပြည်တော်၏ကောင်းကင်တွင် ဘုရင်မရေနိုင်ရာနှင့် အမြားနာဂါးများကိုလည်း တွေ့ရသည်။ လေ့အပ်ပယ်လာယွန်၏ ရေတပ်မှုလည်း ဘာလက်ဝါးတားပင်လယ်အော်အတွင်း ဝင်ရောက်လာလေသည်။ မြို့ စောင့်တပ်ဖြစ်သော ရွှေဝတ်ရုံတပ်ဖွဲ့ ဝင် (Gold Cloaks)များမှာ အေမွန်အပေါ် သစ္စာရှိသူများဖြစ်၍ သူတို့ သည် ဘုရင်အေဂုံနှင့် အပ်ထားသော အရာရှိများကို သတ်ကာ မြို့ တံ့ခါးများကို ဖွင့်ပေးလိုက်သည်။ ဘုရင့်နေပြည်တော်ကျသည်နှင့် ရေနိုင်ရာသည် ဆာအော်တို့၊ လေ့အပ်ရို့စီးသီ (Lord Robsy)၊ လေ့အပ်စတုတ်ရေး (Lord Stokeworth)တို့ကို ကွာပ်မျက်လိုက်သည်။ ဥပဒေအရာရှိဂျုပ်စပါဝိက် (Jasper Wyld, Master of Laws)နှင့် ဆာတိုင်လန်လန်နစ်စတာ (Ser Tyland Lannister) တို့ ကိုလည်း အပြင်းအထန်နိုင်စက်သည်။

(ဘုရင်မရောနိုင်ရာအား Iron Throneပေါ်တွင် တွေ့ရစဉ်)

ဘုရင်အေဂျာနှင့်ကတော့ လော့ဒီလေးရို့စတောင်း (Lord Larys Strong) အကူအညီဖြင့်
မင်းသမီးဂျာဟာရာ (Princess Jaehaera)၊ မင်းသားမေလော (Maelor) တို့ဖြင့်
လျှို့ဝှက်လမ်းများမှတဲဆင့် ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွားသည်။ လုံခြုံရေးအစီအစဉ်အရ
မင်းသမီးဂျာဟားရာကို စတောင်းအနဲ့ ရဲတိုက်သို့ ပို့ဆောင်ခဲ့သည်။ ဂနစ်သား
မင်းသားငယ်မေလောကိုတော့ အိုးတောင်းရှိ ဟိုက်တာဝါမိသားစုထံပို့ ဆောင်လေသည်။
ဂျာဟားရာက သတ်မှတ်ရာသို့ လုံခြုံစွာရောက်ရှိပေမယ့် မင်းသားငယ်မေလောကတော့
ကံမကောင်းရှာပေ။ သူသည် လမ်းတွင် ဘစ်တားဘရစ်ချုံသို့ အရောက်တွင် ရောနိုင်ရာကို
ထောက်ခံသည့် လူအုပ်ကြီးနှင့် ဆုံမိသည်။ အဆိုပါလူအုပ်ကြီး၏ တိုက်ခိုက်မှုကြောင့်
အစောင့်လိုက်ပါသော ဘုရင်စောင့်သူရဲကောင်းဆာရစ်ကုသ္ခားသွန်း (Ser Rickard Thorne)
သေဆုံးသွားသလို မင်းသားငယ်မေလောသည်လည်း လူအုပ်ကြီးမှ စိုင်းလုကြသောကြောင့်
ကိုယ်ခန္ဓာတစ်စစ်ပြတ်ကာ သေဆုံးရှာသည်။

(ဆာရစ်ကုန်သွန်းနင့် မင်းသားပယ်မေလောသေဆုံးခြင်း)

ထိအဖြစ်ကို သိသောအပါ လော့အော်မွန်ဟိုက်တာဝါသည် သူ၏စစ်တပ်ဖြင့် ဘစ်တားသာရစ်ချုက္ခာ
ဖြေပုံဖြစ်အောင် ချေမှန်း၍ ဘစ်တာစသာရစ်ချုက္ခာကိုလဲ
ကြီးဆွဲချက်ပစ်လိုက်သည်။

ထိအချိန်တွင် ဘုရင့်နေပြည်တော်ကို သိမ်းပိုက်ပြီးသော ဘုရင်မရေးနှင့်ရာသည်
သူမ၏လက်ကျွန်သားများဖြစ်သော အေဂွန်အငယ်နှင့် ရေးဖရေးတို့ကို ဘုရင့်နေပြည်တော်သို့
ဆင့်ခေါ်လိုက်သည်။

ဟာရင်ဟောတွင်ရောက်ရှိနေသော အေမွန်းနှင့် ဆာခရစ်စတွန်ကိုးလ်တို့မှာ
သဘောထားကွဲလွှဲကြသည်။ အေမွန်းက ဟာရင်ဟောတွင် ဆက်လက်ရှိနေကာ
မြစ်ဝမ်းဒေသတစ်ခုလုံးအား မီးလောင်တိုက်သွင်းရန် ကြံစည်သည်။ ဆာခရစ်စတွန်ကိုးလ်ကတော့
ဆာအော်မွန်ဟိုက်တာဝါ၊ မင်းသားအေရွန်တို့နှင့် ပူးပေါင်းရန် တောင်ပိုင်းသို့ စစ်ချိချင်သည်။ သို့နှင့်
နှစ်ဦးသားမှာ လမ်းခွဲကာ မိမိရည်မှန်းရာသို့ ထွက်ခွာသွားကြသည်။
ဆာခရစ်စတွန်ကိုးလ်နှင့်သူ၏တပ်များမှာ ဂေါ်အိုင်းနှင့် ဘလက်ဝါးတားမြစ် ကြားရှိနယ်မြေတွင်
လေ့အုပ်စုတင်နှင့် အခြားမြစ်ဝမ်းသင်များ၏ တပ်များစွာက အလောင်တိုက်နိုက်ခြင်းကို ခံရသည်။
ဆာခရစ်စတွန်ကိုးလ်သည် သူ၏ရွန်သူများအား တစ်ဦးခုင်းတိုက်နိုက်ရန် စိန်ခေါ်သည်။ သို့ ရာတွင်
ငြင်းပယ်ခံရသည်။ ထိုတိုက်ပွဲတွင် ဆာခရစ်စတွန်ကိုးလ်သည် မြားဒက်ရာပေါင်းများစွာဖြင့်
ကျေဆုံးသွားသလို သူ၏ စစ်တပ်မှာလဲ ရာထောင်ချို့၍ချေမှန်းခံရသည်။ ထိုလူသတ်ပွဲကြီးကို
သားသတ်သမားကပွဲ (Butcher's Ball)ဟု ခေါ်ဆိုကြလေသည်။ ထိုအချိန်တွင် မင်းသားအေမွန်းက
မြစ်ဝမ်းဒေသနယ်ရှိ မြို့ငယ်များအားလုံးကို တစ်ခုချင်း တိုက်နိုက်မီးလောင်တိုက်သွင်းနေသည်။
မင်းသားအေမွန်းနှင့် ပေါ်ကို အေမွန်နှင့် နက်တယ်လ်တို့က သူတို့ နားများဖြင့်
နေ့စဉ်ရှာဖွေသော်လည်း မအောင်မြင်ခဲ့ကြပေ။

လေ့အုပ်အော်မွန်ဟိုက်တာဝါနှင့် အေရွန်တာဂါရိယန်တို့ သည် ရေးနိုင်ရာ၏လက်အောက်သို့
ကျသွားသော ဘုရင့်နေပြည်တော်ကို ပြန်လည်ရယူရန်အတွက် ဆက်လက်ချို့တက်ကြသည်။
သူတို့သည် လမ်းတွင်ရင်ဆိုင်ရသော ရေးနိုင်ရာ၏တပ်များကို တက်စ်စာရီယွန်အကူအညီဖြင့်
လွယ်ကူစွာ အနိုင်ယူခဲ့ကြသည်။ ထိုအခါ ရေးနိုင်ရာသည် ထိုတပ်ဖွဲ့ကြီးအားတားဆီးရန်
နားမျိုးစွဲနှစ်ယောက်ဖြစ်သော ငါးတို့ နားများနှင့်အတူ စေလွှတ်လိုက်သည်။ စစ်တပ်နှစ်ခုမှာ
တမ်းသယ်တွန် (Tumbleton)မြို့တွင် တွေ့ဆုံးကြသည်။ Ulf the White နှင့်
Hugh Hummerတို့သည် တစ်ဖက်မှ ကမ်းလှမ်းသော သခင်ဘွဲ့ ကို မက်မောသောကြောင့်
ရေးနိုင်ရာကို သစ္စာဖောက်ကာ ဘက်ပြောင်းကြတော့သည်။ ထို့ကြောင့် သူတို့ နှစ်ဦးသည်
သစ္စာဖောက်များအဖြစ် အမည်တွင်သွားတော့သည်။ အဆိုပါပထမတမ်းသယ်တွန်တိုက်ပွဲ (First
Battle of Tumbleton)ကို လူအင်အားပိုမိုသာလွှန်သော အေဂွန်ဘက်မှ အနိုင်ရသော်လည်း
တန်ဖိုးကြီးမားစွာပေးဆပ်ခဲ့ရသည်။

ရောင်ရာဘက်မှ နာမည်ကော် လေ့အုပ်ချောင်းအရစ်အပ်စ်တင် နှင့် သူ၏ဆောင်းရာသီပုံပေါ်များသည်
 သူတို့ထက် အင်အားဆယ်ဆမျှ သာလွန်သော ရန်သူများကို ရှု ဆုံးမှ ထိုးဖောက်ကာ
 ရဲရင့်စွာတို့က်ပွဲဝင်ကြသည်။ ထို့ရလဒ်မှာ ဟိုက်တာဝါစစ်တပ်ခေါင်းဆောင်
 လေ့အုပ်အော်မွန်ဟိုက်တာဝါနှင့် သူ၏ဝမ်းကွဲညီ ဆာဘရန်ဒန်ဟိုက်တာဝါ နှစ်ဦးလုံး
 လေ့အုပ်အပ်စ်တင်လက်ချက်ဖြင့် ကျဆုံးခဲ့သလို၊ လေ့အုပ်အပ်စ်တင်ကိုယ်တိုင်လဲ ဒက်ရာများစွာဖြင့်
 ကျဆုံးသွားသည်။ တမ်ဘယ်တွန်မြဲ၊ ကိုလဲ နားများက ရက်စက်စွာ တို့က်ခိုက်ကြသည်။
 လေ့အုပ်အော်မွန်ဟိုက်တာဝါ သေဆုံးပြီးနောက် သူ၏စစ်တပ်သည် ဝါးအစည်းပြောသကဲ့သို့
 ဖြစ်သွားသည်။ ဟိုက်တာဝါစစ်တပ်ကို အချွန်တာဝါရီယန်နှင့် ဆာဟိုဘတ်ဟိုက်တာဝါတို့
 ဆက်လက်အုပ်ချုပ်သော်လည်း ထိရောက်မှုနည်းပါးသည်။ ထို့ပြင့် ဘက်ပြောင်းလာသော
 သစ္ာဖောက် ပြီးသည် လောဘတာက် စိတ်ကြီးဝင်ကာ Ulf the Whiteက သရဖူဆင်မြန်းကာ
 ဘုရင်ဘွဲ့ ခံလေသည်။ (ထို့တို့က်ပွဲအတွင်းတွင် လေ့အုပ်အပ်စ်တင်သည်
 ဆာဘရန်ဒန်ဟိုက်တာဝါလက်ချက်ဖြင့် ခိုင်းကာကိုင်သည့်လက် ပြုတ်သွားခဲ့သည်။ သို့ သော် သူသည်
 ကျွန်းခါးကိုင်လက်ဖြင့်ပင် ဒက်ရာတစ်ဖက်ဖြင့် ဘရန်ဒန်ဟိုက်တာဝါကိုသာမက
 လေ့အုပ်အော်မွန်ဟိုက်တာဝါကိုပါ ရအောင်သတ်သွားနိုင်ခဲ့သည်။ ထိုဒက်ရာများဖြင့်ပင်
 လေ့အုပ်အပ်စ်တင်သည် ကျဆုံးခဲ့သည်။)

ပထမတမ်ဘယ်တွန်တို့က်ပွဲအချိန်ကာလတစ်ပိုက်မှာပဲ ကုန်သည်လေ့တစ်စင်းသည်
 ဒရာဂွန်မောင့်အငူနားတွင် နားနှစ်ကောင် တို့က်ခိုက်နေသည်ကို တွေ့မြင်ရသည်။
 နောက်ရက်တွင်တော့ အညီရောင်တစ်စွဲကြီး(Grey Ghost) သေဆုံးနေသည်ကို တွေ့ရသည်။
 လူများက လူသားစားကောင်ကြီး(Cannibal) သတ်လိုက်သည်ဟု ဆိုကြသည်။ သို့ သော် မဟုတ်ပါ။
 တကယ်သတ်သွားသည့် နားမှာ ဘုရင်အောဂွန်၏ ဆန်းဖိုင်းယားဖြစ်သည်။ ဘုရင့်နေပြည်တော်မှ
 ထွက်ပြေးလာသော အောဂွန်မှာ ရေနိုင်ရာ လုံးဝရာမည်မထင်သည့် ဒရာဂွန်စတုန်းရှိ
 ပါးဖမ်းရွာလေးတစ်ခုတွင် ပုန်းအောင်းကာ ဒက်ရာများကို ကုစားနေခြင်းဖြစ်သည်။

သူ၏နားကြီး ဆန်းဖိုင်းယားသည်လည်း ငြင်း၏ဒက်ရာများ ကျက်သောအခါ အောဂွန်နှင့်
 ပြန်လည်ဆုံးစည်းခြင်းဖြစ်သည်။ အောဂွန်နှင့် သူ၏အတောင့်များသည် ဒရာဂွန်စတုန်းရှိ ပါးဖမ်းရွာများမှာ
 ရောင်ရာကို နှစ်သက်ခြင်းမရှိကြောင်းသိရာ ငြင်းတို့ အကူအညီဖြင့်ပင် ဒရာဂွန်စတုန်းကို လွှယ်ကူစွာ
 သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့သည်။ သို့ ရာတွင် ချိုးကျိုးစရာကောင်သည်က အော်မြန်၏ သမီးယ်
 ဘယ်လာတာဝါရီယန်ဖြစ်သည်။ အသက်ဘင့်နှစ်ဘာ ရှိသေးသော်လည်း သူမရဲစွမ်းသတ္တိမှာ
 စာတင်လောက်သူဖြစ်သည်။ သူမသည် အောဂွန်၏အတောင့်များလက်မှ ထွက်ပြေးကာ သူမ၏နားကို
 လမင်းကချေသည် (Moondancer)ထံသို့ အရောက်သွားနိုင်ခဲ့သည်။
 သူမနှင့်လမင်းကချေသည်တို့ သည် လိုက်ဖက်ညီစွာ ရဲရင့်စွာဖြင့် အဆများစွာ ကြီးမားသော
 ဆန်းဖိုင်းယားကို တို့က်ခိုက်လေတော့သည်။

အကောင်သေးပေါ်လှသော်လည်း အင်မတန်လျှပ်မြန်လှသော လမင်းကချေသည်နါးပေါ်လေးမှာ
ဆန်းဖိုင်းယားကို အချိန်အတိုင်းအတာတစ်ခုအထူး ဒုက္ခပေးနိုင်သော်လည်း နောက်ဆုံး
ဆန်းဖိုင်းယား၏ မီးတော်ကြောင့် မျက်လုံးကန်းသွားသည်။ လေထဲတိုက်ပွဲဝင်နေသည့်
နါးနှစ်ကောင်မှာ လုံးထွေးလျက် ပြေတ်ကျသည်။ မြေပေါ်မကျခင် အေဂွန်မှ
ခုန်ထွက်လိုက်နိုင်သော်လည်း ခြေချေရောင်းလုံး သွင်သွင်ကျိုးသွားနဲ့သည်။ ဘယ်လာကိုယ်တိုင်လဲ
ဒက်ရာပြင်းထန်စွာဖြင့် သတိမေ့မျောသွားသည်။ သူမကို ဆာမာစတွန်ပါးတား (Ser Marston
Water)က အသတ်မခံပဲ ကယ်တင်ကာ မေစတာတစ်ဦးထဲ ပို့ဆောင်၍ ကုသာစေသည်။ သို့နှင့်
အေဂွန်သည် ဒရာဂွန်စတုန်းကို သိမ်းပိုက်လိုက်နိုင်သည်။

ဘုရင့်နေပြည်တော်တွင်ရှိသော ရေနိုင်ရာသည် ပထမတမ်းသယ်တွန်တိုက်ပွဲအကြောင်းကို
ကြားသောအခါ လက်ကျွန်နါးမျိုးစွဲနှစ်ဦးအား အယုံအကြည်မရှိတော့ပဲ ဖမ်းမိန့် ထုတ်လိုက်သည်။
ဆာအက်အမဲက သူ၏အဖေအကုအသီဖြင့်ထွက်ပြီးသွားသည်။ ထိုအခါ ရေနိုင်ရာသည်
လေ့ဗြိုင်လေပယ်လာယွန်ကို အကျိုးချလိုက်သည်။ မြစ်စွမ်းအေသွင် အေမွန်နှင့်အတူ
အေမွန်းအားလိုက်လုပ်ရှာဖွေနေသော နက်တယ်လ်ကိုလည်း ခေါင်းဖြတ်ပို့လိုက်ရန် အမိန့် ထုတ်သည်။
ထိုအချိန်တွင် အေမွန်နှင့် နက်တယ်လ်မှာ မိန်ဒန်ပူး (Maidenpool)ရှိ လေ့ဗြိုင်မူတန် (Lord
Mooton)ထံတွင် တည်းခိုနေချိန်ဖြစ်သည်။ ရေနိုင်ရာ၏အမိန့် ကို သိနေပြီးဖြစ်သော
လေ့ဗြိုင်မူတန်သည် နက်တယ်လ်ကို သတ်လိုက်လျှင်လဲ သူ့ အိမ်တွင် စားသောက်ပြီး၊
ညာအိပ်တည်းထားသော ဧည့်သည်အခွင့်အရေး (Guest Right)ကို ချိုးဖောက်ရာကျမည်။
မသတ်ပဲနေရင်လဲ ရေနိုင်ရာကို သစ္ာဖောက်မည်ထိုးရိမ်ရသေးသည်။ နောက်မှ လေ့ဗြိုင်မူတန်သည်
သူ၏မေစတာအကြံပေးချက်ဖြင့် အမိန့် စာကို မဖတ်ပဲ အေမွန်ကို အကြောင်းစုံအသိပေးလိုက်သည်။
အေမွန်သည် နောက်တစ်နေ့တွင် နက်တယ်လ်နှင့် သူမ၏နါးသိုးသူရိုးကို လွှတ်ပေးလိုက်တော့သည်။
(နက်တယ်လ်မှာ အေမွန်၏ ချုပ်သူဖြစ်သွားသည်ဟု ရေနိုင်ရာက စွပ်စွဲထားသည်။)

ထို့နောက်အေမွန်သည် အေမွန်းကို လိုက်မရှာတော့ပဲ နှစ်ဦးချင်းတိုက်ရန်
ဟာရင်ဟောတွင်တောင့်နေမည်ဟု သတင်းဖြန့် နိုင်းကာ ထွက်ခွာသွားတော့သည်။ လေ့ဗြိုင်မူတန်သည်
အေမွန်မရှိတော့သည်နှင့် သူ၏အိမ်တော်ကို အေဂွန်၏နါးအလုပ်လွှင့်တူကာ ရေနိုင်ရာကို
ကျော့ခိုင်းလိုက်တော့သည်။ အေမွန် ဟာရင်ဟောတွင် နေထိုင်ပြီး ဆယ့်လေးရက်မြောက်နေ့တွင်
အေမွန်းသည် ပေါ်ကြီးကို စီးလျက် ရောက်လာသည်။ အေမွန်းသည် သူနှင့်အတူပါလာသော
ကိုယ်ဝန်ရနေပြီးဖြစ်သော အိပ်ဖော်အမျိုးသမီး (Bedmaid) အလိုင်ရေးဗား (Alys River)ကို
အောက်ချုပြီးနောက် လေထဲသို့ တစ်ဖန်ပုံတက်ကာ တူးဝါးနှစ်ယောက် စီးချင်းထိုးချတော့သည်။
သူတို့၏လေထဲက တိုက်ပွဲသည် ရေ့စိုးအိုင်းရေကန်ကြီး၏ ကောင်းကင်ယံတွင် ဖြစ်ပွားသည်။
နါးကြီးနှစ်ကောင်မှာ တစ်ကောင်ကို တစ်ကောင် ပြင်းထန်စွာ တိုက်နိုက်ကြသည်။

(အေမျိန်တာဂါရီယန်နှင့် အေမျိန်းတာဂါရီယန်တို့ ၂၀၁၅၊ ၂၀၁၆)

ပါးစပ်ရာဇဝင်များအရ နောက်ဆုံး ဒေါ်မွန်သည် ကာရက်စ်ပေါ်မှ ဖောက်ကြီးပေါ်သို့ ခုန်ကူးကာ အေမွန်းကို တိုက်ခိုက်ပြီး နောက်ဆုံး သူ၏အနေက်ရောင်သမီးပျို့ပယ်လီရီယန်ခါးကြီးကို အေမွန်း၏ ကန်းနေသောမျက်လုံးတစ်ဖက်သို့ ထိုးသွင်းနိုင်ခဲ့သည်။ နာဂါးနှစ်ကောင်လုံးမှာ လုံးတွေးရစ်ပတ်ရင်း ရေကန်ကြီးထဲသို့ ထိုးကျကြသည်။ ဒေါ်မွန်၏နာဂါးကာရက်စ်မှာ ရေကန်ထဲမှပြန်တက်နိုင်သေးကာ ဟာရင်ဟောရဲတိုက်နံရုံများအောက်တွင် ခွဲနေရင်း သေဆုံးသွားတော့သည်။ ပေါ်ကတော့ ရေကန်ထဲမှာပင် သေဆုံးသွားသည်။ ((စစ်ကြီးအပြီးနှစ်များစွာကြာသောအခါ ပေါ်ကို ကန်ထဲမှဆယ်ယူသောအခါ အေမွန်း၏အရိုးစုကို နာဂါးကိုယ်ပေါ်မှတိုင်ခံတွင် ချိန်းကြီးနှင့် တွဲလျက်သားတွေ့ ပြီး အနက်ရောင်သမီးပျို့ချိကြီးကိုလည်း ဦးခေါင်းခွံ၏ မျက်လုံးနေရာတွင် စိုက်ရက်သားတွေ့ ရသည်ဟု ဆိုသည်။)) ဒေါ်မွန်၏ရုပ်အလောင်းကိုတော့ ရှာမတွေ့ပါ။ သီချင်းသည်များ၏အဆိုအရ ဒေါ်မွန်သည် သူ၏ဘဝနောက်ဆုံးနေ့ များကို နက်တယ်လိုနှင့်အတူ နေထိုင်သွားသည်ဟု ဆိုသည်။ သို့ သော် ထိုစကားများသည် ကောလဟာလများသာ ဖြစ်ပါသည်။

ဒေါ်မွန်နှင့် အေမွန်းတာဂါရီယန်တို့ ဂျိုစ်အိုင်းပေါ်တွင်တိုက်ခိုက်သည့်နေ့ မှာ ၁၃၀အောစီ ငါးလပိုင်း ပုရက်နေ့ဖြစ်သည်။ ထိုနေ့ သည် ဘုရင်မရေနိုင်ရာအတွက် ကံဆိုးမှုးမောင်ကျစေသောနေ့ ဖြစ်သည်။ ထိုတူညီသောနေ့ တွင်ပင် ရေနိုင်ရာသည် လော့ဒေါ်လေပယ်လာယွန်ကို အကျဉ်းချလိုက်သည်။ ထိုအခါ ဘုရင့်နေပြည်တော်ကို စောင့်ရောက်နေသော ဗယ်လာယွန်ရေတပ်ကြီး၏ တစ်ဝက်ခန့် မှာ ရေနိုင်ရာကို စွန့်စွာသွားကြသည်။ ကျွန်းတစ်ဝက်မှာလ ယုံကြည်လို့ မရနိုင်တော့။ ဘုရင်အေဂွန်၏အနီး ဟယ်လင်နာမှာလ မေဂ္ဂေါ်ခံတပ်ရဲတိုက်ပေါ်မှ ခုန်ချကာ သတ်သေသွားသည်။ ဘူမသေဆုံးသည်နှင့် နာဂါးကွင်း(Dragonpit)တွင်ရှိသော သူမှု၏နာဂါး အိပ်မက်မီးတော်က်(Dreamfyre)မှာ ကျယ်လောင်စွာ အော်ဟစ်လေသည်။ ထိုညာမှာပင် ဘုရင့်နေပြည်တော်တွင် ဆူပူအုံကြွေမှုကြီးဖြစ်ပွားသည်။ ထိုဆူပူအုံကြွေမှုကို မြို့စောင့်တပ်မှုး ဆာလူသော်လာဂျာ့၊ (Ser Luthor Largent)သည် ရွှေဝတ်ရုံတပ်စွဲ ငါးရာဖြင့် သွားရောက်မြှေ့ခွဲသည်။ သို့ ရာတွင် သူအပါအဝင်များစွာသော တပ်စွဲ ဝင်များမှာ သောင်းချိရှိသော ဆူပူအုံကြွေနေသော လူအုပ်ကြီး၏ သတ်ဖြတ်မှုကို ခံလိုက်ရသည်။

ကမ္မာမီးလောင် တော်ကြောင်လက်ခမောင်းခတ်ဆိုသလို ရူးသွပ်သွားပြီဖြစ်သော ဘုရင်နေပြည်တော်ကြီးသည် ဖြစ်ချင်ရာဖြစ်နေတော့သည်။ ထိုအချိန်တွင် သန်းထူးသောဆာပါက် (Ser Perkin the Flea)ဟု ခေါ်သောနိုက်စ်တစ်ယောက်က သူ၏ စကြိုင်ယာ ထံရှိုင်စတိန်း ထရူးဖိုင်းယား (Trystane Truefyre)ကို ဘုရင်ကြီးပစ်ဆေးရိုင်၏ မျိုးမစစ်သားဖြစ်သည်ဟု ကြေညာကာ ဘုရင်အဖြစ်တင်မြောက်သည်။ သူ့ကို ထောက်ခံသူများကိုလည်း နိုက်စ်ဘွဲ့ ချီမြှင့်သည်။ ဆာပါက်သည် မြို့တော်ကြီး၏ ဘုရင့်တံ့ခါး (King's Gate)၊ ခြေသံ့တံ့ခါး(Lion Gate)၊ နှင့် မြစ်တံ့ခါး(River Gate)တို့ ကို ထိန်းချုပ်ထားလိုက်ပြီဖြစ်သည်။

ရူပူအံကြမှများအပြင် မိန့်ဒန်များ၏သစ္စာဖောက်မှတိပါ ကြံတွေ လိုက်ရသော ရေနိုင်ရာသည် အီရိ(The Eyrie)နှင့် ဝင်းတားဖဲ်လ်(Winterfell)ကို ဆက်သွယ်ကာ အရေးပေါ် အကူအညီတောင်းသည်။

ရူပူအံကြမှများကြားတွင် သိုးထိန်း (Shepherd)ဟု သိရသောလူတစ်ဦးက လူအုပ်ကြီးအား နါးများသည် နတ်ဆိုးများဖြစ်ပေါ်ကြောင်း၊ နတ်ဘုရားမြဲပယ်လီရိယား၏ ကံကြမ္ဗာဆိုးဖြစ်ပေါ်ကြောင်း၊ နားများဆက်ရှိနေပါက လူသားတို့ ခုက္ခရာက်မည်ဟု စည်းရုံးသည်။ အကြာက်တရားများသည် ဒေါသအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားသည်။ ဒေါသမှ သွေးဆာလောင်မှ သွေးဆာမှမှတစ်ဆင့် ရူးသွပ်သွားကြသော လူပေါင်းထောင်သောင်းချီသော လူအုပ်ကြီးသည် နါးကွောင်းသို့ ဦးတည်၍ သွားကြသည်။ ထိုအခြေအနေကို သိသောအခါ ရဲတိုက်နှီရိ မင်းသားဂျောဖရေးပယ်လာယွန်သည် နါးကွောင်းတွင်ရှိနေသော သူ၏နါးတိုင်ရက်စိ(Tyraxes)ကို သွားရောက်ကယ်တင်ရန် မိမင်ဖြစ်သူ၏နါးကြီး ဆိုင်ရက်စိ (Syrax)ကို စီးနင်းရန်ကြီးစားလေသည်။ မင်းသားငယ်ကို စိမ့်းနေသော ဆိုင်းရက်စိခါချရာမှ ဂျောဖရေးလဲ သေဆုံးသွားတော့သည်။ နါးသတ်ပွဲကြီးတွင် သစ်ခုတ်သမားဟော့သ် (Hobb the Hewer)လက်ချက်ဖြင့် ရှိုင်းကို့စ်(Shrykost)သည်လည်းကောင်း၊ မီးလောင်သူရဲကောင်း (Burning Knight)လက်ချက်ဖြင့် မော်ဂူး(Morghul) သည်လည်းကောင်း၊ သေဆုံးခဲ့သည်။ တိုက်ရက်စိကတော့ မသေခင် လူပေါင်းများစွာကို မီးလောင်တိုက်သွင်းသွားသည်။

အိပ်မက်မီးတောက်နါးကတော့ ကျွန်ုန်းသုံးကောင်ပေါင်းထက် ပိုမိုများပြားသော ပမာဏကို ရအောင်သတ်သွားသည်။ သူမသည် နောက်ဆုံး မျက်လုံးကို မြားမှန်သောအခါ ထပ်မံနိုင်ကြီးစားရင်း နါးကွင်း အမိုးပြုကျကာ လူအများကော့ နါးပါပိသောလေသည်။ ကျွန်ုသည့်လူများကိုလည်း ဆိုင်းရက်စိုက် သွားရောက်မီးလောင်တိုက်သွင်း တိုက်ခိုက်သေးသည်။ သူမသည်လည်း များပြားလှသော လူအုပ်ကြီးဒက်ကို မခံနိုင်တော့ပဲ နောက်ဆုံးသောဆုံးသွားတော့သည်။ ဘုရင်မရောနိုင်ရာသည် သူမ၏နါးဆိုင်းရက်စိုက်ကောင်းက်မှပြုတ်ကျသည်ကို (Maegor's Holdfast) ဖော်ခံတပ်ရဲတိုက်အမြင့်မှ လူမှုံးမြင်ရသည့်ခါမှသာ သူမ၏သားထောက်အေဂွန်အငယ်ကို ၏ခေါ်ဆောင်ကာ နါးဂိတ်တံ့ခါး (Dragon Gate)မှတစ်ဆင့် ဘုရင့်နေပြည်တော်ကို စွန်းခွာသွားတော့သည်။ ဤသို့ဖြင့် ဘုရင့်နေပြည်တော်ရှိ နါးများအားလုံး သောဆုံးသွားတော့သည်။

ပထမတမ်းဘယ်တွေနတိုက်ပွဲအပြီးတွင် အေဂွန်ကို သစ္ဓာခံသောအစိမ်းရောင်တပ်ဖွဲ့ သည် ရှု ဆက်မရပဲ တမ်းဘယ်တွေနတွင်သာ စခန်းချေနေရသည်။ အေမွန်းတာဂါရီယန်သောဆုံးကာ အေဂွန်ကလဲပျောက်နေဆဲဖြစ်သဖြင့် အေရွှန်ကို နှုန်းတာက်စေလိုသူများလဲရှုသည်။ သို့ သော် လော့အော်မွန်ဟိုက်တာဝါမရှုသည့်နောက် စစ်တပ်ကို ထိန်းသိမ်းမရဖြစ်နေသည်။ ဘက်ပြောင်းလာသော သစ္ဓာဖောက်ပြောက်သည်လဲ သူတို့ တောင်းဆိုချက်မရလျှင် ဆက်မချိတ်နိုင်ဟု ဆိုကြသည်။ နောက်ဆုံးအေရွှန်သည် ငှါးတို့ ပြီးအား လုပ်ကြံရန်တိတိတဆိတ်အမိန့် ပေးလိုက်တော့သည်။

သို့ သော် လုပ်ကြံမှုမတိုင်ခင် တစ်ညာမှာပဲ အစိမ်းရောင်တပ်တစ်ခုလုံး အလစ်ဝင်တိုက်ခံရသည်။ တိုက်ခိုက်သူမှာဆာအက်ဒမ်းပယ်လာယွန်နှင့် ရေနိုင်ရာသစ္ဓာခံမြတ်စုမ်းအေသစစ်တပ်များဖြစ်သည်။ ငှါးတို့ အင်အားမှာ လေးထောင်ခန့်ရှိပြီး၊ ဟိုက်တာဝါစစ်တပ်မှာ အရေအတွက်ပိုသာသည်။ သို့ သော် စည်းစနစ်မကျခြင်း၊ ခေါင်းဆောင်ကောင်းကင်းမဲ့ခြင်းတို့ ကြောင့် အခြေအနေမလှသည်ကို တွေ့ရသည်။ တို့တိုက်ခိုက်မှုကြားတွင် သစ္ဓာဖောက်တစ်ဦးဖြစ်သော Hugh Ummeronကို လုပ်ကြံလိုက်နိုင်ကြသည်။ အဖြူရောင်အားဖြစ် (Ulf the White)ကတော့ ဒုတိယတမ်းဘယ်တွေနတိုက်ပွဲ (Second battle of the Tumbleton)တစ်ခုလုံးတွင် အိပ်ပျော်နေလေ၏။ တို့တိုက်ပွဲကို အေရွှန်တာဂါရီယန်လဲ အသက်မရှင်ခဲ့ပါ။ သူသောဆုံးသည့်အခြေအနေအား အတိအကျမသိသော်လည်း သူ၏နါးထံပင်မရောက်လိုက်ပဲ သေသွားသည်ဟု ဆိုကြသည်။

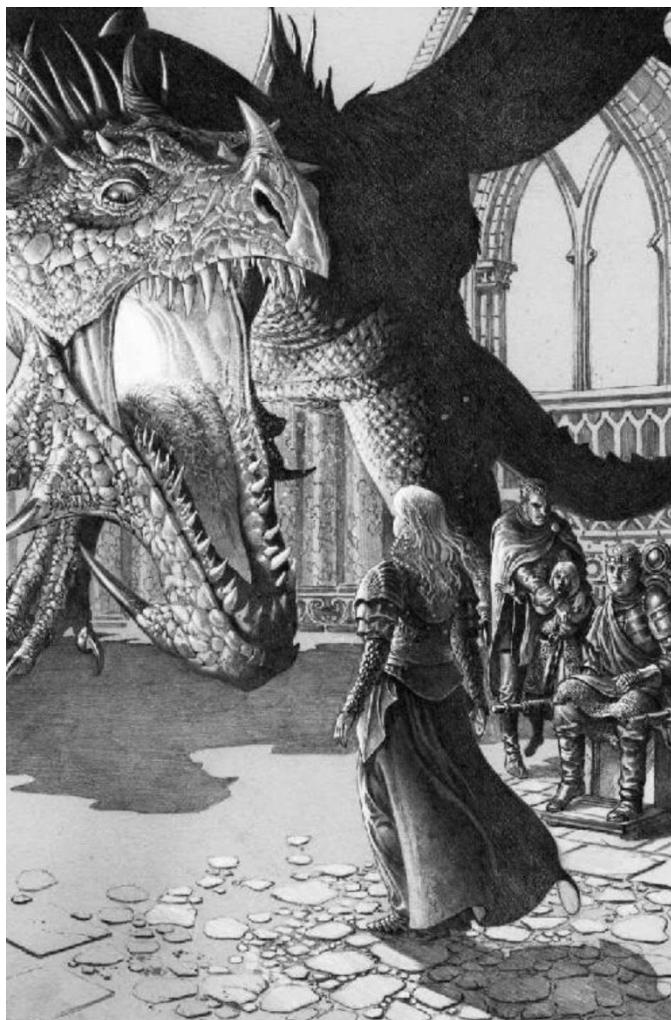
ဆာအက်ဒမ်းနှင့်ပင်လယ်မီးနီးသည် စီးသူမဲ့နေသော တက်စိစာရီယွန်နှင့် ဗာမိသောနှစ်ကောင်အား နှစ်ကောင့် တစ်ကောင်တိုက်ခိုက်သည်။ နောက်ဆုံးပေဂါပြီးလျှင် အကြီးဆုံးဖြစ်သော ဗာမိသောက ပင်လယ်မီးနီးအား ခေါင်းဖြတ်လိုက်နိုင်သည်။ သို့ သော် သူကိုယ်တိုင်သည်လည်း ပြင်းထန်သော ဒက်ရာများဖြင့် သေဆုံးသွားသည်။ တက်စိစာရီယွန်သည်လည်း ဒက်ရာပြင်းထန်စွာရကာ သူခံစားနေရသည်ကို မကြည့်ရက်သော လော့အော်လက်ဂွတ်က သတ်ပစ်လိုက်တော့သည်။

တိက်ပွဲကို နိုင်သော်လည်း မြှို့ သိမ်းလက်နက်ကြီးများမရှိသော မြစ်ရှမ်းအေသစစ်တပ်များသည်
နောက်ရက်တွင် ပြန်လည်ဆုတ်စွာသွားသည်။ နောက်တစ်နာရီ တွင် ဆာဟိုဘတ်ဟိုက်တာဝါသည်
ဂိုင်ကိုအဆိပ်ခတ်ကာ သွားဖောက်အဖြူရောင်အားဖြင့်ကို တိုက်၍ ကိုယ်တိုင်ပါ သတ်သေလိုက်သည်။
လက်ကျွန်စစ်တပ်ကိုလည်း လေ့အုပ်ပို့ (Lord Peake)က ဦးဆောင်၍
ပြန်လည်ဆုတ်စွာသွားတော့သည်။ ဤသို့ဖြင့် ဟိုက်တာဝါစစ်တပ်သည်လည်း ပြုကွဲသွားတော့သည်။

ဘရင့်နေပြည်တော်မှတွက်ပြေးလာသော ရေနိုင်ရာသည် အခက်အခဲများစွာနှင့် ကြံတွေ ရကာ
သူမ၏သစ္ာခံများကလည်း စွန့်စွာသွားကြသည်။ နောက်ဆုံးသူမသည် ဒရာဂွန်စတုန်းသို့ ပြန်နိုင်ရန်
သူမ၏သရဖူကို ရောင်းလိုက်လေသည်။ သူမသည် ဒရာဂွန်စတုန်းသို့ ပြန်ကာ နါးညများမှ
အကောင်ပေါက်သည်ကို စောင့်ကာ အားမွေးရန်ကြံသည်။ ဒရာဂွန်စတုန်းသို့ ပြန်ရောက်သည့်အခါ
အော့ဂွန်နှင့် ထိပ်တိုက်တိုးတော့သည်။

ဘရင်အော့ဂွန်က ရေနိုင်ရာကို သူမ၏သား အော့ဂွန်အငယ်၏ ရှေ့တွင်ပင် ဆန်းဖိုင်းယားသို့
အရှင်လတ်လတ်နာဂါးစာ ကျွေးကာ သတ်ပစ်လိုက်သည်။ သို့နှင့် နန်းလှဖက်
ရေနိုင်ရာတာဂါရီယန်သည် ဘုဝအော် ဆယ်လုပ်း ပျရက်နေ့ တွင် သေဆုံးသွားသည်။
အော့ဂွန်၏နာဂါး ဆန်းဖိုင်းယားလည်း နောက် ဂလအကြာတွင် ဒက်ရာများမှ ပြန်မကောင်းတော့ပဲ
သေဆုံးသွားတော့သည်။

ဘုရင့်နေပြည်တော်တွင် အကြေအနေများမှာ ရုပ်ထွေးနေဆဲဖြစ်သည်။ ထိုအခါန်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် ဘုရင်၂ယောက်ပေါ်လာသေးသည်။ တစ်ဦးမှာ ထရိုင်စတိန်း ထရူးဖိုင်းယား (Trystane Truefyre)ဖြစ်၍ နောက်တစ်ဦးမှာ ငန်စံသားလေး ဆံဖြူဂါမွန် (Gamon Palehair)ဖြစ်သည်။ ဘူ၏ အမေသည် ကလေးအား ခုံတိယအောင်၏ မျိုးမစစ်သားဟု ကြော်လျက် ငင်းတို့ ပြီးသည် ကိုယ့်နည်းကိုယ့်ဟန်ဖြင့် အမိန့် များ ထုတ်ပြန်ကာ ဘုရင့်နေပြည်တော်ကို အုပ်ချုပ်နေကြသည်။ ဘုရင်အောင်၏သည် ရေနိုင်ရာ၏သားအောင်၏အငယ်ကောင်ကို မီးဆာခံအဖြစ် ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းထားကာ ဘုရင့်နေပြည်တော်သို့ ပြန်လည်ထွက်ခွာသည်။ ထိုအခါ လော့ဒ်ဘောရှိ စိုးသာရာသီယွန်သည် ဘုရင့်နေပြည်တော်ကို အောင်၏နာမည်ဖြင့် သိမ်းပိုက်လိုက်သည်။ ထို့ နောက် ထရိုင်စတိန်း ထရူးဖိုင်းယားအားလည်း ကွပ်မျက်လိုက်သည်။ ငန်စံသားလေး ဆံဖြူဂါမွန်ကိုတော့ အသက်ရှင်ချိန်ကာ အမေလှပ်သူအား လီမ်လည်မှုဖြင့် ကွပ်မျက်လိုက်သည်။ လော့ဒ်ဘောရှိ စိုးသည် အကျဉ်းကျနေသော လော့ဒ်ကော်လောယွန်ကိုလဲ လွှတ်လိုက်ပြီး အောင်၏ဘုရင့်ခံရုံးတွင် ရာထူးတစ်နေရာပေးအပ်လိုက်သည်။

အောင်အတွက် ဘုရင့်နေပြည်တော်ကို ပြန်လည်စုစုပေါင်းပြီးနောက် လော့ဒ်ဘောရှိ စိုးသာရာသီယွန်သည် ရေနိုင်ရာ၏လက်ကျိုး သစ္ာခံများကို ရင်ဆိုင်လေသည်။ သူသည် ဘုရင့်နေပြည်တော်နှင့် သိပ်မဝေးသည့် ဘုရင့်လမ်းမကြီးပေါ်တွင် မြစ်ရမ်းအောစစ်တပ်များနှင့် တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားသည်။ မြစ်ရမ်းအောစစ်တပ်များကို လော့ဒ်ကာမစ်တော်လီ (Lord Kermit Tully)က ဦးဆောင်ပြီး လော့ဒ်ဘွဲ့ကိုကော့သာလက်ဂွတ် (Lord Benjicot Blackwood)၊ လေဒီအနက်ရောင်အလိုင်စန်းသာလက်ဂွတ် (Lady "Black" Alyssanne Blackwood)၊ လော့ဒ်ဒေါ် (Lord Darry)၊ လော့ဒ်မယ်လစ်စတာ (Lord Mallister)တို့ ပါဝင်သည်။ အဆိပ် ဘုရင့်လမ်းမကြီးတိုက်ပွဲ (Battle of the Kingwood)တွင် လော့ဒ်ဘာရာသီယွန်သည် လော့ဒ်ဒေါ်နှင့် လော့ဒ်မယ်လစ်စတာတို့ ကို သတ်နိုင်သည်။ သူသည်လည်း လော့ဒ်တော်လီလက်ချက်ဖြင့် ကျခုံးကာ ဘာရာသီယွန်မှန်တိုင်းတပ်များလည်း ပြီကွဲသွားသည်။ ထိုတိုက်ပွဲရှုံးနိမ့်ခြင်းနှင့်အတူ ဘုရင့်နေပြည်တော်သည် အကာအကွယ်မ့်သွားတော့သည်။

ထို့ အပြင် ပေးတောင်ကြားမှ (the Vale)တပ်များနှင့် လော့ဒ်ခရိုက်စတာ့ခံ (Lord Cregan Stark)၏ မြောက်ပိုင်းတပ်မကြီးသည်လည်း ဘုရင့်နေပြည်တော်အနီး ချုပ်းကပ်လာနေပြီဖြစ်သည်။ (လော့ဒ်ခရိုက်စတာ့ခံသည် ဘု၏တပ်များအား ဆောင်းရာသီအတွက် သီးနှံစိုက်ခင်းများ ရိုတ်သိမ်းပြင်ဆင်နေသည့်အတွက် စစ်ကြီးပြီးခါနီးမှ ရောက်လာလေသည်။)

အေဂုံးမှာ ဘုရင့်နေပြည်တော်သို့ ဦးတည်ချီတက်လာသော တပ်များကို
တားမြစ်ရန်အင်အားလုံးဝကျွန်ရှိခြင်းမရှိတော့ပေါ့။ နောက်ဆုံးတွင် လေ့အုပ်လေ့လာယွန်သည်
ဘုရင်အေဂုံးအား အရှုံးပေးကာ ညကိုစောင့်ရောက်သူတပ်ဖွဲ့ကြီး (Night's Watch)သို့ ပူးပေါင်းရန်
အကြံပေးသည်။

သို့ သော် အေဂုံးက လက်မခံပဲ ပုန်ကန်သူများအား သတိပေးရန် သူ၏တူဖြစ်သူအေဂုံးအငယ်အား
နားရွက်ဖြတ်စေရန် အမိန့် ပေးသည်။ ထို့နောက်သူသည် လက်ထဲတွင် ဂိုင်တစ်ခွက်သောက်ရင်း
ဝေါယဉ်နှင့် နားနေခန်းသို့ ပြန်လေသည်။ သူ၏အခန်းရှေ့ ရောက်သည့်အချိန်တွင်တော့ အေဂုံး
သေနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဤသို့ဖြင့် နဂါးများ၏ကခိုန်ခြင်းဆိုသည်
တာဂါရိယန်ပြည်တွင်းစစ်ကြီးသည် နတိယအေဂုံးတာဂါရိယန် သေဆုံးခြင်းနှင့်အတူ
ပြီးဆုံးသွားတော့သည်။ တိုင်းပြည်ကြီးကတော့ ကျိုးပဲ့ကာ ဒက်ရာများစွာဖြင့် ကျွန်ရှိပြီး
ထိုအချိန်ကာလများကို အတုအယောင်အရှာက်သီး (the False Dawn)၊ ဝံပ္ပလွှှိနာရီ (Hour of the
Wolf)၊ ရင်ခွင်းပိုက်သခင်များ၏အုပ်ချုပ်ခြင်း (the Rule of the Regents)နှင့် ကျိုးပျက်နေသောဘုရင်
(the Broken King)ဟု ခေါ်ဆိုကြော်လေသည်။

(7) Aegon III Targaryen, Aegon the Unlucky

၇။ တတိယအေဂွန်တာဂါရိယန် (သို့မဟုတ်) ကံမကောင်းသောအေဂွန်

နါးများ၏ကာခိုန်ခြင်းပြည်တွင်းစစ်ပွဲကြီးအပြီး ခုတိယအေဂွန် သေဆုံးပြီးနောက် အေဂွန်အငယ်သည် တတိယအေဂွန်တာဂါရိယန်အဖြစ် နှစ်းတက်ခဲ့သည်။ အေဂွန်အငယ်နှစ်းတက်သည့် အချိန်တွင် သူ၏အသက်မှာ သာနစ်သာ ရှိသေးသည်။ တိုင်းပြည်ကြီးတစ်ခုလုံးသည် တတိယအေဂွန်နှစ်းတက်ခြင်းနှင့်အတူ ပြဿနာအားလုံးပြီးဆုံးသွားပြီဟု ထင်မြင်ခဲ့ကြသည်။ သို့ ရာတွင် နောက်ထပ်စစ်ပွဲအရိပ်အရောင်များ၊ အနီရောင်ရောဘဲကြီး (Red Kraken)ဟုခေါ်သော လော့ဒ်ဒယ်တွန်ဂရေးဂျီင်း(Lord Dalton Greyjoy)၏ အနောက်ဘက်ကမ်းခြေများကို လုယက်တိုက်ခိုက်နောခြင်း၊ နွောရသီကုန်ဆုံးပြီး ကြမ်းတမ်းလှသော ဆောင်းရာသီကြီးကို ရွှောက်နစ်ကြောရင်ဆိုင်ရခြင်း စသည့် ခက်ခဲလှသည့် ကာလများကို တိုင်းပြည်တစ်ခုလုံး ခံစားရသည်။ ထိုကာလများကို အတုအယောင်အရှက်ဦး (the False Dawn)ဟု ခေါ်ကြသည်။

တတိယအေဂွန်နှစ်းတက်သည့်အချိန်တွင် သူ၏အသက်မှာ သာနစ်သာ ရှိသေးသည်။ အေဂွန်သည် ခရမ်းရောင်ရင့်ရင့်များ၊ ငွေရောင်ဆံပင်များကို ပိုင်ဆိုင်ပြီး အသားအရေမှာ ဖြူဖြောကာ ခန္ဓာတည်ဆောက်ပုံမှာလဲ သွယ်လျသည်။ သူသည် တာဂါရိယန်ပြည်တွင်းစစ်ကြီးအတွင်းတွင် မိမိဖြစ်သူ အရှင်လတ်လတ် နါးစားခံရသည်ကို တွေ့မြင်ရပြီးနောက်ပိုင်း ပြီးရယ်ခြင်းမရှိတော့။ အေဂွန်သည် အေးစက်စက်ဖြင့် အမြှေ့ဝိုးနည်းနေသည့် ပုံစံမျိုးဖြစ်သွားပြီး အဝတ်အစားကိုလဲ အနက်ရောင်တစ်မျိုးကိုသာ ဝတ်ဆင်တော့သည်။ သူ၏တစ်ဦးတည်းသော အဖော်မှာ ငါနစ်သားလေး ဆံဖြူရမွန် (Gammon Palehair) ဖြစ်သည်။ လော့ဒ်သောရှိ စံဘာရာသီယွှန်မှ အသက်ချမ်းသာပေးခဲ့သော ဂါမွန်ကို ရဲတိုက်နီသို့ ခေါ်ထားပြီး အေဂွန်ကို အဖော်ပြုစေခြင်းဖြစ်သည်။ ((နောင်တွင် ဂါမွန်သည် အေဂွန်၏ အစားအသောက်ကို စမ်းသပ်စားသုံးရသူဖြစ်လာပြီး၊ အေဂွန်နှင့် သူ၏အနီးလော့ဒ်အောင်းရာ အတွက် ရည်ရွယ်ထားသော အဆိုပိမိ၍ သေဆုံးသွားလေသည်။))

တာဂါရိယန်ပြည်တွင်းစစ်ကြီး ပြီးဆုံးသွားသော်လည်း လော့ဒ်ခရီးနှင့်စတုရိုက် (Lord Cregan Stark)သည် ခုတိယအေဂွန်ကို ထောက်ခဲ့ကြသော သစ္စာဖောက်များဖြစ်သည့် မှန်တိုင်းနယ်မြေစတောင်းအနဲ့ (Storm's End)၊ ကာစတာလေရော် (Casterly Rock)နှင့် အိုးတောင်း (Oldtown)တို့ကို အပြစ်ဒဏ်ပေးကာ ချေမှန်းချင်သည့် ဆန္ဒရှိနေသည်။

သို့ ပေမယ့် လေ့အိုက်လေ (Lord Corlys Velaryon)က ြိမ်းချမ်းရေးရယူရန်အတွက် သံတမန်များဖြင့် ကမ်းလှမ်းချက်များ ပေးပို့ထားပြီးဖြစ်၍ လေ့အိုက်နှစ်စာ့ခဲ့၏ ဆန္ဒမှာ မပြည့်ဝခဲ့ပေ။ လေ့အိုက်လေ၏ ကမ်းလှမ်းချက်များ အောင်မြင်ခြင်း၊ ရုံးနိမ့်ခြင်းအပေါ်မူတည်၍ စစ်ပွဲထပ်ဖြစ်ပွားနိုင်သဖြင့် ဘုရင့်ခုံရုံးတစ်ခုလုံးမှာ လေ့အိုက်နှစ်စာ့ခဲ့ကို တားမြစ်ထားရင်း ရင်တမမနှင့် ရေက်ကြာ စောင့်ဆိုင်းနေရသည်။

ထိုအချိန်များကို ဝံပါလွှာနာရီများဟု (Hours of the Wolf) ခေါ်လေသည်။ လေ့အိုက်လေ၏ ြိမ်းချမ်းရေး ဆွဲးနွေးချက်များ အောင်မြင်သဖြင့် တိုင်းပြည်သည် နောက်စစ်ပွဲတစ်ခုကို ရှောင်လွှာနိုင်ခဲ့သည်။

(နာမည်ကော် လေ့အိုက်နှစ်စာ့ခဲ့နှင့် အေဂွန်အငယ်တို့ ကို တွေ့ရစဉ်)

တို့ နောက် တတိယအဂွန်သည် လေ့ဖြစ်ခရီးနှစ်တူး၏ကို ဘုရင်လက်ထောက်အဖြစ်
ခန့် အပ်လိုက်သည်။ လေ့ဖြစ်စတူး၏ကို တားမြစ်၍မရသည်ကတော့ သစ္စာဖောက်များနှင့်
ဘုရင်ခုတိယအဂွန်ကို အဆိပ်ခတ်လုပ်ကြံးသူများကို ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ခြင်းဖြစ်သည်။
လေ့ဖြစ်စတူး၏သည် ခုတိယအဂွန်မှာ သစ္စာဖောက်ဖြစ်သော်လည်း ဘုရင်တစ်ယောက်ကို
စစ်မြေပြင်တွင် သတ်ဖြတ်နိုင်ခြင်းထက် အဆိပ်ဖြင့် လုပ်ကြံးခြင်းက ပိုမိုကြီးမားသော အပြစ်ရှိသည်ဟု
ယူဆသည်။ လေ့ဖြစ်ခရီးနှစ်စတူး၏သည် လေ့ဖြစ်ကော်လေပယ်လာယွန်နှင့် လေရိစ်စတောင်း (Larys
Strong)အပါအဝင် လူပြည့်းကို ဘုရင်အောဂွန်ကို လုပ်ကြံးမှုဖြင့် ဖမ်းဆီးလိုက်သည်။
လေ့ဖြစ်ကော်လေပယ်လာယွန်ကိုတော့ ဘုရင်ဖြစ်လာသော တတိယအဂွန်၏ တိုက်ရှိက်အမိန့် ဖြင့်
ပြန်လှတ်ကာ ငှုံး၏ရာထူးအဆောင်အယောင်များ ပြန်လည်ပေးအပ်ခဲ့ရသည်။ သစ္စာဖောက်မှုများ၊
လုပ်ကြံးမှုများဖြင့် တရားစီရင်ခဲ့သော တရားခံများအားလုံးနှင့် ပြန်လည်ပေးအပ်ခဲ့
(Night's Watch)ကို ပူးပေါင်း၍ အပြစ်ဒဏ်ခံယူကြသည်။

မိမိ၏ဘုရင်ထက် အသက်ပိုမရှည်လိုဟုဆိုသော ဘုရင်တောင့်သူရဲကောင်း (Kingsguard)
တစ်ဦးဖြစ်သော ဆာဂိုင်းလ်ဘဲဂရေး (Ser Gyles Belgrave) နှင့် လေရိစ်စတောင်းတို့ ပြီးသာ
သောဒက်ကို ရွေးချယ်ကြသည်။ (လေရိစ်စတောင်း သေဆုံးခြင်းနှင့်အတူ ရေးကျလှသော
စတောင်းအီမီတော် House Strong မျိုးဆက်လဲ ကုန်ဆုံးသွားသည်။) ထိုသို့ တရားစီရင်မှုများအပြီး
နောက်တစ်နေ့ တွင် လေ့ဖြစ်ခရီးနှစ်စတူး၏သည် ဘုရင်လက်ထောက်ရာထူးကို စွဲန့်လွှာတ်၍
မြောက်ပိုင်းကို ပြန်သွားတော့သည်။ သူ၏ ဘုရင်လက်ထောက်ရာထူးမှာ တစ်ရက်သာကြာ၍
သမိုင်းတစ်လျှောက်အတိုင်းအဖြစ် မှတ်တမ်းဝင်ခဲ့ပါသည်။

ဝံပုလွှနာရီပြီးနောက် ရင်ခွင်ပိုက်သခင်များ၏အုပ်ချုပ်ခြင်း (The Rule of the Regents)
စတင်ခဲ့တော့သည်။ ထိုအုပ်ချုပ်မှုကာလသည် တတိယအဂွန် အသက်ဝနှစ်ပြည့်၍
အာကာလွှာသည့် အချိန်ထိ ငါးနှစ်ကြာမြှင့်ခဲ့ပါသည်။ ထိုကာလများသည် ရင်ခွင်ပိုက်သခင်များ၏
နိုင်ငံရေးကာစားကွက်များ၊ နိုင်ငံရေးအာကာလုမ္မများ၊ လုပ်ကြံးမှုများဖြင့် ပြည့်နက်နေကာ
ရင်ခွင်ပိုက်သခင်များမှာလည်း သေဆုံးမှုများ၊ ရာထူးပြုတ်မှုများဖြင့် မကြာခကာ
အပြောင်းအလဲဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုရင်ခွင်ပိုက်သခင်များတွင် ရရန်းမေစတာ မွန်ကွန် (Grand Maester
Munkun)တစ်ဦးသာ အချိန်ပြည့် တာဝန်ထမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့သည်။ (the Rule of the Regentကိုတော့
ရှုပ်ထွေးပြီး ပျင်းစရာကောင်းတဲ့အတွက် ကော်လိုက်ပါတော့မယ်)။

ဘုရာအော်တိုင် တတိယအဂွန်အား သူ၏ဝမ်းကွဲညီမဖြစ်သူ ရာဟားရာတာဂါရိယန်ဖြင့်
အိမ်ထောင်ပြုပေးလိုက်ကြသည်။ ခုတိယအဂွန်၏ သမီးယ်ရာဟားရာနှင့် လက်ဆက်ခြင်းဖြင့်
စစ်ဖြစ်ဖွားခဲ့သော တော်ဝင်မိသားစုနှစ်ရုံကို ပြန်လည်ပေါင်းစဉ်းခြင်းဖြစ်သည်။

အေဂွန်၏ အသက်မှာ ၁၁နှစ်ရှိပြီး၊ ဂျာဟားရာသည် ရန်စာရှိသေးသောကြောင့် ငှင်းနှစ်ဦး၏ အိမ်ထောင်မှာ အတူနေခြင်းမရှိသေးပေ (Unconsummatedကို ဆိုလိုပါသည်။) သို့ သော် နောက် ၂နှစ်အကြာတွင် ဂျာဟားရာ၏ သေဆုံးခြင်းကြောင့် တတိယအေဂွန်၏ အိမ်ထောင်လည်း ပျက်ပြော်ခဲ့သည်။ ထို့ နောက် အေဂွန်ကို လေဒီဒေါ်ရာပယ်လာယွန် (Lady Daenaera Velaryon)နှင့် လက်ဆက်ပေးလိုက်သည်။ ထိုအချိန်တွင် ဒေါ်ရာမှာ ခြောက်နှစ်သာရှိသေးသည်။

တတိယအေဂွန်၏ ရင်ခွင်ပိုက်သခင်များ၏ နယ်ရှုပ်ဘဝတွင် တစ်ခုတည်းသော ပျော်ရွင်မှုမှာ သူ၏ညီဖြစ်သူ ဗစ်ဆေးရိစ်တာဂါရိယန် ပြန်ရောက်လာခြင်းဖြစ်သည်။ မင်းသားဗစ်ဆေးရိစ်ကို အားလုံးက ဂေါ်လက်ရေပြင်တိုက်ပွဲ (Battle of Gullet)တွင် သေဆုံးသွားပြီဟု ထင်ခဲ့ကြသည်။ အေဂွန်သည် သူ၏နာဂါးဖြစ်သည့် မုန်တိုင်းတိမ်တိုက် (Stromcloud)ကို ဖက်တွယ်ရင်း ထွက်ပြီးစဉ် သူ၏ညီလေးအား မကယ်တင်နိုင်ခဲ့ခြင်းအတွက် အမြဲယဉ်ကျံးမရဖြစ်နေခဲ့ရာ ယခုကဲ့သို့ မသေပဲပြန်လည်ရောက်ရှိလာရာ အတိုင်းမသိ ဝမ်းသာမိသည်။ ဗစ်ဆေးရိစ်အား ကုန်သည်မင်းသားများ တိတ်တဆိတ် ထိန်းသိမ်းထားရာ ရေတပ်ပိုလ်ချုပ် အလင်းပယ်လာယွန် (Admiral Alyn Velaryon)သည် ကြီးမားစွာ လျှော်ကြေးပေး၍ လိုစ် (Lys)မှ ပြန်လည် ရွှေးယူလာခြင်းဖြစ်သည်။ ဗစ်ဆေးရိစ်သည် တတိယအေဂွန် သေဆုံးသည့်အချိန်ထိ ငှင်းယုံကြည်စိတ်ချေသော တစ်ဦးတည်းသောသူ ဖြစ်ပါသည်။

အေဂွန်အသက်ပြည့်အရွယ်ရောက်သည့် ၁၃၆အော်တွင် သူသည်ရင်ခွင်ပိုက်သခင်များအဖွဲ့ (Council of the Regents)ကို ဖယ်ရှားလိုက်ပြီး ညီဖြစ်သူ မင်းသားဗစ်ဆေးရိစ်ကိုလဲ ဘုရင့်လက်ထောက်အဖြစ် (Hand of the King) အဖြစ် စန်း အပ်လိုက်သည်။ သူတို့ နှစ်ဦး၏ အုပ်ချုပ်မှုအောက်တွင် တိုင်းပြည်မှာ တဖန်ပြန်လည် အေးချမ်းခဲ့ပါသည်။ ထိုကြားထဲတွင် သူတို့ နှစ်ဦးသည် စွန်းစားသူအေဂွန် (Daeron the Daring)အဖြစ် ဟန်ဆောင်သူများစွာကိုလည်း ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းရသေးသည်။ သို့ သော် အားလုံးမှာ အတုအသောက်များသာ ဖြစ်သည်။ (အေဂွန်တာဂါရိယန်သည် ဒုတိယတမ်းဘယ်တွေ့နှုန်းပါတ်တိုက်ပွဲတွင် သေဆုံးခဲ့ပြီး အလောင်းရှာမရသူဖြစ်သည်။) ဘုရင်တစ်ဦးအနေနှင့် တိုင်းပြည်ကို ဌ်မ်းချမ်းစေခဲ့သော်လည်း အေဂွန်၏ အေးစက်ပြီး တစ်ဦးတည်းနေသော အမူအကျင့်များကြောင့် သူ ကို ပြည်သူများ၊ သခင်များမှ ချစ်မြတ်နီးမှနည်းပါးသည်။

ထို့ အပြင် နာဂါးများ ပျိုးတုန်းသွားခြင်းအတွက်လဲ အေဂွန်ကို အပြစ်စိုးကြသည်။ အေဂွန်၏ လက်ထက်တွင် နာဂါးလေးကောင်ဖြစ်သည့် ငွေတောင်ပါ (Silverwing)၊ မောန်း (Morning)၊ သိုးသူနီး (Sheepstealer)၊ လူသားစားကောင် (Cannibal)တို့ အသက်ရှင် ကျွန်းနေသေးသော်လည်း တတိယအေဂွန်ကို နာဂါးတို့ ၏နာဂါးသို့ ဒေါ်ဘေး (Dragonbane)ဟု ခေါ်ကြသည်။

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော တာဂါရိယန်အိမ်တော်၏ နောက်ဆုံးနာဂါးသည် အေဂွန်၏ လက်ထက်တွင် သေဆုံးခဲ့ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။

(၁၅၃အောင်တွင် နောက်ဆုံးနာရီမြတ်သည့် နာမည်ပေးမထားသော နာရီမှသည်
ဘုရင့်နေပြည်တော်တွင် သေဆုံးခဲ့ခြင်း ဖြစ်၍ ငွေတောင်ပံ့တို့ လေးကောင်မှာ ထိုမတိုင်ခင်
သေဆုံးခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ သူတို့ လေးကောင်၏ သေဆုံးသည့် အခြေအနေကိုတော့ အတိအကျ
မသိရပါ။) အေဂုန်သည် နာရီများကို အင်မတန်၌ ကြောက်နေပြီဖြစ်သော်လည်း ညီဖြစ်သူ
ပစ်ဆေးရှစ်၏ တိုက်တွန်းချက်အရ အက်စို့စ် (Essos)မှ မော်ဆရာတိုးယောက် (Mages)ကို
ဖိတ်ခေါ်၍ လက်ကျွန်းနာရီများကို အကောင်ပေါက်ရန် ကြိုးပမ်းခဲ့သေးသည်။ သို့ ရာတွင်
မအောင်မြင်ခဲ့ပါ။

တတိယအေဂုန်၏ ဖိတ်ဓာတ်သည် ကျိုးပျက်နေသည့်အတွက် သူ၏အုပ်ချုပ်မှုကာလကိုလဲ
ကျိုးပျက်နေသည့်ကာလ (Broken Reign)ဟု ခေါ်ကြသည်။ ညီဖြစ်သူ ဗစ်ဆေးရှစ်ကာသာ
အစိကအုပ်ချုပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အေဂုန်သည် ဘဝတစ်လျှောက်လုံး အမြှော်မြှေးနည်းနေကာ
ပျော်ရွင်သာယာမှုကို မည်သည့်နေရာတွင်မှ ရှာမထွေ့ခဲ့ပေ။ သူသည် တစ်ခါတစ်ရုံ ရက်ပေါင်းများစွာ
အခန်းအောင်းကာ ဆွေးမြှေးနေတ်သည်။ သူသည် အထိအတွေ့အပေါ်လည်း
သာယာခြင်းမရှိခဲ့ပေ။ သူ၏ အင်မတန်ချောမောလှပသော မိဖာရားဖြစ်သူ ဒေနေးရာ၏
အထိအတွေ့ကိုပင် တက်မက်ခြင်းမရှိခဲ့ပေ။ ဒေနေးရာ အပို့ဖြစ်ပြီး အချိန်အတော်ကြာထိ
အေဂုန်သည် သူ၏ အနီးနှင့် သံဝါသပြုခြင်းမရှိသေးပေ။

သို့ ရာတွင် နောက်ဆုံးမှာတော့ သူတို့၏ အိမ်တောင်ရေးသည် သားသမီးများစွာ ထွန်းကားခဲ့သည်။
သားပြီးဖြစ်သော ဒေရှန် (Daeron) ၁၄၃အေစီနှင့် ဘေးလော (Baelor)
၁၄၄အေစီတွင်လည်းကောင်း၊ သမီးသုံးယောက်ဖြစ်သော ဒေနာ (Daena) ၁၄၅အေစီ၊
ရေနာ (Rhaena) ၁၄၇အေစီ၊ နှင့် အယ်လီနာ (Elaena)ကို ၁၅၀အေစီတွင်လည်းကောင်း
မွေးဖွားခဲ့သည်။

ကျိုးပျက်နေသောဘုရင်၊ ကံမကောင်းသောဘုရင်၊ နာရီတို့၏နာတိုး (the Broken King, Aegon
the Unlucky, the Dragonbane)ဟု ခေါ်သော တတိယအေဂုန်တာဂါရီယန်ဖြစ်သော
အေဂုန်အယ်သည် အသက်ဘုန်းအရွယ်မှာ(၁၅၇အေစီ) အစာအိမ်ဝေဒနာဖြင့် သေဆုံးခဲ့သည်။
ပြည်သူ၏ ချစ်မြတ်နီးမှ နည်းပါးသော သူ၏ သမိုင်းသည်လည်း သားဖြစ်သူများ၏ ကျော်ကြားလှသော
သမိုင်း၏ ကျော်တက်ခြင်းခံရကာ လူတို့ သတိရမှ နည်းပါးခဲ့ပါသည်။

တတိယအေဂုန်သေဆုံးပြီးနောက် သားကြီးဖြစ်သော အသက်ဘုန်းအရွယ်သာ ရှိသေးသည့်
ပထမဒေရှန်တာဂါရီယန် (Daeron I Targaryen) နှန်းတက်ခဲ့ပါတော့သည်။

The Conquest of Dorne

ချိန်းပြည်ကို အောင်နိုင်ခြင်း

(8) Daeron I Targaryen, The Young Dragon

၈။ ပထမအောင်တာဂါရီယန် (သို့) နဂါးငယ်အောင်

တတိယအောင်နှင့် မြန်မာ့ကြာ အုပ်ချုပ်ပြီး သေဆုံးပြီးသည့်နောက် သူ၏သားကြီးဖြစ်သော ပထမအောင်တာဂါရိယန် နှင့်တက်ခဲ့ပါသည်။ ထိုအချိန်သည် အောင်နိုင်သူအောင်နှင့် (Aegon the Conqueror)ဖြစ်သော ပထမအောင် ဘုရင်အဖြစ် သရဖူဆောင်းအပြီး ၁၇၅ နှစ်အကြာ ဖြစ်ပါသည်။ ယောက်ရွယ်သော်လည်း သိသာထင်ရှားသော အောင်နှင့် အရည်အချင်းကြောင့်လား၊ ငြင်း၏ ဖစ်ဖြစ်သူ တတိယအောင်နှင့် ရင်ခွင့်ပိုက်သခင်များအုပ်ချုပ်ခြင်းကာလ အတွေ့ အကြံများကြောင့်လားမသိ။ အောင်နှင့် အချိန်တက်သည့်အချိန်တွင် သူ၏အသက်မှာ ၁၄၉၆၌သာ ရှိသေးသော်လည်း (Hand of the King) ဘုရင့်လက်ထောက်ဖြစ်သော ဗိုလ်ဆေးရိုစ်တာဂါရိယန်က ရင်ခွင့်ပိုက်အုပ်ချုပ်ခြင်းကို အသက်သွင်းခြင်းမရှိပဲ အောင်နှင့် အာကာကုန်လွှဲကာ အုပ်ချုပ်စေသည်။

ဒေရှန်သည် အသက်ငယ်ရွယ်သော်လည်း စစ်ရေးအင်မတန်ထူးချွန်သည့်
စစ်သူရဲကောင်းတစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူသည် မိမိကိုယ်ကို ယုံကြည်မှ မြင့်မားပြီး လူမြင်သည်နှင့်
ယုံကြည်လေးစား အားကိုးလောက်သည့် ရောမောဆန်း ညားသည့် ဥပတ်ရပ်ရှိသူဖြစ်သည်။ သူသည်
စခင်ကဲ့သို့ ရိုးရင်းသော သရဖူကို ဆင်မြန်းခြင်းမရှိပဲ အောင်နိုင်သူအောင်နှင့် သရဖူကို ဆင်မြန်းသည်။
ဒေရှန်သည် စစ်မြေပြင်တွင် အင်မတန်ရဲရင့်သလို သူ၏ အနက်ရောင်နှင့် ရွှေရောင်စပ်ထားသော
ကိုယ်ချပ်ဝတ်စုံမှာလဲ ခန့် ညားလှသည်။

ဒေရာန်သည် ခုနိုင်းပြည်နယ်၏ တစ်သီးတည်း လွှတ်လပ်နေပြီး ခန့်ပြည်ထောင်ထဲတွင် မပါဝင်သည့် အချက်ကို အမြဲ အခဲမကျဖြစ်နေခဲ့သည်။ ခုနိုင်းပြည်ကို မအောင်နိုင်ခဲ့ခြင်းသည် သူ၏ ဘိုးဘေးများ အမှားဖြစ်သည်ဟု ယူဆသည်။ ထို့ကြောင့် သူသည် နှစ်းတက်သည်နှင့် ခုနိုင်းပြည်ကို သိမ်းသွင်းမည်ဟု ကြံးပါးသည်။ သို့ နှင့် ဦးလေးဖြစ်သူ ပစ်ဆေးရိစ်နှင့် ဘုရင့်ခုရံး (Small Council) အဖွဲ့ ဝင်များက စိုင်းဝန်းကျိုး ကွာက်ကြသည်။ သူတို့ သည် အောင်နိုင်သူအောင်နှင့် သူ၏ညီများပင် နှစ်းများရှိလျက်က ရုံးနိမ့်ခဲ့ပြီး၊ လက်ရှိ မိမိတို့ တွင် နှစ်းလုံးဝမရှိတော့ကြောင့် ထောက်ပြကြသည်။

ထိအခါ ဒေရာန်က နာမည်ကော် စကားတစ်စဉ်နံးကို ရဲရဲတောက် ပြောကြားသည်။
 “နဂါးတစ်ကောင်ရှိပါသေးတယ်၊ သူဟာ ခင်ဗျားတို့၊ ရွှေ့မှာ ရပ်နေတယ်” ဟု ဆိုသည် (You have a dragon. He stands before you)။ နောက်ဆုံး ဘုရင်ငယ်ဒေရာန်ကို မည်သို့ မျှ တားမြစ်မရသောအခါ စစ်ပွဲအတွက် ပြင်ဆင်ကြတော့သည်။ ဒေရာန်သည် ပထမဒါန်းစစ်ပွဲများမှ အမှားများကို သင်ခန်းစာယူ၍ သံမကိုလက်သီး ခေါ် လော့အလင်ဗယ်လာယွန် (Lord Alys Velaryon, The Oakenfist)၏ အကူအညီဖြင့် စစ်ရေးမဟာဗျာဗျာများ ရေးဆွဲသည်။ ထိစစ်ရေးအစီအစဉ်များကို မြင်သောအခါ အခြားသော လော့အလင်ဗယ်များသည် တကယ်ပင် အောင်မြင်နိုင်သည်ဟု တွေးတော့မြိုက်သည်။

ခြိန်းပြည်သည် မှန်တိုင်းသင်များ၊ ရှိခိုသင်များနှင့် တာဂါရိယန်နါးများကိုပင် နှစ်ပေါင်းရာချီ၍ ခုခံကာကွယ်နိုင်ခဲ့သည့် စစ်ထိုးရန် ခက်ခလှယော ရေမြေတည်ဆောက်မှုကို ပိုင်ဆိုင်ထားသည်။ ထိုသို့ ခြိန်းပြည်နှင့် ရင်ဆိုင်ရသည် ဒေရာန်သည် သူ၏ တူးချွန်လှယော စစ်ရေးစွမ်းရည်များကို အစွမ်းပြတော့သည်။ ဒေရာန်သည် သူ၏ စစ်တပ်ကြီးကို စစ်ကြောင်းသုံးကြောင်း ခွဲလိုက်သည်။ စစ်ကြောင်းတစ်ခုကို လေ့ဖွံ့ဖိုင်ရဲလ (Lord Tyrell)က ဦးဆောင်ကာ ခြိန်းတောင်တန်းနှင့်များ၏ အနောက်ဘက်အစွန်တွင်ရှိသော မင်းသားတောင်ကြားလမ်း (Prince's Pass)ကို ချိတ်က်သည်။ လေ့ဖွံ့အလင်ပယ်လာယွန်က ရေတပ်မကြီးကို ဦးဆောင်ကာ ပလန်ကိုရေပေါ်မြှေ့ (Planky Town)ကို ဝင်ရောက်တို့ကိုခိုက်သည်။ ဒေရာန်ကိုယ်တိုင်ကတွေ့ စစ်ကြောင်းတစ်ခုကို ဦးဆောင်ကာ အင်မတန်အဗ္ဗာရာယ်များလှသော အရိုးတောင်ကြားလမ်း (Boneway Pass)ကို ကျော်ဖြတ်သည်။ ဒေရာန်သည် ပထမဗုဒ္ဓန်းစစ်ပွဲများမှ အော်ရိစ်ဘာရာသီယွန် (Orys Baratheon)၏ အမှားများကို ကောင်းစွာ သင်ခန်းစာ ယူနိုင်ခဲ့သည်။ သူသည် တောင်ကြားလမ်းရှိ ထောင်ချာက်များ အစောင့်မျှော်စင်များကို ဆိတ်သွားလမ်းလေးများကို အသုံးပြုကာ ကျော်လွှားနိုင်ခဲ့သည်။ မြေပြင်မှ စစ်ကြောင်းနှစ်ခုသည် တောင်ကြားလမ်းနှစ်ခုကို တပြုပြန်ကို တိုက်နိုက်ကြသည်။ ဘုရင်ယော ဒေရာန်သည် ရင်ဆိုင်တွေ့ သမျှ ခြိန်းစစ်တပ်များကို ကောင်းမွန်စွာ ကျော်လွှားနိုင်ခဲ့သလို၊ လေ့ဖွံ့တိုင်ရဲလ၏ စစ်ကြောင်းသည်လည်း မင်းသားတောင်ကြားလမ်းကို သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့သည်။

ထို့ပြင် တတိယစစ်ကြောင်းဖြစ်သော လေ့အုပ်စုလာယွန်၏ တော်ဝင်ရေတပ်သည်လည်း ပလန်ကိုရေပေါ်မြှေ့ကို တိုက်ပွဲများစွာ ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ကာ အောင်မြင်စွာသိမ်းပိုက်နိုင်လိုက်သည်။ ထိုအောင်မြင်မှာက ဘုရင် တော်ဝင်ရေတပ်ကို ဂရင်းသာလက်တ် (Greenblood)မြစ်ကြောင်းအတိုင်း ဆန်တက်နိုင်ကာ ခုံနှိပ်းပြည်ကြီးကို ထိရောက်စွာ နစ်ခြမ်းခွဲနိုင်ခဲ့သည်။ (ပလန်ကိုရေပေါ်မြှေ့သည် (Lemonwood) လီမွန်ဂွတ်အိမ်တော်နားတွင်တည်ရှိသည်။ ပုံတွင် ဂရင်းသာလက်တ်မြစ်ကြီးသည် ခုံနှိပ်းပြည်ကို အလယ်တည့်တည့်မှ စီးဆင်းသည်ကို တွေ့ရနိုင်သည်။)

ဂရင်းသာလက်တ်မြစ်ကို ထိန်းချုပ်ထားသော လေ့အုပ်စုလာယွန်၏ ရေတပ်ကြောင့် အရေး သက်နှင့် အနောက်သက် နှစ်ဖက်တွင် ရှိနေသော ခုံနှိပ်းစစ်တပ်များသည် တစ်ဦးကို တစ်ဦး တိုက်ရှိက် အကူအညီပေးနိုင်ခြင်းမရှိတော့။ တစ်နှစ်အတွင်းမှာပင် တိုက်ပွဲကြီးကယ်များစွာကို ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ပြီးနောက် ဘုရင်ငယ်အောင် စစ်တပ်များသည် ဆန်းစပ်းယား (Sunspear)၏ ဂိတ်တံ့ခါးရှေ့ သို့ ရောက်လာပြီဖြစ်ကာ ခုံနှိပ်း၏နာမည်ကော် အရိပ်မြှေ့တော် (the Shadow City)ကို သိမ်းပိုက်နိုင်ရန် ပြင်းထန်စွာ တိုက်ပွဲဝင်နေကြပြီဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံး ဘရာဇ္ဈာဓိတွင် ခုံနှိပ်းပြည်မင်းသားနှင့် ခုံနှိပ်းနယ်သားနှင့် ခုံနှိပ်းနယ်သားနှင့် အောင်နိုင်သူပထမအောင်တာရိုက်ယိုယ်တိုင် မည်သို့ မျှ စွမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့ခြင်းမရှိသော ခုံနှိပ်းပြည်ကို ခုနစ်ပြည်ထောင်အတွင်းသို့ သွတ်သွင်းနိုင်ခဲ့ပါသည်။ သို့ သော် သဲက္ခားရများနှင့် တောင်တန်းများပေါ်တွင် ဆက်လက်ခုခံနေသူများ ရှိသေးသည်။ ထိုသူများကို အောင် ပြန်ကန်သူများအဖြစ်ကြော်လိုက်သည်။

အောင် ခုံနှိပ်းပြည်ကို အခက်အခဲများကြားမှပင် လျင်မြန်စွာပင် ထိန်းချုပ်နိုင်ခဲ့သည်။ သို့ သော် သူသည် သူပုန်များကိုလည်း ဆက်လက်ရင်ဆိုင်သည်။ တစ်ကြီးမှုပ်တွင် ဘုရင်ငယ်အောင်ကို အဆိပ်လူးမှားဖြင့် တိုက်ခိုက်ခြင်းခံရသည်။ သို့ သော် နဂါးသူရဲကောင်း အောမွန်တာရိုက်ယိုယ် (Aemon the Dragonknight)က ကြားမှ ဝင်ခံကာ ဘုရင့်အသက်ကို ကယ်တင်လိုက်သည်။ အောမွန်ကိုတော့ ဆေးကုသကာ သဘော့ဖြင့် ပြန်ပို့ လိုက်ရသည်။ ဘရာဇ္ဈာဓိအောက်မှာတော့ ခုံနှိပ်းပြည်ကို အလုံးစုံစုံစိုင်ခဲ့ပြီး ဘုရင်ငယ်အောင် ဘုရင့်နေပြည်တော် (King's Landing)သို့ ပြန်သွားတော့သည်။ အောင် ခုံနှိပ်းပြည်ကို ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းနိုင်ရန်အတွက် လေ့အုပ်တိုင်ရောင်ကို ခုံနှိပ်းတွေ့ရှိခဲ့သည်။ ထို့ပြင် ခုံနှိပ်းပြည်၏ သစ္ာတည်မြှောက်နေရန် ခုံနှိပ်းပြည်ရှိအဆင့်မြင့်အိမ်တော်များမှ သားသမီး သင့်ယောက်ကို ပါးဆာခံအဖြစ် ခေါ်ဆောင်ခဲ့သည်။

ထိုအောင်များမှာ အောင်မြော်လင့်သလောက် အလုပ်ဖြစ်ခြင်းမရှိခဲ့ပေါ့ ပါးဆာခံများကြောင့် ခုံနှိပ်းအိမ်တော်များ၏ သစ္ာတရားကို သေချာစေခဲ့သော်လည်း အင်မတန်ခေါင်းမာလုသော ခုံနှိပ်းအခြားပြည်သူများ၏ ပုန်ကုန်ထွေမှုကိုတော့ မတားဆီးနိုင်ခဲ့ပါ။ လေ့အုပ်တိုင်ရောင်သည် တစ်လလျှင်တစ်ကြီးမှု အိမ်တော်တစ်ခုမှ တစ်ခုစီ သွားရောက်၍ ပုန်ကုန်သူများကို နှစ်နှင့်သည်။

သူသည် သူပုန်တောက်ခံသူများကို ကြီးပေးသည်။ သူပုန်ရွှေများကို မီးလောင်တိုက်သွင်းသည်။ စသည့် နည်းမျိုးစုံဖြင့် နှမ်နင်းသော်လည်း ပုန်ကုန်မှုများက ပြီးဆုံးမသွားပေ။ သူ၏ စစ်တပ်သည် မကြာခကာ ရိုက္ခာများ ရှိုံးခံရသည်။ စခန်းများလောင်ကျွမ်းသည်။ ကျေဆုံးသည့် စစ်သားအရေအတွက်မှာလဲ တဖြည်းဖြည်းများပြားလာသည်။ သူ၏ စစ်သားများသည် မြို့လမ်းမများပေါ်တွင် သတ်ခံရသည်။ သဲပြင်များကြားတွင် လုပ်ကြခံရသည်။

ထိုသုံးနှစ်ခန်း အတွင်းတွင် ဘုရင့်စစ်တပ်မှ စစ်သားလေးသောင်းခန်း ကျေဆုံးသည်ဟုဆိုသည်။ ဒုန်းပြည်တစ်ခုလုံး၏ တကယ့်အတိတလင်း ပုန်ကုန်မှုကြီးသည် လော့ဒ်တိုင်ရဲလ်တစ်ယောက် ဆန်းစတုန်း (Sandstone)တွင် လုပ်ကြခံရသည့် အချိန်တွင် စတင်သည်။

၁၆၁အော်တိုင် နာဂါးငယ်ဒေဇ်နှစ်ကိုယ်တိုင် ဒုန်းပြည်သို့ နောက်တစ်ကြီးမီ စစ်ချီရသည်။ လော့ဒ်အလင်းပယ်လာယွန်က ပလန်ကိုရေပေါ်မြို့ကို နောက်တစ်ကြီးမီမီးပိုက်ကာ ဂရင်းသာလက်တိမြစ်ကြောင်းအတိုင်း ဆန်တက်ချိန်တွင်၊ ဒေဇ်နှင့် တိုက်ပွဲငယ်များစွာကို ကျော်ဖြတ်ကာ အရှိုးတောင်ကြားလမ်းအတိုင်း ဒုန်းပြည်ကို ဆက်လက်ထိုးဖောက်သည်။ ဒုန်းနယ်သားများသည် နောက်ဆုံး လုံးဝကျိုးပျက်သွားဟန်ဖြင့် ၁၆၁အော်တိုင် နောက်တစ်ကြီးမီးထွေးသော်လည်း ဒုန်းပြည်ကို ဖိတ်ခေါ်လိုက်သည်။ သို့ သော် သူတို့ ကြံးစည်သည်က ဌီမံးချမ်းရေးမဟုတ်၊ သစ္စာဖောက်ခြင်းနှင့် လုပ်ကြသတ်ဖြတ်မှတို့ ပင်ဖြစ်သည်။

ဒုန်းနယ်သားတို့ သည် ဌီမံးချမ်းရေးအလုံများအောက်တွင်ပင် သစ္စာဖောက်ဖျက်ကာ ယုတ်မာကောက်ကျေစွာဖြင့် နာဂါးငယ်ဒေဇ်နှစ်ကို ပိုင်းဝန်းလုပ်ကြံးကြံးတွင် မိမိတို့ ဘုရင်ကို ကာကွယ်ရှင်း ဘုရင်စောင့်သူရဲကောင်း (Kingsguards) သုံးယောက် ကျေဆုံးခဲ့သည်။ လေးယောက်မြောက်က ထာဝရအရှက်ရစွာဖြင့် လက်နက်ချလိုက်သည်။ နာဂါးသူရဲကောင်းအော်မွန်သည်လည်း ဒက်ရာပြင်းထန်စွာဖြင့် ဖမ်းခံရသည်။ နာဂါးငယ်ဒေဇ်နှစ်ကိုယ်တိုင်သည်လည်း ဘလက်ဖိုင်းယား (Blackfyre) ပယ်လီရီယန်ခါးကြီးကို လက်ထဲတွင် ကိုင်စွဲလျက်ကပဲ ဒါရင်ပေါင်းများစွာသော ဒုန်းစစ်သားများ၏ ပိုင်းဝန်းလုပ်ကြံးမှဖြင့် သေဆုံးခဲ့ပါသည်။

နဂါးငယ်ဒေါ်နှင့် နှစ်းသက်သည် တိတောင်းလုကာ ငါန်းပဲ ကြာသည်။ သို့ သော် သူ၏ အိန်းအပေါ်အောင်နိုင်မှ (the Conquest of Dorne)သည် ထာဝရနာမည်ကျော်ခဲ့ပါသည်။ ဒေါ်သေဆုံးသည့်အချိန်တွင် အသက် ဆယ့်ရှစ်နှစ်သာရှိသေးသော်လည်း သူ့ကို အင်မတန်ထက်မြေက်သည့် စစ်သူရဲကောင်းတစ်ယောက်အဖြစ်သော်လည်းကောင်း၊ ဥာက်ရည်မြင့်မားသည့် အုပ်ချုပ်သူတစ်ဦးအဖြစ်သော်လည်းကောင်း အများက အသိအမှတ်ပြုခဲ့ကြပါသည်။ နဂါးငယ်ဒေါ်သည် သေဆုံးချိန်တွင် အိမ်ထောင်မရှိသေး၍ သူ၏ ညီဖြစ်သူ ဘေးလောတာဂါရီယန်မှ ပထမဘေးလောတာဂါရီယန် (Baelor I Targaryen)အဖြစ် နှစ်းတက်ခဲ့ပါသည်။

(ဒေါ်က တာဂါရီယန်ဘုရင်တွေအားလုံးထဲမှာ ကျွန်တော်အကြိုက်ဆုံးတစ်ယောက်ဖြစ်သလို သူဟာ ဂျွန်စန်း အင်မတန်နှစ်သက်တဲ့ ဟီးရိုးတွေထဲက တစ်ယောက်လည်းဖြစ်တယ်။)

(9) Baelor I Targaryen, Baelor the Blessed

၉။ ပထမဘေးလောတာဂါရီယန် (သို့) ကောင်းချီးပေးခြင်းခံရသော ဘေးလော

နါးငယ်ဒေဇ်တာဂါရီယန် လုပ်ကြံးခံရပြီး ဘူ၏စစ်တပ်များသည်လည်း ခုံနှိမ်မှုကြောင်မှာပဲ ဘုရင့်နေပြည်တော်သို့ ရောက်လာပြီဖြစ်သည်။ ထိအခါ ဘုရင့်လက်ထောက်ဖြစ်သော မင်းသားပစ်ဆေးရှစ်သည် ခုံနှိမ်ပြည်မှ ခေါ်ဆောင်လာသော ဓါးဆာခံများကို ချက်ခြင်းဖမ်းဆီးလိုက်သည်။ နါးငယ်ဒေဇ်သည် အိမ်ထောင်ပြခြင်းမရှိသေးသဖွင့် အသက် ဘရန်းအရွယ် ညီငယ်ဖြစ်သူ ဘေးလောတာဂါရီယန် နှုန်းတက်လေသည်။ ဘေးလောသည် သမိုင်းတစ်လျှောက် ဘာသာရေးအကိုင်းရှိုင်းဆုံး ဘုရင်တစ်ဦးဖြစ်ပြီး သူ၏ ဘာသာရေးအပေါ်ချစ်မြတ်နီးစိတ်မှာ သူ၏ ပြည်သူများ (Smallfolks)ကို ချစ်မြတ်နီးခြင်းကသာ ယဉ်နိုင်သည်။ ဘေးလောမှာ ကြည်လင်အေးချမ်းသော အသွင်ရှိသည်။ သူသည် အင်မတန်ဘာသာရေးကိုင်းရှိုင်းသောသူဖြစ်ကာ အင်မတန်ပိန်လိုသည်။ ဒါကာလည်း သူ၏ မကြာခကာအငတ်ခံကာ ရုတောင်းအစိုးန်ဝင်လေ့ရှိသော အကျင့်ကြောင့်ဖြစ်သည်။ ဘေးလောသည် နွယ်ခွေနှင့် ပန်းများ အလုဆင်ထားသည့် သရဖူကို ဆင်မြော်နီးသည်။ တိုက်ခိုက်ရေးကို လုံးဝစ်တိမဝင်စားသည့် ဘေးလော၏ တစ်ခုတည်းသော လက်နက်မှာ ရုတောင်းခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ဘေးလော ဘုရင်ဖြစ်သည်နှင့် သူ၏ ပထမဆုံးအမိန့်မှာ ခုံနှိမ်မှ ဓါးဆာခံများကို လွှတ်ပေးခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုဆုံးဖြတ်ချက်ကို ဘုရင့်ခုံရုံးနှင့် လေ့ဗုံပေါင်းများစွာမှ သဘောတူခြင်းမရှိခဲ့ပေါ့။ သို့ သော် ဘေးလောသည် သူ၏ နှုန်းသက်တစ်လျှောက်လုံး ဘာသာရေးကို အခြေခံကာ ကြော်နာခြင်းနှင့် ခွွဲ့လွှတ်ခြင်းကိုသာ လက်ကိုင်ထားသည်။ ဘေးလောသည် သူ၏ အကိုဖြစ်သူ ဒေဇ်ယာ၏ စစ်ပွဲမှ ဒက်ရာများကို ကုစားရန် ဆန္ဒရှိကာ ခုံနှိမ်မှ ဓါးဆာခံများကို ကိုယ်တိုင် ပြန်ပို့လေသည်။ သူသည် ဘုရင့်နေပြည်တော်မှ ခုံနှိမ်ပြည်သို့ လိုက်ရာပေါင်းများစွာသော ဓရီးကို ခြေလျှင်သွားသည်။ ခုံနှိမ်မှ ဓါးဆာခံများကတော့ မြင်းဖြင့် ဓရီးဆက်သည်။ ထိုဓရီးစဉ်တွင် သူသည် မာတဲ့လက်အောက်ခံအိမ်တော်တစ်ခုဖြစ်သော ဂိုင်းလုံအိမ်တော် (Wyl House)ကို ရောက်ရှိသည်။ ဂိုင်းလုံအိမ်တော်သည် နါးသူရဲကောင်းအော်နှုန်းတာဂါရီယန် (Aemon the Dragonknight)ကို ချုပ်နောင်ထားသည့် အိမ်တော်ဖြစ်သည်။ သူတို့ သည် အော်နှုန်ကိုယ်လုံးတီးထားကာ လျှောင်အိမ်ထဲတွင် ချုပ်နောင်ထားသည်။ ဘေးလောက တောင်းပန်သော်လည်း လေ့ဗုံပိုင်းလုံက အော်နှုန်ကို လွှတ်ပေးခြင်းမရှိပေါ့။

ဘေးလောသည် အင်မတန်အခွဲရာယ်များလှသော အရိုးတောင်ကြားလမ်း၊ ခါန်းပြည်၏
တောင်ကုန်းတောင်ကြားများ၊ သဲကျွဲ့ရာများကို တစ်ဦးတည်း ခြေလျင် ခရီးဆက်သည်။ ထိုခရီးသည်
သူ၏ အသက်ကို နှုတ်ယူမတတ်ဖြစ်ခဲ့သည်။ သို့ သော် ဘေးလောသည် အသက်ရှင်လျက်ပင်
ဆန်းစပီးယား (Sunspear)ကို ရောက်သွားကာ မာတဲ်လှိမ်တော်မှ မင်းသားဖြင့် တွေ့ဆုံကာ
ြိမ်းချမ်းရေးကို ရယူနိုင်ခဲ့သည်။ ဘေးလောသည် ဦးလေးဖြစ်သူ ဘုရင့်လက်ထောက်
မင်းသားပစ်ဆေးရှိစ်၏ သားကြီးဖြစ်သူ အေဂျာန်၏ သားငယ် အေရွှန်ဖြင့် မာတဲ်လှိမ်တော်၏
အကြီးဆုံးသမီးတော် မင်းသမီးမာရီရာ (Princess Mariah)ကို လက်ဆက်ပေးရန် သဘောတူခဲ့သည်။
ဤသို့ ခါန်းပြည်ကို ခြေလျင်ဖြတ်သန်း၌ ခါန်းပြည်နှင့် ြိမ်းချမ်းရေးရယူနိုင်ခြင်းကို ဘေးလော၏
တန်ခိုးတော်များ (Miracles)ဟု ခေါ်ကြသည်။

ထို အပြင် ဘေးလောသည် မင်းသားမာတဲ်အား နားသူရဲကောင်းအေမွန်ကို လွှတ်ပေးရန်
တောင်းပန်လေသည်။ သို့ နှင့် ဘေးလောသည် အေမွန်ကို အပြန်တွင် ဝင်ရောက်ကယ်တင်လေသည်။
လေ့အိုင်းလှသည် မာတဲ်လှိမ်တော်၏ အမိန့် အရ အေမွန်ကို လွှတ်ပေးရန်
သဘောတူလိုက်ရသည်။ သို့ သော် လေ့အိုင်းလှသည် မင်းသားအေမွန်ကို
တိက်ရှိက်လွှတ်ရမည့်အစား ဘုရင်ဘေးလောကို ကိုယ်တိုင် ကယ်တင်စေသည်။ လေ့အိုင်းလှသည်
အေမွန်ကို လောင်အိမ်တစ်ခုအတွင်း ထည့်ထားသည်။ ထိုလောင်အိမ်အေဘက်တွင်လည်း
တွင်းကြီးတစ်ခုတူးထားကာ အဆိပ်ပြင်းလှသော ဇွဲများကို ထည့်သွင်းထားသည်။ နားသူရဲကောင်း
အေမွန်သည် ဘုရင်ဖြစ်သူ ဘေးလောကို သူ့ အား ထားခဲ့ရန် တောင်းပန်သော်လည်း ဘေးလောက
ပြီးရင်း ဘုရားများက သူ့ အား စောင့်ရောက်လိမ့်မည့်ဟု ဆုံကာ တွင်းထဲသို့ ဆင်းသက်သည်။

သီချင်းသည်များကတော့ မြေပြီးများသည် ဘုတော်စင်ဖြစ်သော ဘေးလောကို မကိုက်ခံပဲ
 ဖြတ်သန်းခွင့်ပြုသည်ဟု ဆိုကြသည်။ သို့ သော် အမှန်တရားကတော့ ဆန့် ကျင်ဘက်ဖြစ်သည်။
 ဘေးလောသည် လျှောင်အိမ်သို့ သွားရှုလမ်းတွင် တစ်ကြိုးမက အကိုက်ခံရသည်။ ဘေးလောသည်
 လျှောင်အိမ်တံခါးကို ဖွင့်ပြီးသည်နင့် ပြီးလဲတော့မတတ်ဖြစ်သည်။ အေမွန်သည်
 သူ၏ဝမ်းကွဲညီဖြစ်သော ဘုရင်ဘေးလောကို လျှောင်အိမ်အတွင်းသို့ ဆွဲတင်ကာ ကယ်တင်ရသည်။
 ထို နောက် အေမွန်သည် ဘုရင်ဘေးလောကို ကျောပေါ်တွင် သယ်ဆောင်၍ တွင်းထဲမှ
 လွတ်မြောက်ရန်ကြီးစားရလေသည်။ ဂိုင်းလ်အိမ်တော်မှ လူများသည် ထိုအခြေအနေများကို
 ကြည့်ရင်း အလောင်းအစားများပင် လုပ်ကြသေးသည်ဟု ဆိုကြသည်။

နားသူရဲကောင်း မင်းသားအောမွန်သည် သတိလစ်နေသော ဘေးလောကို သယ်ဆောင်ရင်း
ကိုယ်လုံးတီးဖြင့်ပင် အရှိုးတောင်ကြားလမ်းကို ဖြတ်သန်းရသည်။ တောင်ကြားတစ်ဝက်ရောက်မှ
ခုံနှုန်းရွှေလေးတစ်ရွှေမှ ဆပ်တန် (Septon)တစ်ယောက်က အောမွန်ကို အဝတ်အစားနှင့်
ဘေးလောအားသယ်ဆောင်ရန် မြင်းပုံတစ်ကောင် ပေးအပ်သည်။ ဘေးလောကို ဒွန်ဒါရီယန်အိမ်တော်
(House Dondarron)သို့ ရောက်မှ ဒေသခံမေစတာများက ကုသပေးရသည်။ ထိုမှတစ်ဆင့်
ဘေးလောကို စတောင်းအနဲ့ သို့ ပို့ ပို့ ဆောင်ကာ ဆက်လက်ကုသရသည်။ ထိုခရီးရောက်မှသာ
ဘေးလောသည် ပြန်လည်သတိရလာသည်။ သို့ သော် လုံးဝပြန်ကောင်းရန်အတွက်တော့
ဇြောက်လကျော် ကုရသည်။ ထိုသို့ ပြန်ကောင်းမှသာ ဘုရင့်နေပြည်တော်သို့
ပြန်လည်ပို့ ဆောင်ရသည်။ ထိုအချိန်များတွင် ဘုရင့်လက်ထောက်ဖြစ်သော မင်းသားပစ်ဆေးရှစ်က
တိုင်းပြည်ကို အုပ်ချုပ်ကာ ခုံနှုန်းပြည်နှင့် ဌိမ်းချမ်းရေးကိုလည်း ဆက်လက်ထိန်းထားသည်။

ဘေးလော သံမကိရာပေါ်လျှင်ပေါ်သို့ ပြန်လည်တက်ရောက်နိုင်ချိန်တွင် တစ်တိုင်းပြည်လုံး
အောင်ပွဲခံကြသည်ဟု ဆိုသည်။ သို့ သော် ဘေးလော၏ စိတ်ထားမှ
နတ်ဘုရားခုနှစ်ပါးဘာသာရေးအပေါ်တွင်သာ အမိက တည်ရှိသည်။ ဘေးလောသည် ၁၆၀အောစီတွင်
ညီမဖြစ်သူ ဒေနဘတာဂါရီယန် (Daena Targaryen) ဖြင့် လက်ထပ်ထားပြီးဖြစ်သည်။ သို့ သော်
သူတို့ နှစ်ဦးသည် သံဝါသပြုခြင်း၊ အတူနေခြင်းမရှိခဲ့ပေ။ ဘေးလောသည် သူ၏အိမ်ထောင်ကို
ဂိုဏ်းအုပ်ဘုန်းတော်ကြီး (High Septon)ရှိ မောက်တွင် ပြန်လည် ဖျက်သိမ်းခဲ့သည်။ ထို့ နောက်
ဘေးလောသည် ဆပ်တန်(Septon)တစ်ဦးအဖြစ် ခံယူလေသည်။ ထို့ အပြင် ဘေးလောသည် သူ၏
ညီမသုံးဟောက်ဖြစ်သော ဒေနာ၊ ရေနာ (Rhaena)၊ နှင့် အယ်လေနာတာဂါရီယန် (Elaena)တို့ကို
ရုတိက်နိုအတွင်းတွင်ပင် နေထိုင်ခွင့်ပေးပြီး အပြင်တွေက်ခွင့် ပိတ်လိုက်သည်။

ထိုသို့ မင်းသမီးသုံးယောက်ပိတ်ပင်ထားခံရသောကြောင့် ရဲတိုက်နီ (Red Keep)ကို သမီးပျိုစုံအိမ်
(Maidenvault)ဟု ခေါ်ဆိုကြသည်။ ထိုသို့ ပိတ်ဆို ထားခြင်းကို ဘေးလောသည် သူ၏ ညီမများ၏
အပြစ်ကင်းစင်မှကို ပြင်ပလောကကြီး၏ အဆိပ်အတောက်များ၊ ကောက်ကျေစ်မှုများမှ ကာကွယ်ရန်ဟု
ဆိုသည်။ ထိုကိစ္စကို ဘုရင့်လက်ထောက်ပစ်ဆေးရှစ်နှင့် အခြားလေ့အုပ်များမှ ကန့်ကွက်သော်လည်း
ဘေးလောက နားမဝင်ခဲ့ပါ။ တာဂါရီယန်မင်းသမီးများသည်လည်း အခြား လေ့အုပ်များ၊ နိုက်စ်များက
ဘေးလော မျက်နှာရရန်အတွက် လာရောက်ပို့ ဆောင်သော မိန်းမပျိုးများ ခြုံရံလျက်
ရဲတိုက်နိုအတွင်းတွင်ပင် နေထိုင်ရတော့သည်။

ထို အပြင် ဘေးလောသည် ဘုရင့်နေပြည်တော်အတွင်းတွင် ပြည့်တန်ဆာလုပ်ငန်းကို
တရားမဝင်အဖြစ် ကြော်လိုက်သည်။ ထိုအခြေအနေသည် ပြဿနာများစွာ ရှိနိုင်သည်ကို မည်သို့ မျှ
နားဝင်ခြင်းမရှိပေ။ ဘုရင့်နေပြည်တော်အတွင်းရှိ တစ်ထောင်ခန့် ရှိသော ပြည့်တန်ဆာများဖြင့်
ကလေးယ်များသည် ဖြူးထဲမှ နှင့်ထုတ်ခံရသည်။ ဘေးလောသည် ဗိုစန်းညာတောင်ကုန်း
(Visenya's Hill)ပေါ်တွင် ကြီးမားလှသော ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတစ်ခု တည်ဆောက်ရန်
အမိန့် ပေးသည်။ ((ထိုဇားမဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း ပြီးစီးသောအခါ ထိုကျောင်းနာမည်ကို
ဘေးလောဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း (the Great Sept of Baelor)ဟု ခေါ်ဆိုသည်။))

ဘေးလောသည် မေစတာကျောင်းတော်ကို စာပို့ ရာတွင် ကျိုးအများအတား နို့များအသုံးပြုရန်
အမိန့် ထုတ်ပြန်ခဲ့သေးသည်။ ဘေးလောသည် ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ဦး၏ သစ္စာစကားများကိုဆိုကာ
အိမ်ထောင်မပြုတော့သည့်အပြင် တိုင်းပြည်အတွင်းရှိ သမီးများကို အိမ်ထောင်မပြုစေပဲ
အပြစ်က်င်းစင်မှုကို ထိန်းသိမ်းသော အိမ်များကို အခွန်က်င်းလွှတ်စေသည့် အမိန့် ကိုလည်း
ထုတ်ပြန်သည်။ ဘေးလော၏ ဆုံးဖြတ်ချက်များမှာ တစ်ဖြည့်းဖြည့်း ထူးဆန်းလာသဖြင့် အချို့က
ချို့နှင့်ပြည်တွင် ကြီးခဲ့သော သေလှမျောပါးဖြစ်စဉ်က ဘေးလော၏ ခေါင်းကို ထိခိုက်သွားလေသလားဟု
တွေးတော်ကြသည်။ မည်သို့ ပင်ဆိုစေကာမှ သာမန်ပြည်သူများကတော့ ဘေးလောကို
အင်မတန်ချစ်မြတ်နီးကြသည်။ ဘေးလောသည် ဘုရင့်ငွေတိုက်မှ ငွေကြေးများကို အသုံးပြုကာ
ဘုရင့်နေပြည်တော်ရှိ လူအားလုံးကို နေ့ စဉ်နေ့ တိုင်း ပေါင်မှန့် များ ပေးလှုံးသည်။

ဘေးလော၏ အမိန့် များထဲမှ ကံမကောင်းသည့် အမိန့် တစ်ခုကတော့ သူသည်
အချို့ သောစာအုပ်များကို မိုးရှိ ရှုက်ဆီးခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုရှုက်ဆီးခံရသော စာအုပ်များတွင်
အင်မတန်တန်ဖိုးရှုလှသော စာအုပ်များပါ ပါဝင်သည်။ ဘေးလောသည်
သူ၏နှစ်ဦးသက်နောက်ပိုင်းနှစ်များတွင် မကြာခကာ အစာအဝတ်ခံကာ ဆုတောင်း အဓိဋ္ဌန်ဝင်ခြင်းများ
ပိုမိုများပြားလာသည်။ ဘေးလော၏ စိတ်ထဲတွင် လူတို့ မှာ နေ့ စဉ်နှင့်အမျှ အပြစ်များကို
ကျူးလွန်နေကြပြီး ထိုအပြစ်များကို ဆေးကြောရန် မကြာခကာ ဆုတောင်းသည်။
ဂိုက်းအုပ်ဘုန်းတော်ကြီးသေဆုံးသောအခါ ဘေးလောသည် နောက်တက်သည့် ဂိုက်းအုပ်ဘုန်းကြီးကို
ကိုယ်တိုင်ခန့်းအပ်သည်။ သူသည် ကျောက်တုံးပို့သုကာပညာရှင်တစ်ဦးဖြစ်သော ပိတ်
(Pate)ဆိုသူကို ခန့်းအပ်လိုက်သည်။ ထိုသူ၏ ကျောက်ပို့သုကာလက်ရာကောင်းလွှန်းသဖြင့်
ဘေးလောက ပန်းပဲနတ်ဘုရား (the Smith)၏ လူအသွင်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။ ထိုသူသည်လည်း
တစ်နှစ်အကြာမှုပင် သေဆုံးသွားသည်။ ((လူအချို့က တိုင်းပြည်အရှက်ရသည်ကို
မကြည့်ရက်သည့်အတွက် ဗိုစန်းရှိစေရန် လုပ်ကြံးလိုက်သည်ဟု ကောလဟာလအဖြစ်
ပြောဆိုကြသည်။))

ထိအခါ ဘေးလောသည် ရှစ်နှစ်အချယ် လမ်းတေလေကလေးတစ်ယောက်ကို
တန်ခိုးပြနိုင်သည်(Miracles)ဟု ဆိုကာ ဂိုဏ်းအုပ်ဘုန်းတော်ကြီးအဖြစ် ခန့် အပ်သည်။
အဆင့်မြင့်ဘုန်းတော်ကြီးများအဖွဲ့ (Most Devout)က ဘေးလောဆန္ဒအတိုင်း ထပ်မံလက်ခံသည်။
ထိကလေးသည် သမိုင်းတစ်လျှောက် အသက်အငယ်ဆုံး ဂိုဏ်းအုပ်ဖြစ်လာခဲ့သည်။

ဘဂ္ဂအော်အရောက်တွင် ဘေးလောမှ အကျယ်ချုပ်ထားသော ညီမဖြစ်သူ ဒေနာတာဂါရီယန်မှ
ပျိုးမစစ်သားဖြစ်သူ ဒေမွန်ဝါးတား (Daemon Waters)ကို ဗျားမြင်သည်။ ((ဒေမွန်ဝါးတားသည်
နောင်အခါ ဘာလက်ဖိုင်းယားအိမ်တော်ကို တည်ထောင်သည့် ဒေမွန်ဘာလက်ဖိုင်းယားဖြစ်သည်။ သူ၏
ဖစ်မှာ ဘုရင့်လက်ထောက်ပစ်ဆေးရိစိ၏ သားကြီး အေဂျာန်တာဂါရီယန်ဖြစ်ကြောင်း နောက်အခါ
သိရသည်။)) ထိအခါ ဘေးလောသည် နောက်တစ်ကြီးမဲ့ ဆုတောင်းအမိုးကြာန်ဝင်ခြင်းပြုသည်။
ဒီတစ်ကြီးမှာတော့ ဘေးလောသည် ပေါင်မျိုး စအနည်းငယ်နှင့် ရေကိုသာ သုံးဆောင်ကာ
ရက်လေးဆယ်တိတိ ဆုတောင်းသည်။ လေးဆက်တစ်ရက်မြောက်မှာတော့ ဘေးလောကို
မိမ်နတ်ဘုရား (the Mother)ရှေ့ မောက်တွင် ပြုလဲလျက်တွေ့ ရသည်။ ဂရန်းမေစတာမွန်ကန်သည်
သူတတ်နိုင်သလောက် ကုသသော်လည်း မဖို့တော့ပါ။ ဂိုဏ်းအုပ်ဘုန်းကြီးကောင်လေး၏
တန်ခိုးများလဲ မကယ်နိုင်တော့ပါ။ ဤသို့ဖြင့် ဘုရင်ဘေးလောတာဂါရီယန်သည် နန်းသက်
ဆယ်နှစ်အကြာ ဘဂ္ဂ အဖွဲ့တွင် ကံကုန်ခဲ့ပါသည်။

ကိုးယောက်မြောက် တာဂါရီယန်ဘုရင်ဖြစ်သော ဘေးလောကို ချစ်မြတ်နီးခံရသူ (the Beloved)
ကောင်းချီးပေးခံရသူ (the Blessed)ဟု ခေါ်ဆိုကြပါသည်။ ဘာသာရေးအင်မတန် ကိုင်းရိုင်းပြီး
သာမန်ပြည်သူများက ချစ်မြတ်နီးခြင်းခံရသူ ဘေးလောကို ကြီးမြတ်သော၊ မြင့်မြတ်သော
လူတစ်ဦးအဖြစ် သတ်မှတ်ကာ သူ၏ အကြောင်နာတရားနှင့် အလုံ။ အတန်းများကို
အသိအမှတ်ပြုကြသည်။ အချို့ ကတော့ ဘေးလောကို အားနည်းချိန့် သော
အရှုံးတစ်ယောက်အဖြစ်မြင်ကြသည်။ မည်သို့ ပင်ဖြစ်စေ နောက်နှစ်များစွာတွင် ပြီးစီးခဲ့သော
ဘေးလောဘုန်းတော်ကြီးကောင်းရှေ့ တွင် ဘေးလောတာဂါရီယန်၏ ရုပ်ထုတစ်ခု ထားရှိကာ
ဂုဏ်ပြုခဲ့ကြပါသည်။

(Lord Eddard Stark ခေါင်းဖြတ်အသတ်ခံရခြင်းသည် ဤရုပ်ထုရှေ့ တွင်ဖြစ်ပါသည်။)

(10) Viserys II Targaryen

၁၀။ ခုတိယပစ်ဆေးရိစ်တာဂါရီယန်

ဘေးလောတာဂါရီယန် သေဆုံးသွားသောအခါ တိုးနှစ်းကို မည်သူဆက်ခံမလဲဆိုသည့်
မေးခွန်းပြန်လည်ပေါ်ပေါက်လာသည်။ အိမ်ထောင်ပြုခဲ့သော်လည်း ကလေးမရှိသည့်နောက်
ဘေးလောတွင် ညီမသုံးညီးသာ ကျွန်ုရှိသည်။ ပြည်သူအချို့ နှင့် အချို့ သောလော်များသည်
သံမကိရာပေါ်လွှင်ကို ဘေးလော၏ညီမဖြစ်သူ ဒေနာတာဂါရီယန်ထံသို့ ပေးအပ်သင့်သည်ဟု
ယူဆကြသည်။ သို့ သော် ရဲတိုက်နီအတွင်း ဆယ်နှစ်ကျော် ပိတ်လျှောင်နေခဲ့ရသောကြောင့် ဒေနာနှင့်
သူမ၏ညီမများမှာ အင်အားကြီး ကျောထောက်နောက်ခံအိမ်တော်များ မရှိပေါ်။ ထို့ အပြင်
အများစုသည် အမျိုးသမီးတစ်ဦးအား ရှင်ဘုရင်အဖြစ် တင်မြောက်ခြင်းဖြင့် နောက်ထပ်
နါးများ၏ကခုန်ခြင်း (the Dance of the Dragons) စစ်ပွဲတစ်ခု ထပ်မံကြိုတွေ့လိုခြင်းမရှိတော့။
သို့ နှင့် ၁၀၁အောစိတွင် ကျင်းပန့်သော ပြည်လုံးကျတ်အစည်းအဝေးကြီး (the Great Council)အတိုင်း
အမျိုးသမီးအမွှေခံများကိုကျော်ကာ တိုးနှစ်းအား ပစ်ဆေးရိစ်အား ပေးအပ်လိုက်တော့သည်။

သမိုင်းမှတ်တမ်းများအရ တတိယအော့ဂုံး ဝမ်းနည်းပူဇွေးနေချိန်၊ ဒေါ်ချိန်တစ်ယောက်
စစ်ပွဲဆင်နှုန်းနေချိန်၊ ဘေးလောတစ်ယောက် ဆုတောင်းနေချိန်တွင် တိုင်းပြည်ကို
တကယ်အုပ်ချုပ်ခဲ့သည်က ဗစ်ဆေးရိစ်ဖြစ်သည်ဟု ခုံးကြသည်။ ခုတိယပစ်ဆေးရိစ်ကို
စုစည်းညီညွှတ်စေသူဂျာဟားရိစ် (Jaehaerys the Consiliator)၏ လက်ထက်
ဘုရင့်လက်ထောက်ဖြစ်သူ ဆပ်တန်ဘုံးတွင် အထက်မြောက်ဆုံးသော
ဘုရင့်လက်ထောက်ဖြစ်သည်ဟု ခုံးကြသည်။

ဗစ်ဆေးရိစ်သည် နါးများ၏ကခုန်ခြင်း ပြည်တွင်းစစ်အတွင်း လိစ်(Lys)တွင်
ခါးဆာခံအဖြစ်နေထိုင်နေရာမှ လေ့လာချိန်တွင် လေ့လာယွန် (Lord Alys Velaryon, the Oakenfist)၏
ကယ်တင်မှုဖြင့် ပြန်လည်လွှတ်မြောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဗစ်ဆေးရိစ် ဘုရင့်နေပြည်တော်သို့
ပြန်လည်ရောက်ရှိလာချိန်တွင် သူသည် လိစ်မြို့ရှိ ချမ်းသာပြီး မြင့်မြတ်သော အိမ်တော်တစ်ခုမှ
လေဒီလာရာရှိ (Lady Larra Rogare)ဖြင့် လက်ဆက်ခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ ဗစ်ဆေးရိစ်သည်
ငယ်စဉ်ကပင် အရွယ်နှင့် မလိုက်အောင် ရင့်ကျက်ပြီး ဖော်ရွေကာ လူချစ်လူခင်ပေါ်သော
စရိတ်မျိုးရှိသည်။ သို့ သော် ဒနီးဖြစ်သူမှာ ကလေးသုံးယောက်ရပြီး လိစ်သို့ အပြီးပြန်သွားပြီးနောက်
သူသည် စိတ်သဘောထားများမှာ အနည်းပေါ်တင်းမာခက်ထန်သွားသည်။

ဗစ်ဆေးရိုစ်၏ ပထမဆုံးသားကြီးမှာ ဘုရင့်နေပြည်တော်တွင် ဘုရာအစီတွင် မွေးဇားခဲ့ပြီး (Aegon Targaryen) အေဂျာန်ဟု အမည်ပေးခဲ့သည်။ အေဂျာန်မှာ ရုပ်ရည်အင်မတန်ချောမောသော်လည်း တာဝန်ယူဖိတ်မရှိပဲ သူ၏သာယာပျော်ဆွင်မှုကိုသာ ရှာဖွေသူဖြစ်သည်။ အေဂျာန်ကြောင့် စခင်ဖြစ်သူ ဗစ်ဆေးရိုစ်မှာ များစွာ ဒုက္ခရောက်ရသည်။ (နောင်တွင် တိုင်းပြည်တစ်ခုလုံးပါ ဒုက္ခရောက်ပါသည်)။

(မင်းသားငယ်အေဂျာန်ကို စခင်မင်းသားဒုတိယဗစ်ဆေးရိုစ်၊ မိခင်လေဒီရိုက်တို့ နှင့်တွေ့ရတိ)

ဘုဒ်အော်မှာတော့ အေမွန် (Aemon Targaryen)ကို မွေးဇားခဲ့သည်။ အေမွန်သည် သူ၏အကိုကဲ့သို့ ပင် ရုပ်ရည်ချောမောသည်။ သို့ သော် စိတ်ဓာတ်မှာ အကိုဖြစ်သူနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သည်။ သူသည် လုံထိုးရာတွင် အကောင်းဆုံးဖြစ်လာခဲ့သလို ဓါးရေးတွင်လည်း သူ ခေတ်အခါ၏ အကောင်းဆုံးနိုက်စ်တစ်ယောက်ဖြစ်လာခဲ့သည်။ အေမွန်သည် အနက်ရောင်သမီးပါ့။ (The Dark Sister) ဗယ်လီရီယန်ဓါးကြီးကို ကိုင်ခွင့်ရခဲ့သည်။ အေမွန်၏ သံခမောက်တွင် ခေါင်းသုံးလုံးနှငါးရုပ်ကို ရွှေဖြာန့် ထွင်းထုထားသောကြောင့် သူ့ကို နှငါးသူရဲ့ကောင်း (The Dragonknight)ဟု ခေါ်ကြသည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာရေးနှင့် နောက်ဆုံးသမီးကို ဘုရာအောစီတွင် မွေးဖွားခဲ့ပြီး၊ နေးရိုစ်တာဂါရိယန် (Naerys Targaryen)ဟု ခေါ်ဆိုသည်။ သူမသည် အင်မတန်ဖြူဖွေးသော အသားအရည်ကို ပိုင်ဆိုင်ထားပြီး ရုပ်လည်း လုပသည်။ သူမသည် အကိုန်စီးထဲတွင် အေမွန်ကို အင်မတန်ချစ်သူဖြစ်သည်။ အေမွန်နှင့်လည်း အတူကြီးပြင်းပြီး အေမွန်က သူမကို ရယ်မောပျော်ချွင်စေသူဖြစ်သည်။ သူမ အေမွန်နှင့်တန်းတူ ချစ်မြတ်နီးသည်မှာ နတ်ဘုရားခုနှစ်ပါးယုံကြည်ခြင်း (Faith of the Seven) ဘာသာရေးဖြစ်သည်။ သူမသည် ဘာသာရေး ကိုင်းရှိုင်းသူတစ်ဦးဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာရေးရိုစ်သာခွင့်ပြုလျှင် သူမသည် သီလရှင် (Ward) ဆပ်တာ (Septa)တစ်ဦးအဖြစ် ဝင်ရောက်မည်ဖြစ်သည်။ သို့ သော် ဗုဒ္ဓဘာသာရေးရိုစ်သာလှုံးတွင် နေးရိုစ်ကို အေဂွန်ဖြင့် လက်ထပ်ပေးလိုက်သည်။ ထိုလက်ထပ်ပွဲ၏ စားပွဲတော်ကြီးတွင် အေဂွန်နှင့် အေမွန်တို့ စကားများကြသည်။ နေးရိုစ်သည်လည်း အိပ်ခန်းပို့ အခမ်းအနား (Bedding Ceremony)တွင် ငိုကြေးခဲ့ပါသည်။

လူအချို့က ဗုဒ္ဓဘာသာရေးရိုစ်ကို အေဂွန်နှင့် ဘေးလောလက်ထက်က အချို့ပြုသာနာများကို စတင်ခဲ့သူဟု ဖြောဆိုကြသည်။ သို့ သော် အများစုကမ္မ ဗုဒ္ဓဘာသာရေးရိုစ်သည် ငါးတို့၏ အစွမ်းရောက်မှုများကြားတွင် တိုင်းပြည်ကို တတ်နိုင်သလောက် ထိန်းသိမ်းခဲ့သည်ဟု ယူဆကြသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာရေးရိုစ်သည် ဘုရင်ဖြစ်ပြီးနောက် တော်ဝင်မိသားစုနေအိမ်များနှင့် တော်ဝင်မိသားစုတာဝန်များကို ပြန်လည်ပြပြင်ခဲ့သည်။ တိုင်းပြည်သုံးငွေကြေးကိုလည်း အသစ်ပုံနှိပ်ခဲ့သည်။ နှစ်ဦးပင်လယ်ပြင် (Narrow Sea)၏ တစ်ဖက်မှုမြို့ပြနိုင်ငံများစွာနှင့်လည်း ကုန်သွယ်စီးပွားရေး တိုးတက်အောင် ကြံ့ဆောင်ခဲ့သည်။

ထို့အပြင် ဗုဒ္ဓဘာသာရေးရိုစ်သည် စုစုပေါင်းညီညွတ်စေသူရာဟားရိုစ်လက်ထက်မှ တည်ရှိခဲ့သော တိုင်းပြည်ဥပဒေများကို ပြန်လည်သုံးသပ်ပြီး မွမ်းမံပြင်ဆင်ခဲ့သည်။ ဤသို့ဖြင့် ဗုဒ္ဓဘာသာရေးရိုစ်သည် ထက်မြေက်သော ဘုရင့်လက်ထောက်အဖြစ်သာမကက ဘုရင်ကောင်းတစ်ယောက် အဖြစ်ပါ သက်သေပြနိုင်ခဲ့သည်။

လူအများစုက ဗုဒ္ဓဘာသာရေးရိုစ်ကို ဒုတိယစုစုပေါင်းညီညွတ်စေသူ ဖြစ်နိုင်သည့် အရည်အသွေးရှိသည်ဟု ယူဆကြသည်။ သို့ သော် ဝမ်းနည်းစွာပဲ နှစ်းတက်ပြီး တစ်နှစ်အကြာ ဘဂျအေစီတွင် မထင်မှတ်ပဲ ရုတ်တရက် အပြင်းဖျားနာပြီး သေဆုံးခဲ့ပါသည်။ ရုတ်တရက်အတွင်းမှာပင် လျင်မြန်ပြီး ပြင်းထန်လှသော ဖျားနာမြှင့် သေဆုံးခဲ့သောကြောင့် လူများ၏စိတ်တွင် အေဂွန်က အဆိပ်ဖြင့်လုပ်ကြသည်ဟု တွေးတော်ကြသည်။ သို့ သော် မည်သူကမျှ ထုတ်ဖော်မပြောစုံကြပေ။ သို့နှင့် ဘာယောက်မြောက် တာဂါရိယန်ဘုရင်အဖြစ် ဗုဒ္ဓဘာသာရေးရိုစ်၏ သားကြီးဖြစ်သူ စတုတွေ့အေဂွန်နှစ်းတက်ခဲ့ပါသည်။

(11) Aegon IV Targaryen, Aegon the Unworthy

၁၁။ ၁၀၃၂အေဒန်တာဂါရိယန် သို့ မဟုတ် မထိုက်တန်သောအေဒန်

၁၇၂အေစီတွင် ဖခင်သေဆုံးပြီးနောက် စတုတ္ထအေဒန်သည် ဘူငယ်စဉ်ကပင် တပ်မက်ခဲ့သော သံမကိရာပလ္လာင်ကို ရရှိခဲ့သည်။ အေဒန်သည် ငယ်ရွယ်စဉ်ကပင် ဘုရင်ဘွဲ့ ကို လိုချင်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ မင်းသားငယ်ဘဝက အေဒန်သည် ရှင်ရည်ချောမောရုံမကပဲ ဓါးရေး၊ လုံရေးလည်း ကောင်းသည်။ သူသည် အမဲလိုက်ခြင်း၊ သိမ်းငါ်ဖြင့်အမဲလိုက်ခြင်း၊ ကခိုန်ခြင်းတို့ ကို နှစ်သက်သည်။ ဘုရင့်ညီလာခံများတွင်လည်း အထင်ရှား၊ အတောက်ပဆုံးဖြစ်ကာ ဥာက်ကောင်းသည့်အတွက်လည်း လူအများမှ လေးစားကြသည်။ သို့ သော် အေဒန်တွင် ကြီးမားသော အားနည်းချက်ရှိသည်။ ထိုအရာကတော့ အစားရမ္မက်နှင့် ကာမရမ္မက်ပင်ဖြစ်သည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ထိုဆန္ဒများက အေဒန်ကို လုံးဝထိန်းချုပ်သွားတော့သည်။

အေဒန်မင်းသားငယ်ဘဝက ဒုန်းနှင့် စစ်ပွဲများတွင် နါးသူရဲကောင်းအေမွန်ကဲ့သို့ ပင် ဘုရင်နိုးငယ်အေရွန်ကို အဖော်ပြုကာ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သည်။ သူသည် ဒုန်း၏ ဓါးဆာခံများကို ဘုရင့်နေပြည်တော်သို့ ပို့ဆောင်ရသည့် တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ရသည်။ အေဒန်သည် ထိုဓါးဆာခံများမှ မိန်းမပို့ကက်စ်ခဲ့လာဖိန့် (Cassella Vaith)ကို သူ၏ မယားငယ် (Paramour)အဖြစ် ထားရှိခဲ့သည်။ ဘုရင်သေးလောက သူ၏ညီများကို ရဲတိုက်နီအတွင်း အကျယ်ချုပ်ထားခဲ့သော်လည်း ဒေနာ(Daena)မှာ ကိုယ်ဝန်ရဲ့သည်။ ထိုကိုယ်ဝန်မှ အေမွန်ဝါးတား (Daemon Water)ကို ဖွားမြင်ခဲ့သည်။ ထိုစဉ်က ကလေးအဖောက် ပြောပြခြင်းမရှိခဲ့။ ထို့ကြောင့် အေနာကို ခေါင်းမာသောအေနာ (Daena the Defiant)ဟု ခေါ်ကြသည်။

မင်းသမီးအေနာသည် အေမွန်ဝါးတားကို ရဲတိုက်နီအတွင်းမှာပင် ပြုစုံပြီးထောင်ခဲ့သည်။ အေမွန်ကို အတော်ဆုံးမေစတားများ၊ ဓါးရေးအကောင်းဆုံးနိုက်စ်များက အဖော်ပြုကာ အစစာရာ သင်ကြားပေးစေခဲ့သည်။ အေမွန်ကို ဓါးရေးသင်ကြားပေးသူများတွင် အင်မတန်တော်သော မီးတောက်သူရဲကောင်း (the Fireball)ဟု နာမည်တွင်သည့် ဆာကွင်တန်သော (Ser Quentyn Ball)ပါဝင်သည်။ ကြီးပြင်းလာသောအခါ အေမွန်သည် အင်မတန်တိုက်နိုက်ရေးကောင်းသူတစ်ဦး ဖြစ်လာခဲ့သည်။ လူအများစုက သူ့ကို ဒုတိယနိုးသူရဲကောင်းဖြစ်လာမည့်သူဟု ထင်ကြားပေးကြသည်။ အေမွန် အသက် ၁၂နှစ်အရွယ်တွင် စကိုင်ယာပြိုင်ပွဲကို ပိုလ်စွဲခဲ့သောကြောင့် အေဒန်ကိုယ်တိုင် သူရဲကောင်းဘွဲ့ (Knighthood)ပေးခဲ့ပြီး အားလုံး အုံအားသင့်စေသည်ကတော့ ဘလက်ဖိုင်းယား (Blackfyre) ဖယ်လီရိုးယန်ဓါးကို ပေးအပ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ထိခိုက်သည် အောင်နိုင်သူပတ်အောက်မှစ၍ ခေတ်အဆက်ဆက် ဘာဂါရီယန်ဘုရင်များ ကိုပိုစဲခဲ့သည့် ပါးဖြစ်သည်။ အောက်မှာ အောက်မှာ တိုင်ရှိ စံ(Tyrosh) မြို့ အုပ်ချုပ်ရေးမှုး၏ သမီး ရှုဟန်း (Rohanne)ဖြင့် လက်ဆက်ပေးခဲ့သည်။ အောက်က သူ၏ ဝမ်းကွဲညီမဖြစ်သော ဒန်နှင့်ရိုစ်ကို သော့ဘကျသူဖြစ်သည်။ သို့ သော့ အောက်က တိုင်ရှိ စံနှင့် မဟာမိတ္ထဲ ထားခြင်းဖြင့် လိုအပ်ပါက တိုင်ရှိ စံရေတပ်ကို အသုံးပြုချင်၍ ဖြစ်သည်။ တကယ်တော့ အောက်မှာ အောက်မှာ ပထမဆုံးမျိုးမစစ်သား မဟုတ်ခဲ့ပါ။ အောက်၏ အခြားအိပ်ဖော် (Mistresses) လေးယောက်မှ ကလေးနှစ်ဦး မွေးဖွားခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ အောက်သည် နောက်ထပ်လည်း မျိုးမစစ်ကလေးများစွာ (Bastards or Natural children)၏ ဖောင်ဖြစ်ခဲ့သည်။

လူအများ၏ပြောစကားများအရ အောက်သည် တစ်ယောက်တည်း တစ်ခါမျှမအိပ်စက်ဘူးဟု ဆိုသည်။ အောက်သည် အမျိုးသမီးတစ်ယောက်နှင့် မအိပ်စက်ရသေးသရွှေ ထိုညာကို ပြည့်စုံခြင်းမရှိဟု ဆိုသည်။ သူ၏ တော်မပြောသော ရမွှေ့က်ဆန္ဒကို အလွှာပေါင်းစုံမှ အမျိုးသမီးများမှ ဖြည့်စည်းပေးရသည်။ ထိုအမျိုးသမီးများတွင် အမြင့်မြတ်ဆုံးသော အိမ်တော်များမှ မင်းသမီးများ၊ လေးများအပြင် အနိမ့်ကျဆုံးပြည့်တန်ဆာမများအထိ ပါဝင်သည်။ အောက်အတွက်တော့ အမျိုးသမီးများမှ ဘာမှကွဲပြားဟန်မတူပါ။ အောက်သည် အနည်းဆုံးအမျိုးသမီး ကိုရာကျားဖြင့် အိပ်စက်ခဲ့သည်ဟု သူကိုယ်တိုင် ဆိုသည်။ အတိအကျအရေတွက်ကိုတော့ သူလဲမမှတ်မိတော့။ ထိုကိုရာကျားတွင် အောက်တကယ်ချစ်ခဲ့သည်မှာ ကိုယောက်ပဲရှိသည်ဟု ဆိုသည်။ ထိုကိုယောက်တွင် သူ၏မိဖရားဖြစ်သူ နေးရိစ်မပါဝင်ပါ။

အောက်၏ နေးရိစ်နှင့် တရားဝင်အိမ်ထောင်ရေးတွင်မှ သားသမီးများစွာ ထွန်းကားခြင်းမရှိခဲ့ပေ။ ဘျောအော်တွင် မင်းသားအောက်ရှုန်တာဂါရီယန် (Daeron Targaryen)ကို ဖွားမြင်ခဲ့သည်။ ကျိုးမာရေးမကောင်းရှုသော မင်းသမီးနေးရိစ်မှာ နောက်ထပ်ကလေးမွေးဖွားလျှင် အသက်ထိနိုက်နိုင်သည်ဟု ကရန်းမေတတာအဲဖို့ ဤက အောက်ကို သတိပေးခဲ့သည်။ နေးရိစ်ကလည်း အမွှခံသားတစ်ဦး ဖွားမြင်ပြီးပြုဖြစ်၍ သူမ၏အကိုကို "ညီမရဲ့ တာဝန်က ပြီးပါပြီ။ ရှေ့လျှောက် မောင်နမလို နေထိုင်ကြရအောင်"ဟု တောင်းပန်သည်။ ထိုအခါ အောက်က ပါတို့ အခုလည်း မောင်နမလို နေထိုင်ကြတာပဲလေဟု ပြန်ပြောဆိုခဲ့သည်။ ထို့ပြင် အောက်သည် နေးရိစ်ကို ဇနီးသည်တစ်ဦး၏ အိမ်ထောင်ရေးတာဝန်များကို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်စေသည်။ ဝောအော်တွင် မင်းသမီးနေးရိစ်သည် ကလေးအမွှာနှစ်ဦးကို ဖွားမြင်သည်။ ထိုကလေးနှစ်ဦးလုံး သေဆုံးခဲ့သလို သူမကိုယ်တိုင်လ သေလုမြောပါးဖြစ်ခဲ့သည်။ ((ထိုစဉ်က ဘုရင်ဘေးလေသည် ပါတ်ခန့် ဆုတောင်းအဓိုက်နှင့်ခဲ့သည်။ ထို့ပြင် နေးရိစ်ကျိုးမာရေး ပြန်လည်ထူထောင်နေချိန်တွင် မနောင့်ယုက်နိုင်ရန် အောက်ဘူး၏ စံ(Braavos)သို့ သံတမန်တာဝန်တစ်ခုဖြင့် စေလွှတ်ခဲ့သေးသည်။))

ဘဂျအောင် နေးရိစ်သည် ဒုတိယအကြီးမှာ အမွှာ ပြီး မွေးဖွားခဲ့သည်။ မိန်းကလေးမှာ အသက်ရှင်ပြီး၊ အနိန်ရိစ် (Daenerys)ဟု ခေါ်ဆိုသည်။ ယောက္ခားလေးကတော့ အသက်မရှင်ခဲ့ပါ။ အေဂွန်၏ နေးရိစ်အပေါ် ဆက်ဆံမှုများကြောင့် နေးရိစ်ကို အင်မတန်ချို့သော နါးသူရဲကောင်းအေမွန်နှင့် ဆက်ဆံရေးမှာလည်း ပျက်စီးလာပြီဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်တွင် အေမွန်သည် အေဂွန်၏ ဘုရင့်စောင့်သူရဲကောင်းအဲဖွဲ့ (Kingsguards) ခေါင်းဆောင်သခင်ဖြစ်သည်။ အေဂွန်၏ ညီဖြစ်သူ အေမွန်အပေါ် မနှစ်သက်မှုများမှာ တဖြည်းဖြည်း ကြီးထွားလာခဲ့သည်။ ထိုအချိန်တွင် နေးရိစ်အပေါ် အိမ်ထောင်ရေးဖောက်ပြန်မှုဖွဲ့ (Adultery) စွပ်စွဲမှုတစ်ခု ပေါ်လာခဲ့သည်။ စွပ်စွဲသူမှာ နိုက်စ်ယောက်ဖြစ်သော ဆာမော်ဂါးဟာက်စ်ဝက် (Ser Morgil Hastwyck) ဖြစ်သည်။ ထိုစွပ်စွဲမှုနောက်ကွယ်တွင် အေဂွန်ရှိသည်ဟု ဆိုကြပေမယ့် သက်သေတော့ မရှိခဲ့ပေ။ ထိုစွပ်စွဲမှုကို တရားစီရင်တိုက်ပွဲ (Trial by Combat) ဖွဲ့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပြီး ဘုရင်မနေးရိစ်သက်မှု နါးသူရဲကောင်းအေမွန်ကိုယ်တိုင် ကာကွယ်ကာ ဆာမော်ဂါးကို သတ်ဖြတ်နိုင်ခဲ့သည်။

ဘရာအောင် အေဂွန်သည် သူ၏ဘုရင့်စောင့်နိုက်စ်တစ်ဦးဖြစ်သော ဆာတားရန် စိတ္ထိုင်း (Ser Terrence Toyne)ကို သူ၏အိပ်ဖော်များထဲမှ လေဒီဘက်သနီးရက်ကန် (Lady Bethany Bracken)နှင့် အိပ်စက်နေသည်ကို ပက်ပင်းတိုးမိသည်။ ပြီးစလုံးက ချစ်မြတ်နီးမိနေသည်ဟု ဝန်ခံသော်လည်း အေဂွန်က ဆာတားရန် စိုက်နိုင်စက်ကာ ပြီးစလုံးကို ကွပ်မျက်လိုက်သည်။ ထိုအချိန်တွင် ဘုရင့်လက်ထောက်ဖြစ်နေသော လော့အိုးရက်ကန် (လေဒီဘရက်ကန်၏ဖခင်) ကိုလဲ သတ်ပစ်လိုက်သည်။ ထိုအဖြစ်အပျက်ကြောင့် တွေ့ဥုံးညီအကိုများမှ အေဂွန်ကို လက်စားချေနိုင်ရန် လုပ်ကြံကြသည်။ အကိုဖြစ်သူကို မည်မှုမျိန်းတီးသော်လည်း သစ္စာတရားအရ မိမိဘုရင်ကို ကာကွယ်ရမည် ဖြစ်သောကြောင့် နါးသူရဲကောင်းအေမွန်သည် တွေ့ဥုံးညီအကိုများလက်မှ အေဂွန်ကို ကာကွယ်ရင်းပင် သူ၏ အသက်စွန်းလွှာတဲ့ခဲ့ရသည်။ ဘုရင်မနေးရိစ်သည်လည်း အေမွန်သေဆုံးပြီး တစ်နှစ်အကြာတွင် ကလေးမီးဖွားရင်း ကလေးကောအမေပါ သေဆုံးခဲ့သည်။

တစ်ဖက်တွင်လည်း တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်ရေးတွင် အေဂွန်မှာ တဖြည်းဖြည်း ဆိုးဝါးလာခဲ့သည်။ အေဂွန်သည် သူ၏ဘုရင့်ညီလာခံ(King's Court)နှင့် ဘုရင့်ခုံရုံး (Small Council)တွင် ညာက်ပညာကြီးခြင်း၊ ရုံးသားခြင်း၊ မြင့်မြတ်ခြင်း၊ ပညာထက်မြေက်မှုရှိသော သူများကို ရွေးချယ်ခြင်းမရှိတော့။ ထိုအစား အေဂွန်သည် သူ့ကို မြောက်ပင့် ရှိုးကျူးသောသူများ၊ သူ၏ ရမွှောက်ဆန္ဒများကို ဖြည့်စည်းပေးနိုင်သောသူများကိုသာ ခန့် အပ်သည်။ အေဂွန်သည် နယ်မြေများ၊ အိမ်တော်များ၊ ဘွဲ့များကို တစ်ဦးမှတစ်ဦးသို့ စိတ်ကျေနှင်းသလို လွှာပြောင်းပေးအပ်သည်။ တန်ဖိုးကြီးလှသော ရတနာများကိုလည်း အလွယ်တကူပေးအပ်သည်။

အေဂွန်သည် မြို့ စောင့်တပ်ဖွဲ့ (City Watch) ကိုလည်း မြို့ တွင်းရှိ အပျော်အီမ်များ (Brothels)တင်မက မိကောင်းဖခင်သမီးများကိုပါ သူ၏ ကာမရမ္မာက်အတွင်းသို့ ကျရောက်ရန်အတွက် လက်နက်တစ်ခုပမာ အသုံးချသည်။ တစ်ကြိမ်တွင်မူ သူသည် သမီးသုံးယောက်ဆက်သာသည်။ ဘုရင့်လက်ထောက်ဖြစ်သော လေ့ခို့ဘတ်တားဝဲ (Lord Butterwell)ကို နဂါးဥတစ်လုံး ပေးအပ်ခဲ့သည်။

အေဂွန်သည် ဘရက်ကန်အီမ်တော် (House Bracken)နှင့် ဘလက်ဂွတ်အီမ်တော် (House Blackwood)အီမ်တော် နှစ်ခုတို့ နှစ်ပေါင်းများစွာ အငြင်းပွားခဲ့သော တို့ (Teats) ဟု ခေါ်သော တောင်ကုန်းနှစ်ခုကို အမည်ပြောင်းပေးခဲ့သည်။ (Teatsရဲ့ အမိပွာယ်က Nipplesနဲ့ အတူတူပါပဲ၊ အဲတော့ တိုက်ရှုက်ဆိုလိုရင်းကို ပိမိဘာသာတွေးကြည့်ကြပါရန်။) အေဂွန်သည် သူ၏ အိပ်စက်ဖော် လေဒီဘဘဘရက်ကန် (Barba Bracken)ကို ဂုဏ်ပြုကာ တို့တောင်ကုန်းနှစ်ခုကို ဘာဘာတို့ (Barba's Teats)ဟု ခေါ်စေသည်။ နှစ်အနည်းငယ်ကြောသောအခါ သူ၏အိပ်ဖော်အသစ် လေဒီမယ်လစ်စာဘလက်ဂွတ် (Melissa Blackwood)အတွက် တို့တောင်ကုန်းနှစ်ခုကို မစိတ်တိစိ (Missy's Teats)ဟု ပြောင်းလဲ ခေါ်ဆိုစေသည်။ နောင်အချိန်ထိ တို့အီမ်တော် ပုဂ္ဂသည် အဆိုပါတောင်ကုန်းပုဂ္ဂနာမည်အတွက် အငြင်းပွားဆဲဖြစ်သည်။

လေဒီဘဘဘရက်ကန်သည် အေဂွန်အတွက် အေဂျို့ရေးဗား (Aegor River) သို့ မဟုတ် ခါးသီးသံမကို (Bittersteel) ဟု ခေါ်သော သဘာဝမွေး သို့ မျိုးမစစ်သားတစ်ဦး မွေးဖွားပေးခဲ့သည်။ ထိုအေဂျို့ရေးဗား သို့ ဘစ်တားစတီးလုံသည် နောင်အခါ ရွှေတပ်မတော် (The Golden Company) ကြေးစားစစ်တပ်ကြီးကို ဖွဲ့စည်းခဲ့သူဖြစ်သည်။ လေဒီမယ်လစ်စာဘလက်ဂွတ်က ဘရန်ဒန်ရေးဗား (Brynden Rivers) သို့ မဟုတ် သွွေးစွှန်းကျိုး (the Bloodraven)ကို မွေးဖွားခဲ့သည်။

(အေမွန်ဝါးတား၊ အေဂျို့ရေးဗား၊ နဲ့ ဘလတ်ရောတင်တို့ ဟာ ခုနှစ်ပြည်ထောင်သမိုင်းမှာ အင်မတန်အရေးပါတဲ့သူတွေ ဖြစ်လာပါတယ်။ Dunk and Egg Stories ဖတ်ဖူးတဲ့သူတွေ ဆိုရင် သူတို့ နာမည်တွေနဲ့ ရင်းနီးနေမှပါ။)

(Bittersteel, Daemon Blackfyre and Bloodraven : From left to right)

အေဂျာန်၏ ပျက်စီးနေသာ နှစ်းသက်နောက်ဆုံးနှစ်များတွင် အမိကရင်ဆိုင်ရသည့် သူကတော့ သူ၏ သားကြီး အေရာန်တာဂါရီယန်ဖြစ်သည်။ လေ့အချို့က ရမ္မာက်ဆန္ဒများဖြင့် ပြည့်နေသာ အေဂျာန်ကို အခွင့်အရေးအဖြစ်မြင်ကာ ငါးတို့ ရာထူးဂုဏ်သိမ်များရရန် ကြိုးပမ်းကြသည်။ အေရားလေ့အေရာန်များစွာကတော့ အေဂျာန်ကို စက်ဆုပ်လာသောကြောင့် အိမ်ရေ့စံဖြစ်သာ မင်းသားအေရာန်ကို ထောက်ခံလာကြသည်။ အေဂျာန်သည် မကြာခကာပင် သားဖြစ်သူ အေရာန်ကို အိမ်ရေ့စံအဖြစ်မှ ဖြေတဲ့ချကာ အေမွန်ကို ထိုးနှစ်းပေးလိုက်မည်ဟု ခြိမ်းခြေက်တတ်၏။ သို့ သော တကယ်တော့ မပြုလုပ်ခဲ့။

အချို့ကတော့ မည်မျှပင် ပျက်စီးနေသော်လည်း အေဂျာန်၏ စိတ်တွင်းတွင် ဂုဏ်သိက္ခာကို သိနေသေးသည်ဟု ယူဆကြသည်။ အချို့က ထို့သို့ လုပ်လျှင် ပြည့်တွင်းစစ်ကြီး ဖြစ်မည်ထိုးသောကြောင့်ဟု ထင်ကြသည်။ ထို့အပြင် အေရာန်ကိုသာ ဖယ်ရှားလိုက်ပါက ချိန်းပြည့်နှင့် သေချာပေါက်စစ်ဖြစ်မည် ဖြစ်သည်။ ဘုရင်သေးလော၏ သဘောတူညီချက်အရ အေရာန်သည် ချိန်းပြည့်မှ မင်းသမီးဖြင့် လက်ထပ်ထားပြီးဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ချိန်းက အေရာန်နှင့် ထိုက်တန်သော ထိုးနှစ်းကို ကာကွယ်ပေးမည်ဖြစ်သည်။

ထိအချက်ကြောင့်လားမသိ အေဂွန်သည် မင်းသားအေရွှန် အပြင်းအထန် ကန့် ကွက်သည့်ကြားမှ ခုန်းပြည်ကို သိမ်းပိုက်ရန် ပြင်ဆင်တော့သည်။ အေဂွန်သည် မှန်တိုင်းနယ်နှင့် ရှိခိုနယ်မြတို့၏ ခုန်းပြည်အပေါ် ထားရှိသော မှန်းတီးမှုကို အသုံးချသည်။ ၁၇၄အေစီတွင် အေဂွန်သည် နဂါးငယ်အေရွှန် (King Daeron I Targaryen)ကဲသို့ ပင် ကြီးမားသော ရေတပ်ကြီးဖြင့် ခုန်းပြည်ကို တိုက်ခိုက်ရန် စီစဉ်တော့သည်။ တိုင်းပြည်အတွက် ကံကောင်းသွားသည့်အချက်က ထိရေတပ်ကြီးသည် လမ်းတွင်ပင် မှန်တိုင်းကြီးတစ်ခုဖြင့်တိုးကာ တစ်စီပြီကဲ့ကာ ခုန်းကို သိမ်းပိုက်မည့် အကြံလဲ ပျက်သွားတော့သည်။

(နောက်ပိုင်းနှစ်များတွင် အဝဂ္ဂန်နေပြုဖြစ်သည့် စတုတွေအေဂွန်)

သို့ သော် အေဂွန်က လက်မလျှော့သေးပါ။ သူသည် မီးတောက်မှုံးဆရာများ (Pyromancers)ကို င့်ကို နာဂါးတွေ ဖန်တီးပေးဟု နိုင်းစေခဲ့သည်။ ထိုသံများ၊ သစ်များဖြင့် တည်ဆောက်ထားသော နာဂါးရုပ်ထုကြီးများတွင် တောရှင်းမီး (Wildfire)ဖြင့် ဖျက်တိုက်ခိုက်နိုင်ရန် စီစဉ်ထားသည်။ သို့ ရာတွင် ထိုနာဂါးရုပ်ကြီး ဂရာလုံးသည် ခပ်ဝေးဝေးသို့ မရောက်လိုက်ပါ။ ဘုရင့်တောအုပ် (Kingswood)တွင်ပင် မီးလောင်လေတော့သည်။ ထိုမီးလောင်မှတွင် ရာနှင့်ချီသော စစ်သားများအပြင် ဘုရင့်တောအုပ်၏ လေးပုံတစ်ပုံခန့် ပါ လောင်ကျမ်းခဲ့သည်။ ထိုသို့ အရှက်ရြှိုးသည့်နောက်မှာတော့ စတုတွေအေဂွန်သည် ခြိန်းပြည်ကို သိမ်းပိုက်ရန် ဘယ်သောအခါမှ စကားမစတော့ပါ။

မထိုက်တန်သောအေဂွန်ဟု ခေါ်ကြသော စတုတွေအေဂွန်၏ နှစ်းသက်သည် ၁၈၄အော်တွင် ကုန်ဆုံးခဲ့ပါသည်။ အသက် ၄၉၆နှစ်သာ ရှိသေးသော်လည်း အေဂွန်သည် အင်မတန်ဝိုင်းနေပြုဖြစ်သည်။ သူသည် ဝလွှန်းသဖြင့် လမ်းလည်း မလျှောက်နိုင်တော့။ အေဂွန်၏ သေဆုံးသည့်ပုံစံမှာ စိုးဝါးလွှန်းလှပါသည်။ သူသည် ဝိုင်းနေသော ခန္ဓာကို မကြော်နိုင်တော့သဖြင့် သူ၏တကိုယ်လုံး မစင်များဖြင့် ပေကျကုန်သည်။ သူ၏ ခြေလက်များမှာလည်း အသားစားပိုးကောင် (Flesh Worms)များ ကျရောက်ကာ ပုပ်လာလေသည်။ မေစတာများသည် ဤကဲ့သို့ အခြေအနေမျိုးကို တစ်ခါမှ မမြင်ဘူးဟု ဆိုကြသည်။ ဘုန်းတော်ကြီးများကတော့ ဘုရားများ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ပါပဲဟု ဆိုသည်။ အေဂွန်ကို မည်သို့ မျှ ကယ်တင်မရတော့သဖြင့် အနာသက်သာစေရန် ဘိန်းရည် (Milk of the Poppy) ပဲပေးရတော့သည်။

(Daemon Waterအား တရားဝင်သား Blackfyreအဖြစ်သတ်မှတ်ရင်း Blackfyreအိမ်တော်အား တရားဝင်အဆင့်သတ်မှတ်နေသည့် စတုတွေအေဂွန်တာဂါရီယန်)

အေဂွန်သည် ဘေခါနီးတွင် တိုင်းပြည်ကြီးတစ်ခုလုံး မျိုးဆက်ပေါင်းများစွာ ဒုက္ခရောက်စေမည့်၊
သွေးချောင်းစီးစေမည့် အမိန့် တော်တစ်ခုကို ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။ အေဂွန်သည် သူ၏
မျိုးမစစ်သားသမီးအားလုံးကို တရားဝင်သားသမီးအဖြစ် အမွှေခံများအဖြစ်
သတ်မှတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုဆုံးဖြတ်ချက်သည် ဘုရင်ဖြစ်လိုသူသလက်ဖိုင်းယားမျိုးဆက်များ
(Blackfyre Pretenders)၏ မျိုးဆက်ငါးဆက်တိုင်အောင် သံမဏီရာဇ်ပဲ့ပဲ့ကို သိမ်းပိုက်ရန်အတွက်
သလက်ဖိုင်းယားပုန်ကုန်မှုကြီးများ (Blackfyre's Rebellions)ကို ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့ပါသည်။

စတုတွေအေဂွန်သေဆုံးပြီးသည့်နောက် သားကြီးဖြစ်သူ အေရွန်သည် ဒုတိယအေရွန်တာဂါရီယန်
(Daeron II Targaryen) အဖြစ် နန်းတက်ခဲ့ပါသည်။

စတုတွေအေဂွန် အချစ်ဆုံး ကြုံယာဖော်ကိုးယောက်

၁။ လေဒီဖယ်လီနာစတုတ်ငွေ့ (Lady Falena Stokeworth)

၂။ လေဒီမက်ဂက် (Megette, Merry Meg)

၃။ လေဒီကက်စိစလာပိန့် (Lady Cassella Vaith)

၄။ လေဒီဘယ်လက်ဂါအိုသာရိစ် (Lady Bellegere Otherys, the Black Pearl of Braavos)

၅။ လေဒီဘာဘာဘရက်ကန် (Lady Barba Bracken)

၆။ လေဒီမယ်လစ်စာသလက်ဂွော (Lady Melissa Blackwood)

၇။ လေဒီဘက်သနီဘရက်ကန် (Lady Bethany Bracken)

၈။ လေဒီဂျိနီးလော့စတွန် (Lady Jeyne Lothston)

၉။ လိုစ်မှ လေဒီဆာရန်နီ (Serenei of Lys, Sweet Serenei)

The First Blackfyre Rebellion

ပထမဘလက်ဖိုင်းယားပုန်ကုန်မှတ္တား

(12) Daeron II Targaryen, Daeron the Good

၁၂။ ခုတိယအေရွန်တာဂါရိယန်၊ ကောင်းမွန်သောအေရွန်

သင့်အေစီတွင် ဖခင်ဖြစ်သူ စတုတွေအေရွန်သေဆုံးသည်ကို သိသည်နှင့် ဒရာရွန်စတုန်းတွင် ရောက်ရှိနေသည့် မင်းသားအေရွန်သည် ပါတ်အတွင်းမှာပဲ ဘုရင့်နေပြည်တော်သို့ သွားရောက်ကာ ဘိသိက်ခံ နှုန်းတက်လေသည်။ အေရွန်သည် ဖခင်လက်ထက်တွင် အလုံးစုံပျက်စီးယိုယွင်းနေသော အခြေအနေများအားလုံးကို ပြပြင်ရသည်။ အေရွန်သည် ဘုရင့်ခံရုံးအတွင်းရှိ ဖခင်လက်ထက်က အရာရှိအားလုံးကို ရာထူးမှ ဖယ်ရှားလိုက်သည်။ ထိုသူများအတား ဥာက်ပညာရှိသူများ၊ ထူးခွန်ထက်မြေက်သောသူများဖြင့် အတားထိုးသည်။ အေရွန်ကြောင့် ပျက်စီးနေသော ဘုရင့်နေပြည်တော်၏ မြို့တောင့်တပ်ဖွဲ့ ကိုလဲ တစ်နှစ်ကျော်အချိန်ယူ၍ ပြန်လည် ဖွဲ့စည်းရသည်။ အေရွန်သည် တိုင်းပြည်တည်ပြုမြေအတွက် အေရွန်၏ မြို့မြေတို့၏ မြို့မြေတို့၏ ဆင်းသက်သည့် အဆင့်မြင့်မျိုးမစစ်များ (Great Bastards)ဖြင့် ဆက်ဆံရေးကောင်းမှုဖြစ်မည်ကို နားလည်သည်။

ထို့ကြောင့် သူသည် ဖခင်အေရွန်မှ တရားဝင်အသိမှတ်ပြုလိုက်သော မျိုးမစစ်သားသမီးများအားလုံးကို ငြင်းတို့နှင့် ထိုက်တန်သော ဂုဏ်ကျက်သရေနှင့်အညီ ဆက်လက်မိတ်ဖက်ပြုသည်။ အေရွန်သည် အေရွန်ကတိပေးခဲ့သော အေမွန်ဘလက်ဖိုင်းယား၏ တိုင်ရှိ စိမင်းသမီးနှင့် မဂ်လာလက်ဖွဲ့ တန်ဖိုးကိုလည်း ဖြည့်ဆည်းပေးခဲ့သည်။ ထို့ပြင် အေရွန်သည် အေမွန်၏ လက်ထပ်ပွဲတွင် ဘလက်ဝါးတားမြစ်နားရှိ နယ်မြေတစ်ခုကို ရေတိုက်တည်ဆောက်ခွင့်နှင့်အတူ ပေးအပ်ခဲ့သေးသည်။ သို့သော် အေမွန်ဘလက်ဖိုင်းယား တကယ်နှစ်သက်သူက မင်းသမီးအနှစ်ရိတ်တာဂါရိယန်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ထိုအိမ်ထောင်ရေးကို အေရွန်က ခွင့်ပြုခဲ့ခြင်းမရှိပေး။ မည်သို့ ပင်ဆိုစေကောမူ အေမွန်၏ တိုင်ရှိ စိမင်းသမီးနှင့်အိမ်ထောင်ရေးမှာ သား ရောက်နှင့် သမီး ပျောက် ထွန်းကားခဲ့သည်။

ဒေသန၏ ခြိမ်းမင်းသမီးမာရီရာမာတဲလ်နှင့် အိမ်ထောင်ရေးကြောင့် ချိန်းနယ်မှ
 အမျိုးမြင့်အိမ်တော်များမှ လေ့၍များသည် ဘုရင့်နေပြည်တော်ရှိ ဒေသန၏ ဘုရင့်ညီလာခံသို့
 ရောက်ရှုလာပြီဖြစ်သည်။ ဒေသနသည် သူ၏အနီးဖြစ်သူအကို မင်းသားမာရွန်မာတဲလ်နှင့် ချိန်းပြည်ကို
 ခုနစ်ပြည်ထောင်နှင့် ပေါင်းစည်းရန်အတွက် ဆွေးနွေးနေပြီဖြစ်သည်။ ဗန်စကြာ ဆွေးနွေးပြီးနောက်
 ချိန်းမင်းသားမာရွန်ကို ဒေသန၏ ညီမ မင်းသမီးဒန်နဲ့ရိစ်နှင့် လက်ထပ်ပေးခဲ့သည်။ ထို့နောက်များတော့
 နှစ်ပေါင်း ၂၀၀နီးပါးမျှ သီး၍များရပ်တည်ခဲ့သော ချိန်းပြည်သည် တာဂါရိယန်ဘုရင်များ၏
 ခုနစ်ပြည်ထောင်အတွင်းသို့ အပြီးတိုင် ရောက်ရှုခဲ့ပါသည်။ ချိန်းမင်းသားမာရွန်မာတဲလ်နှင့်
 ဘုရင်ဒေသနတို့ သည် ဘုရင်ပထမဘေးလောရုပ်တုရေ့ တွင် သစ္ာဆိုခဲ့ကာ ခုနစ်ပြည်ထောင်ကို
 ပေါင်းစည်းလိုက်ပါသည်။

ဒုန်းပြည်နှင့် ဌီမိုးချမ်းစွာ ပေါင်းစည်းနိုင်ခြင်းအတိမ်းအမှတ်အနေနှင့် အေရွှန်သည် မှန်တိုင်းနယ်၊ ရို၏နယ်မြေနှင့် ဒါန်းနယ်မြေတို့ ထိစပ်နေသည့် နယ်စပ်တွင် ဆမ်းမားဟော၊ နွေရာသီးအိမ် (Summerhall) ဟုခေါ်သော စံအိမ်တစ်ခုတည်ဆောက်ခဲ့သည်။ နောင်နှစ်များစွာထိ တာဂါရီယန်မင်းသားများသည် (Prince of Summerhall) ဆမ်းမားဟောသခင်မင်းသားဘွဲ့ ခံယူကာ အဆိပါစံအိမ်တွင် အခြေခံကြပါသည်။ တစ်ဖြည့်ဖြည့်နှင့် စိတ်ထားကောင်းမွန်သော တရားမျှတသော အေရွှန်ကို တိုင်းပြည်တစ်ခုလုံးမှ ကောင်းမွန်သောအေရွှန် (Daeron the Good)ဟု ခေါ်ဝေါကြတော့သည်။

အလင်လက်ထက်တွင် ဖရိဖရဲဖြစ်နေသည့် တိုင်းပြည်ကို လျင်မြန်စွာ စုစုပေါင်းနိုင်ခဲ့သည့် အေဒီနှင့်သည် စစ်သူရဲကောင်းတစ်ယောက်ပုံစံမျိုးမရှိပဲ စာပေသမားတစ်ယောက်ကဲ့သို့ သေးသွယ်ပိန်လျေသော ခန္ဓာရှိသည်။ သို့ ရာတွင် အေဒီနှင့် သားများထဲမှ ၂ယောက်ကတော့ အင်မတန်တူးချွန်သည် စစ်သူရဲကောင်းများအဖြစ် ထင်ရှားလာသည်။ အေဒီနှင့် သားလေးဦးမှာ ဘေးလော (Baelor)၊ အေးရိစ်(Aerys)၊ ရောဂါ(Rhaegel)၊ နှင့် အငယ်ဆုံး မိကာ(Maekar)တို့ဖြစ်ကြသည်။ ဘေးလောနှင့် မိကာမှာ နာမည်ကျော် စစ်သူရဲကောင်းများဖြစ်လာသော်လည်း အေးရိစ်က စာပေနှင့် မော်ပညာတို့ကိုသာ စိတ်ဝင်စားသူတစ်ဦးဖြစ်ပြီး ရောဂါကတော့ ယဉ်ယဉ်လေးရူးနေရာသည် သနားစရာ ချိသာသည့် ကောင်လေးတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

အေဒီနှင့် အကြီးဆုံးသားအီမိရှု စံဖြစ်သော မင်းသားဘေးလောတာဂါရီယန်သည် မင်းသားမာရွန်မာတဲ့လ်နှင့် မင်းသမီးဒန်းရိစ်တာဂါရီယန်တို့ လက်ထပ်ပွဲတွင် ကျင်းပသော စစ်ရေးပြိုင်ပွဲကြီး၏ လုံထိုးပိုလ်လုံပွဲတွင် အေမွန်ဘာလက်ဖိုင်းယားကို အနိုင်ယူနိုင်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် မင်းသားဘေးလောကို ဘေးလောဘရိတ်စံပီးယား သို့ မဟုတ် လုံများရှင်ဘေးလော (Baelor Breakspear)ဟု ခေါ်ကြသည်။ အေဒီနှင့် အငယ်ဆုံးသားဖြစ်သော မင်းသားမိကာတာဂါရီယန် (Maekar Targaryen)သည်လည်း အလားတူပင် ကောင်းမွန်သော တိုက်ခိုက်ရေးစွမ်းရည်ရှိသည်။

သို့ သော် လူများစွာက အမေသာက်ကိုတူကာ အနက်ရောင်ဆံပင် နှင့် အနက်ရောင်မျက်လုံးတို့ ရှိသော မင်းသားဘေးလောကို တာဂါရီယန်ထက် မာတဲ့လ်နှင့် ပိုတူသည်ဟု ဆိုကြသည်။ ခုတိယအေဒီနှင့်တာဂါရီယန်သည်လည်း စတုတွေအေဂွန်း၏ သားအရင်းမဟုတ်ပဲ နါးသူရဲကောင်းအေမွန်နှင့် နေးရိစ်တို့၏ မျိုးမစစ်သားဖြစ်သည်ဟု ကောလဟာလများလည်း ရှိခဲ့သည်။ ထို့ အပြင် နစ်ပေါင်းရာထောင်ချိက မှန်းတီးခဲ့သော ခုံနှိပ်သားများကို ယခုအခါ အေဒီနှင့် ဘုရင့်ခုံရုံးတွင် တွေ့မြင်နေရပြီးဖြစ်သည်။ ယခင်က ခုံနှိပ်ဖြင့် မကြာခဏ စစ်မက်ဖြစ်ပွားရသည်ကို စိတ်ထဲမရှိသော်လည်း ဘုရင့်ညီလာခံတွင် ဘုရင်ဖြစ်သူ၏ သဘောကျေခြင်းခံရရန်အတွက် ယဉ်ပြီးရောခြင်းကိုတော့ လော့အများစုက သဘောကျေခြင်းမရှိကြပေ။

တစ်ဖက်တွင် စတုတွေအေဂွန်နှင့် ဘုရင်ပထမဘေးလော၏ညီမ အေနာတာဂါရီယန်တို့၏ မျိုးမစစ်သားကြီးဖြစ်သူ အေမွန်ဘာလက်ဖိုင်းယားမှာ တာဂါရီယန်တို့ အမှတ်အသားဖြစ်သော ငြေရောင်ဆံပင်၊ ခရမ်းရင့်ရောင်မျက်လုံးနှင့် နတ်ဘုရားဆန်ဆန် ချောမောခန့်ညားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ထို့ အပြင် အေမွန်ဘာလက်ဖိုင်းယားမှာ အောင်နိုင်သူပထမအေဂွန်း၏ ဘာလက်ဖိုင်းယားခါးကြီးကိုင်စွဲကာ တိုက်ခိုက်ရေးကောင်းလှသဖြင့် စစ်နတ်ဘုရားနှင့်ပင် နိုင်းယဉ်ကြသည်။ ထိုကဲသို့ အကြောင်းများအပြင် အေမွန်နစ်သက်သော အနိုင်ရိစ်ကိုလည်း ငြုပ်းပယ်ခဲ့ခြင်း စသည့် အချက်များက အေမွန်နှင့် သားမှန်ကန်မှုကြီးကို စတင်သန္တတည်ခဲ့သည်။

ဤကဲ့သို့ အကြောင်းရာများစွာက ဒေမွန်ကို သံမကိရာဇ္ဈားလွင်ကို သိမ်းပိုက်စေရန်
တိုက်တွန်းနေသော်လည်း ဒေမွန်ကိုယ်တိုင်ကတော့ ဂုဏ်ယူဝံကြားသည်ကလွှဲ၍ ပုန်ကန်ရန်
စိတ်မကူးသေးပဲ နှစ်အတော်ကြာခဲ့သည်။ ဒေမွန်ကို ဝမ်းကွဲအကိုဖြစ်သူ ဒေချွန်ထံမှ ထိုးနှစ်းကို
ပုန်ကန်စေခဲ့သည့် အဓိကအချက်ကတော့ နောက်ထပ် အမျိုးမြင့်မျိုးမစစ်တစ်ဦးဖြစ်သော
အေဂေါ်ရေးဗား (Aegor Rivers, Bittersteel)ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြသည်။ သူ၏ မိခင်ဘက်မှ
(Braken)ဘရက်ကန်သွေးကြောင့်ပဲလားမသိ၊ အေဂေါ်သည် အင်မတန် ခက်ထန်ပြီး
အေသထွက်လွယ် ရန်ဖြစ်လွယ်သည်။

ထို့အပြင် စတုတွေအေဂေါ်နှင့် နောက်ပိုင်းနှစ်များတွင် ဘရက်ကန်များမှာ ဘုရင့်နှစ်းတွင်
နေရာမရတော့ပဲ ဘလက်ဂွတ် (Blackwood)အိမ်တော်ကို နေရာများ ဖယ်ရှားပေးခဲ့သည်။
စတုတွေအေဂေါ်ကလည်း လေဒီဘလက်ခွဲဂွတ်နှင့် ဘရန်ဒ်ရေးဗား (Brynden Rivers)ကို
မွေးဖွားခဲ့သည်။ ဘရန်ဒ်ရေးဗားသည် ဘလတ်ရေပင် (Bloodraven)အဖြစ်
နာမည်ကျော်ကြားလာပြီး အနက်ရောင်သမီးပျိုး (the Dark Sister)ပယ်လီရိုယန်ခါးကြီးကို
ကိုင်စွဲခွင့်ရခဲ့သည့် စစ်သူရဲကောင်းတစ်ဦးဖြစ်လာခဲ့သည်။ သို့ သော့ ဘလတ်ရေပင်၏
အကြိုက်ဆုံးလက်နက်မှာ ဝီးယားဂွတ် (Weirwood)ဖြင့် ပြုလုပ်သော လေးကြီးဖြစ်သည်။
ဘလတ်ရေပင်တွင် ဝီးယားဂွတ်လေးကြီးများကို ကိုင်စွဲသော ကိုယ်ပိုင်လေးသည်တော်တပ်ဖွဲ့ တစ်ခု
ရှိသည်။ ထိုအဖွဲ့ ကို ရေပင်တိုစ် (Raven's Teeth)ဟု ခေါ်ကြသည်။

တစ်ဖက်မှာလဲ အေဂေါ်ရေးဗားသည် ဒေမွန်ကို စတုတွေအေဂေါ်နှင့် ထိုးနှစ်းမှာ ငှုံးနှင့်
သက်ဆိုင်သည်ဟု မကြာခကာတိုက်တွန်းသည်။ ဒေမွန်က သူ၏ သမီးကြီး ကယ်လာဘလက်ဖိုင်းယား
(Calla Blackfyre)ကို အေဂေါ်နှင့် သဘောတူပြီးနောက်ပိုင်း ပိုမိုတိုက်တွန်းလာသည်။ ဤသို့ဖြင့်
အေဂေါ်သည် ဒေမွန်၏နားတွင်းသို့ အဆိပ်စကားများဖြင့် နှစ်ပေါင်းများစွာ ပြောကြားလာခဲ့သည်။

ထို့ပြင် ဒေမွန်ကို လေးစားထောက်ခံသော လေ့အုပ်များ၊ နိုက်စ်များမှာလည်း ဒေမွန်ဘက်မှ
အသင့်ရှိနေရာ နောက်ဆုံးများတော့ ဒေမွန်သည် ဝမ်းကွဲအကိုဖြစ်သူ ဒေချွန်ထံမှ သံမကိရာဇ္ဈားလွင်ကို
တိုက်ခိုက်ရယူရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်တော့သည်။ ဒေမွန်ဘလက်ဖိုင်းယားသည် ပါတ်အတွင်း
ဘုရင်အဖြစ် မိမိကိုယ်ကို ကြေညာရန် စီစဉ်နေသည့်သတင်းမှာ ဘုရင်ဒေချွန်၏ နားတွင်းသို့
လျှင်မြန်စွာပင် ရောက်ရှိသွားသည်။ လူအများစုက ထိုအချက်မှာ ဘရန်ဒ်ရေးဗား၏
လက်ချက်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြသည်။ (ထိုအချိန်တွင် ဘလတ်ရေပင်မှာ ကြီးမားသော
သူငျှော်ကွန်ယက်ကြီးကို ပိုင်ဆိုင်နေဖြေဖြစ်နိုင်သည်။)

ဘုရင်ဒေဇာန်သည် ဒေမွန်ကို ဖမ်းဆီးရန် ဘုရင့်တောင့်နိုက်စ်များကို နိုင်းစေလိုက်သည်။ သို့ အောင် ဒေမွန်က ဆရာဖြစ်သူ ဆာကွင်တန်သော အကူအညီဖြင့် ရတိက်နိုမှ အချိန်မှာ လွတ်မြောက်သွားသည်။ ဘုရင်ဒေဇာန်ကို ပျီးရိုးမမှန်သောဒေဇာန် (Daeron Falseborn)ဟုခေါ်ကြသော ဒေမွန်ဘာလက်ဖိုင်းယား၏ မဟာမိတ်များက သက်သေမရှိပဲ ဒေမွန်ကို ဖမ်းဆီးမိန့် ထုတ်လိုက်သော ကြိုဖြစ်ရပ်ကို စစ်ကြောာသည်ဟု ယူဆကြသည်။ သို့ နှင့် ၁၉၆၆အော်တွင် ပထမဘာလက်ဖိုင်းယားပုန်ကန်မှုကြီး (the First Blackfyre Rebellion) စတင်ခဲ့ပါသည်။ ဒေမွန်၏ ဘာလက်ဖိုင်းယား မဟာမိတ်များသည် တာဂါရီယန်၏ အထိမ်းအမှတ် အနက်အောက်ခံနှင့် အနီရောင်နား၊ အလုံကို ပြောင်းပြန်ပြုလုပ်ကာ အနီရောင်အောက်ခံတွင် အနက်ရောင်နား၊ အလုံကို ကိုင်ခဲ့ကြသည်။ ကြိုသို့ဖြင့် ဘုရင်ဒုတိယဒေဇာန်တာဂါရီယန်၏ တပ်ဖွဲ့ များကို အနီရောင်နားများဟု ခေါ်ပြီး၊ ထိုးနှုန်းလုပုသူ ဒေမွန်ဘာလက်ဖိုင်းယား၏ တပ်ဖွဲ့ များကို အနက်ရောင်နားများဟု ခေါ်ကြလေသည်။

ဘာလက်ဖိုင်းယားပုန်ကန်မှုကြီးတွင် တိုင်းပြည်ကြီးသည် နှစ်ခြမ်းကွဲကာ ပေးတောင်ကြား၊ ရှိခိုနယ်မြော အနောက်နယ်မြေများ၊ မြစ်ရှမ်းဒေသများ စသည်ဖြင့် နေရာအနဲ့ တွင် တိုက်ပွဲကြီးငယ် များစွာ ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ တိုင်းပြည်တစ်ဝက်ခန့်က ဒေမွန်ကို သစ္ာခံခဲ့ကြသည်။ နှစ်ဖက်စလုံးကို ထောက်ခံခဲ့ကြသည့် အိမ်တော်များလဲရှိသည်။ ထိုအိမ်တော်အခါ့မှာ ဟိုက်တာဝါအိမ်တော်၊ ဘတ်တားပဲအိမ်တော်၊ အုတ်ပဲဟာ့အိမ်တော်၊ တားဘက်ပဲအိမ်တော်တို့ ဖြစ်ကြသည်။ (ထိုအိမ်တော်များသည် နှစ်ဖက်စလုံးသို့ သားများ၊ ညီများ၊ စစ်အင်အားများအား ခွဲဝေပို့ ပေးပြီး မည်သည့်ဖက်က အနိုင်ရသည်ဖြစ်စေ ပိုမိုတို့ အပြစ်ပေးမခံရစေရန် ကြံဆောင်ကြသည်။) ဒေမွန်၏ သစ္ာခံဆာကွင်တန်သောသည် အနောက်နယ်မြေတိုက်ပွဲများတွင် လန်နစ်စတာစစ်တပ်များကို အနိုင်ယူနိုင်ခဲ့သည်။

လောဒုံးလီယိုတိုင်ရဲသည် ရှိခိုနယ်မြေတွင် ဒေမွန်၏ သစ္ာခံများအပေါ် တိုက်ပွဲများစွာ အနိုင်ရခဲ့သည်။ စစ်ပွဲအတွင်းတွင် ဘုရင်ဒေဇာန်သည် ဘုရင့်လက်ထောက်ဖြစ်သော လောဒုံးအမ်ဘရှိ ဘတ်တားပဲ၏ သစ္ာတရားကို မယုံကြည်တော့သောကြောင့် တာဂါရီယန်သစ္ာခံ လောဒုံးပေးဖို့ ဖြဖွဲ့ အစားထိုးလိုက်သည်။

ဘဏ္ဍာတော်ကန်ခါနီးတွင် ဘလက်ဖိုင်းယားပုန်ကန်မှကြီးသည် မြက်ခင်းနီကွင်းပြင်တိက်ပွဲ (Battle at the Redgrass Field)၌ြောက် အဆုံးသတ်ခဲ့ပါသည်။ ဒေမွန်ဘလက်ဖိုင်းယား၏
ပင်မစစ်အင်အားနှင့် ဒေရွန်၏ ပင်မစစ်အင်အားတို့ သည် မြက်ခင်းပြင်ကြီးတစ်ခုတွင်
ရင်ဆိုင်တွေ ကြသည်။ (တိက်ပွဲအပြီးတွင် မြက်ခင်းပြင်တစ်ခုလုံး သွေးများခြင့်
ချင်းချင်းနီသွားသောကြောင့် မြက်ခင်းနီကွင်းပြင်တိက်ပွဲဟု ၌ော်ဆိုကြသည်။) (Lord Leo Tyrell)
လော့ဒ်လီယိုတိုင်ရဲသည် သူ၏ တပ်များကို အချိန်မှိ မစုစည်းနိုင်ပဲ နောက်ကျနေသောကြောင့်
ဒေရွန်၏ တာဂါရိယန်စစ်တပ်များကို လော့ဒ်ဒွန်နယ်အာရန် (Lord Donnel Arryn)မှ
ဦးဆောင်ခဲ့သည်။ ဒေမွန်၏ စစ်တပ်မှ အရေးပါသော ဗိုလ်ချုပ်တစ်ဦးဖြစ်သည့်
ဆာကွင်တန်သောသည် တိက်ပွဲအစမှာပင် မထင်မှတ်ပဲ မြားမုန်၍ ကျခံ့သွားလေသည်။ သို့ သော်
ဒေမွန်ဘလက်ဖိုင်းယားဦးဆောင်သော မဟာမိတ်တပ်များက တာဂါရိယန်တပ်များ၏
စစ်ကြောင်းကြီးကို ဖြေခွဲလိုက်နိုင်ကာ တိက်ပွဲကို အသာစီးရယူနိုင်ခဲ့သည်။

တာဂါရီယန်သွာခံတပ်များအတွက် ကံကောင်းသွားသည့်အချက်က ဘုရင်စောင့်နိုက်တစ်ဦးဖြစ်သော ဆာရွေးကော်ဘရေး (Sir Gwayne Corbray) စစ်အင်အား အချို့ဖြင့် စစ်ကူရောက်လာခြင်း ဖြစ်သည်။ ဆာကော်ဘရေးနှင့် ဒေမွန်ဘလက်ဖိုင်းယားတို့ သည် စစ်မြေပြင်တစ်နေရာတွင် ရင်ဆိုင်တွေ ကြသည်။ ဒေမွန်သည် ဘလက်ဖိုင်းယားပယ်လီရီယန်ခါးကြီးကို ကိုင်ဆောင်ထားသကဲ့သို့ ဆာကော်ဘရေးသည်လည်း လေဒီဖော်လွန်း (Lady Forlorn)ဆိုသည့် ပယ်လီရီယန်ခါးကြီးကို ကိုင်ဆောင်ထားသည်။ သူတို့ နှစ်ဦး၏ တိုက်ခိုက်မှုသည် တစ်နာရီနီးပါးကြာမြင့်သည်ဟု ဆိုကြပြီး အဆုံးတွင် ဆာကော်ဘရေးသည် ပြင်းထန်စွာ အက်ရာရခဲ့သည်။ ထိုအခါ ဒေမွန်သည် ဆာကော်ဘရေးအား စစ်မြေပြင်အပြင်သို့ သယ်ထုတ်သွားရန် အမိန့် ပေးခဲ့သည်။

ထိုအချိန်တွင် ဘလတ်ရောင် ခေါ် ဘရန်ဒ်ရေးဗား နှင့် သူ၏ နာမည်ကော် လေးသည်တော်အဖွဲ့ ရောပင်တိုင်သည် စစ်မြေပြင်အတွင်းရှိ မျက်ရည်ကုန်းမြှင့် (Weeping Ridge)ပေါ်သို့ ခြေကုပ်ရယူနိုင်သွားသည်။ ထိုကုန်းမြှင့်သည် တိုက်ပွဲမြေပြင်ကို ကောင်းမွန်စွာ မြင်နိုင်သည့် အနေအထားတွင်ရှိသည်။ ထိုနေရာမှတစ်ဆင့် ရောပင်တိုင်လေးသည်တော်များသည် ဒေမွန်ဘလက်ဖိုင်းယားနှင့် သူ၏ အရေးပါသော စစ်ခေါင်းဆောင်များပေါ်သို့ မြားမိုးရွာချိန်ခဲ့သည်။

ထိုမြားဒက်ဖြင့်ပင် ဒေမွန်ဘလက်ဖိုင်းယားကိုယ်တိုင်နှင့် သူ၏ သားများထဲမှ အကြီးဆုံးနှစ်ဦးဖြစ်သော အေဂွန်နှင့် အေမွန်ဘလက်ဖိုင်းယား အမြှာ ပြီးတို့ ကျဆုံးခဲ့သည်။ ဒေမွန်ကျဆုံးသည်နှင့် ဘလက်ဖိုင်းယားစစ်တပ်သည် ဖရိဖရဲအခြေအနေဖြင့် စတင် ဆုတ်စွာအေကြပြဖြစ်သည်။ ထိုအခါ ဘစ်တားစတီးလ် ခေါ် အေဂျိုရေးဗားသည် ဒေမွန်၏ ဘလက်ဖိုင်းယားခါးကြီးကို ယူဆောင်ကာ ဘလက်ဖိုင်းယားတပ်များကို စုစုည်း၍ ဘလတ်ရောပင်ရှိရာကို ပြင်းထန်စွာ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်သည်။ နိုဂါကပင် မှန်းတီးမှုအရင်းခံရှိသော အေဂျိုရေးဗားနှင့် ဘရန်ဒ်ရေးဗား နှစ်ဦးသည် ထိုနေရာတွင်ပင် ထိပ်တိုက်တွေ ကြသည်။ သို့ နှင့် မျိုးမတစ်နှစ်ယောက်တိုက်ပွဲ အနာက်ရောင်သမီးပီး၍ နှင့် ဘလက်ဖိုင်းယား ခါးနှစ်စင်း၏ နာမည်ကော် တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ ထိုတိုက်ပွဲတွင် အေဂျိုရေးဗားအရေးနိမ့်ခဲ့သော်လည်း ဘလတ်ရောပင်မှာလဲ မျက်စိတစ်ဖက်ကန်းခဲ့သည်။ ((ထိုသို့ မျက်စိတစ်ဖက်ကန်းပြီးနောက် စပိုင်မာစတာတစ်ဦးဖြစ်သော ဘရန်ဒ်ရေးဗားကို How many eyes does Lord Bloodraven have ? A thousand eyes and oneဟု တိုင်းပြည်က ပြောဆိုလေ့ရှိကြပါသည်။))

ဤသို့ဖြင့် တိက်ပွဲ၏ အရုံးအနိုင် မသဲကဲ့သေးချိန်တွင် အိမ်ရှု မင်းသား ဘေးလောသည် အိန်းလုံးတပ်နှင့် မုန်တိုင်းနယ်စစ်တပ်များကို ဦးဆောင်၍ ရုတ်တရက်ရောက်လာပြီး ဘလက်ဖိုင်းယားတပ်များ၏ အနောက်မှ ဝင်ရောက်တိုက်နိုက်လေသည်။ မင်းသားမိကာတာဂါရိယန်သည်လည်း လေ့အုပ်ချိန်နယ်အာရန်၏ ရှု ကာတပ်များကို ပြန်လည်စုစုပေါင်း၍ ဒိုင်းကာနဲ့ကြီးတစ်ခု ဖန်တီးကာ ဘေးလော၏ တူပမာတိုက်နိုက်မှုကို တစ်ဖက်မှ ပေကဲ့သို့ ပိတ်ဆို ထားသည်။ ထိုကဲ့သို့ မင်းသားဘေးလောနှင့် မင်းသားမိကာတို့၏ တူနှင့်ပေ (the Hammer and the Anvil) ကဲ့သို့ တိုက်နိုက်မှုကို ဘလက်ဖိုင်းယားစစ်တပ်များ ခုခံနိုင်စွမ်းမရှိတော့ပဲ အရုံးပေးခဲ့ရတော့သည်။ သီချင်းသည်များကြားတွင်လည်း တူနှင့်ပေ (the Hammer and the Anvil)သီချင်းသည် နောင်နှစ်များစွာအထိ နာမည်ကျော်လေသည်။ ရုံးနိမ့်သွားပြုဖြစ်သော အေဂ္ဂီးရေးဗားသည် ဘလက်ဖိုင်းယားခါးကြီးကို ယူဆောင်ကာ အေမှန်ဘလက်ဖိုင်းယား၏ လက်ကျိန်သားမြေးများ လေ့အုပ်များနှင့် အတူ တိုက်ရို့ စိုက်ပြုးသွားတော့သည်။

ထိုတိုက်ပွဲတွင် ပါဝင်ခဲ့သော စစ်တပ်များ၏ အရေအတွက်ကို အတိအကျမသိရသော်လည်း ဘလက်ဖိုင်းယားပုန်ကုန်သူများဘက်မှ ကျခုံးသူသည် တစ်သောင်းခန့် ရှိပြီး နောက်ထပ် သောင်းကျော်မှာ ဒက်ရာရခဲ့ကြသည်။ အက်စ်ဆိုးစ် (Essos)တွင် အေဂ္ဂီးရေးဗားသည် နယ်နှင်ခံရသော ထွက်ပြုးလာရသော နိုက်စ်များ၊ လေ့အုပ်များ နှင့် သူတို့၏ အမွှံခံများအားလုံးကိုစုစုပေါင်း၍ ပျော်အစိတွင် ရွှေတပ်မတော် (the Golden Company)ကို ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။ တြေ့ဖြည့်ဖြည့်ဖြင့် ရွှေတပ်မတော်သည် အက်စ်ဆိုးစ်တွင် အဆင့်မြင့်ဆုံး အကောင်းမွန်ဆုံး ကြေးစားစစ်တပ်ဖြစ်လာခဲ့သည်။

ရွှေခဲ့ အောက်မှာ ခါးသီးတဲ့သံမကိရိတယ် (Beneath the Gold, the bitter Steel) ဆိုသည်မှာ သူတို့၏ တိုက်ပွဲဝင်ကြွေးကြော်သံဖြစ်လာခဲ့သည်။ ရွှေတပ်မတော်ကို ဘာစ်တားစတီးလ် ၏ အေဂ္ဂီးရေးဗား မရှိသည့်နောက်တွင် ဘလက်ဖိုင်းယားမျိုးဆက်များက ဆက်လက်အုပ်ချုပ်ခဲ့ပြီး ခုနစ်ပြည်ထောင်ကို နောက်ထပ် မျိုးဆက်လေးဆက်တိုင်အောင် သွေးမြေကျစေခဲ့ပါသည်။

ထိုသို့ တစ်နှစ်ကြာသော စစ်ကြီးအပြီးတွင် ဘုရင်အေရွှေန်သည် ပုန်ကုန်သူများကို ပြင်းထန်စွာ ပြစ်အက်ပေးခဲ့သည်။ ကောင်းမွန်သောအေရွှေန်ဟု နာမည်ရသော အေရွှေန်သည် တရားမျှတစွာ ဆက်ဆံပါလျက်က ဤသို့ အာခံပုန်ကုန်သည့်အတွက် အေရွှေန်သည် မကြံ့စွမ်း အေသထွက်သည်ဟု ဆိုကြသည်။ ပုန်ကုန်သူ နိုက်စ်များ၊ လေ့အုပ်များသည် သူတို့၏ အဆောင်အယောင်များ၊ ကြွယ်ဝချမ်းသာမှုများ၊ ရဲတိုက်များ၊ နယ်မြေများ ရုတ်သိမ်းခံရသည်။ ပုန်ကုန်သည့် အိမ်တော်တိုင်းမှ ခါးဆာခံများပေးအပ်ရသည်။ ထို့ပြင် နယ်နှစ်ခံရသူများလည်းရှိသည်။ တာဂါရိယန်သွားခံများသည် အဆိုပါနယ်မြေများ၊ ရဲတိုက်များကို ဆုလာသံအဖြစ် ရှိကြသည်။ ပထမဘလက်ဖိုင်းယားပုန်ကုန်မှအပြီးနောက် အေရွှေန်၏ နှစ်းသက်သည် တည်ငြိမ်အေးချမ်းခဲ့ပါသည်။

အိမ်ရှေ့စံလုပ်သခင်ဘေးလောတာဂါရိယန် (Baelor Breakspear)သည် ဖင်၏
နောက်ပိုင်းနှစ်များတွင် ဘုရင့်လက်ထောက်အဖြစ် တရားမျှတစ္ဆေး၊ ဥာဏ်ပညာကြီးစွာဖြင့်
ပြောင်မြောက်စွာ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။ ဘေးလောကို သိခွင့်ရသူအပေါင်းက ဘေးလောသည်
ကြီးမြတ်သော ဘုရင်တစ်ဦးဖြစ်လာမည်ဟု ဟောကိန်းထုတ်ကြသည်။

သို့ သော် နတ်ဘုရားများ၏ အလိုက် မည်သူမှာ ကြိုတင်မသိနိုင်ပါ။ အိမ်ရှေ့ မင်းသားဘေးလောသည်
ဂုဇ္ဇာအစီတွင် အက်ရှုစိုး ချိုင်းရမ်းပြိုင်ပွဲကြီး (Tourney at the Ashford Meadow)တွင်
ဖြစ်ပွားခဲ့သော ပြဿနာတစ်ခုတွင် ခုနှစ်ဦးတရားစီရင်တိုက်ပွဲ (Trial of the Seven)ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရာ
လမ်းတေလေနိုက်စိုး (Hedge Knight) အရပ်ရည်သောဆာဒန်ကန် (Ser Duncan the Tall) ဘက်မှ
ဝင်ရောက်တိုက်နိုက်ရင်း ညီဖြစ်သူ မင်းသားမိကာတာဂါရိယန်လက်ချက်ဖြင့် မတော်တဆာ
သေဆုံးခဲ့လေသည်။ (ထိုအကြောင်းကို Dunk and Egg Stories- Book 1: The Hedge Knight
တွင် အသေးစိတ်ဖတ်ရှုနိုင်ပြီး PDFအဖြစ်လဲ ထုတ်ပေးခဲ့ပြုဖြစ်ပါသည်။)

ဘေးလော သေဆုံးချိန်တွင် အမွှံခံအဖြစ် သားပျယောက် ကျွန်းခဲ့ပါသည်။ ဘုတ္တံ့နှစ်ဦးသည်
မင်းသားပယ်လား (Prince Valarr) နှင့် မင်းသားမာတာရိစ် (Prince Matarys)တို့ ဖြစ်သည်။
သို့ သော် ကံကြွားကို မည်သူမှာ ကြိုမမြင်နိုင်ပဲ ဂုဇ္ဇာအစီမှာပဲ တိုင်းပြည်ကြီးတစ်ခုလုံးသည်
ဆိုးဝါးလှသော နွှေ့ဦးရာသီပလိုပ်ကပ်ရောဂါကြီး (Great Spring Sickness) ကျရောက်ခဲ့သည်။

ထိုပလိုပ်ကပ်ရောဂါကြီးသည် တိုင်းပြည်ကြီးတစ်ခုလုံးအပေါ် ဆိုးဝါးစွာ ကျရောက်ခဲ့သည်။ သို့ သော်
ခြားနှင့် ပေးတောင်ကြားတို့ ကတော့ ဖြစ်ပွားခြင်းမရှိခဲ့ပေ။ ခြားနှင့် ပေးတောင်ကြားသည် ငှါးတို့၏
ဂိတ်တံ့ခါးများ၊ ဆိုပ်ကမ်းများကို အချိန်နှိပ်တ်ဆို့ ကာကွယ်နိုင်၍ ဖြစ်သည်။

ပလိုပ်ရောဂါကြီးသည် လန်နစ်စပေါ့ဆိုပ်ကမ်းမြို့၊ အိုးတောင်း၊ နှင့် ဘုရင့်နေပြည်တော်တို့ကို
ပိုမိုဆိုးဝါးစွာ ကျရောက်သည်။ ဘုရင့်နေပြည်တော်တွင် လူဆယ်ယောက်တိုင်းတွင်
လေးယောက်သောသည်။ ထို့ပြင် ဂိုက်းအုပ်ဘုန်းတော်ကြီး (High Septon) နှင့်အတူ
အဆင့်မြင့်ဘုန်းတော်ကြီးများ (Most Devout)မှ ဆုံးပံ့တစ်ပုံး သေဆုံးသည်။
ဆိုင်းလန့်၊ စစ်စတားအားလုံးနှီးပါးလည်း သေဆုံးသည်။

ဝမ်းနည်းစရာကောင်းသည်ကတော့ ကောင်းမွန်သောအောင်မြှင့်ဟု ခေါ်သော
ဘုရင်ခုတံ့တိယအောင်မြှင့်တာဂါရိယန်သည် (ဘေးလောမရှိသည့်နောက်) အမွှံခံဖြစ်သောမြေးနှစ်ဦး
မင်းသားပယ်လား၊ မင်းသားမာတာရိစ်တို့ နှင့်အတူ ကပ်ရောဂါဆိုးကြီးလက်ချက်နှင့်
ဆုံးပါးသွားပါသည်။

ထိအခါ ဘုရင်ဖြစ်မည်ဟု မည်သည့်အခါမျှ အိပ်မက်မမက်ဖူးသော ဘေးလောအောက်မှ ညီဖြစ်သူ မင်းသားအေးရိစ်သည် ပထမအေးရိစ်တာဂါရီယန်အဖြစ် နှန်းတက်ပါသည်။

((ဘုရင့်နေပြည်တော်တွင် သေဆုံးသူများကို နဝါးကွင်း (Dragonpit)တွင် စုပြီထားရာ အလောင်းပုံကြီးသည် ဆယ်ပေခန့် ပင် အမြင့်ရှိလာသည်။ ထိအခါ အေးရိစ်မှ ဘုရင့်လက်ထောက်အဖြစ်ခန့် အပ်လိုက်သော လေ့၏ဘလတ်ရောင်သည် မီးမျှော်ဆရာများ (Pyromancers)အား အလောင်းပုံကြီးကို တောရိုင်းမီးတောက်ဖြင့် (Wildfire) ဖျက်ဆီးစေခဲ့ပါသည်။ ထိမီးဖြင့်အတူ ဘုရင့်နေပြည်တော်၏ လေးပုံတစ်ပုံခန့် လည်း လောင်ကွွမ်းချုပါသည်။))

(13) Aerys I Targaryen

၁၃ ။ ပထမအေးရိစ်တာဂါရိယန်

မိမိကိုယ်ကို ဘုရင်ဖြစ်မည်ဟု မည်သည့်အခါမှ တွေးတော်းခြင်းမရှိသော
ဒုတိယအေးရိစ်တာဂါရိယန်၏ ဒုတိယဘားဖြစ်သူ အေးရိစ်သည် ၂၀၉ အော်တွင် ၁၃ယောက်မြောက်
တာဂါရိယန်ဘုရင်အဖြစ် နန်းတက်ခဲ့ပါသည်။ အေးရိစ်သည် အာကာကို မက်မောခြင်းမရှိပဲ
စာအုပ်စာပေများ၊ ရှေးကြီးဟောစာများ၊ ထူးခြားဆန်းကြယ်ကြိုးရဖြစ်ရပ်များကိုသာ
စိတ်ဝင်စားသည့်သူတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ အေးရိစ်သည် လေဒီအယ်လီနောပန်ရှိ စံနှင့် လက်ထပ်ထားပြီး
ငှုံးတို့ နှစ်ဦး၏ အိမ်ထောင်ရေးမှာ ကလေးထွန်းကားခြင်းမရှိခဲ့ပေ။ လူအများကတော့ စာအုပ်များကို
အင်မတန်စိတ်ဝင်စားသော အေးရိစ်သည် သူ၏အနီးနှင့် သံဝါသပြုခဲ့ခြင်းပင်မရှိကြောင်း ဆိုကြသည်။

ဘုရင်ဒေဇာနှင့် အကိုဘေးလော၏ အမွှံခံ သားနှစ်ဦးကို ဆုံးပါးစေခဲ့သော ပလိပ်ရောဂါကြီးသည်
အေးရိုစ်နှစ်းတက်ချိန်ထိ တိုင်းပြည်ကို ဆက်လက်ခုက္ခာပေးနေခဲ့ဖြစ်သည်။ အေးရိုစ်သည်
ဘုရင်ဖြစ်သည်နှင့် သူ၏ဦးလေးဖြစ်သော လေ့အုပ်သာရန်ဒေါ်ဗျား (Bloodraven)ကို
ဘုရင့်လက်ထောက်အဖြစ် ခန့် အပ်လိုက်ပြီး သူကိုယ်တိုင်ကတော့ စာအုပ်များ၊
ရေးဒဏ္ဍာရီများကြားတွင် အချိန်ကုန်နေထော့သည်။ ဤသို့ လေ့အုပ်သာလတ်ရောပင်ကို
ခန့် အပ်လိုက်သောကြောင့် သူ၏ဦးအငယ်ဆုံးဖြစ်သော မိကာတာဂါရီယန်သည် စိတ်ဆုံး၍
ဆမ်းမားဟောသို့ သွားရောက်နေထိုင်တော့သည်။ မည်သို့ ပင်ဆိုစေကာမူ
လေ့အုပ်သာလတ်ရောပင်သည် ဘုရင့်လက်ထောက်တာဝန်သာမကာပဲ လျှို့ ဂုဏ်စကားများသင် သို့
သူလျှို့များသင် (Master of Wisperers)အဖြစ်ကိုပါ ကောင်းမွန်စွာ ထမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့သည်။

လေ့အုပ်သာလတ်ရောပင်နှင့် ဘုရင့်ခုံရုံးသည် အမွှံခံသားသမီးမရှိသော အေးရိုစ်ကို လက်ရှိရန်းအား
ကွာရှင်းပြီး နောက်တစ်ယောက်ယူရန် တိုက်တွန်းကြသည်။ သို့ သော် အေးရိုစ်က လုံးဝလက်မခံပါ။
သို့နှင့် သူတို့၏ အိမ်ထောင်ရေးသည် ကလေးမရှိပဲ ဆက်လက်တည်မြှုပ်သည်။ ထိုသို့
အမွှံခံမရှိသောကြောင့် အေးရိုစ်၏ ထိုးနှစ်းအမွှံသည် ညီဖြစ်သူ ရောက်တာဂါရီယန် (Rhaegal
Targaryen) ထံသို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ ရောက်သည် တကယ်တော့ ကျိုးမာရေးချုပ်ရာပြီး
အနည်းငယ်ရူးနေရာသည့်၊ အင်မတန်နှုန်းညုံပြီး စိတ်ထားကောင်းသည့်
ကောင်လေးတစ်ဦးသာဖြစ်သည်။ သူသည် လေဒီအလိုစ်အာရင်နှင့် လက်ထပ်ထားပြီး
အမြှာနှစ်ဦးဖြစ်သော သားကြီး အေလောတာဂါရီယန် (Aelior)၊ သမီးအေလိုရာတာဂါရီယန်
(Aelora)နှင့် သမီးငယ်ဖြစ်သူ ဒေါ်ရာတာဂါရီယန် (Daenor)တို့ ထွန်းကားခဲ့သည်။

အေးရိုစ်၏ နှစ်းသက်တွင် တိုင်းပြည်သည် အခက်အခဲပေါင်းများစွာကို ကြံ့တွေ့ ရသည်။
နွေးရာသီပလိပ်ရောဂါကြီးပြီးနောက် နွေးရာသီတွင် ဆုံးဝါးသော မိုးခေါင်ရောရားမှကြီးနှင့်
ကြံ့တွေ့ ရပိန်သည်။ ထို့ အပြင် အေးရိုစ်သည် သံကျွန်းသင်လေ့အုပ်အို့နှင့်
မြောက်ပိုင်းနယ်၊ အာဘောမြို့နှင့် အို့နှင့် အို့နှင့်နယ်များကို လုယက်တိုက်ချိက်မှုများ၊
ဘလက်ဖိုင်းယားပုန်ကန်မှုများကိုပါ ရင်ဆိုင်ရသည်။ အေးရိုစ်၏ လက်ထက်တွင် တိုင်းပြည်မှ
သာမန်ပြည်သူများ၊ သင်များသည် လေ့အုပ်သာလတ်ရောပင်၏ စပိုင်များကို ကြောက်သောကြောင့်
မည်သူ့ကိုမှု မယုံကြည်နိုင်ပဲ စကားပြောဆိုသည်ကိုပင် ကြောက်ရွှေ့ နေကြရသည်။ ထိုသို့
အခြေအနေရှိသော်လည်း လေ့အုပ်သာလတ်ရောပင်၏ စပိုင်များကို တိုင်းပြည်က
အင်မတန်လိုအပ်ပါသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် နေရှိးပင်လယ်ပြင်၏ တစ်ဖက်တွင်
အနက်ရောင်နားများဖြစ်သော ဘလက်ဖိုင်းယားအိမ်တော်သည် အေးရိုစ်ကဲ့သို့ ပျောည့်သော
ဘုရင်လက်ထက်တွင် တိုင်းပြည်ကို သိမ်းပိုက်ရန် ထပ်မံကြံ့စည်နေကြသည်။

ထိကြံစည်မှတ်းတွင် အဓိကပါဝင်ပက်သက်သူမှာ လေ့အုပ်ကိုမွန်ပို့ (Lord Gormon Peake)ဖြစ်သည်။ သူသည် ပထမဘာလက်ဖိုင်းယားပုန်ကန်မှတွင် ပို့အိမ်တော်မှ ရာစုနှစ်ပေါင်းများစွာ ပိုင်ဆိုင်ခဲ့သော ရဲတိုက်သုံးခုမှ နှစ်ခုကို စွန် လွှတ်ခဲ့ရသည်။ လေ့အုပ်ပို့သည် အေမွန်ဘာလက်ဖိုင်းယား၏ လက်ကျွန်ဘားများထဲမှ အကြီးဆုံးဖြစ်သူ အေမွန်အငယ် သို့ ခုတိယအေမွန်ဘာလက်ဖိုင်းယား(Daemon the Younger)ကို ခုနှစ်ပြည့်ထောင်သို့ လျှို့ဝှက် ခေါ်သွင်းခဲ့သည်။

ဂာအေအီတွင် လေ့အုပ်အမ်ဘရို့ စိုးဘတ်တားပဲနှင့် လေဒီဖရေးတို့၏ လက်ထပ်မဂ်လာကို မြင်ရမ်းအေသရှိ ရိုက်ပေါ် (Whitewall)တွင် ကျင်းပသည်။ (အဆိုပါ လေ့အုပ်ဘတ်တားပဲသည် ပထမဘာလက်ဖိုင်းယားပုန်ကန်မှအတွင်းတွင် ဘုရင်းရောင်းဖြစ်သွားပဲ ဖြစ်သည်။) ထိုလက်ထပ်ပဲ အထိမ်းအမှတ်ဖြင့် တိုက်ခိုက်ရေးပြိုင်ပဲတစ်ခုကို ကျင်းပသည်။ ထိုပြိုင်ပဲနှင့် မဂ်လာဆောင်သည် အပေါ်ယံသာဖြစ်၍ အဓိကမှာ ဘာလက်ဖိုင်းယားသွားခဲ့ လေ့အုပ်များ၊ နိုက်စိများကို စုစည်းခြင်းပေါင်ဖြစ်သည်။ ထိုအခြေအနေသာ အောင်မြင်ပါက စစ်ပွဲတစ်ခု ပေါ်ပေါက်လာကာ တိုင်းပြည်သည်လည်း အနည်းနှင့် အများ ထိနိုက်မည်ဖြစ်သည်။ သို့ သော် ထိုအုတိယဘာလက်ဖိုင်းယားပုန်ကန်မှသည် သေချာမဖြစ်ပွားခင်မှာပင် သွေးမြေအနည်းငယ်ပဲကျကာ ပြီးဆုံးခဲ့သည်။

ထိုသည်မှာ လေ့အုပ်ဘလတ်ရောင်၏ ကောင်းမွန်လှသော စပိုင်ကွန်ယက်ကြောင့်ဖြစ်သလို၊ ထိုတိုက်ခိုက်ပြိုင်ပဲတွင်ရောက်နေသော အရပ်ရည်သောဆာအန် (Ser Duncan the Tall)နှင့် သူ၏ စကိုင်ယာ အက်ဂ် (Egg a.k.a Aegon Targaryen)တို့၏ စွမ်းဆောင်ရည်ကြောင့်လဲ ပါဝင်သည်။ ထိုပြိုင်ပဲကိုး မပြီးဆုံးခင်မှာပင် လေ့အုပ်ဘလတ်ရောင်သည် သူ၏ကိုယ်ပိုင် ရောင်တိုင်လေးတပ်ဖွဲ့ အပါအဝင် တော်ဝင်စစ်တပ်တစ်ခုနှင့် ရောက်ရှိလာသည်။ လေ့အုပ်ကိုမွန်ပို့အပါအဝင် အချို့မှာ ပုန်ကန်မှဖြင့် ကွပ်မျက်ခံရသည်။ လေ့အုပ်အမ်ဘရို့ စိုးဘတ်တားပဲကတော့ သူ၏နှစ်ယောက်များကို စွန် လွှတ်ခဲ့ရသည်။

(ထိုအကြောင်းအရာများသည် Dunk and Egg Stories၏ တတိယစာအုပ်ဖြစ်သော The Mystery Knightတွင် အကျယ်တဝိုင်ပါဝင်ပါသည်။) အေမွန်အငယ်ကတော့ ရဲတိုက်နီအတွင်းတွင် အကျဉ်းသားအဖြစ်ဖြင့် နှစ်များစွာနေထိုင်ရတော့သည်။ ကျိုးသည်မှာလဲ လေ့အုပ်ဘလတ်ရောင်၏ လုပသောအကွက်တစ်ခုဖြစ်သည်။ အေမွန်အငယ်ကို အသက်ရှင်လျက်ထားခြင်းအားဖြင့် သူအသက်ရှိနေသရွှေ သူ၏ညီဖြစ်သူ ဟောဂုန်ဘာလက်ဖိုင်းယား (Haegon Blackfyre)သည် ဘုရင်အဖြစ်ကြညာ၍ မရပါ။

အေမွန်အပေါ်၏ သံမက္ခရာဇ္ဈားလှင်ကို တပ်မက်သည့် ဆန္ဒမှာ အများသိဖြစ်သည်။ လူအများစုက အေမွန်အပေါ်ကို ဘစ်တားစတီးလုံ ခေါ် အေဂျာရေးဗားမှ အဘယ့်ကြောင့် မကူညီခဲ့သလဲဆိုသည်ကို တွေးတော်ကြသည်။ အများစုကတော့ အေဂျာရေးဗားသည် လေ့ဖိပိမဲ့ နှင့် လေ့ဖိဘတ်တားပဲတို့၏ အကြံကို အောင်မြင်မည်ဟု မယုံကြည်သောကြောင့်ဟု ယူဆကြသည်။ ထို့ အပြင် အေဂျာသည် အေမွန်အပေါ်ကို သိပ်နှစ်သက်ခြင်းမရှိဟုလဲ ဆိုကြသည်။ ဤသို့ဖြင့် ခုတိယဘလက်ဖိုင်းယားပုန်ကန်မှုသည် စစ်ပွဲတစ်ခုအသွင် မရောက်လိုက်ပဲ ပြီးဆုံးသွားတော့သည်။

တတိယဘလက်ဖိုင်းယားပုန်ကန်မှုသည် ဂျာဇာမြတ်တွင် ဖြစ်ပွားခဲ့ပါသည်။ ဘစ်တားစတီးလုံသည် ပထမအေမွန်ဘလက်ဖိုင်းယား၏ စတုတွေသားဖြစ်သော ဟောဂုဏ်ဘလက်ဖိုင်းယားကို ပထမဟောဂုဏ်ဘလက်ရှိယန်အဖြစ် နန်းတင်၍ ခုနစ်ပြည်ထောင်ကို တတိယအကြံများကျော်တိုက်ခိုက်ခဲ့ပါသည်။ (ထိုအချိန်တွင် ခုတိယအေမွန်သည် ရဲတိုက်နီအတွင်းတွင် သေဆုံးခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။) ထိုပုန်ကန်မှုကို မင်းသားမိကာတာရှိယန်၏ ခေါင်းဆောင်မှု၊ သူ၏သားနှစ်ဦးဖြစ်သော မင်းသားအေရှိချွန် (Prince Aerion)၊ မင်းသားအော်ချွန် (Prince Aegon or Egg)တို့၏ ရဲစွမ်းသတ္တိ၊ ဘစ်တားစတီးလုံနှင့် ဘလတ်ရောင်တို့၏ ခုတိယအကြံများအပြီးတွင် ဟောဂုဏ်ဘလက်ဖိုင်းယားမှာ လက်နက်ချုပြီးကာမှ ဂုဏ်သိက္ခာမဲ့စွာ သတ်မြတ်ခံခဲ့ရသည်။ ဘစ်တားစတီးလုံကိုတော့ အရှင်ဖမ်းမိခဲ့ပါသည်။

ဘစ်တားစတီးလုပ်သည် သစ္စာဖောက်မှာ ပုန်ကန်မှတို့ဖြင့် ထင်ရှားစွာ အပြစ်ရှိသော်လည်း
ဘုရင်အေးရိစ်က လေ့ခိုင်သာလတ်ရောပင်၊ မင်းသားအောရိရွန်တို့က သေဒက်ပေးရန်
တောင်းဆိုနေသည့်ကြားမှ အသက်ချမ်းသာပေးလိုက်သည်။

ဘုရင်အေးရိစ်သည် ဘစ်တားစတီးလုပ်ကို ဉာဏ်စောင့်ရောက်သူများအဖွဲ့ ကြီးထံ ဝင်ရောက်ရန်
အမိန့် ချမှတ်လိုက်သည်။ သို့ သော် ဘစ်တားစတီးလုပ်နှင့် အပေါင်းအပါများကို နံရံကြီးထံသို့
ပို့ဆောင်သည့် သဘောမှာ လမ်းတွင်ပင် တိုက်ခိုက်ခံရပြီး ဘစ်တားစတီးလုပ်သည်လည်း
ကယ်တင်ခံရရာက အက်စ်ဆို့စ်သို့ ထွက်ပြီးလွတ်မြောက်သွားခဲ့သည်။ ထိုသို့ လွတ်မြောက်ပြီး
သိပ်မကြာခင်မှာပဲ ဘစ်တားစတီးလုပ်သည် ဟောဂျာနှင့်အကြီးဆုံးသား အေမွန်ကို
ဘုရင်တတိယအေမွန်သာလက်ဖိုင်းယားအာဖြစ် နန်းတင်၍ သူ့ကို အသက်ချမ်းသာပေးခဲ့သော
ဘုရင်အေးရိစ်ကို ထပ်မံပုန်ကန်ရန် ကြံစည်နေတော့သည်။

ဘုရင်အေးရိစ်သည် တတိယသာလက်ဖိုင်းယားပုန်ကန်မှအပြီးနောက် ပနှစ်အချိန်ထိ
အေးချမ်းစွာနေထိုင်ခဲ့ပါသည်။ အေးရိစ်လက်ထက်တွင် နောက်ပြသာနာတစ်ခုမှာ
အမွှံခံမရှိခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ သားသမီးမရှိသောကြောင့် အေးရိစ်၏အောက်မှ ညီဖြစ်သူ
ရောက်တာဂါရိယန်ကို အိမ်ရှေ့ စံအဖြစ်သတ်မှတ်ထားသည်။

(မင်းသားမိကာတာဂါရိယန်မှာ ဘုရင်အုတိယအေရွန်၏ အငယ်ဆုံးသားဖြစ်သည်)။ သို့ သော် ရောက်မှာ
ပြရအော်တွင် ပိုင်းမှန့် နင်ကာ သေဆုံးသွားသည်။ ထိုအခါ သူ၏သားကြီးဖြစ်သူ
အေလောတာဂါရိယန်သည် အရာဂျာန်စတုန်း၏မင်းသား၊ တာဂါရိယန်အိမ်ရှေ့ စံဖြစ်လာသည်။ သို့ သော်
သူသည်လည်း ဖောင်ရောက်သေဆုံးပြီး ပနှစ်အကြာတွင် မတော်တဆမှဖြင့် သေဆုံးခဲ့သည်။

ဤသို့ဖြင့် ပုံအောစီတွင် ဘုရင်အေးရိစ် ကံကုန်သေဆုံးသောအခါ သူ၏ ညီအငယ်ဆုံးဖြစ်သော
မိကာတာဂါရိယန်သည် ၁၄ ယောက်မြောက် တာဂါရိယန်ဘုရင်အေရွန် နန်းတက်ခဲ့ပါသည်။

(14) Maekar I Targaryen

၁၄။ ပထမမိကာတာဂါရီယန်

မိကာတာဂါရီယန်သည် နာမည်ကျော်စစ်သူရဲကောင်းတစ်ဦးဖြစ်သလို သူသည် ခက်ထန်ပြီး စိတ်မြန်လက်မြန်ရှိသည့် လူတစ်ဦးလဲဖြစ်သည်။ သူသည် အကိုကြီးဖြစ်သူ ဘေးလောဇ် လူချစ်လူခင်ပေါ်သော မြင်သည်နှင့် လေးစားကြသော မွေးရာပါလက်ဆောင်တို့ ကို ပိုင်ဆိုင်ခြင်းမရှိပါ။ သူ၏လက်ချက်ဖြင့်ပင် အကိုဖြစ်သူ မတော်တဆသေဆုံးသွားပြီးနောက် ရှေးကထက်ပင် မိကာသည် ပိုမိုခက်ထန်လာသည်။ ဘလက်ဖိုင်းယားပုန်ကုန်မှ နစ်ချုပြီးနောက် မိကာ၏ လက်ထက်တွင် တိုင်းပြည်သည် အနည်းငယ် ဌီမ်းချမ်းချုပါသည်။ မိကာသည် သဘောထားကွဲလွှာမှုများရှိသော်လည်း ဦးလေးဖြစ်သူ ဘလတ်ရောင်ကိုပင် ဘုရင့်လက်ထောက်အဖြစ် ဆက်လက်ခန့် အပ်သည်။

မိကာသည် အချို့သော တာဂါရီယန်ဘုရင်များကွဲသို့ ပင် အမွှံခံအိမ်ရှု စံအတွက် ခေါင်းခဲသော ပြဿနာကို ရင်ဆိုင်ရသည်။ လူအချို့မှာ ဘုရင်မိကာ၏ သားများကို ဘုရင်အဖြစ် စွမ်းဆောင်နိုင်ပါမည်လောဟု သံသယရှိကြသည်။ မိကာ၏ သားကြီးဖြစ်သူ မင်းသားဒေါ်ဘုရင်တာဂါရီယန် (Prince Daeron)သည် အာကာကို လုံးဝစိတ်မဝင်စားသည့် အမှုးသမားတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ တာဂါရီယန်အိမ်ရှု စံတို့ ထုံးစံမှာ ဒရာဂွန်စတုန်း၏မင်းသားအဖြစ် ဘွဲ့ ခံယူကြသော်လည်း အပျော်အပါးကိုသာမက်သည့် ဒေါ်ဘုရင်သည် ဒရာဂွန်စတုန်းကို ရွှေ့ကြသွေ့ကာ ပျော်ရှိရာကောင်းသည်ဟုဆိုကာ ဆမ်းမားဟော၏မင်းသားဘွဲ့ ကိုသာ ခံယူကာ ဆမ်းမားဟောတွင် နေထိုင်သည်။ ဒုတိယသားဖြစ်သူ မင်းသားဒေါ်ရှုန် (Prince Aerion)သည် ထက်မြေက်သော စစ်သူရဲကောင်းတစ်ဦးဖြစ်ပေမယ့် အပြောင်းအလဲမြန်ကာ အင်မတန်ရက်စက်သည့် သဘာဝရှိသူဖြစ်သည်။ (ဘုရင်မိကာ၏ အကိုဖြစ်သူ ဘေးလောတာဂါရီယန်သေဆုံးခြင်းသည် မင်းသားဒေါ်ရှုန် စတင်လိုက်သော ပြဿနာကြောင့်ဖြစ်သည်။)

မိကာ၏ တတိယသားဖြစ်သူ အေမွန်တာဂါရီယန် (Prince Aemon)သည် စိတ်ထားကောင်းသည့်အပြင် အင်မတန်လဲညာက်ကောင်းသည်။ သို့သော သူသည် အိုးတောင်းရှိ မေစတာကျောင်းတော်ကြီးကို သွားရောက် ပညာသင်ကြားကာ မေစတာတစ်ယောက်အဖြစ် နေထိုင်ရန် ဆုံးဖြတ်ထားသူဖြစ်သည်။ (အဆိုပါမင်းသားဒေါ်မွန်သည် ညကိုစောင့်ရောက်သည့် တပ်ဖွဲ့ကြီးရှိ ကျွန်တော်တို့ အချစ်တော် မေစတာအေမွန်ပင် ဖြစ်သည်။)

မိကာဇို အင်ပ်ဆုံးသားဖြစ်သူ အေဂျိနတာတာဂါရီယန် (Prince Aegon)ကတော့
အရပ်ရည်သောဆာအန်ကန် (Ser Duncan the Tall)ဟု ခေါ်သော လမ်းတေလေနှိုက်စိုက် (Hedge
Knight)တစ်ဦးနှင့် လျှောက်သွားနေလေသည်။ သူ့ကို လေ့၍များစွာက တော်ဝင်မျိုးနှင့်မတူပဲ
တောသားတစ်ယောက်သာဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြသည်။

မိကာဇို နှုန်းသက်တွင် ပထမ ဂုဏ်သည် ပူဗြိုင်းလှသော နွေရာသီကြီးကို ကြံ့တွေ့ရသည်။ ထိုအခါ
လူများသည် ဘုရားပေးသောနွေရာသီကြီး (the Great Summer) ရောက်ရှိလာပြီဟု
တွေးတော်ကြသည်။ သို့ သော် ထိုနွေရာသီကြီးအပြီးတွင် ရက်စက်လှသော ဆောင်းရာသီကို
ကြံ့တွေ့ကြရသည်။ (ဘုရားပေးသော နွေရာသီကြီးဆိုသည်မှာ လူအများအတွက် နတ်ဘုရားများက
ထာဝရတာည်ပြီသော နွေရာသီကြီးကို နှစ်တိုးပေးမည်ဟု ယုံကြည်ကြခြင်းဖြစ်သည်။) ဘုရင်မိကာဇို
လက်ထက်တွင် ဟာရင်ဟောသခင်မ လေဒီဒန်နဲ့လေ့စတွန် (Danelle Lothston, Lady of
Hareenhal)သည် အောက်လမ်းမော်ပညာများကို လေ့လာပြီး ပြသာနာများစွာကို ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့သည်။
နောက်ဆုံးတွင် ဟာရင်ဟောကို နှစ်ပေါင်းရာချိုကာ အုပ်ချုပ်ခဲ့သော လေ့စတွန်အိမ်တော်သည်
ပြီကွဲခဲ့သည်။ ဘုရင်မိကာသည် ဟာရင်ဟောကို ဝန်းအိမ်တော် (House Whent)ကို ပေးအပ်ခဲ့သည်။

၂၃၃အော်တွင် ဘုရင်မိကာတာဂါရီယန်သည် ခုံနှုန်းနယ်စပ်မှ ပုန်ကန်သည့် ပိုင်အိမ်တော်ကို (Peake
Uprising) နှစ်နှင့်ရင်း တိုက်ပွဲတွင် မထင်မှတ်ပဲ ကျဆုံးခဲ့ပါသည်။ ထိုသို့
မိကာတာဂါရီယန်သေဆုံးသောအခါ တိုင်းပြည်သည် အမွှံခွဲချော်ရန်အတွက် ခေါင်းခဲ့ပြန်သည်။
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဘုရင်မိကာဇို သားကြီးနှစ်ဦးမှာ ဖောင်မတိုင်ခင် သေဆုံးခဲ့၍ဖြစ်သည်။
ပထမသားကြီးဖြစ်သူ မင်းသားအေရွန်သည် အပျော်မယ်တစ်ဦးထံမှ ကူးစက်သော ကျောက်ရောဂါဖြင့်
ညီဖြစ်သူ မေစတာအေမွန် ကုသပေးနေသည့်ကြားမှပင် သေဆုံးခဲ့သည်။ အေရွန်တွင် ဗယ်လာ
(Vaella)ဟုခေါ်သော သမီးလေးတစ်ယောက် ကျွန်းခဲ့သည်။ ၂၃၂အော်တွင် ခုံနှုန်းဖြစ်သူ
အေရီရွန်သည် နါးတစ်ကောင်ဖြစ်မည်ဟု ယုံကြည်ကာ တောရှင်းမီးတောက် (Wildfire) တစ်ခွက်ကို
သောက်ရာမှ သေဆုံးသွားသည်။ မင်းသားအေရီရွန်သေဆုံးသည့်အချိန်တွင် (Maegor) မေဂ္ဂေါ်ဟု
ခေါ်သော မွေးကင်းစသားငယ်လေးတစ်ဦး ကျွန်းခဲ့သည်။

ဘုရင်မိကာသေဆုံးသွားသောအခါ အခြေအနေများရှုပ်တွေးနေသောကြာင့် တိုင်းပြည်ရှိ
လေ့၍များစွာသည် ဘုရင့်နေပြည်တော်တွင် စုစဉ်းကာ တတိယအကြိုမ်
ပြည်လုံးကျေတ်အစည်းအဝေးကြီးကို ကျင်းပဲခဲ့ကြသည်။ ကောင်စိဝင်များသည် မင်းသမီးပယ်လာကို
ချက်ခြင်းပယ်ချင့်ကိုသည်။ မင်းသားအေရီရွန်၏ သားငယ် မေဂ္ဂေါ်ကိုလည်း
ငယ်လွန်းသည်ကတစ်ကြာင်း၊ ဖောင်ကဲ့သို့ ရက်စက်ကြမ်းကြတ်မည်စီးသည်က တစ်ကြာင်းကြာင့်
ထပ်မပျယ်ချကြသည်။

တတိယသားဖြစ်သူ မေစတာအေမွန်ကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားကြသော်လည်း မေစတာအေမွန်က လုံးဝလက်မခံပဲ မေစတာအေဖြစ်သာ ဆက်လက်နေထိုင်လိုသည်။ ထိုအခါ ရွှေးချယ်စရာသည် စတုတ္ထသားဖြစ်သူ အေဂွန်သာ ကျိန်ရှိတော့သည်။ သို့ သော အာချို့ သော လေ့အိများသည် လမ်းတေလေနိုက်စ်တစ်ဦးနှင့် လျှောက်သွားနေသော အေဂွန်ကို တော့သားသာသာပဲဖြစ်သည်ဟု ဆိုကာ နှစ်သက်မှ မရှိကြ။ ထိုအချိန်တွင် နောက်ထပ် အရွှေးချယ်ခံနောက်တစ်ယောက် ပေါ်လာသေးသည်။ ထိုသူမှာ ပထာမအေမွန်သာလက်ဖိုင်းယား (Daemon I Blackfyre)၏ ငါးယောက်မြောက်သားဖြစ်သူ (Aenys Blackfyre) အေးနိုစ်သာလက်ဖိုင်းယားဖြစ်သည်။ အေးနိုစ်သည် အစည်းအဝေးကြီး စချိန်တွင် တိုင်ရှုံးစွဲတွင် ရှိနေသည်။ သူသည် အစည်းအဝေးကြီးအကြောင်းကြားသောအခါ သူ၏ဖစ်နှင့် အကိုများလက်ထက်က ခါးဖြင့် မရနိုင်သည်ကို စကားဖြင့် ရနိုင်သည်ဟု ယုံကြည်မိသည်။ လေ့အိများလတ်ရောင်သည် အေးနိုစ်သာလက်ဖိုင်းယားကို လုံခြုံပါမည်ဟု ကတိပေးကာ ခုနစ်ပြည်တောင်သို့ လူကိုယ်တိုင်လာရောက်ကာ အဆိုတင်သွင်းခွင့်ပြုသည်။

အနစ္စာဖြင့်ပင် အေးနိုစ်သည် လေ့အိများလတ်ရောင်၏ မိတ်ခေါ်ချက်ကို လက်ခံလိုက်သည်။ အေးနိုစ် ဘုရင့်နေပြည်တော်ကို ရောက်သည်နှင့် ရွှေဝတ်ရုံအဖွဲ့ များမှ ချက်ချင်းဖမ်းဆီးကာ သတိဖြတ်လိုက်တော့သည်။ အေးနိုစ်သာလက်ဖိုင်းယား၏ ခေါင်းပြတ်ကို လေ့အိများလက်ရောင်က အစည်းအဝေးကြီးတွင် ပြုသကာ သာလက်ဖိုင်းယားသစ္စာခံများကို သတိပေးသည်။ ကြိုသို့ဖြင့် သံမကိုရာဇ်လှုပ်သည် အေဂွန်ထံသို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ စတုတ္ထသားတစ်ဦး၏ စတုတ္ထသားတစ်ဦးဖြစ်သော အက်ဂ် (ဥက္ကလေး)ဟု ခေါ်သော အေဂွန်တာဂါရီယန်သည် ၁၅၉၆းမြောက် တာဂါရီယန်ဘုရင်အဖြစ် နှစ်းတက်ခဲ့ပါသည်။

(15) Aegon V Targaryen, Aegon the Unlikely

၁၅။ ပဋိမအေဂုန်တာကါရိယန်၊ မထင်မှတ်သောအေဂုန်

ဘုရင်ဖြစ်သည်နင့် အေဂုန်၏ ပထမဆုံး အမိန့် သည် ဘုရင့်လက်ထောက်ဖြစ်သူ
လေ့၌ဘာလတ်ရောင်ကို အေးနိစ်ဘာလက်ဖိုင်းယားကို သတ်ဖြတ်မှဖြင့် ဖမ်းဆီးသည့်
အမိန့် ပင်ဖြစ်သည်။ လေ့၌ဘာလတ်ရောင်သည် အေးနိစ်ဘာလက်ဖိုင်းယားကို
လိမ်လည်ခေါ်ဆောင်သည့် အချက်ကို ပြင်းဆန်ခြင်းမပြုပေ။ သို့ သော် လေ့၌ဘာလတ်ရောင်သည်
သူ၏ ကိုယ်ပိုင်ရှုက်သိက္ခာကို စတေး၍ တိုင်းပြည်၏ကောင်းကျိုးအတွက် ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု
လျှောက်လဲသည်။ ထိုအချက်ကို လူပေါင်းများစွာမှ သဘောတူကြသည်။ သို့ သော် ဘုရင်အေဂုန်သည်
သံမကိရာပလည်၏ ပြောစကားသည် တန်ဖိုးမရှိသည့် အဖြစ်ကို အရောက်မခံနိုင်ဟုဆိုကာ
လေ့၌ဘာလတ်ရောင်ကို သေဒက်ချမှတ်သည်။ ထိုသို့ သေဒက်ချမှတ်ပြီးခါမှ
လေ့၌ဘာလတ်ရောင်ကို ဉာဏ်တောင့်ရောက်သူများ၏ အနက်ရောင်ညီအကိုများအစွဲ ကို
ပူးပေါင်းခွင့်ပြုခဲ့သည်။

ဤသို့ဖြင့် နာမည်ကော် လေ့၌ဘာလတ်ရောင်သည် ၂၃၃အော်အနောင်းပိုင်းတွင် နံရံကြီးဆီသို့
ထွက်ခွာခဲ့သည်။ သူနင့်အတူ ရောင်တိုစ်ဟု ခေါ်သော လေးတပ်သား ၂၀၀ကော်သည်လည်း
ငါးတို့၏ သခင်နင့်အတူ လိုက်ပါသွားကြသည်။ ထို့ပြင် မေစတာအေမွန်သည်လည်း
လေ့၌ဘာလတ်ရောင်နင့်အတူ လိုက်ပါသွားခဲ့သည်။ (လေ့၌ဘာလတ်ရောင်သည် ၂၃၉အော်တွင်
ဉာဏ်တပ်ဖွဲ့ကြီး၏ ခေါင်းဆောင်သင်ကြီးအဖြစ် ရောက်ရှုခဲ့ပြီး၊ ၂၅၂အော်တွင်
နံရံကြီး၏တစ်ဖက်သို့ ခရီးထွက်ရင်း ပျောက်ဆုံးသွားပါသည်)။

ပဋိမအေဂုန်၏ နှစ်ဦးသက်သည် စိန်ခေါ်မှုများဖြင့် ပြည့်နေသည်။ အေဂုန် နှစ်ဦးတက်ချိန်တွင်
တိုင်းပြည်သည် (နောက်ကြာ၊ ၂၃၀အော်မှ ၂၃၆အော်ထိ) ရှည်လျားလှသော ဆောင်းရာသီကြီးကို
ရင်ဆိုင်နေရသည်။ နိုကပင် သနားကြင်နာတတ်သည့်အပြင် လမ်းတေလေနိုက်စ်တစ်ဦး၏
စကြိုင်ယာဘဝဖြင့် တိုင်းပြည်ကို လျှောက်သွားနေခဲ့သည့် အေဂုန်သည် တိုင်းပြည်၏
ကျေးလက်နေပြည်သူများကို ဂရာကာကြီးများစွာ သက်ရောက်သည်။ အေဂုန်သည် စားစရာရားပါးကာ
ထုတ်ပြုတေနပြီဖြစ်သည့် မြောက်ပိုင်းနယ်သို့ အစားအသောက်ပေါင်းများစွာ ထောက်ပံ့သည်။ ဤသို့
ပေးအပ်သည်ကို များပြားလွန်းသည်ဟု ယူဆကာ မနစ်သက်သည့် လေ့၌အချို့ လည်းရှိသည်။

၂၃၆အစိတ်ငြောက်နစ်ကြောသော ဆောင်းရာသီကြီး ပြီးဆုံးနောက်
စတုတ္ထသာလက်ဖိုင်းယားပုန်ကန်မှုကို ရင်ဆိုင်ရသည်။ မိမိကိုယ်ကို ဘုရင်ဟု ကြေညာထားသော
တတိယဒေ့မွန်သာလက်ဖိုင်းယားသည် ဘစ်တားစတီးလုံနှင့် ရွှေတပ်မတော်ကို ဦးဆောင်၍
သံမကိုရာဇ်လျှင်ကို နောက်တစ်ကြိမ် တိုက်ခိုက်ပြန်သည်။

ယခုတစ်ကြိမ်တွင်တော့ ခုနှစ်ပြည်ထောင်ရှု လူအနည်းငယ်ကသာ သာလက်ဖိုင်းယားအီမိတော်ကို
ထောက်ပံ့ကြသည်။ ထိုပုန်ကန်မှုကို ဘုရင်အေဂွန်ကိုယ်တိုင် သူ၏ သားသုံးဦးနှင့်အတူ
သွားရောက်နိမ်နင်းသည်။ အဆုံးသတ်တွင် သာလက်ဖိုင်းယားတပ်များသည် ကြီးမားစွာရုံးနှင့်ခဲ့သည်။
တတိယဒေ့မွန်သာလက်ဖိုင်းယားသည်လည်း ဘုရင်တောင့်နိုက်တစ်ဦးဖြစ်သော
ဆာအန်ကန်လက်ချက်ဖြင့် ကျဆုံးခဲ့သည်။ (ဆာအန်ကန်သည် တစ်ချိန်က ဘုရင်အေဂွန်သည်
အက်ဂ်နာမည်ဖြင့် စကိုင်ယာအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သော လမ်းတေလေနိုက်စ်ပင်ဖြစ်သည်။)
ဘစ်တားစတီးလုံသည် ရွှေတပ်မတော် လက်ကျန်တပ်များဖြင့် တိုင်ရှု စိုး၌
ထပ်မံထွက်ပြီးလွှတ်မြောက်ခဲ့သည်။ (ဘစ်တားစတီးလုံ ဟုခေါ်သော ဆာအေဂ်ရေးဗားသည်
အသက်ဖြေနှစ်အရွယ်တွင် တိုင်ရှု စိုးကြားမှ ဖြစ်ပွဲတစ်ခုတွင်
ကျဆုံးခဲ့ပါသည်)။

စတုတ္ထသားအဖြစ်မှ မထင်မှတ်ပဲ ဘုရင်ဖြစ်ခဲ့သည့် အေဂွန်ကို မထင်မှတ်သောအေဂွန်ဟု
ခေါ်ဆိုကြသည်။ ဘုရင်အေဂွန်သည် သူ၏နှစ်ဦးသက် အချိန်တော်တော်များများကို
သံချုပ်ဝတ်စုံဝတ်ဆင်ကာ တိုက်ပွဲများဆင်စွဲရင်း အချိန်ကုန်ရသည်။ တိုင်းပြည်ရှိ
အောက်ခြေပြည်သူများက အင်မတန်ချို့ခင်ကြသော်လည်း အာကာရှိကာ ကြွယ်ဝသည့်
လေ့ဥ္မားစွာက အေဂွန်ကို များစွာနှစ်သက်ခြင်းမရှိကြ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အေဂွန်သည်
သာမန်ပြည်သူများအတွက် ကောင်းမွန်သောအကျိုးသက်ရောက်စေသည့် ဥပဒေများစွာ၊
အမိန့် များစွာကို ထုတ်ပြန်ကြညာခဲ့ရှိဖြစ်သည်။ သာမန်ပြည်သူများသည် မည်သည့်အခါမျှ
မရှုံးသော အခွင့်အရေးများ၊ အကာအကွယ်များကို ရရှိကြသည်။ လေ့ဥ္မားပေါင်းများစွာကတော့
ပဋိမအေဂွန်ကို ငါတို့ အတွက် နတ်ဘုရားများက ပေးအပ်ထားသော အခွင့်ထူးများကို
ဖျက်ဆီးနေသည့် အာကာရှင်ဟု သမှတ်ကြသည်။ ကြုံအေခြေအနေများက အေဂွန်ကို
နယ်ပိုင်လေ့ဥ္မားမှ မကြာခကာ အတိတလင်း ပုန်ကန်မှုများကို ကြံတွေ့ရပြီး အေဂွန်သည်
အမြဲတစေဆိုသလို စစ်ပွဲငယ်များကို ရင်ဆိုင်ရလေသည်။ ထို့ကြောင့် အေဂွန်သည် သူ့ မှာသာ
ရေးယခင်ကလို နါးများ ပိုင်ဆိုင်ပါက တိုင်းပြည်ကြီးတစ်ခုလုံးကို သာတူညီမျှစွာ၊ တရားမျှတစွာ၊
ငြိမ်းချမ်းစွာ အုပ်ချုပ်နိုင်မည်ဟု မကြာခကာ တွေးတောသည်။

စစ်ပွဲများသာမဟုတ်၊ အေဂွန် ရင်ဆိုင်ရသည်မှာ သူ၏ သားများလဲပါဝင်သည်။ အေဂွန်သည် မိမိချစ်သောသူနှင့်ပင် လက်ထပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ပျေဝအေစီတွင် အေဂွန်သည် သူချစ်မြတ်နီးသော လေဒီဘက်သာဘာလက်ဂွတ် (Lady Betha Blackwood)နှင့် လက်ထပ်ခဲ့သည်။ အနက်ရောင်မျက်လုံးများ၊ စာပို့ကျိုးအကဲ့သို့ နက်မောင်သော ဆံကေသာနှင့် အင်မတန်လှသော လေဒီဘက်သာကို အနက်ရောင်ဘက်သာ (Black Betha)ဟု ခေါ်ကြသည်။

လေဒီဘက်သာသည် အေဂွန်အတွက် သားသုံးယောက် (အန်ကန်၊ ဂျာဟားရိစ်၊ ဒေဇ္ဇာန်) နှင့် သမီးနှစ်ယောက် (ရေရာ၊ ရေရာလီ)တို့ ကို မွေးဖွားပေးခဲ့သည်။ တာဂါရီယန်တို့၏ ထုံးတမ်းစဉ်လာအရ မျိုးရိုးသွေးသန့် စေရန်အတွက် မောင်နှမခြင်းလက်ထပ်ကြသည့် အခြေအနေမှာ နှစ်ပေါင်းရာရီခဲ့ခြေဖြစ်သော်လည်း၊ ဘုရင်အေဂွန်သည် ထို့သို့ လက်ထပ်ခြင်းသည် အကောင်းထက် အဆိုးကို ဖြစ်စေသည်ဟု ယူဆသည်။ ထို့ကြောင့် အေဂွန်သည် သူ၏သားသမီးများကို ခုနစ်ပြည်ထောင်ရှု ကြီးမြတ်သောအိမ်တော်များရှိ သားသမီးများနှင့် လက်ဆက်ပေးရန် ကြံးရှယ်လေသည်။ ကြိုသို့ဖြင့် အနီးဖြစ်သူနှင့်တိုင်ပင်ကာ သူ၏ ကလေးများ ပေါ်စဉ်ကပင် စကားကြောင်း နားဖောက်မှုများပြုလုပ်ထားတော့သည်။

(ပွဲမအေဂွန်နှင့် သူ၏သားသုံးရီး)

သို့ သော် ဘုရင်အေဂွန်၏ သားများသည် ဖင်ကဲသို့ ပင် အိမ်ထောင်ရေးကို နှလုံးသားနှင့် ရွှေးချယ်ကြသည်။ အေဂွန်၏ ဆန္ဒကို ပထမဆုံး အာခံသူမှာ အကြီးဆုံးသားဖြစ်သော မင်းသားဒန်ကန်တာဂါရီယန် (Prince Duncan Targaryen, Ser Duncan the Small) ဖြစ်သည်။ (မင်းသားဒန်ကန်၏ နာမည်ကို အေဂွန်က သူ၏ဆရာဖြစ်သော လမ်းတတေလန့်ကိုဖြစ်အမည်အား ဂုဏ်ပြုမည့်ခေါ်ထားသည်)။ မင်းသားဒန်ကန်ကို စတောင်းအနဲ့ သခင် လေ့အုပ်သာရာသီယွန်၏ သမီးတစ်ယောက်နှင့် သဘောတူထားသော်လည်း သူသည် ထူးခြားဆန်းကြယ်သည့် အိုးစတုန်းမှုဂျုန်းနှီ (Jenny of Oldstones)ဟု ခေါ်သည့် အမျိုးသမီးတစ်ဦးနှင့် လက်ထပ်သွားသည်။

တိုင်းပြည်အမွှံခံအိမ်ရှေ့ စံသည် သာမန်ပြည်သူတစ်ဦးနှင့် လက်ထပ်သည့် အခြေနေမှာ လက်မခံနိုင်စရာဖြစ်သဖြင့် ဘုရင်အေဂွန်သည် ဂုဏ်းအုပ်ဘုန်းရှိုး၊ ဂရန်းမေစတာနှင့် ဘုရင့်ခုရုံးတစ်ခုလုံးနှင့် ပူးပေါင်း၍ မင်းသားဒန်ကန်ကို ဂျိန်းနှီအား စွန့် လွှတ်ရန် ဖိအားပေးသည်။ သို့ သော် မင်းသားဒန်ကန်သည် လုံးဝလက်မခံပဲ သူ၏ အိမ်ရှေ့ စံသွေ့ကို ညီဖြစ်သူ ရာဟားရိုက်ကို ပေးအပ်ကာ ထိုးနှင့် ကိုသာ စွန့် လွှတ်လိုက်သည်။ ဂျိန်းနှီကိုတော့ ကွာရှင်းခြင်းမပြုခဲ့ပေ။ မင်းသားဒန်မှ အိမ်ရှေ့ စံအရိုက်အရာကို စွန့် လွှတ်ခဲ့သော်လည်း စတောင်းအနဲ့၏ ဘာရာသီယွန်အိမ်တော်နှင့်ကြားမှ ပြသာနာသည် ဤမျှနှင့် ပြီးဆုံးမသွားပါ။ စတောင်းအနဲ့ သခင် လေ့အုပ်လိုင်ယွန်နယ်သာရာသီယွန် (Lord Lyonel Baratheon)သည် သူ၏ဂုဏ်သိက္ဌာနှင့် မာန်မာနကို ထိပါးသောကြောင့် ဘုရင်အေဂွန်ကို အတိတလင်း ပုန်ကန်လေသည်။ တိုတောင်းပြီး သွေးစွန်းသော ပုန်ကန်မှုမှာ လေ့အုပ်လိုင်ယွန်နပ်ကို ဘုရင်တောင့်သူရဲကောင်းတစ်ဦးဖြစ်သည့် အေပ်ရည်သောဆာဒန်ကန်မှ တိုက်ပွဲဖြင့်တရားစီရင်မှ (Trial by Combat)တွင် အနိုင်ယူလိုက်မှုသာ ပြီးဆုံးခဲ့သည်။ ထို့ အပြင် ဘုရင်အေဂွန်သည် သူ၏သမီးယော ရော်လိုတာဂါရီယန် (Rhaelle Targaryen)ကို လေ့အုပ်လိုင်ယွန်နယ်၏ အမွှံခံသားဖြင့် လက်ထပ်ပေးရန် သဘောတူခဲ့ရသည်။

ခုတိယကတော့ အိမ်ရှု စံ ဒရာဂွန်စတုန်း၏မင်းသား ဖြစ်လာသည့် မင်းသားဂျာဟားရိစိ (Prince Jaehaerys)ဖြစ်သည်။ မင်းသားဂျာဟားရိစိသည် ငယ်စဉ်ကပင် သူ၏ညီမဖြစ်သူ ရေရာ (Shaera)ကို ချုစ်မြတ်နီးခဲ့ပြီး၊ ကြီးပြင်းလာပါက တာဂါရိယန်ထုံးစံအတိုင်း ညီမဖြစ်သူနှင့် လက်ထပ်မည်ဟု အိပ်မက်မက်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ ထိုအကြောင်းကို သိသောအခါ အေဂွန်နှင့် လေဒီဘက်သာတို့ နှစ်ဦးသည် မင်းသားဂျာဟားရိစိတို့ အား မနီးစပ်စေရန် တတ်နိုင်သလောက် ကြံစည်ခဲ့ကြသည်။ မင်းသားဂျာဟားရိစိသည် အကိုဖြစ်သူ မင်းသားဒန်ကန်လောက် စိတ်ဓာတ်မပြင်းပြသော်လည်း အကိုဖြစ်သူက နှလုံးသားကို ရွေးချယ်သွားပြီး၊ ဖင်ဖြစ်သူမှ အရုံးပေးခဲ့ရသည်ကို မြင်သည့်အခါ သူသည်လည်း အကိုဖြစ်သူနောက် လိုက်လေသည်။ အကိုဖြစ်သူ လက်ထပ်ပြီး တစ်နှစ်အကြာ ၂၄၀အော်တွင် မင်းသားဂျာဟားရိစိသည် အတောင့်အကြပ်များကို ရောင်ရှား၍ ညီမဖြစ်သူနှင့် လျှို့ဝှက်လက်ထပ် ပေါင်းသင်းလိုက်တော့သည်။

ဘုရင်အေဂွန်သိသည့်အချိန်မှာတော့ နောက်ကျသွားပြီဖြစ်၍ မတတ်သာပဲ လက်ခံလိုက်ရတော့သည်။ အေဂွန်သည် ရုက်သိက္ခာတိနိုက်၍ စိတ်ဆိုးနေသည့် အိမ်တော်များကို နောက်တစ်ကြိမ် ရင်ဆိုင်ရပြန်သည်။ မင်းသားဂျာဟားရိစိသည် ရေးဗားရန်းသခင်၏ သမီးဖြစ်သူ လေဒီစီလိုဘတ်လီ (Lady Celia Tully)ဖြင့် စကားကြောင်းထားပြီး၊ မင်းသမီးရေရာက ဟိုက်ဂါးဒန်း၏ အမွှေခံ လူသာတိုင်ရဲလ် (Luthor Tyrell)ဖြင့် သဘောတူထားခြင်းဖြစ်သည်။ မင်းသားဂျာဟားရိစိနှင့် မင်းသမီးရေရာတို့ သည် မင်းသားအေးရိစိ (Aerys)နှင့် မင်းသမီးရေရာလာ (Rhaella)တို့ ကို မွေးဖွားခဲ့ပြီး ထိုကလေးနှစ်ဦးကို ကြီးလာပါက လက်ထပ်ပေးရန် ဆုံးဖြတ်ထားကြသည်။ ထိုအချိန်တွင်တော့ ဘုရင်အေဂွန်သည် လက်လျှော့လိုက်ကာ မည်သို့ မျှ ဝင်ရောက်ပြောဆိုခြင်း မရှိတော့ပေါ်။

အကိုနှစ်ဦး၏ ဥပမာကြောင့် ညီအထုလုံးဖြစ်သူ မင်းသားဒေရွန် (Prince Daeron)သည်လည်း ဖင်ဖြစ်သူကို စိတ်ဒဏ္ဍာပေးလေသည်။ အေဂွန်က မင်းသားဒေရွန်ကို အာဘောဆိုင်ကမ်းမြှို့ ပိုင် ရတ်ပိုင်အိမ်တော်မှ လေဒီအိုလန်နာရတ်ပိုင် (Lady Olenna Redwyne)နှင့် ပြုးစလုံး အသက်ကိုးနှစ်အရွယ်ကတည်းက သဘောတူထားသည်။ သို့ သော် မင်းသားဒေရွန်က အဆိပ်သဘောတူထားခြင်းကို ပုံးဖြတ်အော်တွင် တရားဝင် ဖျက်သိမ်းလိုက်သည်။ ထို့ နောက် မင်းသားဒေရွန်သည် သူ၏ လက်ကျန် (တို့တောင်းသော) ဘဝတစ်လျှောက်လုံးကို အိမ်ထောင်မပြုပဲ နေထိုင်သွားသည်။ မင်းသားဒေရွန်သည် တိုက်နိုက်ရေးပြိုင်ပွဲများနှင့် စစ်ပွဲများတွင်ပျော်ပါးသည့် စစ်သူရဲကောင်းတစ်ဦးဖြစ်သော်လည်း သူသည် ဆာဂျရမြို့နော်ရဲရှုံး (Ser Jeremy Norridge)ဟု ခေါ်သော နိုက်စိတစ်ဦးနှင့်သာ ခင်မင်စွာ အဖော်ပြုသည်။ သူတို့ နှစ်ဦးသည် ဟိုက်ဂါးဒန်းတွင် စကိုင်ယာအဖြစ်နေထိုင်ကတည်းက ခင်မင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

မင်းသားအောင်နှစ်က ဖောင်ဖြစ်သူ အောဂွန်ကို ပေးခဲ့သည့် အကြီးမားဆုံးဝမ်းနည်းမှုက သူ၏
သေဆုံးခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ မင်းသားအောင်နှစ်သည့် ၂၅၁အော်တွင် ကြွက်၊ သိမ်းငှက်နှင့် ဝက်ကြီး (the
Rat, the Hawk, the Pig)ဟုခေါ်သော ပုန်ကန်မှုတစ်ခုကို ဦးဆောင်နှစ်မျိုးရင်းရင်း တိုက်ပွဲတွင်
ကျဆုံးခဲ့သည်။ ထိုပုန်ကန်မှုသည်လည်း ချုပ်ပြုမြဲးခဲ့သည်။

၂၅၈အော်တွင် အောဂွန်အတွက် ကြီးမားသော စိန်ခေါ်မှုတစ်ရပ်ကို ထပ်မံရင်ဆိုင်ရသည်။
အက်စ်ဆုံးစိတွင် နယ်နှင်ခံထားရသူများ၊ ပင်လယ်ပါးပြုများ၊ သူပုန်များ၊
ကြေးဘားစစ်တပ်ခေါင်းဆောင်များသည် တစ်ဦးရည်ရွယ်ချက်ကို တစ်ဦးကူညီနိုင်ရန်၊
ကိုယ်ပိုင်တိုင်းပြည်များ သိမ်းပိုက်နိုင်ရန်အတွက် ကိုးဦးအဖွဲ့ အစည်း (Band of Nine)ကို
တည်ထောင်ခဲ့ကြသည်။ ထိုကိုးဦးအဖွဲ့ တွင် ရွှေတပ်မတော်ကို အုပ်ချုပ်သော
မေးလိုစ်ဘလက်ဖိုင်းယား (Maelys Backfyre)ဟု ခေါ်သည့် နောက်ဆုံးကျွန်းသည်
ဘလက်ဖိုင်းယားမျိုးနှင့်ယောက်ဆုံးကျွန်းသည်။ မေးလိုစ်ဘလက်ဖိုင်းယားသည် ခုနှစ်ပြည်ထောင်ကို
သိမ်းပိုက်ရန် ကြံ့ရွယ်ထားသည်။

ထိုအကြောင်းကို ကြားသောအခါ မင်းသားအန်ကန်သည် ဘုရင်ကိုးပါးအတွက် သရဖူများသည်
တစ်ခုလျှင် ကြေးတစ်ပြားကုန်ကျေမည်ဟု ပြောဆိုရာ ကိုးဦးအဖွဲ့ အစည်းကို ကိုးပြားဘုရင်များ
(Ninepenny Kings)ဟု ခေါ်ကြတော့သည်။ ငှါးတို့နှင့် ဖြစ်သော စစ်ပွဲကိုလည်း
ကိုးပြားဘုရင်များစစ်ပွဲ (War of the Ninepenny Kings)ဟု ခေါ်ကြသည်။ ဘုရင်အောဂွန်သည်
အက်စ်ဆုံးစိရိ လွတ်လပ်သောမြို့ပြနိုင်ငံများ (the Free Cities of Essos)သည် အဆိုဝါ
ကိုးဦးအဖွဲ့ အစည်းကို ရင်ဆိုင်လိမ့်မည်ဟု တွေးတော့သလို၊ ခုနှစ်ပြည်ထောင်ဘက်သို့
မြားဦးလှည့်လာလျှင်လည်း ပြင်ဆင်ချိန်ရသည်ဟု ဆိုကာ ငှါးတို့နှင့် စစ်ပွဲကို တော်းစွာ မစသင့်ဟု
ဆုံးဖြတ်သည်။

ဘုရင်အောဂွန်၏ စိတ်ထဲတွင် အမြှေ့ရှိနေသည့် အရာများသည် နားများဖြစ်သည်။
ပုန်ကန်သောလေ့များဖြင့် မကြာခကာ စစ်မက်ဖြစ်ပွားနေရသည့် အောဂွန်သည် နားများသာ ရှိပါက
ထိုခေါင်းမာသော လေ့များကို သူ၏ဆန္ဒများကို လိုက်လော့စေကာ တိုင်းပြည်ကို
ထာဝရြှိမ်းချမ်းစေမည်ဟု ယုံကြသည်။ အောဂွန်၏ နောက်ဆုံးနှစ်းသက်နှစ်များတွင် သူသည်
နားများမွေးဖွားခြင်းနှင့် ပက်သက်သည့် စာတမ်းများကို နေရာအနဲ့ တွင် ရှာဖွေစေသည်။
ငှါးစာပေများသည် အနောက်နိုင်ငံများတွင်မရှိသည့်အတွက် အက်စ်ဆုံးစိတ်ခွင်နှင့်
အက်ရှိင်းအပိုပ်နယ်မြေး (Asshai-by-the-Shadow)များတွင်ပါ ရှာဖွေစေသည်။ ၂၅၉အော်တွင်
ဘုရင်အောဂွန်သည် သူ၏မေးဖြစ်သူ အေးရိုစ်နှင့် ရေရှာလာတို့၏ သားဦး (အောဂွန်၏ ပထမဆုံး မြစ်)
ရောဂါတာဂါရိယန် (Rhaegar Targaryen) မွေးဖွားခြင်းအတိမ်းအမှတ် ကျင်းပရန်အတွက်
သူ၏အရင်းနှီးဆုံး မိတ်ဆွေများကို ဆမ်းမားဟောအိမ်တော်သို့ စိတ်ခေါ်လိုက်သည်။

ထိရဝေးမှတ်းမှာပင် ဆမ်းမားဟောအဖြစ်ဆိုးကြီး (The Tragedy of Summerhall) ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။
ဆမ်းမားဟောအိမ်တော်ကြီးတစ်ခုလုံး မီးလောင်ပြာကျခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။
အသက်ရှင်လွတ်မြောက်သူမှာလဲ အနည်းငယ်သာရှိသည်။ ဘုရင်အောဂုန်သည်
မီးတော်မော်ဆရာများအကူအညီဖြင့် နါးဉာဏ်ကို အကောင်ပေါက်စေရန်ကြီးစားသည်။
ထိမှတစ်ဆင့် မည်သို့ ဖြစ်သည် အတိအကျမသိရပဲ တောရိုင်းမီးတောက် (Wildfire)သည်
ထိန်းချုပ်မရပဲ ဆမ်းမားဟောအိမ်တော်တစ်ခုလုံးကို ကူးစက်လောင်ကျမ်းခဲ့သည်။
ထိအကြောင်းအရာများကို မည်သူမှုအတိအကျမသိကြပေါ်။

အားချုပ်မေတ္တရိုင်ဒေး (Archmaester Gyldayn)၏ တာဂါရီယန်သမိုင်းစာအုပ်တွင် အဆိုပါအဖြစ်အပျက်အကြောင်းကို အနည်းငယ်တွေ ရသည်။

"နဂါးသွေးပါသူများ တစ်နေရာတည်း စုစည်းကြောည်...

...နတ်ဘုရားခုနှစ်ပါးကို ရက်ပြုရန်အတွက် နဂါးဥခုနှစ်လုံး...

...ဘုရင့်၏ဆပ်တန်မှ သတိပေးသော်လည်း ...

...မီးတောက်မော်ဆရာများ...

...တောရှင်းမီးတောက်များ...

...မီးလျှော့တွေဟာ ထိန်းချုပ်မရတော့ဘူး... ပူလွှန်းလို့ ...

...သေကြော်သည်...အကယ်၍သာ ဘုရင်စောင့်နိုက်စံခေါင်းဆောင်သခင်ဆာအန်ကန်ရဲ့ ရဲရင့်မှုကြောင့်သာ မဟုတ်လျှင်....."

ထိုစာမျက်နှာများမှာ ပျက်စီးနေသောကြောင့် အထက်ပါစကားများကိုသာ ဖတ်ရှုနိုင်သည်။

မည်သို့ ပင်ဆိုစေကာမူ ဆမ်းမားဟောအဖြစ်ပံ့ပိုးကြီးတွင် လူပေါင်းများစွာ သေကျေပျက်စီးခဲ့ပါသည်။ သေဆုံးသူများတွင် ဘုရင်ပွဲမအောင့်တာဂါရီယန်၊ မင်းသားအန်ကန်တာဂါရီယန်၊ ဘုရင်စောင့်နိုက်စံများ၏ ခေါင်းဆောင်သခင်ဖြစ်သော ဆာအန်ကန်တို့၊ ပါဝင်ပြီး မင်းသမီးရောင်လာတာဂါရီယန်၊ ထိုမီးလောင်မှုများကြားတွင်ပင် မွေးဖွားခဲ့သည့် မင်းသားရောဂါတာဂါရီယန်၊ အားချုပ်မေတ္တရိုင်ဒေး စသူတို့ ကတော့ လွှတ်ဖြောက်ခဲ့သည်။

ထိုကံဆိုးလှသော ဆမ်းမားဟောအဖြစ်ဆိုးကြီးတွင် ဘုရင်ပွဲမအောင့် သေဆုံးခဲ့သောကြောင့် အိမ်ရှုံး၊ မင်းသားရားဟားရိစ်သည် ခုတိယရာဟားရိစ်တာဂါရီယန်အဖြစ် နှစ်းတက်ခဲ့ပါသည်။ ((ဘုရင်အောင့် သာမန်ပြည်သူများအတွက် ချမှတ်ထားခဲ့သော ဥပဒေများသည်လည်း သူ၏မြေးဖြစ်သူ အေးနိစ်၏ လက်ထက်တွင် ဘုရင့်လက်ထောက်ဖြစ်သူ လော့အုပ်စိုင်ဝင်လန်နစ်စတာ (Lord Tywin Lannister)၏ အမိန့်ဖြင့် အကုန်ပယ်ဖျက်ခဲ့ပါသည်))

(King Aegon V နှင့် ဘူး၏ဆရာဖြစ်သူ Ser Duncan the Tall တို့၏ စွန်စားခန်းများသည် A Knight of the Seven Kingdoms (သို့)Dunk and Egg Storiesဆိုပြီး Spin-off စွဗ္ဗာတို့များရှိပါသည်။ ပထမတစ်အုပ် The Hedge Knight ကို ကျွန်ုတ်ပြန်ဆိုပြီးဖြစ်ပါသည်။)

(16) Jaehaerys II Targaryen

၁၆။ ခုတိယရာဟားရိစ်တာဂါရီယန်

ပြည့်အစီတွင် ဆမ်းမားဟောဖြစ်ရပ်ဆိုးကြီး (Tragedy of Summerhall)ကြောင့် ပဋိမအောင် သေဆုံးသွားသောအခါ အိမ်ရှု စံဖြစ်သူ မင်းသားရာဟားရိစ်သည်။ ခုတိယရာဟားရိစ်တာဂါရီယန်အဖြစ် နှစ်းတက်ခဲ့ပါသည်။ ဘုရင်ခုတိယရာဟားရိစ် နှစ်းတက်ပြီးစမှာပဲ ခုနှစ်ပြည်ထောင်သည် စစ်ပွဲကြီးတစ်ခုကို ရင်ဆိုင်ရတော့သည်။ ကိုးပြားဘုရင်များအဖွဲ့ (the Ninepeeny Kings)သည် လွတ်လပ်သောတိုင်ရှိ စံမြို့ (Free City of Tyrosh)နှင့် စတပ်စတုန်းကျွန်းစု (Stepstones)များကို သိမ်းပိုက်ပြီး ထိုမှုတစ်ဆင့် ခုနှစ်ပြည်ထောင်ကို ဆက်လက်တိုက်ခိုက်ရန် ပြင်ဆင်နေကြသည်။ ဘုရင်ရာဟားရိစ်သည် စောင်နှင့်အကိုအတွက် ဝမ်းနည်းချိန်မရပဲ စစ်ပွဲအတွက်ပြင်ဆင်ရတော့သည်။

ရာဟားရိစ်သည် ဘုရင်ကိုးဦးအဖွဲ့က မေးလိုစ်သာလက်ဖိုင်းယား (Maelys I Blackfyre)အတွက် အနောက်နိုင်ငံတော်ကြီး (Westros)ကို သိမ်းယူပေးရန် ဆန္ဒရှိကြောင်း သိခဲ့သည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သည်။ သို့ သော် သူသည်လည်း စောင်အောင်ကဲ့သို့ ပင် ကိုးဦးဘုရင်များအဖွဲ့ သည် အက်စ်ဆိုးစိုး လွတ်လပ်သောမြို့ပြနိုင်ငံများ၏ မဟာမိတ်တပ်များနှင့် ရင်ဆိုင်ရင်း ပြီကဲ့နိုင်သည်ဟု မျှော်လင့်ကာ တော့ကြည့်ရုံသာ တော့ကြည့်နေခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ယခုအခါ ပြဿနာကို ထပ်တိုက်ရင်ဆိုင်ရပြီဖြစ်သောအခါ ထက်မြှက်သော စစ်သူရဲကောင်းများဖြစ်ကြသည့် ဘုရင်အောင့်၊ အကိုဖြစ်သူ မင်းသားဒ်ကန်နှင့် ညီငယ်ဖြစ်သူ မင်းသားအောင့် သည် သေဆုံးခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။

ကျွန်းသည့် ညီအကိုများနှင့်ယဉ်လျှင် ရာဟားရိစ်သည် စစ်သူရဲကောင်းတစ်ယောက်မဟုတ်ပါ။ ရာဟားရိစ် နှစ်းတက်ချိန်တွင် အသက် ၃၄နှစ်ရှိပြီဖြစ်ကာ သူသည် ပိုနိုင်ပါးပါးပုံစံရှိကာ ဘဝတစ်လျှောက်လုံး မကြာခကာ ဖားနာနေမကောင်းဖြစ်ခြင်းကို ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသည်။ သို့ သော် ရာဟားရိစ်၏ သတ္တိနှင့် ဥာက်ရည်ဥာက်စွမ်းမှာ နိမ့်ကျခြင်းမရှိပေါ့။ သူသည် စောင်၏ စစ်ပွဲကို တော့ဆိုင်းသည့် အစီအစဉ်ကို သဘောမကျပေါ့။ ရာဟားရိစ်သည် သူ၏ သွားခံသခင်များစွာကို ဆင့်ခေါ်၍ စစ်ပွဲကို ခုနှစ်ပြည်ထောင်ရှိ ကမ်းခြေများထံ ရောက်လာသည်ကို တော့ဆိုင်းရန်ထက် ရန်သူများထံ သွားရောက်ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်ရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

ဘုရင်ရာဟားရိစ်သည် ကိုးပြားဘုရင်များကို တိုက်ခိုက်သည့် စစ်ကြောင်းများကို
ကိုယ်တိုင်းဆောင်မည်ဟု ပြောဆိုသည်။ သို့ သော် သူ၏ ဘုရင့်လက်ထောက်ဖြစ်သော
လေ့အဲဒော်မွန်ဘာရာသီယံနှင့် (Lord Ormund Baratheon)သည် တိုက်ခိုက်ရေးမကျမ်းကျင်သော
ရာဟားရိစ်ကို စစ်ပွဲများတွင်စွန့် စားခြင်းသည် အကျိုးပဲ့ဖြစ်ပြီး ဆမ်းမားဟောအဖြစ်ဆုံးနောက်
တာဂါရိယန်ဘုရင်တစ်ယောက်ကို စောင့်စွာထပ်မံဆုံးရှင်းသည် တိုင်းပြည်အတွက်
လုံးဝမကောင်းကြောင်း တိုက်တွန်းပြောဆိုသည်။ နောက်ဆုံးတော့ ရာဟားရိစ်သည်
တိုက်ခိုက်ရေးတပ်မကြီး၏ ခေါင်းဆောင်ဘွဲ့ ကို လေ့အဲဒော်မွန်ထံ ပေးအပ်လိုက်သည်။

၂၀အော်တွင် တာဂါရိယန်စစ်တပ်များသည် စတပ်စတုန်းကျွန်းများကို စတင်ဆိုက်ရောက်ပြီး
ကိုးပြားဘုရင်များနှင့်စစ်ပွဲကြီး (War of the Ninepeeny Kings)ဟု ခေါ်သော
ပဋိမာလက်ဖိုင်းယားပုန်ကန်မှုကြီး (the Fifth Blackfyre Rebellion)သည်လည်း သွေးသံရဲရဲနှင့်
စတင်ပါတော့သည်။ စတပ်စတုန်းကျွန်းများ၊ ရေလက်ကြားပေါင်းများစွာတွင်
တိုက်ပွဲပေါင်းများစွာဖြစ်ပွားခဲ့ပြီး စစ်ပွဲ၏ကြာမြင့်ချိန်သည်လည်း တစ်နစ်နှီးပါးရှိလာခဲ့သည်။
စစ်ပွဲအစမှာပင် ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သော လေ့အဲဒော်မွန်ဘာရာသီယံနှင့်ကျော်းခဲ့သည်။ သူသည်
မေးလိုင်းသာလက်ဖိုင်းယား၏ လက်ချက်ဖြင့် သားဖြစ်သူ လက်ပေါ်တွင်ပင် သေဆုံးခဲ့သည်။

လေ့အဲဒော်မွန်ဘာရာသီယံသေဆုံးသောအခါ တာဂါရိယန်စစ်တပ်များ၏ ခေါင်းဆောင်ရာထူးသည်
(အရပ်ရှည်သောဆာဒန်ကန်သေဆုံးပြီးနောက်) ဘုရင်စောင့်နိုက်စိခေါင်းဆောင်သခင်ဖြစ်သော
ကွဲဖြေကြီး (the White Bull)ဟု ခေါ်သည့် ဆာရာရိုးဟိုက်တာဝါ (Ser Gerold Hightower)သို့
ရောက်ရှိခဲ့သည်။ ပြင်းထန်လှသော တိုက်ပွဲများစွာဖြင့် စစ်ပွဲကြီး၏ အခြေအနေသည်
အနိုင်အရှုံးခန့် မှန်းရခက်နေသေးသည်။ ထိုအချိန်တွင် ဆာဘာရှစ်စတန်ဆယ်မီ (Ser Barristan
Selmy)ဟု ခေါ်သော ငယ်ရွှယ်သည့် ဘုရင်စောင့်နိုက်စိတစ်ဦးသည် မကောင်းဆုံးပါးကြီးဟု ခေါ်သော
မေးလိုင်းသာလက်ဖိုင်းယား (Maelys 'the Monstrous' Blackfyre)ကို သတ်မြေတ်အနိုင်ယူလိုက်သည်။
(ဆာဘာရှစ်စတန်အကြောင်းကို ကျွန်တော်သီးသန့် ရေးသားဖူးပါသည်)
မေးလိုင်းသာလက်ဖိုင်းယားသည် ဘာလက်ဖိုင်းယားမျိုးဆက်များ၏
နောက်ဆုံးအမျိုးသားဖြစ်သောကြောင့် သူသေသွားသောအခါ ဘာလက်ဖိုင်းယားမျိုးနှင့်ယုံသည်လည်း
ချုပ်ပြိုမ်းသွားခဲ့သည်။

ဤသို့ဖြင့် မထိုက်တန်သောအောဂုံ (Aegon the Unworthy)ဟု ခေါ်သော စတုတ္ထအောဂုံ၏
သေခါနီးမွှေးခဲ့သော မီးတောက်သည် ခုနှစ်ပြည်ထောင်ကို မျိုးဆက်ဝါးဆက်ကြာအောင်
တောက်လောက်ခဲ့ပြီးနောက် မေးလိုင်းသာလက်ဖိုင်းယား သေဆုံးခြင်းနှင့်အတူ ပြီးဆုံးခဲ့ပါသည်။

(Maelys 'Monstrous' Blackfyreနှင့် တိုက်ခိုက်နေသည့် Ser Barristan Selmy)

မေးလိစ်ဘလက်ဖိုင်းယား သေဆုံးပြီးနောက် လက်ကျွန် ကိုးပြားဘုရင်များအဖွဲ့ သည်
ခုနှစ်ပြည်ထောင်ကို ဆက်လက်စိတ်ဝင်စားခြင်းမရှိကြတော့ပဲ မိမိတို့ ကျက်စားရာအော်များသို့
ပြန်လည် ဆုတ်ခွာသွားတော့သည်။ မေးလိစ်သေဆုံးပြီး ကိုးပြားဘုရင်များအဖွဲ့ သည်
ခုနှစ်ပြည်ထောင်ကို ဖြေမ်းပြောက်မှုမရှိတော့သော်လည်း အက်စ်ဆို့ စိရို ငှုံးတို့ ၏
တိန်းချုပ်မှုများကိုတော့ နေစ်ကော်တိ ဆက်လက်တိန်းချုပ်နိုင်သေးသည်။ ထိုစစ်ပွဲများတွင်
ခုနှစ်ပြည်ထောင်မှ များပြားလှသော ငယ်ရွယ်သည့် လေ့ဇူးများ၊ နိုက်စ်များသည်
အောင်မြင်မှုများစွာဖြင့် နာမည်ကော်ခဲ့ကြသည်။

တိအထဲတွင် စတက်ဖွန်ဘရာသီပွန် (Steffon Baratheon)၊ ဂါးမည်းကြီးဟု ခေါ်သော ဘရန်ဒန်တော်လီ (Brynden Tully 'the Blackfish')၊ တိုင်ဝင်လန်နှစ်စာ (Tywin Lannister)၊ ညီဖြစ်သူကယ်ပင်လန်နှစ်စာ (Kevin Lannister)နင့် မင်းသားအေးရိစ်တာဂါရိယန် (Prince Aerys)တို့၏ ရဲစွမ်းသတ္တိ၊ တိုက်ခိုက်ရေးစွမ်းရည်တို့ သည် အထူးနာမည်ကျော်ခဲ့သည်။

စတပ်စတုန်းတွင် ၁နှစ်ခန့် ကြာ စစ်ပွဲများကို ရင်ဆိုင်ပြီးနောက် တိုင်းပြည်သည် ပြန်လည် ဌှမ်းချမ်းခဲ့ပါသည်။ ကိုယ်ခန္ဓာကြံ့ခိုင်သူတစ်ယောက်မဟုတ်သော်လည်း ဂျာဟားရိစ်သည် ဘုရင်ကောင်းတစ်ယောက်အဖြစ် စွမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ သူသည် ဖောင်ဖြစ်သူ ပဋိမအောဂွန်လက်ထက်က ပြဿနာဖြစ်ပွားခဲ့သော အိမ်တော်များစွာဖြင့် ပြန်လည်သင့်မြတ်အောင် စွမ်းဆောင်ခဲ့ပြီး တိုင်းပြည်သည်လည်း အေးချမ်းသာယာခဲ့သည်။

သို့ သော် ကံမကောင်းစွာပဲ ခုတိယရာဟားရိစ်၏ နှစ်းသက်သည် ရှည်လျားခြင်းမရှိပဲ ၂၆၂အောစီတွင် သူသည် ပြင်းထန်စွာနာမကျိန်းဖြစ်ကာ ကံတော်ကုန်ခဲ့သည်။ ဂျာဟားရိစ်သေဆုံးချိန်တွင် သူသည် အသက် ၃၇နှစ်ပဲရှိသေးပြီး၊ သံမကိရာဇ်လျှင်ပေါ်တွင် သုံးနှစ်နီးပါး ထိုင်ခွင့်ရခဲ့သည်။ ခုတိယရာဟားရိစ်သေဆုံးသွားသောအခါ အသက် ၁ရောစ်ဘရှိသေးသည့် မင်းသားပေါ်အေးရိစ်သည် ဘုရင်ခုတိယအေးရိစ်တာဂါရိယန်အဖြစ် နှစ်းတက်ခဲ့ပါသည်။

The Mad King

အရူးဘုရင်ကြီး

(17) Aerys II Targaryen, The Mad King

၁၇။ ၃တိယအေးရိစ်တာဂါရိယန် (သို့) အရူးဘုရင်ကြီး

ဖခင်ရျာဟားရိစ်သေဆုံးပြီးနောက် အသက်ာရန်သာရှိသေးသည့် မင်းသားငယ်အေးရိစ်သည် ဘဂ္ဂိုးမြောက် တာဂါရိယန်ဘုရင်အဖြစ် နှန်းတက်ခဲ့ပါသည်။ ငယ်ရွယ်ချောမောသော အေးရိစ်သည် ကိုးပြားဘုရင်များနှင့်စစ်ပွဲကြီးတွင် ရဲရင့်စွာ ပါဝင်တိုက်ခိုက်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ သူသည် စော်အဆက်ဆက်က တာဂါရိယန်မင်းသားများနှင့် ယုဉ်လျှင် တိုက်ခိုက်ရေးအကောင်းဆုံးမဟုတ်သလို၊ အသိဉာဏ်အကြွယ်ဝဆုံးလဲ မဟုတ်ပေ။ သို့ သော အေးရိစ်တွင် လူချစ်လူခင်ပေါသော ငင်မင်ဖွယ်ကောင်းသည့် စရိတ်ကို ပိုင်ဆိုင်ထားသည်။ ထို့အပြင် သူသည် ဘဝင်မြင့်သည်။ မာနကြီးသည်။ အပြောင်းအလဲမြန်သည်။ အေးရိစ်၏ ထိုစိတ်ဓာတ်များက မြောက်ပင့်ထိုးကော်သူများ၊ ဖော်လံ့များအတွက်ကတော့ လွယ်ကူသည့် သားကောင်ဖြစ်စေသည်။

သူနှန်းတက်စ ထိုအချိန်ကတော့ သူ၏ စရိတ်များသည် ကြိုးမားသော ပြစ်ချက်များအဖြစ် မြင်သာခြင်းမရှိခဲ့ပေ။ ထိုစဉ်က တိုင်းပြည်၏ အမြော်မြင်အရှိဆုံးသူများပင်လျှင် ကြုံခင်မင်ဖို့ ကောင်းသော အေးရိစ်သည် အရူးဘုရင်ကြီး (the Mad King)ဖြစ်လာပြီး နစ်သုံးရာနီးပါး တည်မြှုံးသော တာဂါရိယန်စော်ကြီး (Targaryen Dynasty)ကို အဆုံးသတ်စေမည့်ဟု တွေးတော့နိုင်ခဲ့ခြင်းမရှိခဲ့ပါ။

အေးရိစ်နှန်းတက်သည့် ထိုပြုအစီတွင်ပင် လော့ဒ်စတက်ဖွန်ဘာရာသီယွန်နှင့် သူ၏အနီးတို့ သည် ဆံပင်နက်နက်ဖြင့် ရောဘတ် (Robert)ဟုခေါ်သော သားတစ်ဦးမွေးဖွားခဲ့သည်။ ထိုနစ်မှာပဲ မြောက်ပိုင်းသခင်ဖြစ်သော လော့ဒ်ရစ်ကုံးစတုဗ္ဗာ (Rickard Stark)သည် သူ၏ သားကြီး ဘရန်ခွန်စတုဗ္ဗာ (Brandon Stark) မွေးဖွားခြင်းအတွက် ပျော်ရွင်နေကြသည်။

နောက်တစ်နှစ်တွင်လည်း အက်ဒက်စတ္တာ (Eddard Stark)ဟု ခေါ်သော ခုတိယသားပေါ်ကို ထပ်မံမွေးဖွားခဲ့သည်။ ထိုကလေးထဲ သုံးဦးလုံးသည် နောင်အရျိန်ကျလာသောအခါ နဂါးမျိုးနွယ်များ၏ ကျဆုံးခြင်းအတွက် အရေးပါသော နေရာမှ ပါဝင်ခဲ့ကြလေသည်။ ဘုရင်အသစ်ကတော့ တိုင်းပြည်အတွက် အမွှံခံမင်းသားတစ်ဦး ရှိခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။

ဆမ်းမားဟောမီးတောက်များကြားတွင် မွေးဖွားခဲ့သော ရေဂါတာဂါရိယန် (Rhaegar Targaryen)သည် အီမိရှု၊ စံတစ်ဦးဖြစ်လာခဲ့သည်။ ငယ်ရွယ်စဉ်မှာပင် လက်ထပ်ခဲ့ကြသည့် အေးရိစ်နှင့် သူ၏ဦးမဖြစ်သူ ရေရှိလာတာဂါရိယန် (Rhaella)တို့ ကလေးထပ်မံရယူရန်သည် တိုင်းပြည်အတွက် အရေးကြီးလာသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော ရေးယခင်က မိသားစုပေါင်းများစွာဖြင့် ကြီးမားလှသော တာဂါရိယန်မျိုးနွယ်များသည် အေးရိစ်နှင့် ရေရှိလာတို့ စုတွေတစ်ခုတည်းသို့ ကျန်သည်အထိ ဆုတ်ယုတ်လာခဲ့၍ဖြစ်သည်။

အေးရိစ်က ရည်မှန်းချက်တော့ အတော်ကြီးသည်။ သူသည် နှန်းတက်သည်နှင့် မိမိသည် ခုနှစ်ပြည်ထောင်သမိုင်းတစ်လျှောက် အကြီးကျယ်ဆုံး၊ အကောင်းဆုံးဘုရင်တစ်ပါးဖြစ်လာရန် ဆန္ဒရှိသည်ဟု ကြေးကြော်သည်။ သူ၏သေးမှ ပြောက်ပေးသူများကလည်း အေးရိစ်သည် နောင်တစ်ချိန်တွင် ကြီးမြတ်သောအေးရိစ် (Aerys the Great)၊ အမြဲ့အမြဲ့ကြီးသောအေးရိစ် (Aerys the Wise)အဖြစ် တိုင်းပြည်က သိလိမ့်မည်ဟု ပြောဆိုကြသည်။ အေးရိစ်သည် စောင့်ဖြစ်သူ ဂျာဟားရိစ်၏ လက်ထက်မှ ဘုရင့်ခုရုံးအရာရှိများကို ငယ်ရွယ်သောမျိုးဆက်များဖြင့် အစားထိုးလိုက်သည်။ စောင့်ဖြစ်သူလက်ထက်မှ အရာရှိများမှာ ဘုရင်ပဋိမအေဂွန်ရေတ်ကတည်းက ရှိခဲ့သော ဝါရင့်လူကြီးများဖြစ်သည်။

အေးရိစ်သည် ဘုရင့်လက်ထောက်ရာထုးကိုလည်း သူ၏သူငယ်ချင်းဖြစ်သော၊ ကာစတာလေရော် (Casterly Rock)၏အမွှံခံဖြစ်သော တိုင်ဝင်လန်နစ်စတာကို ပေးအပ်လိုက်သည်။ တိုင်ဝင်လန်နစ်စတာသည် အသက် ပုံပို့သေးသာဖြင့် သမိုင်းတစ်လျှောက် အသက်အငယ်ဆုံး ဘုရင့်လက်ထောက်ဖြစ်ခဲ့သည်။ သမိုင်းကိုလေ့လာသော မေစတာများစွာက တိုင်ဝင်လန်နစ်စတာအား ဘုရင့်လက်ထောက်အဖြစ် ခန့် အပ်လိုက်ခြင်းသည် အေးရိစ်၏ ဘဝတစ်ခုလုံး၏ အမြဲ့အမြဲ့အကြီးဆုံးလုပ်ရပ်ဟု ဆိုကြသည်။

အေးရိစ်နှင့် တိုင်ဝင်သည် ကလေးဘဝကပင် ခင်မင်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။ တိုင်ဝင်သည် ငယ်စဉ်က ဘုရင့်နေပြည်တော်တွင် တော်ဝင်ပေါ်၍ (Page)တစ်ဦး အဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ်ကတည်းက အေးရိစ်၊ စတာက်ဖွန်ဘာရာသီယံနှင့် ခင်မင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ((ပေါ်၍ဆိုသည်မှာ နိုက်စ်တစ်ဦး သို့ မဟုတ် လေ့အုပ်တစ်ဦးထံတွင် အသက် ရှာဖိုးဖြစ်ပြီး၊ စက္ခိုင်ယာ (Squire)၏ အောက် တစ်ဆင့်နိမ့်ပါသည်))။

သူတို့ သူငယ်ချင်းသုံးပြီးသည် ကိုပြားဘုရင်များနှင့်စစ်ပွဲအတွင်းတွင် အတူအကွ
တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ကြသည်။ ထိုစစ်ပွဲတွင် တိုင်ဝင်လန်နှစ်စတာက အသိစက်စက်နိုင်တစ်ဦးအဖြစ်၊
မင်းသားအေးရိုစ်နှင့် စတက်ဖွန်ဘာရာသီယံနှင့် မှ စကြိုင်ယာအဖြစ်နှင့် ပါဝင်ခဲ့သည်။
မင်းသားအေးရိုစ် နိုက်စိဘွဲ့ ခံပူးသည့်အခါ တိုင်ဝင်လန်နှစ်စတာမှ ကိုယ်တိုင်ပေးအပ်ခွင့်ရခဲ့သည်။

တိုင်ဝင်လန်နှစ်စတာသည် အင်မတန်ထူးချွန်သော ခေါင်းဆောင်ကောင်းတစ်ဦးအဖြစ် ငယ်စဉ်ကပင်
သက်သေပြုခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ ၂၆အော်လီတွင် လန်နှစ်စတာလက်အောက်ခံအိမ်တော် ဂရုဖြစ်သော
တာဘာက်ခံအိမ်တော် (House Tarbeck)နှင့် ရိုန်းအိမ်တော် (House Reyne)တို့ သည်
လန်နှစ်စတာအိမ်တော်ကို အာခံ၍ ပြသာနာဖြစ်ပွားသည်။ ထိုအခါ တိုင်ဝင်လန်နှစ်စတာသည်
အဆိပါအိမ်တော် ဂရုလုံးကို တစ်ယောက်မကျန် အမျိုးဖြတ်ရှင်းလင်းပစ်လိုက်သည်။ (ဤသို့ဖြင့် the
Rains of Castamere သီချင်းဖြစ်ပေါ်လာခြင်းဖြစ်သည်။) အချို့က တိုင်ဝင်လန်နှစ်စတာ၏ ထိုသို့
ရက်စက်မှုများကို မနစ်သက်ကြပေါ်။ သို့ သော် တိုင်ဝင်လန်နှစ်စတာသည်
ဖင်ဖြစ်သူလက်အောက်တွင် ယိုယွင်းနေသော အနောက်နယ်မြေနှင့် လန်နှစ်စတာအိမ်တော်ကို
ပြန်လည်ပြပြင်နိုင်ခဲ့သည်။

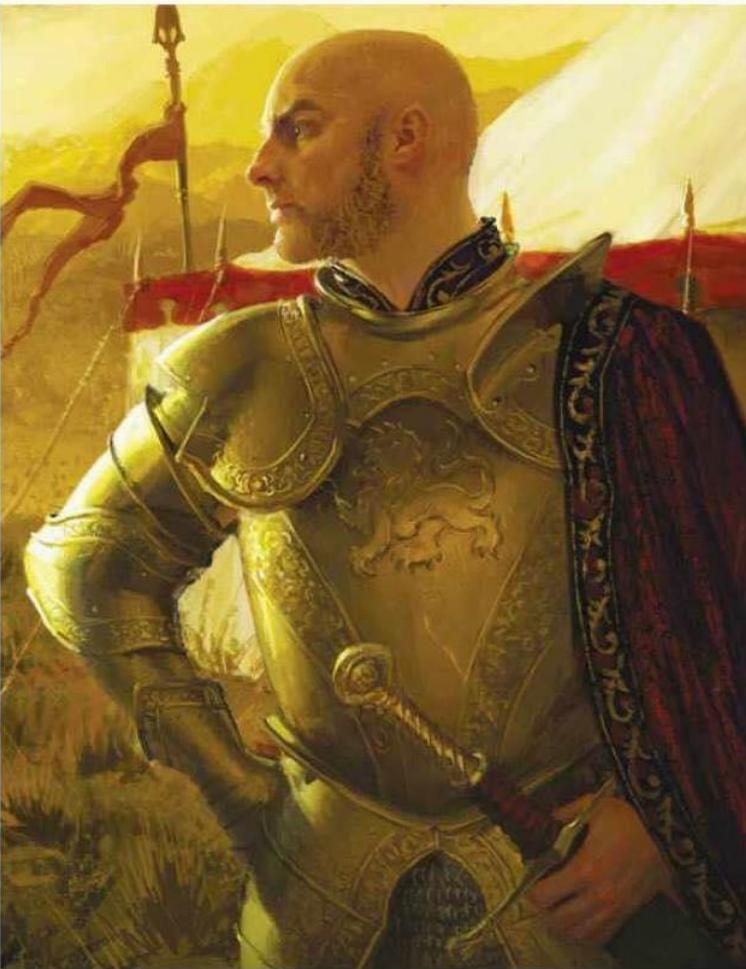
ဤသို့ဖြင့် မည်သူမှုမထင်မှတ်ပဲ တိုင်ဝင်သည် သူ၏သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ အေးရိုစ်၏
ဘုရင့်လက်ထောက်ဖြစ်လာပြီး တိုင်းပြည်ကို အတူတကွ အုပ်ချုပ်ကြလေသည်။
ငယ်ချွယ်သောအေးရိုစ်သည် သူ၏နှစ်းသက် အတော်ပိုင်းနှစ်များတွင်
အင်မတန်တက်ကြသူတစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူသည် ဂိုဏ် ကခါန်ခြင်း၊ ပျက်နာဖုံးစွပ်ကွဲပွားကို မြတ်နီးပြီး
အထူးသဖြင့် ချောမောသောမိန္ဒားမပျိုးလေးများကိုလဲ အင်မတန်နှစ်သက်လေသည်။ အေးရိုစ်၏
ဘုရင့်ညီလာခံများတွင်လည်း တိုင်းပြည်အနဲ့ မှ ချောမောလုပ်သော မိန်ကလေးများဖြင့်
ပြည့်နေတတ်သည်။ ထို့ကြောင့် သူ့ကို စတုတ္ထအောက်ကဲသို့ များ ဖြစ်လာမလားဟု
တွေးတော်ကြသည်။ သို့ သော် စတုတ္ထအောက်နှင့် မတူသည့်အချက်က အေးရိုစ်သည်
အင်မတန်နှင့် လွယ်ခြင်းဖြစ်သည်။ မည်သည့်မိန္ဒားကလေးများ နှစ်ပါတ်ထက်ပိုကြာအောင် အတူမနေပဲ
နှစ်ဝက်ခန့်ကြာဖူးသူမှာလဲ အနည်းငယ်သာရှိသည်။

အေးရိုစ်သည် ရည်မှန်းချက်ကြီးမားသူဖြစ်သည်။ သူသည် နှစ်းတက်ပြီး မကြာမိပင်
စတပ်စတုန်းကျွန်းများကို ခုနှစ်ပြည်ထောင်အတွင်းသို့ ထာဝရသုတေသန်းနှင့်ရန်
သိမ်းပိုက်ရန်အိအစဉ်ရှိကြောင်း ကြော်သောသည်။ ၂၆အော်လီတွင် လေ့အုပ်ကျော်စတုဘုံးမှ
ဘုရင့်နေပြည်တော်သို့ အလည်လာသောအခါ အေးရိုစ်သည် ပြောက်ပိုင်းနယ်ကို
ပြန်လည်စိတ်ဝင်စားလာသည်။ သူသည် လက်ရှိနှစ်ရုံကြီး၏ အပြင်ဘက် လိုင်တစ်ရာ (မိုင်သုံးရာခန့်)
အကွာတွင် နံရံအသစ်တစ်ခုတည်ဆောက်၍ ကြားထဲမှ နယ်မြေအားလုံးကို သိမ်းယူရန်
အစီအစဉ်တစ်ခု ဆွဲမည်ဟု ပြောသည်။

၂၆၇အောင်တွင် အေးရိစ်သည် ဘုရင့်နေပြည်တော်၏ အနဲ့ အသက်များကို စိတ်ပျက်သည်ဟုဆိုကာ ဘလက်ဝါးတားမြစ်၏ တောင်သက်ကမ်းခြေတွင် မာဘယ်ကျောက်များသာ အသုံးပြု၍ အဖြူရောင်မြို့ တော်တစ်ခု (White City) တည်ဆောက်မည်ဟု ပြောဆိုသည်။ ၂၆၈အောင်တွင် အကြော်များဖြင့် ပက်သက်၍ ဘရာဗို့ စိုးသံမဏီသက် (Iron Bank of Braavos)နှင့် အငြင်းပွားမှ ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ ထိုအခါ အေးရိစ်သည် တိုက်တန် (Titan)ကြီးကို ဒုးထောက်စေရန်အတွက် ကမ္ဘာ့ အကြီးဆုံး စစ်တပ်ကြီးကို ဖွဲ့စည်းမည်ဟု ကြညာသည်။

၂၇၀အောင်တွင်လည်း ဆန်းပေါ်ယားသို့ အလည်ရောက်နေသော အေးရိစ်သည် ချိန်းမင်းသမီးကို သူသည် တောင်တန်းများအောက်မှ ဇရာမလိုက်ရှုကြီးဖောက်ကာ ရေသွယ်၍ ချိန်းပြည်ရှိ သဲကန္တာရများကို သစ်တော့များဖုန်းလွှမ်းစေမည်ဟု ပြောဆိုသည်။ ကျော်ကဲ့သို့ ကြီးကျယ်သော အစီအစဉ်များကို ပြောဆိုလေ့ရှိသော်လည်း ထိုအရာအားလုံးသည် မည်သို့ မျှ။ အကောင်အထည်ပေါ်လာခြင်းမရှိပေါ့၊ အေးရိစ်သည် သလကော်သည်နှင့် သူ၏တော်ဝင်စိတ်အတွေးသည် အခြားသို့ ပြောင်းလဲသွားတော့သည်။ မည်သို့ ပင်ဆိုစေကာမူ ခုနစ်ပြည်ထောင်သည် အေးရိစ်၏ နှုန်းသက်ပထမဆယ်စုနစ်တွင် ကောင်းမွန်စွာ ဖွဲ့ဖြိုးတိုးတက်ခဲ့သည်။

ထိုအကြောင်းအရာ၏ အမိကအချက်မှာ ဘုရင့်လက်ထောက်ဖြစ်သူ တိုင်ဝင်လန်နစ်စတာကြောင့်ဖြစ်သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် တိုင်ဝင်သည် ဘုရင်အေးရိစ်နှင့် ဆန့်ကျင်သက်ဖြစ်သည်။ တိုင်ဝင်လန်နစ်စတာသည် ထက်မြေက်သည်။ ထူးချွန်သည်။ ဥက္ကာပညာမြင့်သည်။ ဆုံးဖြတ်ချက်ခိုင်မာသည်။ စိတ်ဓာတ်ပြတ်သားသည်။ တရားမျှတာသည်။ ဂရန်းမေစတာပိုင်ဆဲသည် တိုင်ဝင်လန်နစ်စတာနှင့် ဤစုနစ်အတူအလုပ်လုပ်ပြီးနောက် ဒီလူကို နတ်ဘုရားများက အုပ်ချုပ်ဖို့ သက်သက် ဖန်တီးထားတာဟု မေစတာကော်ပိုးတော်သို့ ပို သည့်စာတွင် ရေးသားချီးကျူးသည်။ ဘုရင်အေးရိစ်၏ အမှုအကျင့်များသည် တဖြည်းဖြည်း ခန့်မှန်းရခက်လာသည့်နောက် တိုင်းပြည်ကို နေ့စဉ်အုပ်ချုပ်သည့် တာဝန်သည် တိုင်ဝန်အပေါ်သို့ ပိုမိုကျရောက်လာသည်။ တိုင်ဝန်လန်နစ်စတာ၏ လက်အောက်တွင် တိုင်းပြည်က ဖွဲ့ဖြိုးနေသည့်အခါ အေးရိစ်၏ ထူးဆန်းလာသည့် အမှုအကျင့်များသည် သိပ်မသိသာခဲ့ပေါ့။ အေးရိစ်၏ ရှေ့တာဂါရိယန်ဘုရင်အချို့ သည်လည်း ယခုကဲ့သို့ ကြောင်တောင်တောင် အမှုအကျင့်များရှိခဲ့ဖူးသော်လည်း ကြီးမားသော ပြဿနာဖြစ်ပေါ်ခဲ့ဖူးခြင်း မရှိခဲ့ပေါ့။ သို့နှင့် အိုးတောင်းမြို့မှ နံရံကြီးထိ လူပေါင်းများစွာသည် အေးရိစ်က သရဖူကို ဆောင်းထားပေမယ့် တိုင်းပြည်ကို တကယ်အုပ်ချုပ်နေတာ တိုင်ဝင်လန်နစ်စတာပဲဟု ပြောကြသည်။

(ယောက်ဆောင်ရွက်သော ဘဏ္ဍာန်)

တိုက်တန်ကြီးဟု ခေါ်သော ဘရာဓိ၏ စိသံမကိုဘက်နှင့် ပြဿနာကို ဖြေရှင်းခဲ့သူမှာ
တိုင်ဝင်လန်နှစ်စတာပင်ဖြစ်သည်။ သူ့နည်းလမ်းက အေးရိစိပြောသော တိုက်တန်ကြီးကို
ဒုးထောက်စေသည့် နည်းလမ်းတော့မဟုတ်ပါ။ တိုင်ဝင်သည် ဂျဟားရိစိလက်ထက်က
ချေးစုံသော အကြွေးအားလုံးကို ကာစတာလေရော်မှ ရွှေများဖြင့် ပေးလော်လိုက်သည်။
ကြိုနည်းအားဖြင့် တိုင်းပြည်၏အကြွေးကို လွှာပြောင်းရယူ၍ ဖြေရှင်းခဲ့သည်။ တိုင်ဝင်သည်
ပဋိမအေဂွန်လက်ထက်မှ ပြုရှာန်းခဲ့သော အခြေခံလူတန်းတားများအတွက် ဥပဒေအားလုံးကို
တိုင်းပြည်စီးပွားရေးအတွက်ဟုဆိုကာ ပြန်လည်ရှုပ်သိမ်းခဲ့သည်။ ထိုဖြစ်ရပ်ကို လော့ဒ်ပေါင်းများစွာမှ
ထောက်ခံခဲ့ကြသည်။

တိုင်ဝင်သည် ဘုရင့်နေပြည်တော်၊ အိုးတောင်းမြို့ နှင့် လန်နစ်စပေါ်ဆိပ်ကမ်းမြို့ တို့ရှိ ဆိပ်ကမ်းအခွန်၊ ကုန်သွယ်ခွန်တို့ ကို လျော့ချဲခဲ့သည်။ ထိုသို့ဖြင့် နိုင်ငံရပ်ခြားကုန်သွယ်မှုတို့ ကို တိုးတက်စေပြီး၊ ကုန်သယ်ကြီးများ၏ ကောင်းချိုးပေးမှုကို ရရှိခဲ့သည်။ ထို့အပြင် တိုင်ဝင်သည် အကိစ်ဆို့ စိရိ လွတ်လပ်သောမြို့ပြနိုင်ငံများဖြင့်လည်း ကုန်သွယ်စီးပွား တိုးတက်စေခဲ့သည်။ တိုင်ဝင်သည် တိုင်းပြည်အနဲ့၊ လမ်းသစ်များဖောက်သည်။ လမ်းဟောင်းများလည်း ပြင်ဆင်သည်။ တိုင်းပြည်နယ်ပယ်အနဲ့ တွင် တိုက်ခိုက်ရေးပြိုင်ပွဲကြီးများ မကြာခဏကျင်းပသည်။ ထိုအချက်က လေ့အုပ်များ၊ နိုင်စ်များ၊ သာမန်ပြည်သူများကိုပါ သဘောကျနစ်ခြိုက်စေခဲ့သည်။ တိုင်ဝင်သည် စီးပွားရေးတည်ဆောက်ရုံးသာမက ရာဇ်ဝတ်မှုကျိုးလွန်သူများကိုလဲ ပြင်းထန်စွာ ဒက်ခတ်လေ့ရှိသည်။ သူသည် ပေါင်မှန်း များထဲတွင် သစ်လွှာများထည့်သွင်း ဖုတ်လေ့ရှိသော မှန်း ဖုတ်သမားများ၊ မြေားသားဟု အမဲသားဟု လိမ်ညာရောင်းချသော သားသတ်သမားများ စသည်တို့ ကို ပြင်းထန်စွာ အရေးယူသည်။ ဤသို့ဖြင့် တိုင်ဝင်သည် ဂရန်းမေစတာပိုင်ဆဲ အကုအညီဖြင့် အုပ်ချုပ်ရေးကို ကောင်းမွန်စွာ စွမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့သည်။

ထိုသို့ စွမ်းဆောင်မှုများဖြင့် အင်မတန်ထူးခွန်သော အုပ်ချုပ်သူအဖြစ် သက်သေပြနိုင်သော်လည်း တိုင်ဝင်လန်နစ်စတာမှာ လူကြိုက်အင်မတန် နည်းပါးသည်။ သူ၏ပြိုင်သာက်များက တိုင်ဝင်သည် ဟာသအမြော်မရှိ၊ ခွင့်လွှာတ်တတ်ခြင်းမရှိ၊ ခေါင်းမာသည်၊ မာနကြီးသည်၊ အင်မတန်ရက်စက်သည်ဟု ခေါင်းစဉ်တပ်ကြသည်။ သူ၏ သစ္ာခံလေ့အုပ်များ၊ နောက်လိုက်ငယ်သားများကတော့ တိုင်ဝင်ကို အင်မတန်လေးစားကြသည်။ သူတို့ သည် တိုင်ဝင်ဦးဆောင်ရာနောက်သို့ စစ်ပွဲဖြစ်စေ၊ ဌို့မြော်ချမ်းသည့်အချိန်ဖြစ်စေ၊ သေလမ်းဖြစ်စေဦးတော့ မေးခွန်းထုတ်ခြင်းမရှိပဲ လိုက်လေ့ရှိသည်။ သို့ဖြစ်သော်လည်း တိုင်ဝင်တွင် စစ်မှန်သော မိတ်ဆွေရင်းဟု သဘောထားသူ အင်မတန်နည်းပါးသည်။

တိုင်ဝင်သည် မိတ်ဓာတ်ပျော်ညံပြီး ဝေါးနေသော ဖခင်ဖြစ်သူကို လေ့အုပ်တိုက်တို့ လန်နစ်စတာ (Lord Tytos Lannister)ကို အင်မတန်မှန်းသည်။ လေ့အုပ်တိုက်တို့ လက်အောက်တွင် လန်နစ်စတာအိမ်တော်၏ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှ၊ တန်ခိုးအာဏာမှာ အင်မတန်ကျဆင်းခဲ့သည်။ တိုင်ဝင်လန်နစ်စတာ အရွယ်ရောက်ပြီး သူ၏နယ်ပယ်အရေးများကို ဖြေရှင်းမှသာ ပြန်လည် တန်ခိုးကြီးထွားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် တိုင်ဝင်သည် သူ၏ ညီများဖြစ်သော တိုင်ဂတ် (Tygett)နှင့် ဂါရိရွန် (Gerion)တို့ အပေါ် အမြှေခက်ထန်စွာ ဆက်ဆံသည်။ တိုင်ဝင် အနည်းငယ်ချစ်ခင်သည့်သူမှာ သူ၏ ဒုတိယညီဖြစ်သူ ကယ်ပင်(Kevin)ဖြစ်သည်။ ကယ်ပင်သည် တိုင်ဝင်၏ တစ်ဦးတည်းသော သူငယ်ချင်းဖြစ်သလို တိုင်ပင်ဖော်တိုင်ပင်ဖက်၊ ရဲသော်ရဲသာက်ဖြစ်သည်။ တိုင်ဝင်သည် ညီမဖြစ်သူ ဂျာနာ(Genna)ကိုလဲ ချစ်ခင်သည်။ သို့ သော် ထိုသို့ ချစ်ခင်မှုမှာလည်း တကယ်မြှတ်နီးမှထက်စာလျှင် တာဝန်ကျရုံသာ ဖြစ်သည်ဟု လူတွေက ဆိုကြသည်။

ထို့သို့ နကုံးသားထဲတွင် ချစ်ခြင်းမေတ္တာဟူ၍ နည်းပါးလှသော တိုင်ဝင်လန်နစ်စတာကြီး၏ ရင်ထဲသို့ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်နိုင်သည့် တစ်ဦးတည်းသောသူမှာ သူ၏ချစ်နှုန်းပင်ဖြစ်သည်။ ၂၆၃အော်တွင် တိုင်ဝင်လန်နစ်စတာသည် အင်မတန်လှပသော ဝမ်းကွဲပြောမဖြစ်သူ ဂျိအန်နာလန်နစ်စတာ (Joanna Lannister)နှင့် လက်ထပ်ခဲ့သည်။ ((ဂျိအန်နာလန်နစ်စတာသည် ဤဇာအော် ဘုရင်ဂျာဟားရို့ နန်းတက်ပွဲတွင် ဘုရင့်နေပြည်တော်သို့ ရောက်ရှိပြီး ထိုစဉ်ကမင်းသမီးရေရှိလာ (အေးရို့၏နှုန်း)၏ ရုံရွှေတော်အဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေခြင်းဖြစ်သည်။)) တိုင်ဝင်နှင့် ဂျိအန်နာသည် ကလေးသဝကတည်းက ကာစတာလေရှုံးတွင် ခင်မင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဂျိအန်နာအပေါ်ထားသည့် တိုင်ဝင်၏ မေတ္တာတရားမှာ လူသိများခြင်းမရှိသော်လည်း တိုင်ဝင်မှာ ဂျိအန်နာကို ချစ်မြတ်နှုန်းသည်မှာ ကြာလှပြီဟု ဆိုသည်။ သူတို့ နှစ်ဦး လက်ထပ်ပြီးသောအခါ ဂရန်းမေစတာပိုင်ဆဲက သံချပ်တွေနဲ့ ကာရံထားတဲ့ တိုင်ဝင်၏ စိတ်ရင်းကို တကယ်သိရှိသူမှာ ဂျိအန်နာတစ်ဦးသာရှိသည်ဟု ဆိုသည်။ အပြီးအရယ်လုံးဝမရှိသော တိုင်ဝင်ကို ပြီးစေရယ်စေနိုင်သောသူမှာ ဂျိအန်နာတစ်ဦးသာရှိသည်ဟု ဆိုသည်။ တိုင်ဝင်၏ အပြီးအားလုံးသည် ဂျိအန်နာတစ်ဦးအတွက်သာဖြစ်သည်။ ဂရန်းမေစတာပိုင်ဆဲက သူသည် ဂျိအန်နာအတွက်နှင့် တိုင်ဝင်လန်နစ်စတာ ပြီးရယ်သည်ကို သုံးကြိုမ်တိတိတွေ့ မြင်ဗုံးသည်ဟု ဆိုသည်။

ဝမ်းနည်းစရာကောင်းသည်က အေးရို့ နှင့် ရေရှိလာတို့ နှုန်းမောင်နှံ အိမ်ထောင်ရေးကတော့ ထိုကဲ့သို့ ပျော်စရာကောင်းခြင်းမရှိခဲ့ပါ။ ရေရှိလာသည် အေးရို့၏ မိန်းမပွေ့သော အကျင့်ကို မျက်ကွယ်ပြုထားသော်လည်း သူမ၏ ရုံရွှေတော်လေဒီများကို အပျော်မယ်များလို သဘောထားခြင်းကိုတော့ လုံးဝမနှစ်သက်ပေါ့။ မြင်တွေ့ခဲ့ရသည်။ ဖင်ဖြစ်သူဂျာဟားရို့ နန်းတက်ပွဲတွင် မင်းသားအေးရို့သည် ဂျိအန်နာလန်နစ်စတာ၏ အပျို့စင်ဘဝကို ဆွတ်ခူးခဲ့သည်ဟု ကောလဟာလအနည်းငယ် ဖြစ်ပေါ့ခဲ့ဖူးသည်။ သို့ သော် တိုင်ဝင်အကြောင်းကို အသိဆုံးဖြစ်သူ ဂရန်းမေစတာပိုင်ဆဲက လုံးဝမဖြစ်နိုင်ဟု ငြင်းပယ်ခဲ့သည်။

သေချာသည်ကတော့ တိုင်ဝင်၏ မဂ္ဂလာညာတွင် (ဂျိအန်နာကို သဘောကျဖူးသည့်) အရက်များနေသည့်ဘုရင်အေးရို့က ပထမညာပဒေ(the First Night)ဖျက်သိမ်းခဲ့သည်မှာ နှမောစရာဖြစ်ကြောင်းပြောဆို၍၊ သတို့ သမီးအိပ်ခန်းပို့ အခမ်းအနား (Bedding Ceremony)တွင်လည်း သာမန်ထက်ပိုသည့် ကိုင်တွယ်မှုမျိုးရှိခဲ့သည်ကိုတော့ လူများစွာမှ တွေ့မြင်ခဲ့ရသည်။ (Bedding Ceremony ဆိုသည်မှာ မဂ္ဂလာဆောင်သည့် နှုန်းမောင်နှံကို အဝတ်အစားများချုပ်ကာ အိပ်ခန်းသို့ သယ်ယူပို့ ဆောင်သည့် မဂ္ဂလာဖြစ်သည်။) သတို့ သမီးအဝတ်များကို အမျိုးသားများက ချုပ်ခွင့်ရခြင်းဖြစ်သည်။)ထို့ နောက်တွင် ရေရှိလာက ဂျိအန်နာကို ရုံရွှေတော်အဖြစ်မှ ဖယ်ရှားလိုက်သည်။ ထိုညာက ဘုရင်အေးရို့၏ အပြုအမူများကို တိုင်ဝင်က ဘယ်တော့မှ မမေ့ဟု လူများစွာက ပြောကြသည်။

အေးရိစ်နှင့် ရေရှာလာတို့ အိမ်ထောင်ရေးမှာလည်း သားကြီးရေရှာနောက်ပိုင်း ကလေးမရသောအခါ
 ပိုမို အဆင်မပြုဖြစ်လာခဲ့သည်။ ၂၆၃နှင့် ၂၆၄အော်တွင် ကိုယ်ဝန်ပျက်ကျမှ နှစ်ကြိမ်ဖြစ်သည်။
 ၂၆၇အော်တွင် မိန်းကလေးတစ်ဦးကို အသေမွေးဖွားသည်။ ၂၆၉အော်တွင် မင်းသားအော်နှင့်
 မွေးဖွားသည်။ သို့ သော် အော်နှင့် ပေါ်မွေးဖွားသည်။ ၂၇၀အော်တွင် အသက်မပါသည့်
 ကလေးတစ်ယောက် ထပ်မွေးဖွားသည်။ ၂၇၁အော်တွင် ကိုယ်ဝန်တစ်ကြိမ်
 ထပ်ပျက်သည်။ ၂၇၂အော်တွင် မင်းသားအော်နှင့် လမစွဲပဲ မွေးဖွားခဲ့ပြီး မင်းသားအော်နှင့်
 ၂၇၂အော်တွင် ဆုံးပါးသွားရှာသည်။ ပထမတော့ အေးရိစ်သည် ရေရှာလာနှင့်ထပ်တူ တမ်းနည်းသည်။
 သို့ သော် နောက်ပိုင်းတွင် အဆုံးပါဝမ်းနည်းမှက သံသယအဖြစ်သို့၊
 ပြောင်းလဲသွားသည်။ ၂၇၀အော်တွင် အေးရိစ်သည် ရေရှာလာက သူ့အပေါ် သစ္စာမူ့သည်ဟု
 ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် သူသည် နတ်ဘုရားများက သံမကိုရာဇ်လွှင်ပေါ်
 မျိုးမစစ်တစ်ယောက်ကို ပေးမထိုင်နိုင်သောကြောင့် ကလေးများ အဖတ်မတင်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု
 သူ၏ဘုရင့်ခုရုံးကိုပြောသည်။ ရေရှာလာ၏ အဖတ်မတင်သော ကလေးအားလုံးသည်
 သူ၏ကလေးများမဟုတ်ဟု ငြင်းဆန်သည်။

ထို့နောက် အေးရိစ်သည် ရေရှိလာကို မေဂ္ဂီးခံတပ်ရဲတိုက်အတွင်းမှာပဲ နေစွာင့်ပြုသည်။ ဆင်တာ(Septa) နှစ်ဦးကိုလဲ သူမ၏သွားတည်စေရန် ရေရှိလာနှင့်အတူ တောင့်အိပ်စေသည်။ အဆိုပါကိစ္စနှင့် ပက်သက်၍ တိုင်ဝင်က မည်သို့ မျှ ပြောဆိုခြင်းမရှိပေး။ ဒါပေမယ့် ဂြိုဏ်အစီတွင် ကာစတာလေရှုခဲ့တွင် လေဒီဂို့အန်နာသည် မိန်းကလေးတစ်ဦး၊ ယောကျားလေးတစ်ဦးအဖြောကို မွေးဖွားခဲ့သည်။ ကလေးနှစ်ဦးလုံးသည် ကျိန်းမာရေးကောင်းပြီး ရွှေရောင်ဆံပင်များနှင့် အင်မတန်လုပသည်ဟု ပြောဆိုကြသည်။ အဆိုပါကလေးမွေးဖွားမှုသည် အေးရိစ်နှင့် တိုင်ဝင်ကြားမှ အဖွဲ့အစည်းများကို ပိုမိုကြိုးမားစေခဲ့သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် တိုင်ဝင်၏ ကလေးအဖြောအကြောင်းကြားသောအခါ အေးရိစ်က ဝါမိန်းမမှားယူမြှုပြုဟု ပြောဆိုသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ မည်သို့ ပင်ဖြစ်စေ အေးရိစ်သည် ကလေးနှစ်ယောက်အလေးချိန်နှင့်ညီသော ရွှေများကို လက်ဆောင်အဖြစ် ပေးပို့လျက် တိုင်ဝင်ကိုလဲ ကလေးတွေကို ဘုရင့်နေပြည်တော်ခေါ်ခြုံး၊ အမေလုပ်သူလုပ်ပါပါစေ၊ ဝါသူမရဲ့ မျက်နှာလှလှလေးကို မမြင်ရတာကြာပေါ့ဟု အမိန့် ပေးသည်။

ဂြိုဏ်အစီတွင် လေ့အိတ်တိုက်တို့ လန်နစ်စတာသည် အသက်ငြေအရွယ်တွင် သေဆုံးခဲ့သည်။ ထိုအခါ ဆာတိုင်ဝင်လန်နစ်စတာသည် ကာစတာလေရှုခဲ့၏၏သင်နှင့် အနောက်နယ်ကိုတောင့်ရောက်သူ (Lord of Casterly Rock and the Warden of the West) ဖြစ်လာခဲ့သည်။ လေ့အိတ်တိုင်ဝင်သည် ကာစတာလေရှုခဲ့သို့ ဖင်အသုဘာအတွက် ပြန်သောအခါ ဘုရင်အေးရိစ်ကိုယ်တိုင် လိုက်လာခဲ့သည်။ ဘုရင်မရောရှိလာကတော့ ကိုယ်ဝန်နှင့် ကျိန်ခဲ့သည်။ (ထိုကိုယ်ဝန်သည် မင်းသမီးရှေ့နာကို အသေမွေးဖွားခဲ့ပါသည်။)

အေးရိစ်နှင့်အတူ အသက်ရှစ်နှစ်အရွယ် အိမ်ရှု စံမင်းသားရောဂါလဲ လိုက်ပါလာသည်။ ဘရင်ကော ဘုရင့်လက်ထောက်ပါ လန်နစ်စတာအိမ်တော်သို့ ရောက်ရှိနေသောကြောင့် နောက်နှစ်အတော်တော်အတိုင်းပြည်ကို ကာစတာလေရှုခဲ့မှ အုပ်ချုပ်ခဲ့သည်။ ဂြိုဏ်အစီတွင် ဘုရင့်နေပြည်တော်သို့ ပြန်ခဲ့ကြသော်လည်း အေးရိစ်နှင့် လေ့အိတ်တိုင်ဝင်ကြားမှ ဆက်ဆံရေးမှာ အရင်လိုမဟုတ်တော့သည်ကို တွေ့ရသည်။ ယခင်က ရှိသမျှကိစ္စတိုင်းတွင် သဘောတူခဲ့ကြသည့် သူငယ်ချင်းနှစ်ဦးသည် ယခုအခါ သဘောထားကဲလွှဲကြတော့သည်။

မိယာ (Myr)နှင့် တိုင်ရှိ စိန်(Tyrosh)တို့ သည် ဖော်လန်းတစ် (Volantis)နှင့် ကုန်သွယ်ရေးစစ်ပွဲတစ်ခုဖြစ်သောအခါ လေ့အုပ်တိုင်ဝင်သည် မည်သည့်ဘက်မှ မပါပဲ ကြားနေရန် ဆုံးဖြတ်သော်လည်း အေးရိစ်က ဖော်လန်းတစ်သို့ ငွေကြားနှင့် လက်နက်များ ထောက်ပုံစံခဲ့သည်။ ဘရက်ကန်အိမ်တော် (House Bracken)နှင့် ဘလက်ဂွတ်အိမ်တော် (House Blackwood)တို့ သည် ကြိုတ်ခွဲစက် (Mill)တစ်ခုအပေါ် အငြင်းပွားကြသောအခါ လေ့အုပ်တိုင်ဝင်က ဘလက်ဂွတ်အိမ်တော်ကို အနိုင်ပေးခဲ့သော်လည်း၊ အေးရိစ်က ပယ်ချကာ အဆိုပါ ကြိုတ်ခွဲစက်ကို လေ့အုပ်ဘရက်ကန်သို့ ပေးအပ်လိုက်သည်။

ဘုရင့်လက်ထောက်လေ့အုပ်တိုင်ဝင် အပြင်းအထန်ကန့် ကွက်နေသည့်ကြားမှ အေးရိစ်သည် ဘုရင့်နေပြည်တော်နှင့် အိုးတောင်မြို့ ရှိ အခွန်များကို ဥဆမြှင့်၍ လန်နစ်စပေါ်အပါအဝင် တိုင်းပြည်အာမ်းရှိ ဆိပ်ကမ်းများကို ဥဆ တိုးမြှင့်လိုက်သည်။ ရေကြားနှင့်စီးပွားရာရသော လေ့အုပ်များ၊ ကုန်သည်များမှ လာရောက် တောင်းပန်သောအခါ အေးရိစ်သည် လေ့အုပ်တိုင်ဝင်အပေါ်ကို အပြစ်ပုံချသည်။ တိုင်ဝင်ကို သွားပြော၊ သူက ရီးပါရင်တောင် ရွှေထွက်ခဲ့တဲ့သူ၊ ခုနောက်ပိုင်း မွဲလာလို့ ငွေတိုက်တွေ ပြည်အောင် နည်းလမ်းရှာနေတဲ့သူဟု အေးရိစ်ကဆိုသည်။ ပြီးမှ ကုန်သွယ်အခွန်များကို ယခင်နှန်းထားသို့ ပြန်လည်ချပေးကာ နာမည်ကောင်းယူ၍ လေ့အုပ်တိုင်ဝင်ကိုတော့ လူများအား အပြစ်မြင်စေသည်။

အေးရိစ်နှင့် လေ့အုပ်တိုင်ဝင်ကြားမှ သဘောထားကွဲလွှဲမှုများသည် ပိုမိုဆိုးဝါးလာခဲ့သည်။ ရေးက ရာထူးများ၊ ဂုဏ်ခြုံများ၊ နယ်ပယ်များပေးအပ်ရာတွင် လေ့အုပ်တိုင်ဝင်၏ အကြံပေးချက်များအတိုင်း လုပ်ဆောင်ခဲ့သည့် အေးရိစ်သည် ယခုအခါ မိမိဘာသာ စိတ်ကြိုက်ပေးအပ်တော့သည်။ အနောက်နယ်ပယ်သားများစွာသည် မိမိတို့ ရာထူးနေရာများမှ ဖြုတ်ချွေခြင်းခံရသည်ကို တွေ့ရသည်။ အေးရိစ်က ထိုသူတို့ ကို ဘုရင့်လက်ထောက်လူများဟု စွဲပွဲကာ အလုပ်ဖြုတ်ပစ်သည်။ လေ့အုပ်တိုင်ဝင်က သူ၏သီဖြစ်သူ ဆာတိုင်ဂတ်လန်နစ်စတာအား ရဲတိုက်နှီး၏ လက်နက်ကိုင်တပ်မှုးရာထူးအား ခန့် အပ်ရန် အကြံပြုသောအခါ အေးရိစ်က လက်မခံပဲ ဆာတိုးလမ်းဒါရိ (Ser Willem Darry)အား ခန့် အပ်လိုက်သည်။

တကယ်တော့ ထိုအချိန်များတွင် အေးရိစ်မှာ သူသည် အရပ်သာသာမျှသာဖြစ်ပြီး တိုင်းပြည်ကို တကယ်အုပ်ချုပ်နေသည်မှာ လေ့အုပ်တိုင်ဝင်ဖြစ်ကြားငွေးပြောစကားများကို ကြားနေရပြီဖြစ်သည်။ ထိုစကားများကို အေးရိစ်က အလွန်အောင်တွက်သည်။ သူသည် ဘဝင်မြှင့်လွန်းနေသော သူ၏အစောင့်အား ပညာပြလျက် ကိုယ့်နေရာကိုယ် သိစေမည်ဟု ကြွေးကြော်သည်။

ဂုဏ်အစီတွင် လေ့မြတ်တိုင်ဝင်သည် အေးရိစ်၏ နှစ်းသက်ဆယ်နှစ်ပြည့် အထိမ်းအမှတ် တိုက်ခိုက်ရေးပြိုင်ပွဲကြီးတစ်ခုကို ကျင်းပခဲ့သည်။ ထိုအခါ လေဒီဂျိုအန်နာက သူမ၏ နှစ်အရွယ် အမြှာနစ်ညီးဖြစ်သော ဂျေမီ (Jamie)နှင့် ဆာဆီ (Cerci)တို့ ကို ဘုရင့်ညီလာခံသို့ ခေါ်ဆောင်လာခဲ့သည်။ ဘုရင်အေးရိစ်က (အရက်အနည်းငယ်များနေရင်း) ကလေးနှစ်ယောက်ကို နှိုးတိုက်ရတာ မင်းရဲ့ အင်မတန်လှတဲ့ ရင်သားတွေ မပျက်စီးဘူးလားဟု မေးသည်။ ထိုအမေးက လေ့မြတ်တိုင်ဝင်၏ ပြိုင်သက်များက အင်မတန်သဘောကျဖော်သည်။ လေဒီဂျိုအန်နာကတော့ ကြီးစွာအရှက်ရသည်။ ထိုအခါ လေ့မြတ်တိုင်ဝင်သည် နောက်တစ်နောက်တွင်ပင် ရာထူးမှ နှတ်ထွက်ခွင့်တောင်းလေတော့သည်။ သို့ သော် အေးရိစ်က လက်မခဲ့ပေး သူသည် ငယ်သူငယ်ချင်းကို နီးရာမှာပဲ ဆက်လက်ထားရှိကာ အလုပ်လုပ်ဖော်သည်။

သို့ ရာတွင် အခွင့်ရတိုင်း အေးရိစ်သည် လေ့မြတ်တိုင်ဝင်ကို ဖောက်ဆိုမှုများ၊ ဟာသလုပ်မှုများသည် ပိုမိုများပြားလာခဲ့သည်။ မည်သို့ ပင်ဖြစ်စေ လေ့မြတ်တိုင်ဝင်ကတော့ ခံစားချက်များကို ရင်တွင်းတွင်သာ ထားရှိပြီး ပညာရှိအမျက်အိုးအောင် မထွက်စေခဲ့ပေး။ ဂုဏ်အစီတွင် လေဒီဂျိုအန်နာသည် လေ့မြတ်တိုင်ဝင်၏ ခုတိယသားကို မွေးဖွားရင်း အသက်ဆုံးပါးခဲ့သည်။ တိရိရှိနှင့် (Tyriion)ဟု နာမည်ပေးထားသော ထိုကလေးသည် ခေါင်းကြီး၊ ခြေခွင်ပြီး နတ်ဆုံးတစ်ကောင်လိုမျက်လုံးများမှာလဲ တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် မတူညီသည့် အရပ်ဆိုးဆုံး လူပုကလေးတစ်ညီးဖြစ်သည်။ လူများက ထိုဖြစ်ရပ်ကို လေ့မြတ်တိုင်ဝင်၏ကြွားဆိုး (Lord Tywin's Doom)ဟု ခေါ်၍ တိရိရှိနှင့်ကိုလည်း လေ့မြတ်တိုင်ဝင်၏နှတ်ဆုံး (Lord Tywin's Bane)ဟု ခေါ်ကြသည်။ ထိုကလေးအကြောင်းကို အေးရိစ်ကြားသောအခါ နှတ်ဘုရားတွေက နောက်ဆုံးမှာတော့ ဘဝင်မြင့်လွန်းတဲ့ အဲဒီလူလက်ထဲက ပန်းပွင့်ကို ယူပြီး မကောင်းဆုံးဝါးတစ်ကောင်ထည့်ပေးခဲ့တယ်ဟု ပြောဆိုသည်။ ထိုအကြောင်းကို ကာစတာလေရော့ခံတွင် ဝမ်းနည်းနေသည့် လေ့မြတ်တိုင်ဝင်ကြားသောအခါ ကြီးစွာအောင်လျက်လျက် သူတို့နှစ်ညီးကြားတွင် စင်မင်မှဟူ၍ လုံးဝမရှိတော့ပေး။

မည်သို့ ပင်ဆုံးစေကာမူ မိမိခံစားချက်များကို ဖော်ပြလေ့မရှိသော လေ့မြတ်တိုင်ဝင်သည် နှတ်ဆိုတ်နေကာ ကိုယ့်တာဝန်ကိုသာ ကျော်နှင့်အောင်ထမ်းဆောင်လေသည်။ လေ့မြတ်တိုင်ဝင်သည် တိုင်းပြည်၏အရေးများကို နေ့စဉ်ထမ်းဆောင်နေဖော်မယ့် တစ်ဖက်တွင် အေးရိစ်သည် သံသယများဖြင့် ပြည့်နှက်နေကာ ပိုမိုကြမ်းတမ်း ခက်ထန်လာသည်။ အေးရိစ်သည် သူ၏သေးတွင် သတင်းသမားများဖြင့် စိုင်းရံလာသည်။ ထိုသူတို့ သည် အေးရိစ်နားထဲသို့ အလိမ်အညာစကားများ၊ ပုန်ကန်မည့်အစီအစဉ်များကို ဟုတ်တာရော၊ မဟုတ်တာရောအားလုံးကို တီးတိုးပြောဆိုကြသည်။ ထိုအထဲမှ ဘုရင့်လက်ထောက်၏ ကိုယ်ပိုင်အတောင့်တပ်ဖွဲ့မှုး ဆာအီလင်ပိန်း (Ser Ilyn Payne)သည် ခုနစ်ပြည်ထောင်ကို တကယ်အုပ်ချုပ်သူမှာ လေ့မြတ်တိုင်ဝင်ဖြစ်ကြောင်း ပြောဆိုသည်ဟု သတင်းတစ်ခုသည် အေးရိစ်ထံသို့ ရောက်သွားသည်။

ထိအခါ အေးရိစ်သည် ဘုရင်တောင့်နိက်စ်များကို စေလွှတ်၍ ဆာအီလင်ပိန်း၏ လျှောက်မီးပူပေးထားသော ညျှပ်ဖြင့် ဆွဲနှုတ်စေသည်။ ဘုရင်အေးရိစ်၏ တဖြည်းဖြည်း ဆိုးဝါးလာသော ရူးသွပ်ခြင်းသည် ဂျော်အီတွင် ခေတ္တာရပ်တန် သွားသည်။ ထိနှုတ်တွင် ဘုရင်မရောင်လာမှ မင်းသားဂျာဟားရိစ်ကို မွေးဖွားခဲ့သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ သားငယ်ကို အင်မတန်ချုပ်သော အေးရိစ်သည် လူငယ်ဘဝကလို ပုံမှန်ပြန်ဖြစ်သွားသည်။ သို့ သော် သိပ်မကြာလိုက်ပါ ဘန်စ်မပြည့်ခင်မှာပင် ကလေးငယ်သေဆုံးသွားသောအခါ အေးရိစ်၏ အခြေအနေမှာ ပိုဆိုးသွားသည်။ သူသည် ကလေးကို နို့ တိုက်သည့်အမျိုးသမီးကို မင်းသားငယ်ကို အဆိုပ်ခတ်သတ်မှုဖြင့် ခေါင်းဖြတ်သတ်လိုက်သည်။ မကြာခင်ပင် စိတ်ပြောင်းသွားသောအေးရိစ်သည် အဆိုပ်ခတ်သူမှာ သူ၏ အိမ်တောင့်နိက်စ်တစ်ယောက်၏ သမီးဖြစ်သူဟု ကြေညာသည်။ ပြီးနောက် သူသည် အဆိုပါမိန်းကလေးနှင့် ဆွဲမျိုးများကို နှိပ်စက်စေသည်။ ထိုသို့ နှိပ်စက်သောအခါ ထိုသူတို့ သည် အပြစ်ကို ဝန်ခံကြလေသည်။ သို့ သော် အဆိုပါ ဝန်ခံမှုသည် သေချာရေရာခြင်းမရှိပဲ ဝေဝါးနေသည်။

ထိဖြစ်ရပ်များပြီးနောက် အေးရိစ်သည် နှစ်ပါတ်ကြာ အစာအနည်းငယ်သာ စားသုံး၍ ဆုတောင်းအစိုက်နှင့်လေသည်။ ပြီးနောက် သူသည် မြို့ကို ဖြတ်၍ ဘေးလောကျောင်းတော်သို့ အပြစ်ဖြေလမ်းလျှောက်ကာ ဂိုက်းအုပ်ဘုန်းတော်ကြီးနှင့် သွားရောက်တွေ့ဆုံးသည်။ ထို့နောက်တွင်တော့ အေးရိစ်က မိမိသည်တရားဝင်အနီးမှလွှဲ၍ အခြားမည်သည့် အမျိုးသမီးနှင့်မျှ မပျော်ပါးတော့ဟု ကြေညာသည်။ အေးရိစ်၏ ရပ်တည်ချက်အသစ်မှာ မိမ်နတ်ဘုရားကို ကျေနပ်စေသည်ထင်ပါသည်။ နောက်တစ်နှစ်အကြား ဂျောင်းအီတွင် ဘုရင်မရောင်လာသည် မင်းသားပစ်ဆေးရိစ် (Prince Viserys)ကို မွေးဖွားခဲ့သည်။

ဗိုလ်ဆေးရိစ်သည် လူကောင်အနည်းငယ်သေးသော်လည်း ကျော်းမာရေးကောင်းပြီး ချစ်စရာကလေးငယ်တစ်ဦးဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်တွင် အိမ်ရှုံးစံ မင်းသားရောဂါသည် အသက်ဘဂ္ဂနှစ်အရွယ်ရောက်နေပြီဖြစ်သည်။ မည်သို့ ပင်ဆိုစေကာမှ တိုင်းပြည်တစ်ခုလုံးသည် အမွှံခံမင်းသားတစ်ယောက်ထပ်တိုးကာ တာဂါရိယန်မျိုးဆက်ကို သေချာစေခဲ့သည့်အတွက် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်ကြသည်။ ဒီတစ်ကြိုးမှုတွင်တော့ ဗိုလ်ဆေးရိစ်မွေးဖွားခြင်းသည် အေးရိစ်ကို အကြားက်တရား နှင့် အစိုးရိမ်လွန်မှတို့က ပိုမိုအုပ်စိုးသွားသည်။ ဗိုလ်ဆေးရိစ်သည် ကျော်းမာရေးကောင်းသော်လည်း အေးရိစ်က ဘုရင်တောင့်နိက်စ်များကို နေ့ကောညာပါ မင်းသားငယ်ကို တောင့်ရောက်ရန် အမိန့်ပေးသည်။

ဘုရင့်အမိန့် မပါပဲ မည်သူမျှ ဖစ်ဆေးရိစ်ကို ထိခွင့်မပေးချေ။ အမေဖြစ်သူ ရော်လာပင် နဲ့ တိုက်သည့်အခါ ကလေးနှင့် ပြီးတည်း တွေ့ခွင့်မရှိပေ။ သူမ နဲ့ စမ်းသွားသောအခါ နဲ့ တိုက်အထိန်းတော်များ၏ နဲ့ ကို ဘုရင့်အစားများအား စမ်းစားသံးရသည့်သူများကို အရင်စို့ စေသည်။ ထိုအမျိုးသမီးများသည် ငှံးတို့ သားမြတ်အား အဆိပ်သုတေလူးထားမှာစိုးသောကြောင့်ဟု အေးရိစ်ကဆိုသည်။ မင်းသားငယ်အတွက် တိုင်းပြည်တစ်ခုလုံးမှ လက်ဆောင်များ ပေးအပ်သောအခါ အေးရိစ်သည် ကျိုန်စာများပါလာမည်စိုး၍ အားလုံးကို စုပုံကာ မီးရှိ ပစ်လိုက်သည်။

ထိုနှစ်မှာပင် လော့ဒီတိုင်ဝင်က (အနစ္စာ) မင်းသားပစ်ဆေးရိစ် မွေးဖွားခြင်း အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ကြီးမားလှသော တိုက်နိုက်ရေးပြိုင်ပွဲကြီးတစ်ခုကို ကာစတာလေရော်တွင် ကျင်းပသည်။ တကယ်တော့ လော့ဒီတိုင်ဝင်က အေးရိစ်နှင့် ပြန်လည်ခင်မင်စေရန် ရည်ရွယ်ခြင်းဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ သို့ သော် ထိုပြိုင်ပွဲကြီးတွင် လန်နစ်စတာအိမ်တော်၏ ကြွယ်ဝချမ်းသာခြင်းနှင့် တန်ဖိုးကြီးတွားမှုကို တိုင်းပြည်တစ်ခုလုံးက တွေ့မြင်ခဲ့ရသည်။ အေးရိစ်သည် အဆိုပါပွဲကို စိတ်သိပ်မပါပဲ တက်ရောက်ခဲ့သည်။ ကာစတာလေရော်တော်ကြီး၏ အရိပ်အောက်တွင် ကျင်းပသော အဆိုပါပြိုင်ပွဲကြီးတွင် မင်းသားရော်လဲ ပါဝင်ယဉ်ပြိုင်ခဲ့သည်။ မင်းသားရော်သည် ဆာတိုင်ဂတ်လန်နစ်စတာနှင့် ဆာဂါရိချိန်လန်နစ်စတာတို့ ကို အနိုင်ယူသောအခါ အေးရိစ်က ကျယ်လောင်စွာ အားပေးလေသည်။

ထိပြုငွဲတွင် မင်းသားရေဂါသည် ခန်းပြည်ထောင်တစ်ခုလုံးတွင် လုံရေးအကောင်းဆုံးဟု သတ်မှတ်ထားသည် ဆာဘာရိစတန်ဆယ်မိကိုပင် အနိုင်ယူခဲ့သည်။ သို့ သော် သူသည် မိုလ်လူခဲ့တွင် နံနက်ခင်း၏ခါးသခင် (the Sword of the Morning)ဟု နာမည်ကျော်သည် ဆာအာသာဒိန်း (Sir Arthur Dayne)ကို ရုံးနို့ခဲ့သည်။ လေ့အုပ်တိုင်ဝင်သည် ဘုရင်အေးရိစ်နှင့် ပြန်ပေါင်းထုတ်စေရန် ထပ်မံကြိုးစားသည့်အနေဖြင့် ဆာဆီလန်နှစ်စတာအား မင်းသားရေဂါ၏ ဇနီးအဖြစ် ဆက်သသည်။ သို့ သော် အေးရိစ်က လေ့အုပ်တိုင်ဝင်အား မည်မျှတော်သည်ဖြစ်စေ၊ အစေခံက အစေခံပဲဟု ပြောဆိုကာ ငြင်းပယ်လိုက်သည်။ ထို့ အပြင် ရျေမီကို မင်းသားရေဂါ၏ စက္ခိုင်ယာအဖြစ် ကမ်းလုမ်းခြင်းအားလည်း ငြင်းပယ်ကာ မိမိစိတ်ကြိုက်လူများသာ ခန့် အပ်သည်။ ထိုသူများသည် လန်နှစ်စတာအိမ်တော်နှင့် မတည့်သောသူများချည်းသာ ဖြစ်သည်။

ထိနောက်ပိုင်းတွင် အေးရိစ်သည် လုံးဝရူးသွပ်ခြင်းထံသို့ ချဉ်းကပ်လာနေပြီဆိတာ သိသာလာသည်။ အေးရိစ်ကို ရူးသွပ်ခြင်း ချောက်ကမ်းပါးအတွင်းသို့ လုံးဝတွန်းချလိုက်လိုက်သည့် အဖြစ်ကတော် ဂရဂအော်တွင် ဖြစ်ပွားခဲ့သော ဒက်စ်ကန်ဒေးအာခံမှုကြီး (Defiance of Duskendale)ဖြစ်သည်။ ဒက်စ်ကန်ဒေးသည် ရေးယခင် ရာစုနှစ်များစွာက ကိုယ်ပိုင်ဘုရင်များ ထိုးနှစ်းစိုက်ရာအော်ဖြစ်သည်။ သူတို့၏ ဒက်စ်ကန်ဒေးဆိပ်ကမ်းသည်လည်း ဘလက်ဝါးတားပင်လယ်အော်တွင် အရေးပါသော ဆိပ်ကမ်းဖြစ်ခဲ့သည်။ သို့ သော် တာဂါရိယန်ခေတ်နောက်ပိုင်းတွင် ဘုရင့်နေပြည်တော်၏ ဆိပ်ကမ်းတိုးတက်လာသည်နှင့်အမျှ ငါးတို့၏ စီးပွားရေးမှာ တဖြည်းဖြည်း ဓမ္မတုယုတ်လာခဲ့သည်။ ထိုအခြေအနေကို ပြင်ဆင်ချင်သော လေ့အုပ်အန်နှစ်ဒါကလင် (Lord Denys Darklyn)သည် ဒက်စ်ကန်ဒေးကို ချိန်းကဲ့သို့ မိမိဥပဒေများဖြင့် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရအော်ဖြစ် သတ်မှတ်စေခဲ့သည်။ သို့ သော် သူ၏ ကမ်းလှမ်းမှုများကို လေ့အုပ်တိုင်ဝင်က တိုင်းပြည်အတွက် အန္တ ရာယ်ကြီးသောကြောင့် ချက်ခြင်းပယ်ချလိုက်သည်။ ထိုအခါ လေ့အုပ်ဒါကလင်သည် သူ၏ ဆိပ်ကမ်းအခွန်များအား သတ်မှတ်နှစ်းထားထက် များပြားစွာ လျှော့ချလိုက်သည်။

ထို အပြင် သံမကိရာဇပလွှင်သို့ ပေးဆောင်ရမည့် အခွန်များကိုလဲ ပေးအပ်ခြင်းမရှိပဲ အာခံတော့သည်။ ထို အပြင် လေ့အုပ်ဒါကလင်သည် အေးရိစ်နှင့် လေ့အုပ်တိုင်ဝင်ကြေားက ပြသနာများကို အခွင့်ကောင်းယူ၍ သူ၏အသိအစဉ်များကို နားထောင်ရန်အတွက် ဘုရင်အေးရိစ်ကို ဒက်စ်ကန်ဒေးသို့ ဖိတ်ခေါ်လေသည်။ အေးရိစ်ကိုကြည့်ရတာ ထိုဖိတ်ခေါ်မှုကို လက်ခံမည့်ပုံမပေါ်ပါ။ သို့ သော် လေ့အုပ်တိုင်ဝင်က ထိုဖိတ်ခေါ်မှုသည် ရိုးသားမှုမရှိကြောင်း၊ အပြင်းထန်ဆုံးတံ့ပြန်သင့်ကြောင်း အကြံပေးလေသည်။ ထိုအခါမှ အေးရိစ်သည် ဂရန်းမေစတာပိုင်ဆဲနှင့် ဘုရင့်ခံရုံးအား သူသည် ဒက်စ်ကန်ဒေးသို့ သွားရောက်၍ ကိုယ်တိုင်ဖြေရှင်းမည်ဟု ကြေညာသည်။

ထို အပြင် အေးရိစ်သည် လေ့အုပ်တိုင်ဝင်၏ အကြံပေးချက်ကို လက်မခံပဲ၊ အစောင့်အကြပ်ကိုနည်းပါးစွာ ခေါ်ဆောင်သွားသည်။ ဘုရင်နှင့်အတူ ဘုရင်စောင့်နိုက်စ်မှာလည်း ဆာရိမ်းဂေါင့် (Ser Gwayne Gaunt)တစ်ယောက်သာ ပါဝင်သည်။ ထိုဖိတ်ခေါ်မှုသည် ထောင်ချောက်တစ်ခုဖြစ်ကာ ဒက်စ်ကန်ဒေးရောက်သည်နှင့် အစောင့်များစွာ အသတ်ခံရပြီး ဘုရင်အေးရိစ် အဖမ်းခံရသည်။ ဆာရိမ်းဂေါင့်သည်လည်း အေးရိစ်ကို ကာကွယ်ရင်း ဆာရိုင်မွန်ဟောလက် (Ser Symon Hollard)လက်ချက်ဖြင့် ကျဆုံးခဲ့သည်။ ထိုသတ်းကိုကြေားသောအခါ လူအားလုံးက ကြီးစွာအော်သထွက်ကြသည်။ လူအများစုက ဒက်စ်ကန်ဒေးကို ချက်ခြင်းသိမ်းပိုက်၍ ပုန်ကန်သူများကို ကွပ်မျက်ရန် တောင်းဆိုကြသည်။

သို့ သော် ဒက်စ်ကန်အေးသည် နိုင်မာသောနံရုံများဖြင့် ဝန်းရံထားပြီး၊ ဒန်ဖို့ ခံတပ် (Dun Fort)သည်လည်း ရှေးကျသော ခံတပ်ကောင်းတစ်ခုဖြစ်သည်။ သို့ အတွက် တိုက်နိုက်သိမ်းပိုက်ရန်မှာ လွယ်ကူသောကိစ္စမဟုတ်ပေါ့။ လေ့အုပ်ခါကလင်သည် ဘုရင်အေးရိစ်ကို ဖမ်းဆီးထား၍ လေ့အုပ်တိုင်ဝင်က မိမိတောင်းဆိုချက်များကို အနေးနှင့်အမြန် လိုက်နာရမည်ဟု တွက်ဆထားသည်။

လေ့အုပ်တိုင်ဝင်အကြောင်းကောင်းသိသူများကတော့ ထိုသို့ လုံးဝမဖြစ်နိုင်ဟု ယူဆကြသည်။ လေ့အုပ်တိုင်ဝင်သည် စာပို့ကျိုးများ၊ သံတမန်များဖြင့် ဘုရင်ကို ချက်ခြင်းလွတ်ပေးရန်တောင်းဆိုသည်။ သို့ သော် လေ့အုပ်ခါကလင်က လွတ်မပေးပဲ ဒက်စ်ကန်အေးကို တိုက်နိုက်လျှင် အေးရိစ်ကို သတ်မည်ဟု ကြေညာသည်။ လေ့အုပ်တိုင်ဝင်သည် ကြီးမားသော စစ်တပ်ကြီးဖြင့် ကုန်းရော၊ ရေပြင်ကပါ ဒက်စ်ကန်အေးကို ပိုင်းရုံပို့တို့ လိုက်သည်။ တာဂါရီယန်တော်ဝင်စစ်တပ်ကြီး မြို့ကို ပိုင်းသောအပါ လေ့အုပ်ခါကလင်သည် အနည်းငယ်သွေးပျက်လာပြီး ငြိမ်းချမ်းရေးဆွေးနွေးရန် အကြိမ်ကြိမ်ကြီးစားသည်။ သို့ သော် လေ့အုပ်တိုင်ဝင်က လုံးဝ လက်ခံဆွေးနွေးခြင်းမရှိ။ လေ့အုပ်တိုင်ဝင်က ဘုရင်အေးရိစ်ကို လွတ်ကာ ခြင်းချက်မရှိလက်နက်ချရမည်ဟာ တောင်းဆိုသည်။ ဤသို့ဖြင့် ဒက်စ်ကန်အေးပုန်ကန်မှုသည် လေခန်း ကြာမြင့်လာသည်။

သို့လောင်ထားသော အစားအသောက်များ ကုန်ဆုံးစပြုလာသော်လည်း ခေါင်းမှာသော
လော့အိုကလင်က လော့တိုင်ဝင်သည် သူ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို လိုက်လျောလိမ့်မည်ဟု
ယုံကြည်နေဆဲဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံးတော့ လော့တိုင်ဝင်သည် လော့အိုကလင်အား လက်နက်ချရန်
နောက်ဆုံးအကြိမ်ရာသံပေးသည်။ ယခုတစ်ကြိမ်အား ငြင်းဆန်ပါက သူသည် ဒက်စကန်ဒေးအား
တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ပြီးလျှင် မြို့တွင်းရှိ ယောကျားများ၊ မိန်းမ၊ ကလေးသူငယ် ရှိသမျှဂျူအားလုံးအား
သတ်ဖြတ်မည်ဟု ဆိုသည်။

ထိုအချိန်တွင် လော့တိုင်ဝင်နှင့်အတူ ဘုရင့်ခုံရုံးမှ အရာရှိတော်တော်များများလည်း အတူရှိသည်။
အချို့သောလော့အိုကလင်က ဘုရင်အေးရိစ် အသတ်ခံရမည်နှီးသောကြောင့် ကန့်ကွက်ကြသည်။
ထိုအခါ လော့တိုင်ဝင်က သူတို့ သတ်ရင်သတ်မယ်၊ မသတ်ရင်လည်းမသတ်ဘူး။ သတ်ခဲ့ရင်လည်း
ဟောဒီမှာ ပိုကောင်းတဲ့ဘုရင်တော်ပါးရှိတယ်ဟု ဆိုကာ အနီးတွင်ရှိသော မင်းသားရေဂါကို
ညွှန်ပြလေသည်။ လူတော်တော်များများသည် အေးရိစ်ကို လော့တိုင်ဝင်က
တကယ်ပဲသောစေချင်လို့လား၊ လော့အိုကလင်က မသတ်ရဲဘူးလို့ ယုံကြည်လို့လားဟု
တွေးတောာကြသည်။ သို့ သော် ထိုမေးခွန်း၏ အဖြေကို မည်သူမျှ မသိနိုင်ကြတော့ပါ။

ထိုအခိုက်တွင် ဘုရင်စောင့်နိုက်စိတစ်ဦးဖြစ်သော ဆာဘာရစ်စတန်ဆယ်မို့က မြို့တွင်းနှင့်
အနိမ့် ခံတပ်အတွင်းသို့ လျှို့ဝှက်ဝင်ရောက်ရှိ ကယ်တင်ခွဲ့ပြုရန် ခွင့်တောင်းသည်။
လော့တိုင်ဝင်သည် ဆာဘာရစ်စတန်၏အကြံကို မဖြစ်နိုင်သော ရူးသွေ့မှုတစ်ရပ်ဟုသာ
ထင်မြင်သည်။ သို့ သော် သူသည် ဆာဘာရစ်စတန် ရဲစွမ်းသတ္တိနှင့် စွမ်းရည်ကို လေးစားသောကြောင့်
တစ်ရက်အချိန်ပေးလိုက်သည်။ ဆာဘာရစ်စတန်၏ အေးရိစ်ကို တစ်ကိုယ်တော်
ဝင်ရောက်ကယ်တင်ခြင်းအကြောင်းသည် သိချင်းပေါင်းများစွာဖြင့် နာမည်ကျော်ခဲ့သည်။

ဆာဘာရစ်စတန်သည် ဉာဏ်မောင်ကို အကာအကွယ်ယူလျက် မြို့နံရုံကို တွယ်တက်သည်။ သူသည်
ခေါင်းစွပ်ထားသော သူတောင်းစားတစ်ယောက်ပော ဟန်ဆောင်လျက် မြို့ကိုဖြတ်သည်။
အနိမ့် ခံတပ်နံရုံကိုလဲ အလားတူပင် ကျော်တက်နိုင်ခဲ့သည်။ ခံတပ်မြို့ရှိုးပေါ်မှ
အစောင့်တစ်ယောက်ကိုလည်း မအော်ဟစ်နိုင်ခင် သုတ်သင်လိုက်သည်။ ဆာဘာရစ်စတန်သည်
ရဲရင့်စွာဖြင့် ရဲတိုက်အတွင်းရှိ မြေအောက်ခန်းများသို့ တိတ်တဆိတ်ဝင်ရောက်သည်။
အေးရိစ်တာဂါရိယန်ကို ကယ်တင်ပြီး ပြန်ထွက်လာသည့်အခါမှတော့
အချက်ပေးခေါင်းလောင်းမြည်နေပြီဖြစ်သည်။ ထိုအခါကျားမှ ဆာဘာရစ်စတန်၏
သူရောက်းစွမ်းရည်ကို အပြည့်အဝမြင်တွေ့ရသည်။ ဆာဘာရစ်စတန်သည် အဖမ်းမခံပဲ
ပြန်လည်တိုက်ခိုက်သည်။ ဆာဘာရစ်စတန်သည် အစောင့်နှစ်ယောက်အပြင်
ရဲတိုက်လက်နက်ကိုင်တပ်မှုးဖြစ်သော ဆာဆိုင်မွန်ဟောလက်ကိုပါ လက်စားချေသတ်ဖြတ်နိုင်ခဲ့သည်။

ထို နောက် အေးရိစ်နှင့် ဆာဘာရစ်စတန်တို့ သည် ရတိကိုဂိတ်တံ့ခါးများမပိတ်နိုင်ခင် မြင်းကောင်းသို့
 သွားရောက်သည်။ လမ်းတစ်လျှောက်တွင် တွေ့ သမျှ အစောင့်စစ်သားမှန်သမျှသည်
 ဆာဘာရစ်စတန်ကို မည်သူမျှ တားဆီးနိုင်စွမ်းမရှိကြပေ။ ဆာဘာရစ်စတန်နှင့် အေးရိစ်တို့
 မြင်းများဖြင့် ဒက်စ်ကန်အေးမြှို့ တွင်းကို ဖြတ်၍ မြှို့ နံရံဆီသို့ ပြေးကြသည်။ လေ့အိုင်ဝင်၏
 လေးတပ်မှုလည်း မြှို့ တံ့တိုင်းပေါ်မှ အစောင့်များအား လေးများဖြင့် တိုက်ခိုက်၍
 လမ်းရှင်းပေးလေသည်။

ဘုရင်အေးရိစ် လွတ်မြောက်သွားသောအခါ လေ့အိုင်အတွက် လက်နက်ချရန်မှလွှဲ၍
 အဗြားမရှိတော့ပေ။ လေ့အိုင်နှင့် မိသားစုကို သံကြိုးများဖြင့် အေးရိစ်ရှုံး မောက်
 ခေါ်ဆောင်လာသောအခါ အေးရိစ်က အားလုံးကို သေဇ်၍လိုက်သည်။ လေ့အိုင်၏
 မိသားစုဝင်များသာမကပဲ သူ၏ ဦးလေးများ၊ အဖော်များ၊ သွေးဝေးသော ဆွဲမျိုးများကအစ
 အားလုံးကို ကွပ်မျက်လိုက်တော့သည်။ ဟောလတ်မိသားစုဝင်များလဲ အားလုံးသတ်ခံရသည်။

(အိုင်မိသားစုအားလုံးအား သေဇ်၍မှတ်နေသော အေးရိစ်)

ဆာဘာရစ်စတန်တောင်းပန်သောအခါမှသာ ဒွန်တို့ စိဟောလတ် (Dontos Hollard)ဟုခေါ်သော ကလေးထော်တစ်ဦးကို အသက်ချမ်းသာပေးခဲ့သည်။ (ထိုဒွန်တို့ စိသည် ဆန်ဆာစတ္တုံးကို ဘုရင့်နေပြည်တော်မှ လစ်တဲ့ဖင်းဂါးထံသို့ သယ်ထုတ်သွားသော အရူးဆာဒွန်တို့ စ် (Ser Dontos the Fool)ဖြစ်ပါသည်) ကြုံပုန်ကန်မှုများ၏ အမိကတရားခံဟု ပြောကြသော လေ့အုပ်အကောင်၏ ဇနီးနိုင်ငံဗြားသူ (မိယာမြို့သူ) လေဒီစီရောလာ (Lady Seralo)ကတော့ အခြားသူများထက် ပိုမိုဆိုးဝါးသော သေခြင်းတရားကို ကြံတွေ့ခဲ့ရသည်။ ဒက်စ်ကန်အေးတွင် အကျဉ်းချုပ်ရမှာက ဘုရင်အေးရိုစ်၏ ခေါင်းအတွင်းမှ လက်ကျို့စိတ်ကောင်းလေးကို လုံးဝ ရှိက်ချိုးပစ်လိုက်သည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ ဘုရင်အေးရိုစ်၏ ရူးသွပ်မှုသည် တစ်နှစ်ထက်တစ်နှစ် အတားအဆီးမရှိ ပိုမိုဆိုးဝါးလာလေတော့သည်။

ဒါကလောင်အိမ်တော်တွင် အဖမ်းခံရစဉ်က ရှင်ဘုရင်ဖြစ်သော အေးရိုစ်မှာ ကိုယ်ထိလက်ရောက်စောက်မှုများကို ခံခဲ့ရသည်။ သူသည် တော်ဝင်ဝတ်စုံများ ချွတ်ခံရသည်။ အရှိက်အနှုက်ခံရသည်။ ထိုသို့ ကြံတွေ့လာရပြီးနောက် အေးရိုစ်သည် လူသူလုံးဝ အထိမခံတော့ပေ။ သူ၏ကိုယ်ပိုင် အစေခံများကိုပင် အထိမခံတော့။ ထိုအခါ မည်ပ်သော၊ မလျှော်သော အေးရိုစ်၏ ဆံပင်များသည် ပိုမိုရည်လျား၊ ရှုပ်တွေးလာသည်။ သူ၏ လက်သည်းခြေသည်းများသည်လဲ ထူထူရည်လျားလာပြီး အပိုရောင်သမီးလာပြီး အကောင်ကြီးများ၏ လက်သည်းများပော ဖြစ်လာသည်။

ထို အပြင် အေးရိုစ်သည် သူ၏ရှေ့မောက်တွင် ဘုရင်စောင့်နိက်စုံများမှလွှဲ၍ အခြားသူအားလုံးကို မည်သည့်လက်နက်မျှ ကိုင်စောင်ခွင့်မပေးတော့။ သူ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်များသည်လည်း ပိုမိုပြင်းထန်ရက်စက်လာသည်။ ဘုရင့်နေပြည်တော်သို့ ပြန်ရောက်သည်နှင့် အေးရိုစ်သည် နှစ်အတော်ကြာသည်အထိ ခဲ့တိုက်နိမှ အပြင်ကို မည်သည့်အကြောင်းနှင့်မျှ ထွက်ခွာခြင်းမပြုတော့။ ထိုအချိန်များတွင် အေးရိုစ်၏ သံသယများသည် ပိုမိုဆိုးဝါးလာခဲ့သည်။ အထူးသဖြင့် လေ့အုပ်တိုင်ဝင်လန်နှစ်စတာကို လုံးဝအယုံအကြည်မရှိတော့။ အေးရိုစ်၏ သံသယများသည် သားဖြစ်သူ အိမ်ရှေ့စံမင်းသားရေဂါကိုပါ ကူးစက်လာသည်။ အေးရိုစ်သည် မင်းသားရေဂါနှင့် လေ့အုပ်တိုင်ဝင်သည် ဒက်စ်ကန်အေးပုန်ကန်မှုကို နောက်ကွယ်မှကြီးကိုင်ပြီး မိမိသေစေရန် ကံစည်ကြသည်ဟု တွေးတော်လာသည်။

ထိုသို့ မဖြစ်စေရန်အတွက် ဘုရင်အေးရိုစ်သည် သူ၏နောက် ငယ်သူငယ်ချင်းတစ်ဦးဖြစ်သော လေ့အုပ်စတာက်ဖွန်ဘာရာသီယံနှင့် ဘုရင့်နေပြည်တော်ကို ဖိတ်ခေါ်၍ ဘုရင့်ချုံရုံးတွင် နေရာပေးလိုက်သည်။ ပရာအော်တွင် ဘုရင်အေးရိုစ်သည် လေ့အုပ်စတာက်ဖွန်ကို ဖော်လန်းတစ်သို့ စေလွှတ်ကာ မင်းသားရေဂါအတွက် ရှေးကျသော ဗယ်လီရီးယားသွေးနောသော၊ သင့်တော်သော သတို့ သမီးတစ်ဦး ရှာခိုင်းသည်။

ဘုရင့်လက်ထောက်နှင့် မင်းသားရေရှိကိုပင် မခိုင်းပဲ လော့အဲစတက်ဖွန်ကို သတို့ သမီးရှာစေသော ကိစ္စသည် အေးရိုစ်၏ သံသယအတိမ်အနက်ကို ပိုမိုပေါ်လွင်စေသည်။ အကယ်၍ လော့အဲစတက်ဖွန်သာ အောင်မြင်ခဲ့ပါက အေးရိုစ်သည် လော့အဲစိုင်ဝင်ကို သစ္စာဖောက်မှဖြင့် ဖမ်းဆီးရန် အကြံရှိသည်ဟု ကောလဟာလများလည်း ပေါ်ပေါက်လာသည်။ ထိုအဖြစ်ကို မြင်ချင်သည့် လော့များစွာလည်း ရှိသည်။ သို့ သော် နတ်ဘုရားများတွင် အခြားအစိအစဉ်များရှိဟန်တူသည်။ လော့အဲစတက်ဖွန်သည် သူ၏တာဝန်မှပြန်အလာ စတောင်းအနဲ့ ရဲတိုက်နှင့် သိပ်မဝေးသော သဘောပျက်ပင်လယ်အော် (Shipbreaker Bay)အတွင်း သဘောနှစ်မြှုပ်ကာ အနီးမောင်နှုန်းနှစ်ဦးစလုံး သေရှာလေသည်။ ထိုအဖြစ်ဆိုးကို သူတို့၏ သားနှစ်ဦးမှာ ရဲတိုက်နံရုပ်မှ ရင်နာစွာ တွေ့မြင်နေရသည်။ လော့အဲစတက်ဖွန်၏ သတင်းဆိုး ဘုရင့်နေပြည်တော်သို့ ရောက်သောအခါ အေးရိုစ်သည် အော်သာအကြံးအကျယ်ထွက်ကာ ကြုံကိစ္စသည် လော့အဲစိုင်ဝင်လက်ချက်ဖြစ်သည်ဟု စွဲပြွဲသည်။ ဂရန်းမေစတာပိုင်ဆဲကိုလဲ အခါနောက် သူ့ကို ဘုရင့်လက်ထောက်ရာထူးကနေ ဖြတ်လိုက်ရင် ငါးကိုတောင် သတ်လောက်တယ်ဟု ပြောဆိုသည်။

ထိုနောက်ပိုင်းနှစ်များတွင် ဘုရင်အေးရိုစ်၏ ရူးသွပ်မှာ ပိုမိုသည်းထန်လာသည်။ သူသည် မိမိဘုရင့်လက်ထောက်ဖြစ်သော လော့အဲစိုင်ဝင်ကိုပင် ဘုရင်စောင့်နိုက်စ် ဂုံးစလုံး မစုံပါက လုံးဝအတွေ့ မခံတော့ပေ။ သံသယများဖြင့် လုံးဝရူးသွပ်သွားပြီဖြစ်သော အေးရိုစ်သည် အနီးဖြစ်သူနှင့် သားကြံးဖြစ်သူ ရေါ်တို့ ကိုပင် မယုံကြည်တော့သောကြောင့် ပန်းတို့စ် (Pentos)မှ ပေးရိုစ် (Varrys)ဟုခေါ်သော မိန်းမနိုး (သင်းကွပ်ထားသောယောကျား၊ Eunuch) တစ်ဦးကို ဘုရင့်နေပြည်တော်သို့ ခေါ်ဆောင်လိုက်သည်။ ပေးရိုစ်သည် နာမည်ကျော် သူလျှို့သခင်တစ်ဦးဖြစ်သည်။ ပင့်ကူကြံး (the Spider)ဟု ခေါ်သော ပေးရိုစ်သည် မကြာခင်မှာပဲ ဘုရင့်ငွေကြေးများကို အသုံးပြုလျက် ကျယ်ပြန့် လှသော သူလျှို့ကွန်ယက်ကြံးကို စွဲ စည်းလိုက်သည်။

အေးရိုစ်၏ နောက်ပိုင်းနှင်းသက်တစ်ခုလုံး ပေးရိုစ်က ဘုရင်၏ နားသို့ တီးတိုးစကားများ ပြောဆိုလေတော့သည်။ ဒက်စ်ကန်အေးပုန်ကန်မှုပြီးနောက် အေးရိုစ် ပြန်လည်စိတ်ဝင်စားလာသည်ကတော့ နဂါးမိုးတောာက်ပင်ဖြစ်သည်။ သူသည် ရှေးယခင် တာဂါရိယန်ဘုရင်အချို့ကဲ့သို့ ပင် နဂါးများ ပြန်လည်မွေးဖွားရန် အားထုတ်တော့သည်။ ထုံးစံအတိုင်း ထိုအစိအစဉ်သည် ကျရုံးခဲ့သည်။ ထိုအခါ အေးရိုစ်သည် အင်မတန်ရှေးကျသော အဂ္ဂရိတ်ဆရာများအဖွဲ့ (The Guild of Alchemists)ဟုခေါ်သော အဖွဲ့ကြံးကို ချုပ်စောင့်သွာ့သည်။ ထိုအဖွဲ့ကြံးသည် တော့ရှိုင်းမီးတော်က် (the Wildfire)ဟုခေါ်သော အင်မတန်ပြင်းထန်သော ကျောက်စိမ်းရောင်အရည်များကို ထုတ်လုပ်နိုင်သောသူများ ဖြစ်သည်။ တော့ရှိုင်းမီးတော်သည် နဂါးမိုးတော်နီးပါး ပြင်းထန်သည်ဟု အဆိုရှိကြသည်။

ဂဝေအောင်နောက်ပိုင်းတွင် ထိအဖွဲ့၏ ဝစ်စိမ် (Wisdoms)များအကုအညီဖြင့် အေးရိစ်သည် သစ္စာဖောက်များ၊ လူသတ်သမားများ၊ သံသယရှိသူများကို ခေါင်းဖြတ်၊ ကြိုးပေးခြင်းမရှိတော့ပဲ ပျော်ပျော်ကြီး မီးရှိ သတ်နော်ဖြစ်သည်။ ထိမီးရှိ များကို အဂ္ဂရိတ်ဆရာများ၏ ဂရန်းမာစတာဖြစ်သော ဝစ်စိမ်ရော့စက် (Wisdom Rossart)မှ စီစဉ်သည်။ ဘုရင်အေးရိစ်သည် ဝစ်စိမ်ရော့စက်၏ စွမ်းဆောင်ရည်ကို အားရလွန်းသောကြောင့် သူ့ကို လေ့အုပ်သွဲ ပေး၍ ဘုရင့်ခုရုံးတွင် ရာထူးတစ်နေရာ ပေးအပ်ထားတော့သည်။ ((Wisdoms ဆိုသည်မှာ ကျွမ်းကျင်အောင်မြင်ပြီးသော Alchemistတစ်ဦးကို ဆိုလိုသည်။ ဝစ်စိမ်သွဲ သည် Maesterများနှင့် ရာထူးအဆင့် တူညီပါသည်။ သူတို့ အား Pyromancerများဟုလဲ ခေါ်ပါသည်။ the Guild of Alchemistsသည် မေစတာအဖွဲ့ အစည်းကြီး အားကောင်းလာသည့်အခါ အနည်းငယ်တိမ်မြှုပ်သွားသော်လည်း သူတို့ သည် Wildfireနှင့် အချို့ မီးတောက်မှုပညာများတွင် ကျယ်ပြန် သော ဗဟိုသုတများကို ပိုင်ဆိုင်ထားသူများဖြစ်သည်))

ဘုရင်အေးရိစ်၏ ရူးသွေ့မှုသည် လုံးဝမှားစရာအကြောင်းမရှိတော့။ ဒုန်းပြည်မှ နံရံကြီးအထိ လူများအားလုံးသည် ခုတိယအေးရိစ်တာဂါရိယန်အား ရူးသွေ့နေသောဘုရင်ကြီး (the Mad King)ဟု ခေါ်ကြတော့သည်။ ဘုရင့်နေပြည်တော်မှ လူများကတော့ အမာရွတ်ဘုရင်ကြီး (King Scab)ဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် အေးရိစ်သည် သံမကိုရာဇ်လျှင်၏ ခါးများရှကာ မကြောခကာ ဒက်ရာရသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ မည်သို့ ပင်ဆိုစေကာမူ ဘုရင်ခုတိယအေးရိစ်တာဂါရိယန်သည် ပင့်ကူကြီးပေးရိစ်၏ တီးတိုးစကားများကို နားတောင်ရင်း သူသံသယဝင်သောသူများကို တောရှင်းမီးတောက်ဖြင့် ဆက်လက်မီးရှိ သတ်ဖြတ်နေဆဲဖြစ်ပါသည်။

The Year of the False Spring

အတုအယောင်နွဲးရာသီ

ဘုရင်အေးရိစ်က ရူးသွပ်ခြင်းအမောင်ထုတဲ့ လျှောက်သွားနေစဉ် ဂရုဇ္ဇအစီအတော်ပိုင်းတွင် ဒရာဂါစတုန်းမင်းသား အီမီရှု စံ ရေဂါတာဂါရိယန်သည် ခါန်းအုပ်ချိုပ်သူမင်းသား ဒိုရန်းမာတဲ့ (Prince Doran Martell)၏ နူးညံ့သော ညီမငယ် မင်းသမီးအယ်လီယာမာတဲ့ (Princess Elia Martell)နှင့် တရားဝင်စွဲစွဲစွဲခဲ့ပါသည်။ သူတို့နှစ်ဦးသည် နောက်နှစ်တွင်ပဲ ဘေးလောဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း (Great Sept of Baelor)တွင် မင်းနားစွာ လက်ထပ်ခဲ့သည်။ ဘုရင်အေးရိစ်ကတော့ ထို့ပဲကို မတက်ရောက်ပါ။ အေးရိစ်သည် ဘုရင့်ခုံရုံးအား သူသည် ရဲတိုက်နီအပြင်သို့ ထွက်ခွာပါက လုပ်ကြံခံရမည်ထိုးသောကြောင့်ဟု အကြောင်းပြချက်ပေးသည်။ သူသည် မင်းသားငယ်ပစ်ဆေးရိစ်ကိုပင် အကိုဖြစ်သူ၏ မင်းလာကို သွားခွင့်မပြခဲ့။

မင်းသားရေဂါနှင့် သူ၏အနီးသစ်တို့ သည် ရဲတိုက်နီအစား ဒရာဂွန်စတုန်းတွင် အခြေချနေထိုင်ကြသောအခါ ကောလဟာလအသစ်များသည် ထပ်မပျံနဲ့ လာသည်။ မင်းသားရေဂါသည် ဖစ်နှင့်ဝေးရာတွင် သံမကိုရာဇ်ပဲလွှင်ကို အပိုင်သိမ်းရန် ကြံစည်နေသည်ဟု ထင်ကြသည်။ ဘုရင်အေးရိစ်က ရေဂါတို့ ဖယ်ရှား၍ ညီဖြစ်သူ ဗစ်ဆေးရိစ်ကို အီမီရှု စံအုပ်နှင့်ဗုံးမည့် ကောလဟာလများလဲ ပေါ်ပေါက်လာသည်။ ဂရဝအစီတွင် မင်းသားရေဂါတို့ အနီးမောင်နံသည် ရေနေး (Princess Rhaenys)ဟု ခေါ်သော သမီးငယ်တိုးကို ဖွေးဖွေးခဲ့သည်။ ရေဂါသည် အေးရိစ်နှင့် ပြန်လည် ပေါင်းစည်းစေရန်အတွက် သမီးဖြစ်သူကို ဘုရင့်နေပြည်တော်သို့ ခေါ်ဆောင်ကာ ဖစ်နှင့် မိစ်ဖြစ်သူတို့ ကို ပြသသည်။ ဘုရင်မရောရ်လာက မင်းသမီးငယ်လေးကို မြတ်နီးစွာ ချီဖွေ သော်လည်း အေးရိစ်ကတော့ ခါန်းပြည်နဲ့ နံသည်ဟုဆိုကာ ကိုင်တွယ်ခြင်းမရှိ။

ဘုရင်အေးရိစ်နှင့် လေ့အိုင်ဝိုင်းမှ မလွှယ်ကူသော ဆက်ဆံးရေးသည် ဂရာအေးစီတွင် လုံးဝပျက်စီးသွားတော့သည်။ အသက်အရွယ်အိုမင်းနေပြုဖြစ်သော ဘုရင်တော့နီက်စံ ဆာဟာလန်းကရန်ဒီဆန် (Ser Harlan Grandison)သည် အိပ်နေရင်း ဤမူးချမ်းစွာ ဆုံးပါးသွားသောအခါ ဘုရင်အေးရိစ်က ထိုလစ်လပ်သွားသော ဝတ်ရုံဖြူကို ဆာရေ့မီလန်နှစ်စတာ (Ser Jamie Lannister)အား ခန့်အပ်လိုက်သည်။ ((ရေ့မီသည် ဘုရင့်သစ်တော်ညီအကိုများတော့ပုန်းအဖွဲ့ (Kingswood Brotherhood)ကို နိမ်နှင့်စဉ်က စွမ်းဆောင်ရည်ကြောင့် ဆာအာသာဒိန်းကိုယ်တိုင်ထံမှ နိုက်စ်ဘွဲ့ ကို လက်ခံရရှိပြီးဖြစ်သည်။))

လေ့အိမ်တိုင်ဝင်၏ သားအကြီးဆုံးဖြစ်သော ဆာဂျမိဘည် ကာစတာလေရော်၏ အမွှံခံဖြစ်ပြီး ပါးရေးလဲ ထက်မြက်လှသော စစ်သူရဲကောင်းတစ်ဦးလဲ ဖြစ်သောကြောင့် လန်နစ်စတာအိမ်တော်၏ မျှော်လင့်ချက်အားလုံးကို သယ်ဆောင်ထားသူဖြစ်သည်။ လေ့အိမ်တိုင်ဝင်၏ နောက်သားတစ်ယောက်မှာ ကိုယ်လက်အဂီရီ၍ ယွင်းနေသည့် လူပုံတစ်ဦးဖြစ်သည်။ အေးရိစ်သည် ဆာဂျမိကို ဘုရင်စောင့်နိုက်စာဖြစ် ခန့် အပ်လိုက်ဖြင်းဖြင့် တစ်ချက်တည်းနှင့် လေ့အိမ်တိုင်ဝင်၏ အမွှံခံသားဖြစ်သူကို ဖယ်ရှားလိုက်နိုင်သည်။

တကယ်တော့ ဆာဂျမိကိုယ်တိုင်ကလည်း သူ့ အကြံနှင့်သူ ဘုရင်စောင့်နိုက်စာဖြစ် ထဲ ဝင်ရောက်ခြင်းဖြစ်သည်။ လေ့အိမ်တိုင်ဝင်က ရေ့မိကို ရေးဟားရန်းသခင်၏ သမီးတစ်ဦးဖြစ်သူ လိုင်ဆာတော်လီ (Lysa Tully)ဖြင့် အိမ်ထောင်ချေပေးရန် စီစဉ်နေသည်။ ထိုအကြောင်းကို ဆာဆီက ရေ့မိအား ဖွင့်ပြောကာ ဘုရင်စောင့်နိုက်စာတစ်ဦးအဖြစ် ဘုရင့်နေပြည်တော်တွင် ဆက်လက်နေထိုင်ခြင်းဖြင့် သူမနှင့် ဆက်လက်နီးစပ်နေနိုင်သလို လိုင်ဆာနှင့် မလိုလားသော အိမ်ထောင်ရေးကို ရောင်လွှာနိုင်မည်ဟု နစ်ဦးသား ကြံစည်ကြသည်။ ထိုညာပေါင် ဆာဆီ၏ အစီအစဉ်အား ရေ့မိက သဘောတူခဲ့သည်။

သူတို့နှစ်ဦး၏ အစီအစဉ်သည် မျှော်လင့်သည့်အတိုင်းတော့ မဖြစ်ခဲ့ပါ။ အေးရိစ်က ဆာဂျမိအား ဘုရင်စောင့်နိုက်စာဖြစ် ခန့် အပ်သည့် အမိန့် ကို ကြော်သည့်အခါ လေ့အိမ်တိုင်ဝင်က လန်နစ်စတာအိမ်တော်အား ယခုကဲ့သို့ ကြီးမားစွာ ရှုက်ပြုသည့်အတွက် ကျေးဇူးတင်ကြောင်းပြောဆိုပြီး၊ ကျွန်းမာရေးမကောင်းသည်ဟု အကြောင်းပြေကာ ဘုရင့်လက်ထောက်ရာထူးမှ နှတ်ထွက်ခွင့်ပေးပါရန်ပါ လျှောက်ထားခဲ့သည်။ ယခုအကြံမြတ်တွင်တော့ အေးရိစ်က လေ့အိမ်တိုင်ဝင်ကို နှတ်ထွက်ခွင့်ပြုလိုက်သည်။ ထို့ နောက် သူသည် ဂရိုးမေစတာပိုင်ဆဲအား ခုလောက်ဆို တိုင်းပြည်မှာ ဘယ်သူအာကာအရှိခုံးလဲဆိုတာ လူတွေသိသင့်ပြီးဟု ဆိုလေသည်။ အေးရိစ်သည် လေ့အိမ်ဝယ်ရီဝဲသား (Lord Owen Merryweather)ကို ဘုရင့်လက်ထောက်အဖြစ် ခန့် အပ်လိုက်သည်။ အသက်ကြီးပြီဖြစ်သော လေ့အိမ်ဝယ်သည် ဘုရင်အေးရိစ်ပြောဆိုသော လေ့အိမ်တိုင်ဝင်အပေါ် လျှောင်ပြောင်မှုများကို (မည်မျှပေါ် အဓိပ္ပာယ်မရှိသည်ဖြစ်စေ) အကျယ်လောင်ဆုံး ရယ်မောလေ့ရှိသူ တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

ထို့ရေအေးစီတွင် ဟာရင်ဟောသခင်လေ့အိမ်ဝေါ်တာဝန်း (Lord Walter Whent)က သမီးဖြစ်သူမွေးနေ့၊ အထိမ်းအမှတ်ဖြစ် တိုက်နိုက်ရေးပြုပွဲကြီးတစ်ခု ကျင်းပလေသည်။ ဘုရင်အေးရိစ်က ထိုပြုပွဲအား ဆာဂျမိကို တရားဝင်ဘုရင်စောင့်နိုက်စာဖြစ် ခန့် အပ်သည့် အခမ်းအနားကို ကျင်းပမည်ဟု စီစဉ်သည်။ ထိုပြုပွဲကြီးမှ အဖြစ်အပျက်များသည် တာဂါရီယန်အိမ်တော် ပြီကွဲစေခဲ့သည့် အခြေအနေကို စတင်ပေါ်ပေါက်ခဲ့ပါသည်။

တို့ရာအစီကို အတူအယောင်နွှေးရာသီ (The Year of the False Spring) ဟုခေါ်ကြသည်။
မန်စိတ်ငြာမြင့်ပြီဖြစ်သော ဆောင်းရာသီသည် ပြုချို့တော့မည့်
အရိပ်အယောင်များ ပြသလာပြီဖြစ်သည်။ ရေခဲများ၊ နှင့်များလဲ အရည်ပျော်လာသည်။
သစ်တော့များလည်း ပြန်လည်စိန်းလန်းလာသည်။ မေစတာကျောင်းတော်မှာ
အဖြူရောင်စာပို့ကျိုးအများ (White Raven) ပို့လွှတ်ခြင်းမရှိသေးသော်လည်း လူအများက
ဆောင်းရာသီကြီး ပြီးဆုံးသွားပြီဟု ယူဆကြသည်။ (ရာသီတစ်ခု တရားဝင်ပြီးဆုံးပါက
မေစတာကျောင်းတော်စိတ်တပယ်မှ အဖြူရောင်စာပို့ကျိုးများ စေလွှတ်အကြောင်းကြားပါသည်။)

တောင်ပိုင်းမှ နွေးထွေးသောလေများ တို့ကိုနိုက်လာခြင်းနှင့်အတူ ခုနှစ်ပြည်တောင်မှ များစွာသော
နိုက်စ်များ၊ လေ့အုပ်များသည် ဟာရင်ဟောပြိုင်ပွဲကြီးထံသို့ လာရောက်နေကြပြီဖြစ်သည်။ ပြိုင်ပွဲ၏
ဆုကြေးများမှာလဲ အင်မတန်များပြားစွာ ပေးအပ်မည်ဖြစ်သည်။ ထိုဆုကြေးများမှာ လေ့အုပ်တိုင်ဝင်
ကာစတာလေရော်တွင် ပေးအပ်ခဲ့သော ဆုကြေးများထက် သုံးဆန္ဒ် ပင် ပိုမိုများပြားသည်ကို
တွေ့ရသည်။ ထိုပြိုင်ပွဲကြီးနှင့် ပက်သက်၍ ကောလဟာလများစွာလဲ ဖြစ်ပေါ်သည်။ ထိုပြိုင်ပွဲသည်
လေ့အုပ်ဝေါတာဝန်းက ညီဖြစ်သူ ဘုရင်တောင့်နိုက်စ် ဆာအော်ဝဲဝန်း (Ser Osweill Whent)နှင့်
ဘုရင့်နေပြည်တော်တွင် တွေ့ဆုံးပြီး ပရေအော်အနောင်းပိုင်းတွင် ကြေညာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အများစုကတော့ ဝန်း အိမ်တော်က လေ့အုပ်တိုင်ဝင်ကို မိမိအိမ်တော်ချမ်းသာမှုကို
ကြားဝါလိုသောကြောင့်ဟု ဆိုကြသည်။ အချို့ကတော့ လေ့အုပ်ဝေါတာသည် ဤများပြားသော
ကုန်ကျစရိတ်ကို မတတ်နိုင်ဟု ပြောဆိုသည်။ ယရပြိုင်ပွဲသည် အပေါ်ယံသာဖြစ်၍ နောက်ကွယ်မှ
အကြံဖြင့် ထောက်ပံ့သူရှိသည်ဟု ဆိုကြသည်။ တကယ်ရှိခဲ့သည်ဟု ယူဆလျှင်တောင် ထို
အရိပ်ထဲမှထောက်ပံ့သူကို မည်သူမှုသေချာမသိကြပေ။ ကောလဟာလများစွာထဲမှ
နာမည်တစ်ခုကတော့ အာရားသူများထက် ပိုမိုထင်ရှားနေသည်။ အာရားမဟုတ်
မင်းသားရေဂါတာဂါရိယန်ဖြစ်သည်။ ရေဂါသည် ပြိုင်ပွဲကို အကြောင်းပြုလျက် တိုင်းပြည်အနဲ့ မှ
လေ့အုပ်များနှင့် တွေ့ဆုံးကာ ပြည်လုံးကျွတ်အစည်းအဝေးတစ်ခု ကျင်းပကာ အရူးဘုရင်ကြီး
အေးရိစ်ကို နှစ်းချေနှစ်းချေနေသည်ဟု သတင်းအချို့ ထွက်လာသည်။ မင်းသားရေဂါသာ ထိုကဲ့သို့
တကယ်ကြံစည်းခဲ့ပါက အင်မတန်ကြီးမားသော အလောင်းအစားတစ်ခုကို
ပြုလုပ်လိုက်ခြင်းသာဖြစ်သည်။

အသယ်ကြောင့်ဆိုသော မည်မျှရက်စက်ကြမ်းကြုတ်နေပေမယ့် အေးရိစ်တွင် ဘက်တော်သားများစွာ
ကျွန်းရှုနေသေး၍ ဖြစ်သည်။ အေးရိစ်သည် မိမိရန်သူဟု ထင်သောသူများကို အရှင်လတ်လတ်မီးရှို့
သတ်ဖြတ်နေသော်လည်း သူ့ကို စိတ်ကျေနှပ်စေသောသူများကိုတော့
အင်မတန်ရက်ရောဘုရားဖြစ်သည်။

အေးရိစ်၏ နားကို လေ့အုပ်တိုင်ဝင်နှင့် မင်းသားရောဂါ မကောင်းကြောင်းများ ဖြောသော ဖော်လံ့အားများသည် ရာထူးစည်းစီမံငွေကြေးများ ဖော်ဖော်သို့ ရရှိကြသည်။ ထိုသူတို့ သည် မင်းသားရောဂါန်းတက်သည်နှင့် အားလုံးပြန်လည် ဆုံးရှုံးမည်ဖြစ်သည်။ ထိုဖော်လံ့အားများထဲမှ ဘုရင်အေးရိစ်၏ အမိကနာက်ခံလူများမှာ ငွေတိုက်သခင်ကာတွန်လျယ်စတက် (Master of Coins, Qarlton Chelsted)၊ တော်ဝင်ရောတပ်သခင်လူကားရိစ်ပယ်လာယွန် (Master of Ships, Lucerys Velaryon)၊ ဥပဒေသခင်ဆိုင်မွန်စတက်တွန် (Master of Laws, Symond Staunton)နှင့် ဂရန်းမာစတာ ဝစ်စ်ဒမ်ရော့စက်တို့ ဖြစ်သည်။

မင်းသားရောဂါကို ထောက်ခံသူများကတော့ ငယ်ရွယ်သည့် အသိုင်းအစိုင်းကများသည်။ ထိုသူများတွင် လေ့အုပ်ချွဲနွောက်နှင့်တန် (Lord Jon Connington)၊ မိန်အန်ပူးမှ ဆာမိုင်လိုစ်မူးတန် (Ser Myles Mooton of Maidenpool)၊ ဆာရစ်ချက်လွန်မော့ (Ser Richard Lommouth)၊ ရောဂါ၏ အနီး မင်းသမီးအယ်လီယာနှင့် ဘုရင်နေပြည်တော်သို့ လိုက်ပါလာသူ ချိန်းနယ်သားများ ပါဝင်သည်။ အထူးသဖြင့် မင်းသမီးအယ်လီယာ၏ ဦးလေးဖြစ်သူ ဘုရင့်တောင့်နိုက်စ် မင်းသားလီဝင်မာတဲ့ (Prince Lewyn Martell of Dorne)နှင့် ဆာအာသာဒိန်း (The Sword of the Morning, Ser Arthur Dayne)တို့ မှာ ရောဂါနှင့် အင်မတန်ရင်းနီးသူများဖြစ်သည်။ ဂရန်းမောတာပိုင်ဆဲနှင့် လေ့အုပ်မယ်ရီဝံသားတို့ ကတော့ ကြေားနေပုံစံဖြင့် သဘောထားကွဲနေကြသူများကြေား ဌိမ်းချမ်းရေးထိမ်းသိမ်းနေကြရသည်။ ဂရန်းမောတာပိုင်ဆဲက ရဲတိုက်နီအတွင်းက သဘောထားကွဲလွှဲမှုများသည် လွန်ခဲ့သော နှစ်တစ်ရာခန့် က နဂါးများ၏ကခန်းခြင်း (the Dance of the Dragons)စစ်ပွဲကြီး ဖြစ်စေခဲ့သည့် ဘုရင်မအလိုစန်း နှင့် မင်းသမီးရေနိုင်ရာတို့ ရန်တောင်နေသကဲ့သို့ ဖြစ်သည်ဟု စီတာဒ် (Citadel)သို့ စာရေးသားသည်။ ဂရန်းမောတာပိုင်ဆဲက ဘုရင့်ထောက်ခံသူများနှင့် ရောဂါကိုထောက်ခံသူများအား နှစ်ဖက်လုံး ကျေနပ်အောင် မဆောင်ရွက်နိုင်ပါက တိုင်းပြည်သည် ယခင်ကကဲ့သို့ သွေးချောင်းစီးမည်ဟုလည်း သတိပေးသည်။

အကယ်၍များ မင်းသားရောဂါသည် စောင်ကို ဆန့်ကျင်ရန် ကြံ့စည်းနေသည် သက်သေအထောက်အထားများ ရှိပါက အေးရိစ်၏သစ္ာခံများက ရောဂါကျုဆုံးစေရန်အတွက် လက်မနေးပဲ အသုံးပြုမည်ဖြစ်သည်။ အချို့သောသူများက အေးရိစ်ကို သစ္ာမဲ့သည့်သားရောဂါအား ထိုးနှုန်းအမွှေရှုပ်သိမ်းကာ မင်းသားငယ်ပစ်ဆေးရိစ်ကို ထိုးနှုန်းပေးအပ်ရန် အကြံပေးသူများလဲရှိသည်။ အသက် ဂနှစ်သာ ရှိသေးသည့် မင်းသားပစ်ဆေးရိစ် နှုန်းတက်ပါကလည်း သူတို့ သည် မင်းသားငယ် အသက်ပြည့်သည်အထိ ရင်ခွင့်ပိုက်သခင်များ (Lord Regents)အဖြစ် အုပ်ချုပ်မည်ဟု မျှော်မှန်းထားကြသည်။ ထိုကဲ့သို့ အခြေအနေများဖြင့် ရှုပ်ထွေးနေသောကြောင့် လေ့အုပ်ဝန်းကျင်းပသော ပြိုင်ပွဲကြီးသည်လည်း သံသယများစွာဖြင့် စွာန်းထင်းနေတော့သည်။ လေ့အုပ်ချုပ်စတက်က အေးရိစ်ကို ထိုပြိုင်ပွဲအား တားမြစ်ရန်ပင် အကြံပေးခဲ့သေးသည်။ လေ့အုပ်စတက်တွန်က တိုက်ခိုက်ရေးပြိုင်ပွဲများအားလုံးကို ကျင်းပစ္စ်ပိတ်ရန်ပင် ပြောဆိုခဲ့သည်။

သို့ သော လေ့၏မယ်ရှိဝဲသားက ပြီးပွဲကို ပိတ်ပင်လိုက်ပါက ဘုရင်အေးရိစ်ကို မနှစ်သက်သူများ
ပိုမိုများပြားလာလိမ့်မည်ဟု အကြံပေးသည်။ ဤသို့ဖြင့် အေးရိစ်သည် ထိပြုပွဲအား
ကိုယ်တိုင်တက်ရောက်မည်ဟု ကြေညာလိုက်သည်။

အဆိုပါခရီးသည် အေးရိစ်အတွက် ဒက်စ်ကန်အေးပုန်ကန်မှုနောက်ပိုင်း ပထမဆုံးအကြံမ်အဖြစ်
ရဲတိုက်နီအပြင်ထွက်သည့် ခရီးဖြစ်သည်။ အေးရိစ်သည် သူ၏ရန်သူများသည်
မိမိကိုယ်တိုင်ရေး မောက်တွင် လျှို့ဝှက်ကြံးစည်ရဲမည်မဟုတ်ဟု တွေးတောသည်။ ထို့ အပြင်
ဂရန်းမေစတာ့ပိုင်ဆဲက အေးရိစ်သည် ဤကဲ့သို့ ကြံးမားလှသော ပြီးပွဲကြံးအား
ကိုယ်တိုင်တက်ရောက်ခြင်းဖြင့် မိမိကို ပြည်သူများက ပိုမိုချစ်မြတ်နီးလာမည်ဟု မျှော်လင့်ထားကြောင်း
ဆိုသည်။ အေးရိစ်သာ ထိုသို့ အမှန်တကယ် မျှော်လင့်ထားခဲ့ပါက သူသည် အထင်နှင့်အမြင်
ပါစင်အောင် လွှဲပါသည်။

ဘုရင်ကိုယ်တိုင်တက်ရောက်မည်ဟု သိရသောအခါ တိုင်းပြည်အစွန်အရားများရှိ လေ့၏များ
နိုက်စ်များ သာမန်ပြည်သူများစွာသည် ပိုမို စိတ်ဝင်စားစွာဖြင့် လာရောက်ကြသည်။
ထိုသူများအားလုံးသည် မိမိတို့ တိုင်းပြည်၏ အတွတ်အထိပ် ဘုရင်အေးရိစ်ကို မြင်သောအခါ
အကြံးအကျယ် အံအားသင့်ကုန်တော့သည်။ ရှုပ်ထွေးပွဲလိမ်နေသောမှတ်ဆိတ်များ၊
ညစ်ပတ်နေသောဆံပင်ရည်ကြံးများ၊ ဝါကျင့်ရည်လျားသော လက်သည်းများဖြင့် ကြောက်မက်ဖွယ်
အရားဘုရင်ကြံးအေးရိစ်ပုံစံကို တစ်တိုင်းပြည်လုံးက မြင်တွေ့ ရတော့သည်။ အေးရိစ်၏
အမှုအကျင့်သည်လည်း လူကောင်းနှင့်မတူပဲ ဖြစ်နေသည်။ သူသည် ပြီးရယ်နေရာမှ တမဟုတ်ချင်း
ဝိမိနည်းသည့်ပုံဖြစ်ရင်ဖြစ်သွားသည်။ ဆိတ်ငြိမ်နေရာမှ ရှုတ်တရက် ခေါသတွေ့
ထွက်ချင်ထွက်သည်။ အေးရိစ်၏ ရယ်သံသည်ပင်လျှင် အနည်းငယ်ကျော်များဖွယ်ပင်
ကောင်းနေတော့သည်။

ထို့ အပြင် အေးရိစ်သည် လျှို့ဝှက်ကြံးရှိသည်ဟုသည့် သံသယများဖြင့် ပြည့်နေသည်။
သူသည် သားဖြစ်သူ ရေဂါကိုလဲ သံသယဝင်သည်။ လက်ခံကျင်းပသော လေ့၏တာကို
သံသယဝင်သည်။ ဟာရင်ဟောသို့ လာရောက်သော လေ့၏များ၊ နိုက်စ်များကိုလဲ သံသယဝင်သည်။
မလာသောသူများကိုလဲ ပိုသံသယဝင်သည်။ အထူးသဖြင့် ပြီးပွဲကို လာရောက်ခြင်းမရှိသော
လေ့၏တိုင်ဝင်ကို ပိုမိုသံသယဝင်သည်။ အေးရိစ်သည် ပြီးပွဲကြံး၏ အဖွင့်အစမ်းအနားတွင်
ဆာဂျမီလန်နှစ်စတာကို ဘုရင်တောင့်နိုက်စာဖြစ် ခန့် အပ်သည်။ ဘုရင်တောင့်နိုက်စာ
ခေါင်းဆောင်သစ်ဖြစ်သော ဆာဂျရှိုးပိုက်တာဝါသည် ဆာဂျမီကို အဖြူရောင်ဝတ်ရုံး
တပ်ဆင်ပေးသောအခါ လူအားလုံးက ကျယ်လောင်စွာ အားပေးဂုဏ်ပြုကြသည်။

ဆာရေ့မီသည် အသက်ယ်ရွယ်သော်လည်း သူ၏ခဲ့ခွမ်းသတ္တိနှင့် ပါးရေးစွမ်းရည်မှာ အင်မတန်နာမည်ကော်နေပြုဖြစ်သည်။ ထို့ အပြင် လေ့အုပ်စုတိုင်ဝင်လက်အောက်ခံ သစ္စာခံလေ့အုပ်များ ရာချိသောနိက်စ်များမှုလည်း ငါးတို့ သခင်လေးအား ပိုမိုကျယ်လောင်စွာ အားပေးကြသည်။ ဘုရင်အေးရိစ်သည် ထိုအဖြစ်ကို မိမိအား ဂက်ပြုအားပေးသည်ဟု ယူဆကာ ပိတ်ဖြစ်နေတော့သည်။ ဘုရင်အေးရိစ်သည် ဆာရေ့မီအား လေ့အုပ်စုတိုင်ဝင်ကို စိတ်ခုက္ခာပေးချင်၍ ယခုကဲ့သို့ ခန့် အပ်သော်လည်း တကယ်ပြီးဆုံးသောအခါမှသာ သူသည် လေ့အုပ်စုတိုင်ဝင်၏ သားဖြစ်သူအား ပါးတစ်ချောင်းနှင့် မိမိအနား ထားမြှုပြုဖြစ်ကြောင်း သဘောပေါက်မီသည်။

ထိုအတွေးသည် အေးရိစ်ကို အခြားအရာအားလုံးထက် ပိုမိုရောက်လှန့် လိုက်သည်။ ထိုညားသောက်ပွဲကြီးတွင် အေးရိစ်သည် မည်သည်အတာမှ ကောင်းကောင်းမစားနိုင်ဟု ပိုင်ဆဲက ပြောသည်။ ထို့နောက် အေးရိစ်သည် ဆာရေ့မီကို ဆင့်ခေါ်ကာ ဘုရင့်နေပြည်တော်သို့ ပြန်၍ ဘုရင်မရောင်လာနှင့် မင်းသားငယ်ပစ်ဆေးရိစ်တို့ ကို စောင့်ရောက်ရန် အမိန့် ပေးသည်။ ထိုအခါ ဆာရာရိုးပုဂ္ဂိုက်တာဝါက ဆာရေ့မီကို ပြိုင်ပွဲပြီးဆုံးအောင် ယဉ်ပြိုင်နိုင်ရန်အတွက် ဆာရေ့မီအတား မိမိသွားရောက်ပါမည်ဟု ဝင်ရောက်ပြောဆိုသော်လည်း အေးရိစ်က လက်မခံခဲ့။ လူငယ်နိုက်စ်တစ်ယောက်အနေနှင့် ကြီးမားသော ပြိုင်ပွဲကြီးတွင် နာမည်ကော်စေရန် ယဉ်ပြိုင်လိုသော်လည်း ယခုကဲ့သို့ နှင်ခံရခြင်းသည် ဆာရေ့မီအတွက် ပါးသီးမှတစ်ခုပင်ဖြစ်သည်။ သို့ သော ဆာရေ့မီသည် သူ၏ အမိန့် အတိုင်း ရဲတိုက်နီသို့ ချက်ခြင်း ခရီးထွက်ကာ ဟာရင်ဟောကို စွန်းခွာလာခဲ့သည်။ ထိုအခါကျဗုမှ ဆာရေ့မီသည် အေးရိစ်က ဖော်ဖြစ်သူအား ခုက္ခာပေးရန်သက်သက်နှင့် မိမိကို ဘုရင်စောင့်နိုက်စ်အဖြစ် ခန့် အပ်ခဲ့ကြောင်း နားလည်တော့သည်။

ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် ခုနစ်ပြည်ထောင်၏ အကောင်းဆုံးနိုက်စ်များ၊ အမြှင့်မြတ်ဆုံးလေ့အုပ်များသည် ဟာရင်ဟောကွင်းပြင်ကြီးတွင် လုံရေး၊ ပါးရေး ယဉ်ပြိုင်ကြသည်။ ပြိုင်ပွဲများတွင် လုံထိုးပြိုင်ပွဲ (Jousting)၊ တစ်ဖက်ခုနစ်ရီးသီပါသော အလွတ်တိုက်နိုက်ရေးပြိုင်ပွဲ (Seven-sided melee)၊ မြားပစ်ပြိုင်ပွဲ၊ ပုဆိန်ပစ်ပြိုင်ပွဲ၊ သီချင်းဆုံးပြိုင်ပွဲ စသည်တို့ ပါဝင်သည်။ ((Tourneyများသည် များသောအားဖြင့် All-against-all melee ပြိုင်ပွဲများသာ ကျင်းပလေ့ရှိသည်။ Tourney at Harrenhall သည် 7-sided melee ကျင်းပသော တစ်ခုတည်းသော ပြိုင်ပွဲဖြစ်နိုင်ပါသည်။)) လုံထိုးပြိုင်ပွဲတွင် ယဉ်ပြိုင်သူများက လေ့အုပ်ဝန်၏ သမီးကို စောင့်ရောက်သော ချိန်ပီယံးလီး (သူမ၏ အကိုဟောင် လေးယောက်နှင့် ဦးလေးဖြစ်သူဘုရင်စောင့်နိုက်စ် ဆာအော့စ်ဝဲဝန်။)အား အနိုင်ယူရသည်။ အနိုင်ရသူများက ငါးတို့၏ နေရာအားယူကာ ချိန်ပီယံးဖြစ်သည်။

ထိနည်းအားဖြင့် နောက်ဆုံးကျန်သူ တစ်ယောက်အထိ ယဉ်ပြီးခြင်းဖြစ်သည်။ ဝန့် အိမ်တော်မှ ညီအကိုလေးယောက်သည် ပထမနေ့ မှာပင် ရုံးနိမ့်ကာ ပြီးခဲ့မှ ထွက်ခွာရသည်။ ညအချိန်ရောက်သောအခါ အောင်နိုင်သူ၊ ရုံးနိမ့်သူအလောက် ရာထောင်ရှိသော လူများစွာသည် တော်သောက်ပျော်ပါး အောင်ပွဲခံကြသည်။ သီချင်းများ၊ ကခိုန်ပွဲများ၊ ပုံပြင်ကတ်လမ်းများ၊ ဟာသများ ပြောကြားကြရင်း ပွဲတော်ကြီးတစ်ခုပါ ပျော်ရွင်စွာ အချိန်ကုန်ကြသည်။

ထိပြုဗွဲကြီးတွင် လူပြောစမှတ်တွင်သော အကြောင်းအရာနှစ်ခုဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ ပထမတစ်ခုကတော့ ဆန်းကြယ်သောနိုင်စ် (the Mystery Knight)တစ်ဦးဖြစ်သည်။ ((Mystery Knightsများသည် အများမသိသော တံ့သိပ်များရေးဆွဲကာ သို့ မဟုတ် ဒိုင်းအလွတ်များကို ကိုင်စွဲ၍ ယဉ်ပြီးကြသည်။ ထိုသူတို့ ကို အနိုင်ရမှသာ ငါးတို့ ၏ သံချုပ်ခေါင်းစွပ်ကို ချတ်ခွင့်ရှိသည်။ တစ်ဦးခါတစ်ဦး အဆိုပါနိုင်စ်များသည် နာမည်ကျော် နိုက်စ်များ ဖြစ်နေတတ်သည်။ ဆာဘာရှစ်စတန်ဆယ်မီသည် အသက်ဆယ်နှစ်အရွယ်က ဆန်းကြယ်သော နိုက်စ်အသွင်ဖြင့် ဝင်ပြီးဖူးသလို၊ နဂါးသူရဲကောင်း အေမွန် (Aemon the Dragonknight)၊ ဆာဒန်ကန် (Ser Duncan the Tall)တို့ သည်လည်း ဆန်းကြယ်သောသူရဲကောင်းကဲ့သို့ ယဉ်ပြီးဖူးပါသည်။)) ထိုနိုင်စ်သည် ပိန်လျသောလူငယ်တစ်ဦးဖြစ်ကာ သူနှင့် သိပ်မတော်သော ကိုယ်ချပ်များကို ဝတ်ဆင်ထားသည်။ သူ၏ ဒိုင်းကာတွင် ပြီးရယ်နေသော မျက်နှာဖြင့် ရီးယားဂွတ် (Weirwood)သိပင်ကို ရေးဆွဲထားသည်။ အဆိုပါ ဆန်းကြယ်သောနိုင်စ်သည် ခရန်နေ့မန်း (Crannogman, ချုံနှံတောနနှုန်းသူ) တစ်ဦး ဂုဏ်သိက္ခာအတွက် ကိုယ်စား ယဉ်ပြီးခြင်းဖြစ်သည်။ ((ခရန်နေ့မန်းများသည် နက်ခံနယ်မြေရှိ (the Neck) ချုံညွန်များကြားတွင် နေထိုင်သော လူမျိုးနွယ်တစ်ခုဖြစ်သည်။ ငါးတို့ ၏ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သော ရိမ်အိမ်တော် (House Reed)သည် စတုရဲများ၏ သစ္စာခံများဖြစ်သည်။))

အဆိုပါဆန်းကြယ်သောနိုင်စ်သည် ချိန်ပိုယံးဦးတဲ့မှ သံးဦးကို ရွေးချယ် ယဉ်ပြီးခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုသံးဦး (the three Knights from House Haigh, House Blount, House Frey)တို့ ၏ စကြိုင်ယာများသည် ယခင်တစ်နေ့က ပြီးခဲ့ကြီးကို လာရောက်ကြည့်ရှုသော ခရန်နေ့နယ်သားကို အနိုင်ကျင့်ကာ ဂိုင်းဝန်းထိုးကြိုတ်ထား၍ဖြစ်သည်။ ထိုဆန်းကြယ်သောနိုင်စ်သည် သူစိန်ခေါ်သော နိုင်စ်သံးဦးစားအား အနိုင်ယူလိုက်သည်။ အဆိုပါ နိုက်စ်များက ငါးတို့ ၏ ကိုယ်ချပ်များ၊ လက်နက်များကို သွားရောက်ရွေးယူသောအခါ ဆန်းကြယ်သောသူရဲကောင်းက ငွေကြားအစား သူတို့ ၏ စကြိုင်ယာများကိုသာ ဂုဏ်ကျက်သရေ (Honor)အကြောင်းကို သင်ပေး၍ ရိုက်နှုန်းမရန် တောင်းဆိုလေသည်။

အဆိပါ ဆန်းကြယ်သောနိက်စိုက် လူအများက နှစ်ဖြိုက်စွာ အားပေးသော်လည်း
 လုံးဝသဘောမကျသူကတော့ ဘုရင်အေးရိစိဖြစ်သည်။ အေးရိစိက
 ငှင့်မျက်နှာဖုံးစွပ်နောက်ကွယ်ကလူမှာ သူ၏ ရန်သူပင်ဖြစ်မည်ဟု ယူဆသည်။ ဆာဂျမီက
 သူ အမိန့် ကို လွန်ဆန်းချုပ်ပြန်လာယုဉ်ပြိုင်သည်ဟုလည်း ထင်မှတ်သည်။ အေးရိစိက
 သူ၏ ဘုရင်စောင့်နိက်စိများအား အဆိပါ ဆန်းကြယ်သောနိက်စိအား အနိုင်ယူရန်
 အမိန့် ပေးလေသည်။ သို့ သော် နောက်တစ်နေ့ ရောက်သောအခါ ဆန်းကြယ်သောနိက်စိမှာ
 မရှိတော့သည်ကို တွေ့ရသည်။ ထိုအခါ အေးရိစိသည် သူ အနီးတွင်ရှိသည့် တစ်ဦးတစ်ယောက်က
 သတင်းပေးလို့ သစ္စာဖောက်တော့ ထွက်ပြေးပြီဟု တွေးထင်သည်။ မည်သို့ ပင်ဖြစ်စေ အဆိပါ
 ဆန်းကြယ်သောသူရဲကောင်း၏ အမည်မှန်ကို မည်သူမှာ မသိကြပဲ ထိုအဖြစ်ကိုယ်တိုင်က
 ဆန်းကြယ်မှတစ်ခု (a mystery)ပော့ ဖြစ်ခဲ့တော့သည်။ ((အဆိပါ Mystery Knightsအကြောင်းသည်
 A Storm of Swords တွင် အသေးစိတ် ပါဝင်ပါသည်။ ထိုကတ်လမ်းကို မီရာရိမ် (Meera Reed)မှ
 ဘရန်စတုံး (Bran Stark)အား ပြောကြားခြင်းဖြစ်သည်။))

ဒုတိယအကြောင်းအရာကတော့ မင်းသားရေဂါဖြစ်သည်။ အိမ်ရှုံး စံမင်းသားရေဂါသည် ပြိုင်ပွဲကို
 ပိုလ်စွဲခဲ့ပါသည်။ သူသည် ရင်ဆိုင်ရသမှာ ပြိုင်သာက်အားလုံးကို အနိုင်ရခဲ့သည်။ ထိုအထဲတွင်
 ဘုရင်စောင့်သူရဲကောင်း လေးယောက်ပါဝင်သည်။ မင်းသားရေဂါသည် ခနှစ်ပြည်ထောင်၏
 လုံရေးအကောင်းဆုံးဟု အားလုံးကတစ်ညီတစ်ညွှတ်ထဲ သတ်မှတ်ထားသော
 ဆာသာရစ်စတန်ဆယ်မိုက် ပိုလ်လုပွဲစဉ်တွင် အနိုင်ယူရှု ပိုလ်စွဲခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ရေဂါကို
 အားပေးသောပရီတ်သတ်ကြီး၏ အသံမှာ နားကွဲမတတ်ပင်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။ သို့ သော်
 ထိုအထဲတွင် အေးရိစိ မပါဝင်ပါ။ သူသည် သားဖြစ်သူ၏ စွမ်းဆောင်ရည်ကို ဖြောက်မှတစ်ခု
 အဖြစ်သာမြင်သည်။

ထို အပြင် လေ့အုပ်စုပ်စတက်နှင့် လေ့အုပ်စတက်တွန်တို့ က မင်းသားရေဂါသည် ကြိုပြိုင်ပွဲကို
 ပြည်သူများ၏ ယုံကြည်မှန်င့် သစ္စာတရားကို လိုချင်ရှု ဝင်ပြိုင်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဘေးမှ မီးလောင်ရာ
 လေပင့်ကြသည်။ ((မင်းသားရေဂါသည် တိုက်ခိုက်ရေးတွင် အင်မတန်ထူးခွာန်သော်လည်း
 ငှင့်အရာများကို စိတ်မပါပဲ၊ သူတကယ်မြတ်နီးသည်က ဂိုတာသာဖြစ်သည်။ ထိုဂိုတာအရာတွင်လည်း
 အင်မတန်နာမည်ကျော်သူဖြစ်သည်။ ရေဂါက သူ၏ ငွေကြီးများဖြင့်စောင်းကို လုံများ၊ ခါးများထက်
 ပိုချုပ်သည်။ ရေဂါသည် တစ်ခါတစ်ရုံ သူမွေးဖွားသော ဆမ်းမားဟောန်းတော်အပျက်ကြီးထံသို့
 တစ်ဦးတည်း သွားရောက်လည်ပတ်ကာ ကြယ်စင်များဖြင့် ညာကောင်းကင်အောက်တွင် သီချင်းများ
 ဖန်တီးသီချိန်လေ့ရှိသည်။))

(လိုင်ယာနာစတုဂ္ဂိုလ်အား အလုဘုရင်မသွေ့ ပေးအပ်နေသော ရေါက်တာဂါရိယန်)

ရောဘတ်နှင့် ပိမိခင်မင်သော ညီဖြစ်သူ အက်ဒက်စတ္တုခိုကတော့ သွေးအေးသော သူ့ ထုံးစံအတိုင်း မည်သည့် စိတ်ခံစားမှုကိမ္ဗျ မဖော်ပြုပဲ တည်ငြိမ်စွာပင် ရပ်နေသည်။ ရောဘတ်ကိုယ်တိုင်ကတော့ မည်သို့ မျှ စိတ်ထဲမထားပဲ လိုင်ယာနာကို ဂုဏ်ပြုမှုတစ်ခုသာဖြစ်သည်ဟု ယူဆကာ ရယ်မောနေသည်။ သို့ သော် ရောဘတ်အကြောင်း ကောင်းကောင်းသီသူများက ရောဘတ်ရင်ထဲတွင် မင်းသားရေဂါအပေါ် အခဲမကျသည့် စိတ်ထားက ထိနေ့မှ စတင်ခဲ့သည်ဟု ဆိုကြသည်။ မင်းသားရေဂါ ပန်းခွဲလေးတစ်ခက်ဖြင့် တိုးခတ်လိုက်သော သီချင်းသံသည် ခုနစ်ပြည်ထောင်ကို နှစ်ခြမ်းကွဲစေလျက် သူ၏ သေဆုံးခြင်းအပါအဝင် လူပေါင်း ထောင်သောင်း၏ သွေးမြေကျစေကာ ဘုရင်အသစ်တစ်ဦးကို ပေါ်ပေါက်စေမည်ဟု မည်သူက တွေးနိုင်ခဲ့မည်နည်း။

(ရောဘတ်ဘရာသီယွန်)

၂၁အောင်၏ အတုအပေါင်နွဲးရာသီသည် ပုလပင် မပြည့်လိုက်ပါ။ နှစ်ကုန်ခါနီးလာသောအခါ
ဆောင်းရာသီသည် ခုနစ်ပြည်ထောင်ကို ပြင်းထန်စွာ နိပ်စက်ပါတော့သည်။ ဘုရင့်နေပြည်တော်သို့
နှင်းများ စတင်ကျဆင်းလာပြီဖြစ်သည်။ ဘလက်ဝါးတားရပ်ချိမြစ်၏ အပေါ်ယံသည်
အေးခဲသွားလေသည်။ နှင်းများ နှစ်ပတ်ဆက်တိုက် ထူထဲစွာ ကျဆင်းပြီးနောက်
ဘလက်ဝါးတားရပ်ချိမြစ်သည် လုံးဝခဲသွားတော့သည်။ မြို့တွင်းရှိ အိမ်များ၏
တံစက်မြို့တ်များတွင်လည်း ရောက်ကျက်ခတ်များ လုပစွာ ပေါ်ပေါက်လာသည်။ အေးစက်သော
လေများသည်လည်း တိုက်ခတ်လာသည်။ ထိုအခါ အေးရိစ်သည် မီးတောက်မော်ဆရာများအား
ငှုံးတို့၏ မော်ပညာဖြင့် ဆောင်းရာသီကို နှင်ထုတ်ရန် အမိန့် ပေးသည်။
မီးတောက်မော်ဆရာများသည် ရဲတိုက်နီ၏ နံရံကြီးများပေါ်တွင် ကြီးမားသော အစိမ်းရောင်
မီးဖိုကြီးများကို တစ်လတိုင်အောင် ထွန်းညိုထားတော့သည်။

မင်းသားရေဂါကိုတော့ မြို့တော်၏ မည်သည့်နေရာမှ မတွေ့ရပါ။ ထို့အပြင် မင်းသမီးအယ်လီယာနှင့်
သူတို့ သားငယ် အေဂွန် (Aegon)တို့ကို ဒရာဂွန်စတုန်းတွင် တွေ့ရသော်လည်း
မင်းသားရေဂါကိုတော့ မတွေ့ရပေ။ ((ထို ၂၈အောစီတွင် ဗွားမြင်ခဲ့သော အေဂွန်သည်
မင်းသားရေဂါ၏ ခုတိယနှင့် နောက်ဆုံးကလေးဖြစ်သည်။)) တကယ်တော့ ထိုနှစ်ကုန်ခါနီးတွင်
အိမ်ရှေ့စံမင်းသား ရေဂါသည် ဒါဇင်ဝက်ခန့် ရှိသော သူ၏ အခင်မင်အရင်းနှီးဆုံး၊ အယုံကြည်ရဆုံး
သူငယ်ချင်းများဖြင့် ရေးဗားရန်းနယ်သို့ ခရီးတစ်ခုသွားနေခြင်းရှိသည်။ ဟာရင်ဟောနှင့်
လိုင်တစ်ဆယ်မျှသာ ဝေးသည့် နေရာတစ်ခုတွင် ရေဂါသည် ဝင်းတားဖဲ့မှ လိုင်ယာနာစတူးခဲ့နှင့်
တွေ့ဆုံးမိသည်။ မင်းသားရေဂါသည် လိုင်ယာနာစတူးခဲ့ကို တစ်နေရာသို့
ခေါ်ဆောင်သွားတော့သည်။ ကြုံနည်းအားဖြင့် ရေဂါသည် သူကိုယ်တိုင်အပါအဝင်
တာဂါရီယန်အိမ်တော်နှင့် တိုင်းပြည်တစ်ဝက်ကိုပါ လောင်ကျမ်းစေမည့် မီးကို မွေးခဲ့ပါတော့သည်။

Robert's Rebellion

ရောဘတ်၏ပုန်ကန်မှုကြီး

မင်းသားရေဂါ၏ လိုင်ယာနာစတ္တာ့၏ကို ပြန်ပေးဆွဲခြင်းသည် တာဂါရီယန်အိမ်တော် ပျက်သုန်းခြင်း၏ အဆပင်ဖြစ်သည်။ မင်းသားရေဂါက လိုင်ယာနာအား ပြန်ပေးဆွဲသွားသော သတင်းကိုကြားသောအခါ လိုင်ယာနာ၏ အကြီးဆုံးအကိုဖြစ်သူ ဘရန်ဒွန်စတ္တာ့၏သည် သူ၏သူငယ်ချင်းများစွာဖြင့် ဘုရင့်နေပြည်တော်သို့ ခရီးပြင်းနှင်တော်သည်။ ရဲတိုက်နိသို့ ရောက်သောအခါ ဘရန်ဒွန်သည် မင်းသားရေဂါကို "အပြင်ထွက်ပြီး လာသောစမ်း"ဟု အော်ဟာစ်ကာ စိန်ခေါ်သည်။ ရဲတိုက်နိထွင် မင်းသားရေဂါမရှိသော်လည်း အရှုံးဘုရင်ကြီးအေးရိစ်တော့ ရှိနေသည်။ အေးရိစ်သည် မိမိသားဖြစ်သူ၏ ပြစ်မှုအတွက် စွပ်စွဲချက်များကို ကြားနာရမည့်အတား ဘရန်ဒွန်နှင့် သူ၏ အပေါင်းအဖော်များအား အီမိရှု စံမင်းသားကို သတ်ရန်ကြံစည်းမှဖြင့် ဖမ်းချုပ်လိုက်သည်။ ထို့ အပြင် ဘရန်ဒွန်နှင့် အပေါင်းအပါတို့၏ အပြစ်များအား ဖြေရှင်းချက်ပေးရန်အတွက် ငှုံးတို့၏ ဖခင်များကိုပါ ဆင့်ခေါ်လိုက်သည်။ ထိုသို့ ဖခင်များရောက်လာသောအခါ အေးရိစ်က ဖအောကာ သားများပါ မည်သည့် စစ်ဆေးကြားနာမှများမှ ပြုလုပ်ခြင်းမရှိပဲ အားလုံးကို သေဇ်ပေးလိုက်သည်။ ထိုအခါ လော့အုပ်ရှစ်ကူ့အုပ်စတ္တာ့ (Lord Rickard Stark)က တိုက်ပွဲဖြင့်တရားစီရင်ရန် (Trial by Combat) တောင်းဆိုလေသည်။ ဘုရင်အေးရိစ်က လက်ခံလိုက်သည်။

((ဤနေရာတွင် အေးရိစ်၏ ရက်စက်မှုကို ပေါ်လွင်စေရန် ဆာဂျမီလန်နစ်စတာမှ ရွှေ့သိစတ္တာ၏ အဖမ်းခံနေရစဉ်အတွင်း လေဒီကက်တလင်စတ္တာ့အား ပြောသည့်အတိုင်း ပြန်ဆိုပါမည်))။

ဆာဂျမီမှ လေဒီကက်တလင်အား ပြောစကား။ ။

"လော့အုပ်ရှစ်ကူ့အုပ်က တိုက်ဆိုက်ခြင်းနဲ့ တရားစီရင်ဖို့ တောင်းဆိုတယ်။ ဘုရင်ကလည်း ခွင့်ပြုလိုက်တယ်။ စတ္တာ့အုပ်က ကိုယ်ချပ်အပြည့်အစုဝ်တို့ပြီး တိုက်ပွဲဝင်ဖို့ပြင်တယ်။ သူက ဘုရင်စောင့်နိုက်စိတ္တာ့က တစ်ယောက်ယောက်နဲ့ ခရာမယ်ထင်နေတာ။ ကျူပ်ဖြစ်နိုင်တယ်လို့ လဲ တွေးရင်တွေးနေလောက်တယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့ကို ရာဇ်လွှဲအခန်းထဲ ခေါ်သွားပြီး ခေါင်မိုးထုတ်တန်းကနေ ကြိုးနဲ့ တွဲလျောင်းဆွဲလိုက်တယ်။ အေးရိစ်ရဲ့ မီးတောက်မျှော်ဆရာ (Pyromancers)နစ်ယောက်က အောက်တည့်တည့်မှာ မီးဖိုတစ်ခု စမွေးတယ်။ ဘုရင်က စတ္တာ့အုပ်ကို မီးတောက်က တာဂါရီယန်အိမ်တော်ရဲ့ ချိန်ပိုပိုပဲလို့ ပြောတယ်။ အဲဒီတော့ လော့အုပ်ရှစ်ကူ့အုပ်မရှိကြောင်း သက်သေပြချင်ရင် လုပ်ပြရမှာ တစ်ခုပဲ... မီးမလောင်စေဖို့ ပဲပေါ့...။

ဘုရင်အေးရိစိ၏ သွေးဆာလောင်မှာက ကြံမျှနှင့် မရပ်ပဲ လေ့ဖို့နှင့်အာရန် (Lord Jon Arryn)ကို ဝင်းတားဖောင်ဖြစ်သွားပြီဖြစ်သည့် လေ့ဖို့အက်ဒက်စတူ့နှင့် စတောင်းအနဲ့ သခင် လေ့ဖို့ရောဘတ်ဘာရာသီယွန်တို့၏ ၏ ဦးခေါင်းကို ပို့ရန် အမိန့် ပေးသည်။ ဂျာန်အာရန်က သူ၏ပေါ်ချုပ် (Page)များအဖြစ် နေထိုင်ခဲ့ဖူးသည့် (ထိုအချိန်တွင် အီရိရဲတိုက်သို့ ရောက်နေသည့်) လေ့ဖို့အက်ဒက်နှင့် လေ့ဖို့ရောဘတ်တို့ အား သတ်ရန် ငြင်းဆန်လိုက်သည်။ ထိုအတား လေ့ဖို့ဂျာန်အာရန်က တရားမှုတဗ္ဗာကို ရရှိနိုင်ရန်အတွက် သူ၏ သစ္စာခံအလံကိုင်သခင်များအား ဆင့်ခေါ်၍ အေးရိစိကို အတိတလင်း ပုန်ကန်လိုက်တော့သည်။ ကြံသို့ ဖြင့် တာဂါရိယန်သစ္စာခံများက အာကာလုစစ်ပဲ (War of the Usurper)ဟု ခေါ်သော ပုန်ကန်သူများက ရောဘတ်၏ တော်လှန်ရေးကြီး (Robert's Rebellion)ဟု ခေါ်သော စစ်ပဲကြီး စတင်ပါတော့သည်။

စစ်ပွဲသည် ခန်စ်ပြည်ထောင်အနဲ့ သို့ တောမီးကဲ့သို့ ပုံ့နှံ သွားပြီး တိုင်းပြည်အနဲ့ တွင် တိုက်ပွဲများစွာ ဖြစ်ပွားလေတော့သည်။ ပထမဆုံးတိုက်ပွဲများက အာရန်အိမ်တော်၏ ဒေးတောင်ကြား (The Vale of Arryn)တွင် စတင်ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ ဂျိန်အာရန်က သူ၏ သစ္စာခံများကို ဆင့်ခေါ်သော်လည်း အချို့က တာဝါရီယန်အိမ်တော်သို့ သစ္စာခံကြသည်။

ထိအထဲမှ လေ့ဖိမ္မာရတ်တွန် (Marq Grafton)၏အောင်သော တာဂါရီယန်သစ္ာခံအချို့ သည် ဂေါတာင်းဆိပ်ကမ်းမြို့ (Gulltown)ကို ပိတ်ဆို ထားလိုတော့သည်။ ထိအခါ လေ့ဖိအက်ဒက်စတ္တာခံသည် မြောက်ပိုင်းကို အခြားသောလမ်းမှ သွားရောက်ကာ သူ၏ သစ္ာခံများကို ဆင့်ခေါ်ရသည်။ ဂေါတာင်းမြို့ ကတော့ လေ့ဖိရောဘတ်ဘာရာသီယွန်၏ တိက်ခိုက်မှုအောက်တွင် ကျဆုံးခဲ့ပြီး လေ့ဖိမ္မာရတ်တွန်သည်လည်း ရောဘတ်လက်ချက်နှင့်ပင် ကျဆုံးခဲ့သည်။ ထိပုန်ကန်မှုကြီးတွင် စတာင်းအနဲ့ သင် လေ့ဖိရောဘတ်ဘာရာသီယွန်သည် အကြောက်အလန်၊ မရှိသော၊ တားဆီး၍မရသော ကြောက်မက်ဖွယ် စစ်သူရဲကောင်းတစ်ဦးအဖြစ် သက်သေပြနိုင်ခဲ့သည်။ ရောဘတ်သည် တိက်ပွဲအတွင်းတွင် ဂေါတာင်းမြို့ ရှိုးပေါ်သို့ ပထမဆုံးတက်ရောက်နိုင်ခဲ့သူလဲဖြစ်သည်။ ထိမှုတစ်ဆင့် ရောဘတ်သည် တာဂါရီယန်တော်ဝင်ရေတပ်၏ ဖမ်းဆီးခြင်းကို ရှောင်ရှားကာ စတာင်းအနဲ့ (မှန်တိုင်းရဲတိုက်)သို့ သွားရောက်ကာ သူ၏ ကိုယ်ပိုင်သစ္ာခံများကို ဆင့်ခေါ်လေသည်။

သို့ သော် ဘုရင့်လက်ထောက်ဖြစ်သော မယ်ရီဝံသား၏ ကြိုးစားမှုကြောင့် ရောဘတ်၏ သစ္ာခံအချို့ က တာဂါရီယန်ဘက်သို့ ရွေးချယ်ကြသည်။ ရောဘတ်၏ သစ္ာခံ အီမ်တော်များဖြစ်သည့် ဖဲ(House Fell)၊ ဂရန်ဒီဆင် (House Grandison)၊ ကက်ဖရန် (House Cafferan)တို့ သည် ဆမ်းမားဟောရဲတိုက်ပျက်တွင် စုစည်းကာ စတာင်းအနဲ့ ကို ချိတ်တိုက်ခိုက်မည့်သတင်းကို ရောဘတ်က ကြိုးတင်သိရှိသွားသည်။ ထိအခါ ရောဘတ်သည် ဆမ်းမားဟောရဲတိုက်ပျက်သို့ မိမိတပ်များဖြင့် အလျင်အမြန်စစ်ချိလေသည်။ ရောဘတ်က ဆမ်းမားဟောကို အရင်ဆုံးရောက်ရှိသည်။ ထို့ နောက် ရောဘတ်သည် ရှုံးဆင့်နောက်ဆင့် တစ်တပ်ချင်းစီ ရောက်ရှိလာသော ပြိုင်ဘက်စစ်တပ်သုံးခုအား တစ်နေ့ တည်းအတွင်းမှာပင် တိုက်ပွဲသုံးခုတိုက်ကာ အနိုင်ယူလိုက်သည်။

ပထမတိက်ပွဲတွင် လေ့အုပ်စုသည် ရောဘတ်လက်ချက်ဖြင့် ကျဆုံးခဲ့ပြီး သူ၏သားဖြစ်သူ နာမည်ကော် ဆေးဟားအက်စ် (Silveraxe)သည်လည်း အဖမ်းခံခဲ့ရသည်။ နောက်ရောက်လာသော စစ်တပ်နှစ်ခုကိုလဲ တစ်လျှည်းစီ အနိုင်ယူလိုက်သလို ငါးတို့၏ လေ့အုပ်များသည်လည်း အရှင်အဖမ်းခံခဲ့ရသည်။ ဆမ်းမားဟောတိုက်ပွဲကို အနိုင်ယူပြီးသောအခါ ရောဘတ်သည် စတောင်းအနဲ့ ရဲတိက်ကို ညီဖြစ်သူ စတော်နှစ်ဘာရာသီယွန် (Stannis Baratheon)သို့ တောင့်ရောက်စေကာ သူကတော့ ဂျွန်အာရန်နှင့် အက်ဒက်စတုန်းတို့၏၏ မြောက်ပိုင်းစစ်တပ်များဖြင့် ချိတ်ဆက်နိုင်ရန် ခရီးဆက်တော့သည်။ (လေ့အုပ်ကက်ဖရန်၊ လေ့အုပ်ရန်ဒီဆန်နှင့် ဆေးဟားအက်စ်တို့ သည် ဆမ်းမားဟောတိုက်ပွဲပြီးနောက် ရောဘတ်၏ သစ္ာခံများ တစ်ဖန်ပြန်ဖြစ်လာခဲ့ပါသည်။)

ခုတိယတိက်ပွဲကြီးမှာ အက်ရှုံးတိုက်ပွဲ (Battle of Ashford) ဖြစ်သည်။ အက်ရှုံးတွင် လေ့အုပ်ရန်ဒီယ်တာလီ (Lord Randyll Tarly) ဦးဆောင်သော ရှုံးပြေးတပ်များသည် ရောဘတ်အား ပြင်းထန်စွာ တိုက်ခိုက်သည်။ လေ့အုပ်ရန်ဒီယ်က ထိန်ယ်သို့ ပထမဆုံးရောက်သော တာဂါရိယန်သစ္ာခံတပ်ဖြစ်သည်။ သူသည် ရှိချို (Reach)မှ လေ့အုပ်မေ့စ်တိုင်ရဲလ် (Lord Mace Tyrell) ဦးဆောင်သည့် ပင်မတပ်မကြီး ရောက်မလာနိုင်ခင်မှာပင် ရောဘတ်ကို အရင်တိုက်ခိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုတိုက်ပွဲကို ရောဘတ်အာရေးနိမ့်သွားသည်။ ရောဘတ်သည် သူ၏ အင်အားအများစုဖြင့် မြောက်ပိုင်းတပ်များဖြင့် ပူးပေါင်းရန် ဆုတ်ခွာလိုက်ရတော့သည်။ ထိုတိုက်ပွဲတွင် လေ့အုပ်ကက်ဖရန်သည် လေ့အုပ်ရန်ဒီယ်တာလီလက်ချက်ဖြင့် ကျဆုံးခဲ့သည်။

(ထို့ တိုက်ပွဲကြောင့် ဆာရေ့မိုက် လေ့အုပ်ရန်ဒီယ်တာလီကို ရောဘတ်အား အနိုင်ယူဖူးသည့် စစ်စီးတွင်းသော စစ်ခေါင်းဆောင်ဟု ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။) မည်သို့ ပင်ဖြစ်စေ လေ့အုပ်ရန်ဒီယ်တာလီက ရောဘတ်ကို အနိုင်ယူခဲ့ပေမယ့် လေ့အုပ်မေ့စ်တိုင်ရဲလ်က အဆိုပါတိုက်ပွဲအား နာမည်ဝင်ယူသွားသည်။ လေ့အုပ်မေ့စ်တိုင်ရဲနှင့် တပ်များသည် စတောင်းအနဲ့ ရဲတိက်ကို ချိတ်ကိုဝန်းရုံတော့သည်။ လေ့အုပ်မေ့စ်တိုင်ရဲလ်၏ တပ်များကို လေ့အုပ်ပတ်စာရောတိုင် (Lord Paxter Redwyne)၏ ရောပ်ကြီးမှ လာရောက်ပူးပေါင်းကာ စတော်နှစ်ဘာရာသီယွန်၏ မှန်တိုင်းရဲတိက်ကို လုံးဝပိတ်ဆို့ ထားလိုက်တော့သည်။ ထိုဝန်းရုံပိတ်ဆို့ ထားမှသည် စစ်ပွဲတစ်လျှောက်လုံး တစ်နှစ်နီးပါးကြာမြင့်ခဲ့ပါသည်။

ဘုရင်အေးရိုစ်သည် ဆမ်းမားဟောတိုက်ပွဲသတင်းများကြားသောအခါ ဘုရင့်လက်ထောက်လေ့အုပ်မယ်နိုဝင်ဘားအား နယ်နှင်းကိုပေးကာ မင်းသားရေဂါ၏ သူယယ်ချင်းဖြစ်သူ နာမည်ကော် စစ်သူရဲကောင်းတစ်စီးဖြစ်သည့် လေ့အုပ်ဂျွန်ကွန်နှင့်တန်ကို အသစ်ခနဲ့ အပ်လိုက်သည်။

ထိအချိန်များတွင် လေ့၍အက်ဒက်သည် သူ၏ သစ္စာခံများကို ဆင့်ခေါ်၍ တောင်ပိုင်းသို့ စစ်ချိကာ ဂျွှန်အာရန်၏ တပ်များဖြင့် ပူးပေါင်းလေသည်။ သူတို့ နှစ်ဦးသည် ရေးဗားရန်းသခင် လေ့၍ဟေ့ဗိုစ်တာတော်လီ (Lord Hoster Tully)ကို မိမိတို့ ဘက် ပူးပေါင်းရန် ဆွေးနွေးကြသည်။ ထိုဆွေးနွေးမှသည် မူလက ဘရန်ခွန်စတုံးနှင့် သဘောတူထားသော ကက်တလင်တော်လီကို လေ့၍အက်ဒက်နှင့် လက်ဆက်စေကာ၊ လေ့၍ဂျွှန်အာရန်ကိုယ်တိုင်သည်လည်း လိုင်ဆာတော်လီနှင့် လက်ဆက်ရန် သဘောတူပြီးနောက် တော်လီအိမ်တော်ကို ပုန်ကန်သူများဘက် ဆွဲဆောင်နိုင်ခဲ့သည်။

ထိအချိန်တွင် လေ့၍ကွန်နှင်တန်သည် ကြီးမားလှသော တပ်မကြီးဖြင့် အက်ရှုစိုး မှ ဆုတ်ခွာသွားသော ရောဘတ်နောက်သို့ အပြင်းအထန်လိုက်နေပြုဖြစ်သည်။ ရောဘတ်သည် ဒက်ရာရရှိကာ စတုန်နီဆပ်(Stoney Sept)မြို့ရှိ ဆောင်ကြာမြို့ပိုင်တစ်ခု (Brothel)တွင် တစ်ဦးတည်း ပုန်းခိုနေရသည်။ လေ့၍ဂျွှန်ကွန်နှင်တန်သည် စတုန်နီဆပ်ကို တိုက်ခိုက်ပြီးနောက် ရောဘတ်ကို ရှာဖွေသော်လည်း မြို့သားများက အကာအကွယ်ပေးထားသဖြင့် ရှာတွေ့ခြင်းမရှိခဲ့။ လေ့၍ဂျွှန်ကွန်နှင်တန်၏ တပ်များ ရောဘတ်ကို မရှာတွေ့ နိုင်ခင်မှာပင် လေ့၍အက်ဒက်၊ လေ့၍ဂျွှန်အာရန်နှင့် လေ့၍ဟေ့ဗိုစ်တာတော်လီ၏ ပူးပေါင်းတပ်များသည် စတုန်နီဆပ်ကို အချိန်မှုရောက်လာသည်။ ဤသို့ဖြင့် ခေါင်းလောင်းသံတိုက်ပွဲ (Battle of the Bells)ဟုခေါ်သော တိုက်ပွဲကြီးသည် စတန်နီဆပ်မြို့တွင်းရှိ လမ်းမများ၊ လမ်းကြားများ၊ အိမ်ခေါင်မိုးများပေါ်တွင် ပြင်းထန်စွာ ဖြစ်ပွားခဲ့ပါသည်။ ထိုတိုက်ပွဲဖြစ်နေချိန်တွင် ဆပ်တန် (ဘုန်းတော်ကြီး)များသည် မြို့သားများကို အိမ်အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်နေရန် သတိပေးသည့်အနေဖြင့် ခေါင်းလောင်းများကို မပြတ်တီးခတ်၍ သတိပေးနေသည်။

ရောဘတ်သည်လည်း ဆောင်ကြောမြိုင်ထဲမှ ထွက်ကာ တိုက်ပွဲကို ဝင်ရောက်ယူးပေါင်း တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။ လေ့အုပ်စုနှင့်ကွန်နှင့်တန်သည် လေ့အုပ်ဟောတော်လီအား ဒက်ရာရစေခဲ့သလို၊ ဂျာနှင့်အာရန်၏ အမွှေခံဖြစ်သူ ဒန်နိုစ်အာရန် (Denys Arryn)ကို သတ်လိုက်နိုင်သည်။ ထိုတိုက်ပွဲတွင် ရောဘတ်က ဒက်ရာတစ်ဖက်ဖြင့်ပင် နာမည်ကော်စစ်သူရဲကောင်း ဆာမိုင်လိုစ်မူးတန် (Ser Myles Mooton)နှင့် အခြားငါးညီးကို သတ်လိုက်နိုင်ကာ ဘုရင့်လက်ထောက်သစ် လေ့အုပ်စုနှင့်ကွန်နှင့်တန်ပင် ကံကောင်း၍ ရောဘတ်လက်မှ ဒက်ရာဖြင့် လွှတ်မြောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ((ထိုတိုက်ပွဲအပြီးမှာပဲ ရေးဟာရန်းတွင် လေ့အုပ်စုနှင့်အာရန်နှင့် လိုင်ဆာတော်လီ၊ လေ့အုပ်အက်ဒက်စတူခဲ့နှင့် ကက်တလင်တော်လီတို့ နှစ်ထပ်ကွမ်းမဂ်လာဆောင်ကို ကျင်းပခဲ့ပါသည်။))

စတုန်နိုဆပ်တိုက်ပွဲကို ရုံးနိမ့်သောအခါ အေးရိုစ်သည် ဂျာနှင့်ကွန်နှင့်တန်ကို အက်စ်ဆို စိုး။ နယ်နှင့်ဒက်ပေးလိုက်တော့သည်။ ((နယ်နှင့်ခံလိုက်ရသော လေ့အုပ်စုနှင့်ကွန်၏ အရေးပါပုံကို A Song of Ice and Fire မူရင်းငါးအုပ်လုံး ဖတ်ပြီးသူများ နားလည်ပါမည် : Major Spoilersများဖြစ်လို့ ဆက်မပြောတော့ပါဘူး))။

ထိုတိုက်ပွဲရုံးသောအခါမှ အေးရိုစ်သည် ရောဘတ်၏ပုန်ကန်မှုသည်
 ပထမအော်နှင့်သာလက်ဖိုင်းယားပုန်ကန်မှ နောက်ပိုင်း တာဂါရီယန်ခေတ်ကြီးကို အကြီးမားဆုံး ဖြစ်မောက်မှုကြီးဖြစ်ကြောင်း သဘောပေါက်လာသည်။ သူသည် လေ့အုပ်ကာတန်ချယ်စတက်ကို ဘုရင့်လက်ထောက်အဖြစ် ခန့် အပ်လိုက်သည်။ ဘုရင့်တောင့်နိုက်စုနှစ်ဦးဖြစ်သော ဆာဘာရိစတန်ဆယ်မိန့် ဆာဂော်နသောဒါရိ (Ser Jonothor Darry) တို့ အား လေ့အုပ်စုနှင့်ကွန်နှင့်တန်၏ ပုံးကျေသွားသော စစ်တပ်များအား စုစည်းရန် စေလွှတ်လိုက်သည်။

ခေါင်းဆောင်သစ် ဆာဂျာရှိုးဟိုက်တာဝါအား မင်းသားရေရှိကို ရှာဖွေရန် နိုင်းစေသည်။ တောင်ပိုင်းမှ ရေရှိပြန်လာသောအခါ သူသည် ဖစ်အေးရိုစ်အား လေ့အုပ်တိုင်ဝင်လန်နှစ်စတာအား အကူအညီတောင်းရန် အကြံပြုသည်။ ထို့ အပြင် ဘုရင်အေးရိုစ်က အဂ္ဂရိတ်ဆရာများအား ဘုရင့်နေပြည်တော်အနဲ့ တွင် တောရိုင်းမီးတောက်အိုးကြီးများ စီစဉ်ထားရန် လျှို့ဝှက် အမိန့် ပေးလိုက်တော့သည်။ ဘုရင်အေးရိုစ်သည် ဘုရင်တောင့်နိုက်စုတစ်ဦးဖြစ်သော မင်းသားလီဝင်မာတဲ့ (Prince Lewyn Martell)ကို ချိန်းသို့ စေလွှတ်ကာ စစ်ကူတောင်းစေသည်။

ချိန်းအုပ်ချုပ်သူမင်းသားဒိုရန်မာတဲ့သည် မင်းသားရေရှိ အသစ်စုစည်းနေသော တာဂါရီယန်တပ်များကို ကူညီရန် မင်းသားလီဝင်မာတဲ့နှင့်အတူ ချိန်းလုံစစ်သည် တစ်သောင်းနှစ်ထောင်ကို စေလွှတ်လိုက်သည်။ ဤသို့ဖြင့် မင်းသားရေရှိုးဆောင်သော တာဂါရီယန်စစ်တပ်တွင် ဘုရင်တောင့်နိုက်များဖြစ်သည့် ဆာဘာရိစတန်ဆယ်မီး မင်းသားလီဝင်မာတဲ့ ဆာဂော်နသောဒါရိတို့ ပါဝင်ပြီး စုစုပေါင်းအင်အား လေးသောင်းကော်ပါဝင်သည်။

((ဆာဂျမီက ထိတိက်ပွဲကို ပါဝင်ဆင်နွဲချင်သော်လည်း အေးရိစ်က ဖင်ဖြစ်သူ လေ့အုတိင်ဝင်ကို ထိန်းချုပ်နိုင်ရန်အတွက် ခါးဆာခံအဖြစ် အနီးမှာပင် ဆက်လက်ထားရှိသည်။))

ထိတာဂါရီယန်စစ်သား လေးသောင်းကော်၏ ဆယ်ပုံတစ်ပုံမှာ နိက်စ်များဖြစ်သည်။ ရောဘတ်ဦးဆောင်သော သူဗုံန်စစ်တပ်တွင် ပေးတောင်ကြား၊ မှန်တိုင်းနယ်၊ မြောက်ပိုင်းနှင့် ရေးဟားရန်းနယ်စစ်တပ်များ ပါဝင်ပြီး အင်အားကတော့ တာဂါရီယန်စစ်တပ်ထက် နည်းပါးသည်။ ထိစစ်တပ်ကြီးနှစ်ခုသည် ထံရှိနွဲနှုန်းမြစ် (Trident)မြစ်၏ မြစ်ကူးတစ်နေရာတွင် ထိပိတိက်ရင်ဆိုင်တွေ့ကြသည်။ တိုက်ပွဲကြီးသည် သွေးပျက်လုမထတ်ပြင်းထန်ပြီး နှစ်ဖက်ကျဆုံးသူများမှာ သောင်းချီလေသည်။

ထိပြင်းထန်လှသော တိုက်ပွဲကြီးကြား ကျဆုံးသူများတွင် ဆာဂျာနသောဒါရီ၊ မင်းသားလီဝင်မာတဲ့တို့ ပါဝင်သည်။ နတ်ဘုရားတို့၏ အလိုကြောင့်လား၊ သို့ တည်းမဟုတ် ကံကြမ္ဗာကြောင့်ပဲလားတော့မသိ... ထိုရှုပ်တွေးနေသော တိုက်ခိုက်မှုများကြားမှာပင် မင်းသားရေဂါတာဂါရီယန်နှင့် လေ့အုတ်ရောဘတ်ဘာရာသီယွန်တို့ သည် စစ်မြေပြင်တစ်နေရာတွင် ရင်ဆိုင်တွေ့ကြတော့သည်။ မျက်မြင်သာက်သေများ၏အဆိုအရ အဆိုပါစစ်သူရဲကောင်းနှစ်ဦးသည် ငါးတို့၏ အက်စတ္တိုင်ယာစစ်မြှင်းကြီးများပေါ်မှနေ၍ ရဲရင့်စွာ၊ ပြင်းထန်စွာ တိုက်ခိုက်ကြသည်။ လိုင်ယာနာအား ပြန်ပေးဆွဲသည့် ပြစ်မှုကျူးလွန်ထားသော်လည်း မင်းသားရေဂါသည် သူရဲဘောကြောင်သူတစ်ဦးမဟုတ်ပေါ်။

နင်းမင်းသားသည် ရောဘတ်ကို ဒက်ရာပြင်းစွာ ရရှိစေသော်လည်း နောက်ဆုံးမျာတော့ ရောဘတ်၏
ကြံးနိုင်လှသော ခွန်အား၊ မိမိစော့စော့ထားသူအား နီးယူသူကို ဂလ္ဗဲ့စားချေလိုသည့်
ကြောက်မက်ဖွယ်စိတ်ပို့က မင်းသားရေါ်အပေါ် အသာရာသွားသည်။ ရောဘတ်၏
စစ်တူကြီးက ပစ်မှတ်ကို တွေ့ရှိကာ တူ၏ရွှေးချွန်များက နင်းမင်းသား၏ ရင်ဘတ်သို့
ထိုးဖောက်သွားတော့သည်။ မင်းသားရေါ်၏ ရင်ကာသံချပ်တွင် အလုပ်ဆင်ထားသော
ပတ္တာများများစွာသည် ရေထဲသို့ လွှင့်စင်ကျကျန်တော့သည်။ နှစ်ဖက်လုံးမှ အချို့ သောလူများသည်
တိုက်ခိုက်နေရာမှ ချက်ချင်းရပ်ကာ တန်ဖိုးကြီးမားလှသော ပတ္တာများများကို ဆင်းရှာကြသည်။ အဆိုပါ
မြတ်ကူးနေရာနားမှ ခံတပ်ပေါ်တစ်ခုကိုလဲ ပတ္တာများခံတပ် (သို့) ရူဘီဖို့ မြခံတပ် (Ruby Fort)ဟု
ခေါ်ဆိုကြတော့သည်။ (ထို့ကြောင့် ရောဘတ်ကို ထရိုင်အနဲ့မြတ်ရဲ့ နတ်ဆိုး The Demon of
Tridentဟု ခေါ်ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။)

မင်းသားရေါ်သေဆုံးသည်နှင့် တာဂါရိယန်သစ္ာခံများသည် ကစ္စ်ကလျား
ဆုတ်စွာထွက်ပြီးသွားတော့သည်။ ဘုရင်တော်နိုက်စ် ဆာဘာရှစ်စတန်ဆယ်မိုက်လဲ
ပြင်းထန်လှသော ဒက်ရာများစွာဖြင့် ဖမ်းဆီးရမိသည်။ ဆာဘာရှစ်စတန်ကို သတ်ဖြတ်ရန်
အကံပေးကြသော်လည်း ခဲ့စွမ်းသတ္တိနှင့် သစ္ာတရားကို အင်မတန်လေးစားသော ရောဘတ်က
လက်မခံပဲ မိမိကိုယ်ပိုင်မေစတာများအား ကယ်တင်ကုသစေသည်။ ကိုယ်တိုင်လည်း
ဒက်ရာရထားသော ရောဘတ်သည် လက်ကျန်တာဂါရိယန်စစ်တပ်များကို လိုက်လံချေမှန်းရန်
အက်ဒက်စတ္တုံးအား တာဝန်ပေးလိုက်တော့သည်။

ထရိုင်အနဲ့ တိုက်ပွဲ (Battle of the Trident) ဖြစ်ပွားခါနီးအချိန်များတွင် ရောဘတ်က
သံမဏီရာပေါ်လွှင်ကို ရယူနိုင်ရန် ကြံ့ရှယ်ထားကြောင်း သူ၏ သဘောထားကို
ဖွင့်ပြောလာခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ မျိုးရှိုးအရ ကြော်ရပါကလည်း ပုန်ကန်သူခေါင်းစောင် သုံးညီးတွင်
ရောဘတ်က ထိုးနန်းနှင့် ပိုမိုသက်ဆိုင်သွားဖြစ်သည်။ ရောဘတ်၏ အသွားဖြစ်သူမှာ
မင်းသမီးရယ်လီတာဂါရိယန် (Princess Rhaelle Targaryen) ဖြစ်သည်။
မင်းသမီးရယ်လီတာဂါရိယန်သည် ပဋိမအော့ဂျုန်တာဂါရိယန်၏ သမီးအင်ယ်ဆုံးဖြစ်ကာ သူမသည်
(ရောဘတ်၏ အသိုးဖြစ်သူ) လေ့အော်မွန်ဘာရာသီယွန်နှင့် လက်ထပ်ထားသူဖြစ်သည်။
ထို့ကြောင့် ရောဘတ်၏ အဖေ လေ့အော်စတက်ဖွန်ဘာရာသီယွန်သည် အေးရိုင်နှင့်
ညီအကိုတစ်ဝမ်းကွဲတော်ပြီး၊ အေးရိုင်က ရောဘတ်၏ ဦးလေးတော်သည်။ (အေးရိုင်အဖေ
ဂျာဟားရိုင်က မင်းသမီးရယ်လီတာဂါရိယန်၏ အကိုဖြစ်ပါသည်။)

ရေဂါန့် ရောဘတ်ကတော့ ညီအကိုန်စ်ဝဲးကွဲတော်သူဖြစ်သည်။ ထိုသို့
တာဂါရိယန်သွေးတော်စပ်သော်လည်း ရောဘတ် ရာဇ်ပွဲ့အပေါ် အကောင်းဆုံး ရယူပိုင်ခွင့်ကတော့
အောင်နိုင်သူပထမအောင် (Aegon the Conqueror)ကွဲသို့ စစ်ပွဲဖြင့်အောင်နိုင်ခြင်း (By Right of
Conquest)ပင် ဖြစ်သည်။

ရောဘတ်ပုန်ကန်မှုတွင် ဖြစ်ပွဲများခဲ့သော တိုက်ပွဲများတွင် မန်ဒါမြစ်ဝတိက်ပွဲ (Battle at the Mander)လဲ ပါဝင်သည်။ သံကျွန်းစုများသင် ကျိုလွန်ရေးရှိုင်း (Quellon Greyjoy, Lord of the Iron Islands)သည် စစ်ပွဲအစတွင် မည်သည့်ဘက်မှ မပါဝင်ပဲ ကြားနေခဲ့သော်လည်း
ရေဂါသော်းသည့်သတင်းကို ကြားသောအခါ ကျိုလွန်၏ သားသုံးဦးဖြစ်သော ဘေလွန်၊ ယူရွန်၊
ပစ်တာရှိရွန် (Balon, Euron, and Victarion) တို့ သည် အင်အား ပုန်ကန်သူများကို
အမြန်ပူးပေါင်းရန် တိုက်တွန်းကြသည်။ အချိန်နောက်ကျသွားပါက လုယက်စရာ အခွင့်အရေး
ရှိမည်မဟုတ်တော့ဟု ပြောဆိုကြသည်။ သို့ သော မည်သည့်ဘက်ကိုမှ ပါဝင်ခြင်းမရှိသေးသော
လန်နှစ်စတာအိမ်တော်နှင့် လန်နှစ်စတာစစ်တပ်များကြောင့် သံကျွန်းရေတပ်အင်အား အများစုံကို
အိမ်တွင် ထားရှိပြီး၊ လေ့အိမ်ကျိုလွန်က စစ်လေ့အစင်းငါးဆယ်ကိုသာ ဦးဆောင်၍
အကာအကွယ်မဲ့နေပြုဖြစ်သော ရှိခိုနယ်မြေကို ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်တော့သည်။

ဂရေးရှိုင်းများသည် မြို့ငယ်များ၊ ရွာများကို လုယက်တိုက်ခိုက်ပြီး ပြန်အလာတွင် နိုင်းကာကွန်းစုများ (Shield Islands)များမှ တိုက်လေ့ကြီးများသည် မန်ဒါမြစ်ဝတွင် သံကျွန်းရေတပ်အား ပြင်းထန်စွာ
တိုက်ခိုက်တော့သည်။ ထိုတိုက်ပွဲတွင် လေ့အိမ်ကျိုလွန် ကျေဆုံးခဲ့ပြီး၊ အမွှံခံသောင်ဖြစ်လာသော
လေ့အိမ်သော်လွန်က အရှုံးကို ရင်ဝယ်ပိုက်၍ သံကျွန်းစုများကို ပြန်လှည့်ရတော့သည်။ ထို့ နောက်
ဂရေးရှိုင်းများသည် စစ်ပွဲအတွင်း ဝင်ပါခြင်းမရှိတော့ပေ။ ((နိုင်းကာကွန်းလေးကွန်းကို မန်ဒါမြစ်နှင့်
ရှိခိုနယ်မြေများအား သံကျွန်းနယ်သားများရန်မှ ကာကွယ်ရန် အိမ်တော်လေးခုမှ အစောင့်သဖွယ်
နေထိုင်အုပ်ချုပ်ပါသည်))။

ထံရှိုင်အန်း၊ တိုက်ပွဲမတိုင်ခင်ကတည်းကပင် ဘုရင်အေးရိစ်သည် တော်ရှိုင်းမီးတော်က်အော်အော်အော်
လျှို့ဝှက်အကောင်အထည်ဖော်နေပြု ဖြစ်သည်။ ဘုရင့်လက်ထောက်ဖြစ်သော
လေ့အိမ်ကာတွန်ချယ်စတက်သည် အေးရိစ်နှင့် ပိုင်ရှိမန်ဆာများ မကြားခေါ်တွေ့ ဆုံးခြင်းကို
သံသယဝင်လာလေသည်။ အေးရိစ်၏ ဘုရင့်နေပြည်တော်အား မီးလောင်တိုက်သွင်းမည့်
အော်အစဉ်အား သိသောအခါ သူသည် အေးရိစ်စိတ်ပြောင်းစေရန် တတိနိုင်သူမှာ ကြီးပမ်းရှာသည်။
သူသည် အာကာဓည်းစိမ်ကို တပ်မက်သူဖြစ်သော်လည်း လူပေါင်းသိန်းချို့ သေဆုံးမည့်အကြံကိုတော့
သေားမတူနိုင်ပါ။ အေးရိစ်၏ စိတ်ကို မပြောင်းနိုင်သည့်အခါ သူသည် ဘုရင့်လက်ထောက်အဖြစ်မှ
နှစ်ထွက်လိုက်သည်။ အေးရိစ်က ထိုအတွက် သူ အား မီးရှို့ သတ်ပစ်လိုက်သည်။

ထရိုင်ဒန့် တိက်ပွဲပြီးချိန်တွင် အေးရိစ်သည် ဂရန်းမာစတာ ဝစ်စ်ဒမ်ရောစ်ကအား
ဘုရင့်လက်ထောက်အဖြစ် ခန့် အပ်လိုက်သည်။ ထိုအချိန်တစ်တိက်မှာပင် အေးရိစ်သည်
ဘုရင်မရောရ်လာနှင့် မင်းသားကယ်ပစ်ဆေးရိစ်ကို အရာဂုဏ်စတုန်းသို့ ပို့ ဆောင်လိုက်သည်။
ငှင့်တို့ အား စောင့်ရှောက်ရန် ရဲတိက်နီးအစောင့်တပ်မှား ဆာရီလမ်းပါရီ နှင့်
တာဂါရီယန်တော်ဝင်ရောတပ်ကိုပါ ထည့်ပေးလိုက်တော့သည်။ သို့ သော် အေးရိစ်က ရေဂါ၏
ဇနီးအယ်လီယာမာတဲ့နှင့် ကလေးနှစ်ဦးဖြစ်သော ရေနေး၊ အောဂုဏ်တို့ ကိုတော့ ချိန်းပြည်၏
သွားတည်စေရန် ထွက်ခွာခွင့်မပေးပဲ အနီးမှာပဲ ထားရှိသည်။ ရဲတိက်နီးအား ကာကွယ်ရန်တာဝန်အား
ဆာဂျမီသို့ ပေးအပ်လိုက်သည်။

လော့အက်ဒက်စတ္တံ့သည် ဘုရင့်နေ့ပြည်တော်သို့ ဆုတ်ခွာသွားသော တာဂါရီယန်စစ်တပ်များကို
နောက်မှ လိုက်လံနေသည်။ ထိုအချိန်တွင် နှစ်ဖက်လုံးမှ ၆၅၂ခြင်းများကို ငြင်းပယ်ကာ
မည်သည့်ဘက်မှ မပါဝင်သေးသော လော့အိုင်တိုင်ဝင်ဦးဆောင်သော လန်နစ်စတာစစ်တပ်သည်
အင်အားတစ်သောင်းနှစ်ထောင်နှင့် ဘုရင့်နေ့ပြည်တော်၏ ဂိတ်ဝများသို့
ရုတ်တရက်ရောက်ရှိလာသည်။ လန်နစ်စတာစစ်တပ်သည် လော့အက်ဒက်၏ စစ်တပ်မရောက်ခင်
အချိန်လေးမှာပင် ပေါ်လာခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုအခါ ဘုရင်အေးရိစ်သည် သူ၏ ငယ်သူငယ်ချင်းသည်
ဒက်စိုက်နေးပုန်ကန်မှုတုန်းကကဲ့သို့ မိမိအား လာရောက်ကယ်တပ်ပြီဟု ထင်သည်။ ဆာဂျမီနှင့်
လော့အိုင်တို့က ဂိတ်တံ့ခါးများကို ဖွင့်မပေးရန် အကြံပေးသည်။ သို့ သော် အေးရိစ်က
ဂရန်းမေစတာပိုင်ဆဲ၏ ပြောစကားကို နားထောင်၍ ဂိတ်များကို ဖွင့်မိန့် ပေးလိုက်တော့သည်။

ဒီတစ်ကြိုမ်တွင်တော့ လော့အိုင်ဝင်၏ ရည်ရွယ်ချက်သည် တိုင်းပြည်အတွက်သာဖြစ်သည်။ သူသည်
အေးရိစ်၏ ရူးသွေ့မှုကြောင့် ယိုယျင်းနေသော တိုင်းပြည်အတွက် အကောင်းဆုံးဖြစ်ရန် သာ
ဆုံးဖြတ်ထားသည်။ မြို့တွင်းသို့ ရောက်သည်နှင့် လန်နစ်စတာစစ်တပ်များသည်
မြို့ စောင့်တပ်ဖွဲ့များအား တိုက်နိုက်တော့သည်။ အထူးရွေးချယ်ထားသော တပ်ခွဲတစ်ခုသည်လည်း
ရဲတိက်နီး၏ နံရံများကို ပြင်းထန်စွာ တိုက်နိုက်နေပြီဖြစ်သည်။ မကြာခင်မှာပင်
ရဲတိက်နီးဂိတ်တံ့ခါးပွင့်သွားတော့သည်။ ထိုသို့ ပရမ်းပတာရှုပ်ထွေးမှုများကြားတွင် ဆုံးဝါးလှသော
ကံကြမှာသည် မင်းသမီးအယ်လီယာနှင့် သားသမီးနှစ်ဦးအပေါ် ကျရောက်တော့သည်။ စစ်ပွဲများတွင်
စွန်းထင်းသော သွေးများတွင် အပြစ်မဲ့သွေးများ၏ သွေးများအမြဲပါဝင်ခြင်းသည် လောက၏
ဆုံးဝါးသောနိုယာမများတွင် တစ်ခုအပါအဝင်ဖြစ်သည်။ ဆာဂရေဂါ၏ကလီဂိုန်း (Ser Gregor
Clegane)နှင့် ဆာအောမိုရီလျှော့ (Ser Amory Lorch)တို့ သည် လန်နစ်စတာအိမ်တော်က
တာဂါရီယန်များအား လုံးဝစွန်း ဆွဲပြီဖြစ်ကြောင်း သက်သေပြနိုင်ရန် တော်ဝင်မိသားစုများ
နေထိုင်သော မေဂါးခံတပ်ရဲတိက်အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်တိုက်နိုက်ကြသည်။

ဆာဂရေဂါးသည် မင်းသမီးအယ်လီယာ၏ သားငယ်အောဂျာနှင့် ရှိက်ခွဲကာ အမေဖြစ်သူကိုလဲ ပုဒ္ဓန်းကျင့်ကာ သတ်ဖြတ်လိုက်သည်။ ကုတင်အောက်တွင် ပုန်းအောင်းနေသော သမီးဖြစ်သူ ရေနေးတာဂါရိယန်ကိုတော့ ဆာအေမှုရိလေ့ခံက ပါးဖြင့် အချက်များစွာ ထိုးသတ်ကာ သတ်ဖြတ်လိုက်သည်။ ထိုပြစ်မှကြီး၏ တရားခံများအကြောင်းကို (လေ့အက်အက်မလွှဲ၍) မည်သူမျှ အတိတေလင်း မပြောဆိုပဲ ဆာဂရေဂါးတို့ နှစ်ညီးသည် အပြစ်အက်မှ လွှတ်မြောက်ခဲ့သည်။

အရာအဘေးလုံးကို ဆုံးရှုံးရပြီကို သိလိုက်ရသော အေးရိစ်သည် ရောဘတ်အတွက် ပြာတွေနဲ့ အရိုးတွေ (ashes and bones)မှ လွှဲ၍ ဘာမှုချွန်မထားဘူးဟုဆိုကာ ဝစ်စ်ဒမ်ရွှေ့စက်အား ဖြူးကို မိုးရှုံးရန် အမိန့် ပေးလိုက်တော့သည်။ ဆာဂျေမီအားလည်း ဖင်းဖြတ်သူ လော့ဒ်တိုင်ဝင်၏ ခေါင်းကို ဖြတ်၍ ယူလာရန် အမိန့် ပေးလေတော့သည်။ ထိုအခါ ဆာဂျေမီသည် ဖင်းဖြတ်သူကဲ့သို့ ပင် တိုင်းပြော်အတွက် အကောင်းဆုံးဖြစ်နိုင်သည်ကို လုပ်ဆောင်ခဲ့ပါသည်။ ပထမဦးစ္စ ဆာဂျေမီသည် အနောက်ဂိတ်တံ့ခါးတစ်ခုအနီးတွင် ထွက်ပြီးရန် ကြိုးပမ်းနေသော ဝစ်စ်ဒမ်ရွှေ့စက်အား အရင်သတ်ဖြတ်လိုက်သည်။ အေးရိစ်က နောက်ထပ်ပိုင်ရှုံးမန်ဆာများအား ထပ်မံအမိန့် ပေးနိုင်သည်ကို တွက်ဆပြီးနောက် ရာဇ်ပျော်ခန်းသို့ ပြန်ကာ အေးရိစ်ကို သတ်ပစ်လိုက်တော့သည်။ ကြိုးသို့ဖြင့် ဆာဂျေမီသည် ဘုရင်နေပြည်တော်ကို မိုးလောင်တိုက်သွင်းခြင်းမှ ကယ်တင်လိုက်နိုင်ပြီး၊ တာဂါရိယန်အိမ်တော်ကို ဖြူးကဲ့စွဲခဲ့ပါသည်။ ဆာဂျေမီသည် ကြိုးသို့ သစ္စာခံဘုရင် အေးရိစ်အား သတ်ခဲ့သည့်အတွက် ဘုရင်သတ်သမား (Kingslayer)၊ သစ္စာခံးဖျက်သူ(Oathbreaker) စသည့်နာမည်များအား ပိုင်ဆိုင်ခဲ့ပါသည်။

လေ့အက်ဒက်စတ္တာ၏ မြို့တော်သို့ ရောက်သောအခါ သူသည် ဆာရေးမိကို
သံမကိုရာဇ်လျှင်ပေါ်တွင် ထိုင်လျက်တွေ့ ရပြီး၊ အေးရိစ်အလောင်းကိုလည်း ပလွှင်အောက်ခြေတွင်
တွေ့ ရသည်။ ရောဘတ်ဘာရာသီယံနှင့်ရောက်လာသောအခါ လေ့အဲတိုင်ဝင်က မင်းသမီးအယ်လီယာ
ရေနေးနှင့် ကလေးထယ်အေဂွန်၏ အလောင်းများကို ဆက်သလိုက်သည်။ ထိုသေဆုံးမှုများကို
ရောဘတ်က ကျော်သော်လည်း လေ့အက်ဒက်က အပြစ်မဲ့သူ မိန်းမနှင့် ကလေးများကို
သတ်သည့် ကြီးမားသည့် လူသတ်မှဖြစ်ကြောင်း ပြောကြားသည်။ ထိုကိစ္စအတွက်ကြောင့်
ရောဘတ်နှင့် အက်ဒက်တို့ နစ်ညီးသည် အပြင်းပျား ရန်ဖြစ်ကြသည်။ ထို့ နောက် ရောဘတ်ကို
စိတ်ဆုံးသွားသော အက်ဒက်စတ္တာ၏သည် မပြီးဆုံးသေးသော စစ်ပွဲကြီး၏ နောက်ဆုံးတို့ကိုပွဲများကို
ဆက်လက်တို့ကိုရန်အတွက် တောင်ပိုင်းသို့ ခရီးထွက်ခွာသွားတော့သည်။ ထိုအဖြစ်ပြီး
နောက်ရက်အနည်းထယ်အတွင်းတွင် ဆာရေးမိသည် အရှုံးသူရင်ကြီး အေးရိစ်၏ မြို့မီးရှိ မည့်
အစီအစဉ်ကို သိရှိသည့် ပိုင်ရှိမန်ဆာနစ်ညီးဖြစ်သော ဝစ်စ်ဒမ်ဂါရိပ်စဲ (Garigus)နှင့် ဘဲလစ်
(Belis)တို့ အား လိုက်လုပ်ရှာဖွေကာ သုတ်သင်ခဲ့ပါသည်။

အရူးဘုရင်ကြီးခုတိယအေးရိစ်တာဂါရိယန် သေဆုံးကာ ဘုရင့်နေပြည်တော်သည် ရောဘတ်၏
လက်အောက်သို့ ကျရောက်နေပြီဖြစ်သော်လည်း စတောင်းအနဲ့ ရဲတိုက်သည်
အာဂိုင်းခံနေရဆဲဖြစ်သလို လိုင်ယာနာသည်လဲ ပျောက်ဆုံးနေဆဲဖြစ်သည်။
အက်ရှုံး တိုက်ပွဲအပြီးခနဲ့မှ စတင်ခဲ့သော စတောင်းအနဲ့ ကို ဂိုင်းရံမှုသည် တစ်နှစ်နီးပါး
ကြာမြင့်ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ စတောင်းအနဲ့ ကို ရောဘတ်၏ညီယံဖြစ်သူ စတန်းနစ်ဘာရာသီယွန်နှင့်
တပ်ရင်းတစ်ခုမှ ထိန်းချုပ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ စတောင်းအနဲ့ အတွင်းမှ စတန်းနစ်တို့ ငတ်ပြတ်ကာ
ကြောက်များကို စားသုံးပြီး အသက်ရှင်နေရချိန်တွင် လေ့ဖြစ်မေ့စ်တိုင်ရဲနှင့် တပ်များသည် ရဲတိုက်မှ
မြင်နိုင်သည့် အကွာအဝေးတွင် စားပွဲကြီးကျင်းပကာ စားသောက်နေထိုင်လေ့ရှိကြသည်။

စတန်းနစ်တို့ ကံကောင်းသွားသည့်အချက်က ဒါပို့ (Davos)ဟု ခေါ်သော
မြောင်ခိုက်နှင့်သည်တစ်ဦးသည် လေ့ဖြစ်ရတ်ဂိုင်၏ ရေတပ်ကြီးကို တိတ်တဆိတ်ထိုးဖောက်၍
စတောင်းအနဲ့ ရဲတိုက်အတွင်းသို့ ကြောက်သွန်နှင့် ဝါးများ ဝင်ရောက်ရောင်းချွဲခြင်းဖြစ်သည်။
((သူသည် နောင်အခါ ကြောက်သွန်သူရဲကောင်းဆာဒါပို့ (the Onion Knight, Ser
Davos)ဖြစ်လာခဲ့ပါသည်))။ ထိုရိက္ခာထောက်ပုံမှ လမ်းကြောင်းအသစ်သည် စတောင်းအနဲ့ ကို
လေ့ဖြစ်အက်အက်ရောက်လာချိန်အထိ ဆက်လက်ထိန်းချုပ်ထားနိုင်ခဲ့ပါသည်။ ဘုရင့်နေပြည်တော်မှ
လေ့ဖြစ်အက်အက် ရောက်လာသည့်အခါ ရှိချိနယ်သခင်တို့ သည် ရှင်းတို့၏ သစ္ာတရားကို လျင်မြန်စွာ
ပြောင်းလဲကာ ရောဘတ်ထံ ဒုးထောက်ခဲ့ပါသည်။ ဤသို့ဖြင့် စတောင်းအနဲ့ ကို
ဂိုင်းရံထားခြင်းသည်လည်း ပြီးဆုံးခဲ့ပါသည်။

စတောင်းအနဲ့ ရှိဂိုင်းရံခြင်းကို အဆုံးသတ်စေပြီးနောက် လေ့ဖြစ်အက်အက်စတုရဲ့သည်
အဖော်ကြောက်ဦးဖြင့် တောင်ပိုင်းသို့ ဆက်လက်ခရီးထွက်ခဲ့သည်။ ထိုကြောက်ဦးသည် ဟောင်လန်ရို့
(Howland Reed)၊ လေ့ဖြစ်စီလမ်းက်စိတ် (Lord Willam Dustin)၊ အီသန်ဂလေ့ဗာ (Ethan
Glover)၊ မာတင်ကက်စိစဲ (Martyn Cassel)၊ သီယိုဂူး (Theo Wull)နှင့် ဆာမာရှိရှင်စိစဲ (Ser Mark
Ryswell)တို့ဖြစ်ကြသည်။ ခုံနှုန်း၏ တောင်တန်းနီးများအနီးး (Red Mountains of Dorne)တွင်
သူတို့ သည် ဘုရင်အေးရိစ်၏ ဘုရင်တောင့်သူရဲကောင်းများဖြစ်ကြသော ကွဲဖြေကြီး
ဆာဂျာရှိးဟိုက်တာဝါ (Ser Gerold Hightower, the White Bull)၊ နံနက်ခင်း၏ခါးသခင်
ဆာအာသာဒီန်း (Ser Arthur Dayne, the Sword of the Morning)၊ ဆာအော့စုံဝဲဝန်း (Ser Oswall
Whent)တို့ ကို တွေ့ရသည်။ သူတို့ သုံးဦးသည် ရေဂါမှ ပျော်ရွှေ့ခြင်းမျှော်စင် (the Tower of Joy)ဟု
အမည်ပေးထားသော မျှော်စင်ရဲတိုက်ယောက်တစ်ခုကို တောင့်ကြပ်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။

(Ser Arthur Dayne, Ser Gerold Hightower, Ser Oswell Whent: Left to Right)

သို့နင့် မြောက်ပိုင်းနယ်သားခုနစ်လီးနင့် ဘုရင်တောင့်သူရဲကောင်းသုံးလီး တိုက်ခိုက်ကြရာမှ
လေ့အက်ဒက်စတုရဲနင့် ဟောင်လန်ရိမိနှစ်လီးတို့ သာ အသက်ရှင်ကျွန်ရစ်ပါသည်။
တာဝါ၏အတွင်းတွင် အက်ဒက်သည် ညီမဖြစ်သူ လိုင်ယာနာအား တွေ့ရသည်။ လိုင်ယာနာသည်
အက်ဒက်ထံမှ ကတိတစ်ခုကို တောင်းယူပြီးနောက် သေဆုံးသွားတော့သည်။ ထို့နောက်
လေ့အက်ဒက်သည် တောင်ပိုင်းသို့ ဆက်လက်ခရီးဆက်ကာ အရှက်လီး (Dawn)ဟု ခေါ်သော
ဆာအာသာဒိန်းကိုင်ဆောင်ခဲ့သည့် ခါးကြီးကို စတားဖော် (Starfall)အိမ်တော်ရှိ လေဒီအရှာရာဒိန်း
(Lady Ashara Dayne)ကို ပြန်လည် ပေးအပ်ခဲ့ပါသည်။

(Tower of Joy ရှုမှ တိုက်ပွဲငယ်)

((ဒီနေရာမှာ ကျွန်တော်ပြောချင်တာကတော့ ဖျော်ချွင်ခြင်းမျှော်စင်က တိုက်ပွဲအကြောင်းပါ။ အဲဒီတိုက်ပွဲအကြောင်းကို တို့ဟိုမျိုးထဲမှာ လေ့အုပ်အက်ဒက်က ဖြစ်ပေါ်မှန်ကို ဖုံးကွယ်ထားပြီး ဆာအသာဒိန်းကို လက်အသာကြီးနဲ့ အနိုင်ယူတဲ့ပုံစံမျိုး၊ ပြောင်းလဲထားတာတွေ ရပြီး ဘရန်ဟာလဲ မျက်စိသုံးလုံးကျိုး (Three-eyed Raven)ဖြစ်မှ ဖစ်ဖြစ်သူဟာ ကံကောင်းလို့ အသက်ရှင်ခဲ့မှန်း သိခဲ့တဲ့ပုံစံရိုက်ထားပါတယ်။ မူရင်းစာအုပ်ထဲမှာတော့ လေ့အုပ်အက်ဒက်ဟာ ဘရန်ကို အစောကြီးကတည်းက ဆာအသာဒိန်းက သူမြင်ဖူးသမျှထဲမှာ ကြောက်စရာအကောင်းဆုံးခါးသမားလို့ ဆိုပြီး၊ ဟောင်လန်ရိုအိုကြောင့်သာမဟုတ်ရင် သူလဲ အသက်ရှင်မှာမဟုတ်ဖူးလို့ ဝန်ခံပြောကြားထားတာပါ။ ဘာကြောင့်ပြောင်းလိုက်သလဲတော့ မသိပါဘူး။))

ထရိုင်ဒန့် တိက်ပွဲအပြီး ဘုရင့်နေပြည်တော်မကျဆုံးခင်အချိန်လေးတွင် ဘုရင်မရော်လာနှင့် သားငယ်ဖြစ်သူ ဗုဏ်ဆေးရိစ်တာဂါရီယန်တို့ သည် ဆာရီလမ်ဒါရီ (Ser Willem Darry)၊ တာဂါရီယန်ရေတပ်တို့ အဖော်ပြေကာ ဒရာဂွန်စတုန်းသို့ တွက်ခွာသွားသည်။ တိက်ပွဲတွင် ရေဂါကျဆုံးသွားသောအခါ မိဇ်ဖြစ်သူသည် သားငယ်ကို တတိယပစ်ဆေးရိစ်တာဂါရီယန်အဖြစ် ဘိသိက်မြှောက်ခဲ့ပါသည်။ ထိုအချိန်တွင် စတန်းနှစ်ဘာရာသီယွန်သည် ဒရာဂွန်စတုန်းကို တိက်ခိုက်ရန် တော်ဝင်ရေတပ်အသစ်တစ်ခု ဖွဲ့စည်းနေသည်။ ဂရာအော်အရောက် ဒရာဂွန်စတုန်းသို့ တွက်ပြေးပြီး ကိုးလအကြောတွင် ဘုရင်မရော်လာသည် ဘုရင်အေးရိစ်၏ နောက်ဆုံးကလေးယေ ဒန်နဲ့ရိစ်တာဂါရီယန် (Daenerys Targaryen) မွေးဖွားခဲ့သည်။ ထိုသို့ ကလေးမွေးဖွားရင်းပင် ဘုရင်မသည် ဆုံးပါးသွားသည်။ ထိုညွတ် ကြီးမားသော မှန်တိုင်းကြီးတစ်ခုကလဲ ပြင်းထန်စွာ တိက်ခတ်နေသည်။ ((ထို့ကြောင့် ဒန်နဲ့ရိစ်ကို Daenerys Stormborn of the House Targaryenဟု ခေါ်ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။))

ထိုမှန်တိုင်းကြောင့်ပင် ဒရာဂွန်စတုန်းတွင် ဆိုက်ကပ်ထားသော တာဂါရီယန်ရေတပ်မှ သဘောအများစုသည် ပျက်စီးသွားတော့သည်။ ထိုသို့ ပျက်စီးခြင်းအပြင် ဘာရာသီယွန်တော်ဝင်ရေတပ်အသစ်ကြီး၏ တိက်ခိုက်မှန်းကပ်လာသောအခါ ဒရာဂွန်စတုန်းအတောင့်တပ်များသည် သစ္စာဖောက်ကာ ဘုရင်ပထမရောဘတ်ဘာရာသီယွန်ကို တာဂါရီယန်ကလေးများအား ဖမ်းဆီးအပ်နဲ့ရန် ကြံးစည်ကြတော့သည်။ သို့ သော် ဆာရီလမ်ဒါရီနှင့် သူ၏ သစ္စာရှိတပ်သားလေးဦးသည် ဖစ်ဆေးရိစ်၊ ဒန်နဲ့ရိစ်နှင့် နဲ့ တိက်အထိန်းတော်အမျိုးသမီးအား တိတိတဆိတ်သယ်ထုတ်သွားကာ ဘရာရှိ စိသို့ တွက်ပြေးသွားတော့သည်။ စတန်းနှစ်သည် ဒရာဂွန်စတုန်းကို အောင်မြင်စွာ သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့သော်လည်း တာဂါရီယန်ကလေးများ လွတ်မြောက်သွားသည့်အတွက် ရောဘတ်၏ ဤပြင်းခြင်းကို ခံခဲ့ရသည်။

ဒရာဂွန်စတုန်းကျဆုံးခြင်းဖြင့် ရောဘတ်၏ပုန်ကန်မှုကြီး လုံးဝပြီးဆုံးသွားခဲ့သည်။ ရောဘတ်သည် ဂရာအော်မှာပင် ပထမရောဘတ်ဘာရာသီယွန်အဖြစ် နှစ်းတက်ခဲ့ပါသည်။ ဘုရင်ရောဘတ်သည် လော့ဒ်ရွှေအာရန်ကို သူ၏ ဘုရင့်လက်ထောက်အဖြစ် ခန့် အပ်ခဲ့သည်။ လိုင်ယာနာသေဆုံးပြီးနောက် အိမ်ထောင်ပြုလိုခြင်းမရှိသော်လည်း ရွှေအာရန်က တိုင်းပြည်သည် အမွှံခံတစ်ဦးလိုအပ်သည်ဟု ပြောဆိုခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ဘုရင်ရောဘတ်သည် ရွှေအာရန်၏ တိက်တွန်းချက်ဖြင့်ပင် ဂရာအော်တွင် ဆာဆီလန်နှစ်စတာနှင့် လက်ထပ်ခဲ့ပါသည်။

ရောဘတ်သည် ဆာဂျမိလန်နစ်စတာ၊ ဂရန်းမေစတာပိုင်ဆဲ၊ လေ့ခြုံဖော်ရိစ်တို့ ကို အပြစ်မှ
ခွင့်လွှတ်ပေးခဲ့ပြီး ဘုရင့်ခုရုံးတွင် ဆက်လက်နေရာပေးခဲ့သည်။ ဆာဂျမိကိုလည်း အခါးက
တိုက်တွေန်းသည့်အတိုင်း အနက်ရောင်ညီအကိုများထံသို့ မပူးပေါင်းစေပဲ
ဘုရင်စောင့်နိုက်စ်တစ်ဦးအဖြစ်သာ ဆက်လက်ထားရှိသည်။

ရောဘတ်သည် ဆာဘာရစ်စတုန်ဆယ်မီအားလည်း ဘုရင်စောင့်သူရဲကောင်းများညီအကိုအဖွဲ့၏
ခေါင်းဆောင်သခင်ဘွဲ့ ကို ခန့် အပ်ခဲ့သည်။ ထို့ အပြင် ရောဘတ်သည် ညီဖြစ်သူ စတန်းနစ်အား
အရှုံးနစ်စတုန်း၏သခင်အဖြစ် သတ်မှတ်ကာ၊ စတောင်းအန့် ရဲတိုက်ကိုတော့ ညီအငယ်ဆုံးဖြစ်သူ
ရန်လေဘာရာသီယွန် (Renly Baratheon)အား ပေးအပ်ခဲ့ပါသည်။ ဤသို့ဖြင့်
အနှစ်သုံးရာနီးပါးတည်ပြခဲ့သော တာဝန်ယူန်ခေတ်ကြီးတစ်ခုလုံးအား ပျက်သုန်းကာ
ရောဘတ်ဘာရာသီယွန်၏ နှစ်းဆက်အသစ် စတင်ခဲ့ပါတော့သည်။

ပြီးပါပြီ...။။

နံနက်ဖြန်ပေါင်းများစွာက ဘာတွေသယ်ဆောင်လာမယ်ဆိုတာ ဘယ်သူမှ တပ်အပ်မပြောနိုင်ပါဘူး။
မှန်တိုင်းပြီးလျှင် လေပြော်းလေးတိုက်ခတ်ပါသည်။ ဆက်လက်တိုက်ပွဲဝင်နေကြပါ။
ကျွန်တော်တို့ အားလုံး ဒီမှန်တိုင်းကို ဖြတ်သန်းနိုင်ကြမှာပါ။

Stay home and stay safe.

30 December, 2017တွင် ဘာသာပြန်ဆိုရေးသားပြီးစီးပါသည်။

ဝါသနာအရပ်နှင့်ထိုထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ စီးပွားရေးအရ ကူးယူအသုံးပြုခွင့်မပြုပါ။

Who knows what the morrow will bring us ?

ောင်စိုး (မကွေးဆေးတ္ထာသို့လုံ)